Pornografia maladia secolului XXI

De acelaşi autor:

Efectele televiziunii asupra minţii umane, (Prodromos, 2006)

Revrăjirea lumii (Prodromos, 2007)

Ştiinţa şi războiul sfârşitului lumii (Prodromos, 2008)

Efectele micului ecran asupra minţii copilului (Asociaţia pentru apărarea familiei şi copilului, 2008)

Pornografia maladia secolului XXI

prefaţă de Prof. dr. Restian Adrian Membru al Academiei de Ştiinţe Medicale din România

Editura Prodromos

Asociaţia pentru apărarea familiei şi copilului

Referenţi ştiinţifici:

Prof. univ. dr. Ilie Bădescu, directorul Institutului de Sociologie al Academiei Române

Prof. univ. dr. Pavel Chirilă, doctor în ştiinţe medicale, directorul Centrului Medical Naturalia

© Editura Prodromos, 2011

Pentru comenzi:

Asociaţia pentru apărarea familiei şi copilului tel/fax: 021 312 61 38 0741 933 264/0733 319 609

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

GHEORGHE, VIRGILIU

Pornografia, maladia secolului XXI/ Virgiliu Gheorghe.

— Bucureşti:

Prodromos – 2011

ISBN 973 – 87900 – 1 – 2 – 6

ISBN 978 973 – 87900 – 8 – 7

Prefaţă

Cunoscut pentru lucrările sale privind efectele televiziunii asupra minţii şi vieţii omului contemporan, Virgiliu Gheorghe se ocupă în acest volum de pornografia care inundă societatea contemporană. Cele două fenomene ale lumii postmoderne în care trăim sunt legate între ele, nu numai pentru că televiziunea promovează multă

pornografie, ci şi pentru că atât televiziunea, cât şi pornografia apelează la imagine.

Imaginea joacă un rol extrem de important în viaţa omului. Peste 90% din informaţiile pe care le primeşte creierul sosesc prin intermediul vederii şi mai mult de jumătate din activitatea creierului este consacrată prelucrării semnalelor vizuale. Imaginea face cât o mie de cuvinte. De aceea cei care vor să influenţeze masele apelează tot mai des la imagine.

Majoritatea instituţiilor şi majoritatea oamenilor caută astăzi să-şi promoveze o imagine cât mai bună, chiar dacă ea nu corespunde realităţii. Imaginea reprezintă cel mai simplu mijloc de manipulare, iar pornografia, după cum se dovedeşte, face şi ea parte dintre aceste mijloace de manipulare, susţinută fiind de sumele fabuloase pe care le vehiculează.

Faptul că revistele pornografice se vând, faptul că site-urile pornografice de pe internet sunt accesate de foarte mulţi vizitatori, faptul că filmele pornografice sunt vizionate de foarte mulţi oameni, faptul că televiziunile care emit programe pornografice au un rating foarte mare, ne-ar putea face să credem că nu numai în mediul extern, ci şi în capul oamenilor există un mic demon care de abia aşteaptă să fie ispitit de demonul cel mare.

Dar faptul că accesarea produselor pornografice nu ţine seama de gradul de educaţie, căci chiar şi oameni foarte educaţi se întâmplă să acorde un anumit interes pornografiei şi perversiunilor sexuale, demonstrează că problemele cu care suntem confruntaţi sunt mult mai complicate decât s-ar părea la prima vedere. Autorul acestei cărţi tratează problemele în toată complexitatea lor, atât din puncte de vedere biologic, cât şi din punct de vedere psihologic, social şi spiritual.

După cum arată Paul MacLean, noi avem un creier triunic, adică un creier format din suprapunerea a trei creiere. La baza creierului nostru se află un creier care se aseamănă ca structură cu cel al reptilelor, care contribuie

la reglarea funcţiei organelor interne şi la asigurarea nevoilor primare. Peste el se află un creier afectiv sau emoţional. Iar deasupra celor acestora se află neocortexul, specific omului, care trebuie să controleze comportamentul într-un mediu foarte variabil şi de multe ori chiar foarte ostil.

Deci, există mai multe nivele după care omul interacţionează cu realitatea, după care vede şi judecă lumea. La nivelele inferioare am putea să căutăm slăbiciunile fiinţei umane, iar în formaţiunile superioare ar trebui să căutăm performanţele morale şi spirituale ale fiinţei umane. Dar pentru a putea trăi într-o societate civilizată, comportamentul omului ar trebui să fie rezultatul intersecţiei dintre tendinţele instinctive şi tendinţele raţionale, intersecţie care nu este întotdeauna dintre cele mai fericite.

Pentru că, potrivit studiilor de neurofiziologie, formaţiunile primare ale creierului iau de obicei deciziile care intervin în reglarea comportamentului nostru, înainte ca noi să fim conştienţi de ele. După cum arată B. Libet, creierul nostru ia deciziile în mod inconştient cu 100 de ms înainte ca noi să fim conştienţi de ele. Acest lucru a fost confirmat şi de J. Bargh şi de P. Galiwitzer, în 2001, care discută despre voinţa automată în reglarea comportamentului şi de R. Custers şi H. Aarts, în 2010, care discută despre voinţa inconştientă a omului în realizarea scopurilor sale.

Dar, ca şi când acest lucru eu ar fi suficient, creierul omului dispune de un sistem de recompensă-pedeapsă, care susţine comportamentele care produc satisfacţie şi evită comportamentele şi factorii care produc insatisfacţie. Experienţele făcute pe animale au arătat că animalele cărora li s-au implantat electrozi în centrii plăcerii, s-au autostimulat până la epuizare. Acest sistem, al cărui mediator principal este dopamina, este implicat în reacţia de dependenţă, nu numai faţă de droguri, ci şi faţă de sex şi pornografie. Deci, în creierul nostru se află unele

formaţiuni mai vulnerabile, care sunt exploatate de către cei care promovează pornografia.

Nucleul amigdalian, care face parte din creierul afectiv, primeşte pe un drum mult mai scurt informaţiile venite de la organele de simţ, pe care le evaluează din punct de vedere afectiv ca fiind plăcute sau neplăcute şi elaborează mult mai rapid o decizie sau, dacă vreţi, o propunere, pe care o trimite spre lobul frontal, care este formaţiunea cea mai evoluată a creierului, înainte ca noi să fim conştienţi de acest lucru. Lobul frontal, care lucrează cu valori etice şi morale, are posibilitatea de a bloca decizia respectivă şi de obicei şi face acest lucru atunci când decizia respectivă nu corespunde condiţiilor de mediu sau se opune legilor şi normelor pe care omul ar trebui să le respecte. Aşa se explică cum omul poate să trăiască într-o societate civilizată cu nişte formaţiuni ale creierului său care presupun anumite acte automate şi inconştiente.

Marea problemă este că, spre deosebire de formaţiunile mai vechi, formaţiunile mai noi ale creierului se maturizează mai greu şi lucrează mai încet decât formaţiunile mai vechi ale creierului. De aceea copilul nu are încă maturizate formaţiunile deontice şi morale, cu ajutorul cărora să controleze formaţiunile creierului reptilian şi emoţional ale creierului şi de aceea omul are o copilărie atât de lungă, până să ajungă să ia deciziile cele mai bune.

În orice caz, Dumnezeu l-a înzestrat pe om cu structurile nervoase care să respecte normele etice şi deontice în pofida presiunilor pe care formaţiunile mai vechi le fac asupra formaţiunilor mai noi ale creierului. Desigur că acest lucru nu este uşor, dar tocmai în aceasta constă marea performanţă a fiinţei umane.

Propunerile periculoase, sau indecente, care vin de la formaţiunile mai vechi ale creierului, sunt moderate, sau chiar blocate, la nivelul lobului frontal. De aceea, K. Popper spunea că rolul conştiinţei este acela de a face să

moară ipotezele periculoase.

În urmă cu 10 – 15 ani, o echipă de cercetători condusă de Giacomo Rizzolatti, de la Universitatea din Parma, a constatat că atunci când maimuţele, care aveau implantaţi nişte electrozi în lobul frontal, observau o altă maimuţă, sau chiar pe cercetător, că efectuau o mişcare, prindeau un măr sau o portocală, neuronii din lobul frontal al maimuţei de experienţă reacţionau ca şi când ea ar fi executat mişcarea respectivă. De aceea, aceşti neuroni au fost denumiţi neuroni în oglindă. Iar neuronii în oglindă sunt prezenţi şi la om.

Deoarece nu este posibilă implantarea electrozilor în creierul omului, cercetătorii au apelat la electroencefalografie, la tomografie şi la rezonanţa magnetică pentru a studia neuronii în oglindă la om. Astfel ei au observat o desincronizare a undelor electroencefalografice în zona lobului frontal atunci când individul observă un alt om care efectuează o anumită mişcare. Cu ajutorul rezonanţei magnetice funcţionale, M. Iacobini a observat o activare a neuronilor din lobul parietal atunci când individul observă că un alt individ desfăşoară o anumită activitate.

Aceasta înseamnă că atunci când noi asistăm la un meci de fotbal neuronii din capul nostru reacţionează ca şi când noi am juca fotbal pe teren. Acelaşi lucru se întâmplă desigur şi în cazul vizionării unui film porno.

Cercetările au arătat că în lobul frontal există două feluri de neuroni în oglindă: unii neuroni care reacţionează numai la mişcare, iar alţii care reacţionează la vedere? obiectului respectiv. Ambii au rolul de muta ceea ce omul vede în mediul înconjurător.

Până la descoperirea neuronilor în oglindă, se credea că reacţia motorie este rezultatul prelucrării semnalelor de intrare de-a lungul unor circuite foarte complicate. Acum constatăm însă că neuronii reacţionează pur şi simplu la ceea ce omul vede în mediul înconjurător. Adică, neuronii în oglindă îl determină pe om să imite la nivel mental tot

ceea ce vede. Când creierul vede o mişcare, el spune: aceasta pot să fac şi eu! Iar, astfel, creierul învaţă mult mai uşor prin imitare decât prin explicaţiile verbale mult mai laborioase.

Neuronii în oglindă sunt implicaţi nu numai în învăţarea prin imitare, ci şi în empatie şi în contagiunea afectivă. După cum arată H. Harfield, neuronii în oglindă pot determina reproducerea automată şi inconştientă a inamicii, a posturii şi a stării afective a celor din jur. Neuronii în oglindă sunt implicaţi şi în cunoaşterea artistică şi în difuzarea modei de la un individ la altul. O persoană care vede pe cineva îmbrăcat într-un fel anume, va imita, prin intermediul neuronilor în oglindă, vestimentaţia sau coafura respectivă. Din acest motiv, de neuronii în oglindă, care reproduc cortical imaginea percepută, depind în cea mai mare măsură influenţele pe care pornografia le are asupra comportamentului uman. Astfel, omul se află descoperit în faţa avalanşei de imagini, de filme, de spectacole şi de reclame derizorii, care îl influenţează fără să vrea.

De aceea, R. Brodie vorbeşte de virusurile minţii, adică acele unităţi informaţionale care pătrund în creier fără să vrem şi care influenţează comportamentul uman. R. Dawkins numeşte aceste virusuri informaţionale *mente*, deoarece rolul lor este, ca şi al genelor, acela de a se reproduce. Memele intră în creier prin intermediul unor cai troieni, adică a unor semnale la care creierul este deschis, cum sunt informaţiile legate de sex sau de alimentaţie. De aceea, reclamele ataşează produsului pe care vor să-l promoveze imaginea unei femei frumoase.

Bazându-se pe tendinţa hedonistă a omului, postmodernismul a promovat o cultură a satisfacţiei şi a automulţumirii imediate. După cum arată J.F. Mattei, a apărut o barbarie intelectuală şi o barbarie estetică, dominată de obiecte de duzină şi de kitsch. Postmodernismul a promovat rolul vizualului facil, al copiilor, al colajelor, al televiziunii şi al spectacolelor de

sunet şi lumină, al internetului, în defavoarea cărţii şi a operelor adevărate.

Marcel Duchamp susţinea că orice obiect poate fi prezentat ca operă de artă dacă este scos din contextul iniţial şi eliberat de utilitatea lui iniţială. Astfel, R. Mut prezintă în 1917, „Pisoarul de porţelan”, iar Salvador Dalí prezintă o baie pe tavan. Sub pretextul că arta este prea elitistă şi a devenit prea comercială, s-a renunţat complet la valoarea estetică şi s-au expus cadavre de animale şi excremente de artist. D. Hirst a expus o oaie moartă într-un acvariu, iar Piero Manzoni a expus şi a vândut propriile sale excremente, etichetându-le „Rahat de artist 100% pur”.

De la revoluţia artistică şi de la mişcarea socială care negau orice valoare, s-a trecut foarte uşor la revoluţia sexuală. Prin negarea tuturor valorilor etice şi morale, s-a ajuns nu numai la liberalizarea sexuală, ci şi la o sexualitate sălbatică, după cum arată Vance Packard. Apariţia anticoncepţionalelor şi a posibilităţilor de tratament a majorităţii bolilor cu transmitere sexuală au dus la o liberalizare uluitoare a sexualităţii. Astfel, după cum arată D. Folscheid, 7% dintre americani declară că au avut peste 50 de parteneri pe an, iar 5% dintre Francezi declară că au avut peste 100 de parteneri pe an.

Dacă până la mijlocul secolului trecut perversiunile sexuale erau considerate tulburări psihice, începând cu anii ’70 majoritatea lor au fost scoase din rândul bolilor psihice. Exhibiţionismul şi voyeurismul nu mai sunt considerate ca tulburări psihice. Majoritatea ziarelor şi televiziunilor au devenit mai nou pline de exhibiţionism, de voyeurism şi de pornografie.

Sexul a devenit o afacere foarte profitabilă. Dacă în 2004 s-au produs în întreaga lume 3.500 de filme clasice, în acelaşi an s-au produs peste 11.000 de filme porno. Şi lucrurile merg din ce în ce mai rău, sau, pentru diavolul care le conduce, ele merg din ce în ce mai bine, deoarece dacă în 1983 cifra de afaceri a industriei porno era de 6

miliarde de dolari, în 2005 ea era de 40 de miliarde de dolari.

Revoluţia sexuală s-a răspândit ca un virus al minţii, iar industria sexului s-a dezvoltat foarte mult folosindu-se de faptul că instinctul sexual este înscris în structura fiinţei umane. Unii geneticieni, cum ar fi R. Dawkins, susţin că singurul scop al viului este să se reproducă, iar psihanaliştii susţin că instinctul sexual este cel care domină, de fapt, fiinţa umană.

Se constată că omul contemporan este foarte receptiv la imagine şi la sex, el neputându-şi modera prea uşor pornirile sale sexuale şi de aceea s-a şi răzvrătit împotriva restricţiilor care îi erau impuse. Pe de altă parte, industria sexului s-a dezvoltat foarte mult din cauza faptului că societatea postmodernă pe care şi-a construit-o omul zilelor noastre nu-i mai impune restricţiile pe care le impunea societatea modernă bunicilor noştri. Iar pornografia, fiind un virus informaţional care pătrunde foarte uşor în creier, se răspândeşte cu o viteză extraordinară, prin complicitatea mijloacelor de comunicare în masă.

Astfel, ne-am trezit inundaţi de violenţă, de exhibiţionism şi de pornografie. Deşi criza sexuală nu este singura criză de care suferă societatea postmodernă, totuşi ea are o importanţă foarte mare deoarece ea pune în discuţie baza societăţii umane, adică familia şi sănătatea viitoarelor generaţii.

Cum se va rezolva revoluţia sexuală şi toate celelalte crize ale societăţii contemporane, dintre care cea mai importantă este probabil negarea valorilor, este foarte greu de spus. Unii văd soluţia în reformarea sistemului bancar, alţii în apariţia unei noi societăţi, a unei economii sociale de piaţă, alţii în combaterea corupţiei, alţii în intensificarea protecţiei mediului şi aşa mai departe.

Alţii, aşa cum ar fi Bruce Lipton, spun că omenirea se află la o cotitură pe care o va depăşi prin apariţia unei noi spiritualităţi, sau prin redescoperirea spiritualităţii

pierdute. Dar, până la redescoperirea spiritualităţii, care aşteaptă să fie redescoperită, societatea ar trebui să îl protejeze pe omul care este vulnerabil nu numai la gripă, ci şi la tulburările de comportament, care pot fi induse de programele de televiziune, de filmele, de siturile de internet, de ziarele, de revistele şi de imaginile indecente, faţă de care nu are suficiente mijloace de apărare şi care îi pot tulbura minţile. Având în considerare importanţa modelelor în formarea personalităţii umane, societatea ar trebui să ofere omului, şi mai ales copiilor, nişte modele demne de urmat. Din păcate, societatea umană este ea însăşi bolnavă şi se descurcă tot mai greu cu crizele cu care este confruntată.

Cărţile domnului Virgiliu Gheorghe, privind influenţa nefastă a televiziunii şi a pornografiei asupra omului contemporan, reprezintă o analiză multidisciplinară a problemelor pe care le determină imaginile derizorii şi degradante cu care suntem bombardaţi. După cum arată autorul, ele au un efect negativ atât asupra psihicului, cât şi asupra corpului, a familiei şi a societăţii.

Bazându-se pe o amplă documentare, autorul ne descrie în detaliu efectele pe care pornografia le are asupra biologiei omului, asupra psihicului, asupra comportamentului şi asupra vieţii de familie.

Din păcate, ca toţi ceilalţi factori care acţionează asupra sistemului de recompensă-pedeapsă, care există în creierul nostru, sistem care promovează factorii ce produc o stare de plăcere momentană şi evită factorii care induc o stare de neplăcere, pornografia creează dependenţă. Din acest motiv, omul ar trebui să evite apariţia acestei dependenţe, ca şi pe a celorlalte întâlnite foarte des la omul contemporan, cum ar fi dependenţa de jocurile de noroc şi cea de internet.

Pornografia reprezintă, după cum arată autorul, un adevărat mijloc de spălare a creierului sau de direcţionare a comportamentului uman pe căi greşite.

Fiind foarte bine documentată, insistând pe

tulburările pe care pornografia le poate produce asupra omului şi mai ales asupra copiilor, cartea domnului Virgiliu Gheorghe ar trebui citită de toţi părinţii, de toţi educatorii şi de toţi cei care vor să-şi păstreze sănătatea mintală într-o societate care nu numai că nu ne protejează, ci ne ispiteşte cu tot felul de lucruri dăunătoare.

Prof. dr. Restian Adrian

Membru al Academiei de Ştiinţe Medicale din România şi al Academiei Europene a Profesorilor de Medicina Familiei

Introducere

O cercetare pe marginea efectelor pornografiei şi a fenomenelor conexe cu aceasta – masturbare, perversiuni, violenţă sexuală – nu este deloc un lucru simplu. Dincolo de complexitatea fenomenului, ce necesită o abordare sociologică, psihologică, neurologică şi endocrinologică, analiza trebuie să ia în considerare şi cele ce ţin de viaţa intimă a bărbaţilor şi a femeilor în contextul sordid al imaginilor şi al practicilor pornografice. De bună seamă, un astfel de demers ar fi fost considerat cel puţin neruşinat în urmă cu câteva decenii, chiar dacă caracterul său ştiinţific nu ar fi fost pus la îndoială. Astăzi însă, în condiţiile în care pornografia stradală, cea din filme sau de pe internet a intoxicat deja minţile a sute de milioane de oameni, producând într-un anumit grad acea desensibilizare despre care vorbesc psihiatrii, o astfel de carte devine mai mult decât necesară.

E firesc să te informezi despre cum te poţi apăra în faţa unei maladii devastatoare şi e necesar a învăţa despre cum te poţi trata înainte ca boala să te distrugă. Căci, într-adevăr, dependenţa de pornografie a ajuns să atingă deja niveluri epidemice[1], lucru evident într-o ţară ca SUA, unde 25 de milioane de persoane petrec între 1 şi 10 de ore pe săptămână uitându-se la pornografie Online, iar alte 4.7

1 K. Doran, „Industry Size, Measurements, and Social Costs7', în Costurile sociale ale pornografiei: o culegere de lucrări (Princeton, N.J.: Witherspoon Institute, 2010).

milioane petrec peste 11 ore pe săptămână uitându-se pe site-urile porno.[2] Dintre aceştia, tinerii şi adolescenţii constituie o majoritate, mai mult de 70%

dintre bărbaţii americani cu vârste cuprinse între 18 şi 34 ani vizitând un site pornografic într-o lună.[3]

Cel mai grav fapt este însă acela că între 6% şi 8% dintre toţi americanii (18 – 24 mil.) pot fi clasificaţi ca dependenţi de sex[4], iar 47% dintre toate familiile americane consideră că pornografia este o problemă în casa lor.6 Deja dependenţa de sex face mai multe victime decât dependenţa de droguri, şi alcool luate împreună (sub 20 milioane de persoane) anunţându-se ca una dintre cele mai grave boli mentale ale viitorului. Există mii de articole şi cărţi scrise şi tot mai mulţi psihiatri şi psihoterapeuţi se specializează pe terapia dependenţei de sex. O oră de consultaţii costă minimum 100 de dolari, iar o terapie completă duce până la 30.000 de dolari.

Până la apariţia internetului, industria pornografică era destul de limitată în efectele sale, din cauza frânelor sociale şi psihologice, însă *accesibilitatea*, *disponibilitatea şi anonimatul* presupuse de experienţa virtuală au condus la o adevărată explozie a producţiei şi a consumului de pornografie:

— Peste patru milioane dintre toate web-site-urile (12%) sunt dedicate pornografiei (420 milioane de pagini);

— Zilnic, în America sunt 65 milioane de căutări pentru pornografie (25% din totalul căutărilor pe internet), transmiţându-se 2, 5 milioane de mail-uri cu conţinut sexual;

— Producţia de filme pornografice pe an a crescut de la 1300 (1988) la 13 588 (2005), cu o creştere a vânzărilor de la 405 mii. filme vândute în 1992 (1, 6 miliarde dolari) la 957 mii. filme vândute în 2005, în valoare de 3, 62

2 (MSNBC/Stanford/Duquesne Study, Washington Times, 1/26/2000)

3 comScore Media Metrix

4 National Council on Sexual Addiction Compulsivity, http://www.sash.net/

miliarde dolari.[5]

„Aşa cum afirmă Leiblum şi Doring, «nivelurile personale de inhibiţie, controlul social, precum şi lipsa de parteneri dispuşi şi de scene sexuale care pot limita activitatea sexuală în contexte de zi cu zi, sunt depăşite în spaţiul cibernetic. Este uşor ca dorinţele latente să fie realizate în spaţiul virtual. Sexualitatea pe Internet poate, aşadar, să servească ca un catalizator.»"[6]

O altă problemă gravă pe care o ridică internetul este imposibilitatea de a controla accesul minorilor, lucru care, într-o anumită măsură, se putea realiza în cazul pornografiei tipărite. În acest context, victimele principale ale tirului mesajului pornografic sunt copiii şi adolescenţii:

— Vârsta medie a primei vizionări de pornografie în America este de 11 ani;

— 90% dintre copiii cu vârste cuprinse între 8 – 16 ani au vizionat pornografie online;

— Copiii între 15 şi 17 ani constituie cel mai larg grup de vizitatori ai site-urilor pornografice pe internet; [7]

— În 2001, 31% dintre copiii de vârstă 10 – 17 ani care au calculatoare acasă (adică 24% dintre toţi copiii în vârstă de 10 – 17) au spus că au vizitat un site pornografic; [8]

— Tot în 2001, un studiu realizat de psihologi sociali de la London School of Economics a arătat că 9 din 10

---

5 http://intemet-filter-review.toptenreviews.com/internet-pomography-statis- tics-pg4.html

6 Jill C. Manning, Hearing on pornography's impact on marriage & the family, Subcommittee on the constitution, civil rights and property rights Committee on judiciary United states senate, Submission for the Record: The Impact of Internet Pornography on Marriage and the Family: A Review of the Research, Washington, D.C., 2005.

7 Family Safe Media Statistics. Qtd. at Alabama Policy Institute. „Internet Pornography: Facts and Figures." Web. 3 Dec. 2009. < http://www.alabamapolicyinstitute.org/ issues/gti/issue.php?issueID=311&guideMainID=21>.

8 Study by Ynkelovich Partners Inc., Sept. 1999. Qtd. by Proven Men Ministries, LTD. <www.ProvenMen.org>. Web. 4 Dec. 2009. <http://www.provenmen.org/fra- mework/index.php?page=need>.

copii (cu vârsta cuprinsă între 11 – 16) au vizualizat pornografie pe internet; [9]

— 80% dintre tinerii între 15 şi 17 ani au vizionat de mai multe ori pornografie (hardcore);

— 89% dintre tinerii care comunică pe chat au primit invitaţii la raporturi sexuale;

— Potrivit unui studiu citat în Washington Post, peste 11 milioane de adolescenţi vizualizează în mod regulat pornografia pe Internet; [10]

„Un indicator uimitor al accesibilităţi copiilor la pornografie îl reprezintă faptul că Nielsen//NetRatings deja include în statisticile lor demografice ale aşa-numitului trafic de adulţi (pornografie) copiii începând cu vârsta de doi ani.”[11]

În România, conform studiului UE Kids Online II19% dintre copii au fost expuşi la imagini online cu conţinut pornografic. Dar, ţinând cont că 85% dintre copiii români au acces la internet în propria cameră, e probabil ca ponderea copiilor şi adolescenţilor care consumă pornografie să fie cu mult mai mare. Aceasta în condiţiile în care 28% dintre copiii români au mărturisit că au fost hărţuiţi sexual prin SMS şi 52% dintre copiii participanţi la studiu au mărturisit că au fost agresaţi pe internet sau în afara lui.

Deşi copiii nu sunt pregătiţi psihologic, hormonal şi organic pentru a înţelege ce înseamnă şi a trăi un act sexual, imaginile pornografice se vor înscrie în corpul amigdalian al creierului emoţional ca nişte tipare fără cuvinte. Astfel că, atunci când se vor maturiza, vor tinde să-şi însuşească acele atitudini şi comportamente sexuale care se înrudesc cu cele înscrise deja în memorie, deşi

9 Sara Gaines. „Why Sex Still Leads the Net/' 28 Feb. 2002. The Guardian. <Gu- ardian.co.uk>. Web. 4 Dec. 2009. <http://www.guardian.co.uk/technology/2002/feb/28/onlinesupplement.newmedia>.

10 BBC News. „Kids Top Searches Include 'Pom.'" 12 August 2009. Web. 3 Dec. 2009. <http://news.bbc.co.Uk/2/hi/technology/8197143.stm>.

11 Jill C. Manning, op. cit.

acestea sunt, cel mai probabil, deosebit de traumatizante. Aceasta dacă copiii nu ajung ei înşişi dependenţi de pornografie, fixându-şi prin masturbare comportamentele deviante, predate de programul pornografic urmărit.

Nici pentru adulţi lucrurile nu stau prea bine din punctul de vedere al discernământului. Aceasta pentru că mesajul pornografic are capacitatea de a ocoli neocortexul, adică gândirea, acţionând direct asupra creierului emoţional. Astfel că excitaţia sexuală va fi stimulată înainte ca neocortexul să poată răspunde raţional, dând semnalul de retragere, de evitare a acestui inamic de ordin neuropsihologic.

Aceasta este, de altfel, principala îngrijorare a majorităţii cercetătorilor: pornografia subminează libertatea de conştiinţă, consimţământul individului prin capacitatea pe care o are de a excita cu putere şi a creşte nivelul de anxietate până la gradul la care controlul raţional al comportamentului devine foarte dificil de realizat. Omul ajunge să fie dominat de impulsurile iraţionale ale inconştientului, de forţa instinctului de apărare şi reproducere. De fapt, chiar acesta este mecanismul de bază pe care îl pune în mişcare pornografia: deviază energia sexuală care, potrivit firii, ar trebui să fie investită în relaţia afectivă cu soţul sau soţia în scopul procreării. În schimb, pornografia induce o stare euforică similară cu cea produsă de drog. Căci, într-adevăr, pornografia acţionează pe aceleaşi zone corticale ca şi cocaina şi heroina, producând dependenţă[12]. Adică, în lipsa excitaţiei sexuale produse de pornografie, sunt trăite tot mai intens stările de sevraj – depresia şi anxietatea, durerile de cap, neliniştea şi irascibilitatea. Omul se simte tot mai puţin motivat de alte comportamente decât cele care produc excitaţie sexuală, în speţă consumul de

12 Childress, Anna Rose; Ehrman, Ronald N.; Wang, Ze; Li, Yin; Sciortino, Nathan; Hakun, Jonathan; Jens, William; Suh, Jesse; Listerud, John; Marquez, Kathleen; Franklin, Teresa; Langleben, Daniel; Detre, John și CXBrien, Charles P., „Prelude to Passion: Limbic Activation by „Unseen" Drug and Sexual Cues", PLoS ONE, No. 3(1), 2008, p. 1506.

pornografie. Aşadar, prins în lanţurile dependenţei, consumatorul de pornografie este constrâns psihologic şi organic să continue consumul, chiar dacă constată că acesta i-a distrus sănătatea, familia şi viaţa.

Pornografia este însă mult mai nocivă decât drogul pentru că produce nu numai dependenţă şi dereglări organice, ci şi grave deviaţii mentale. În numai câteva săptămâni, experimentele de laborator demonstrează că, prin vizionarea de filme pornografice, se pot modifica mentalităţi, atitudini şi comportamente învăţate de-a lungul întregii vieţi. La limită, pornografia poate transforma în violator în serie sau în criminal un individ paşnic, cu nivel social şi intelectual ridicat.

Observaţiile făcute în Australia au demonstrat că legalizarea pornografiei creşte rata violurilor cu peste 250%. Şi infracţionalitatea se măreşte cu până la 500% în zonele unde se dezvoltă afaceri care implică pornografia[13].

De ce, în pofida daunelor uriaşe pe care le produce legiferarea pornografiei, aceasta nu este interzisă complet în multe locuri ale lumii? Pentru că forţa uriaşă de persuasiune pe care o exercită mesajul erotic asupra psihicului uman creşte vânzarea oricărui produs. Erotismul este unul din cei mai buni catalizatori ai comerţului mondial. Pe de altă parte, afacerile din vânzarea de pornografie, numai cele care sunt la vedere, ajung pe plan mondial la un profit de 57 de miliarde de dolari. În America, venitul din pornografie depăşește veniturile din fotbalul profesionist, baseball şi baschet adunate la un loc şi este aproape de două ori mai mare decât suma veniturilor ABC, CBS şi NBC.[14]

Mai mult însă decât interesul comercial, cel mai mare aliat al propagandei pornografiei este ignorarea efectelor

13 Malamuth, N. și Donnerstein, E., Sex and violence a ripple effect, Academic Press, San Diego, 1984.

14 Statistici pe internet privind pornografia. Recenzia filtrului internet (Internet pomography statistics. Internet filter review). Retrieved May 24, 2005, from http://in- temet-filterreview. toptenreviews.com/intemet-pomography-statistics.html.

acesteia. Ori că suntem victimele mentalităţii revoluţiei sexuale iniţiate prin studiile pedofilului Kinsey[15] în anii ’40, ori pentru că mass-media ne saturează câmpul de conştiinţă cu un erotism obsesiv, marea parte a lumii de la omul simplul la intelectual, de la muncitor la politician ignoră pericolul pornografiei, care se anunţă deja cea mai răspândită dependenţă şi maladie a tuturor timpurilor.

În acest context, am crezut că este mai mult decât necesară o informare ştiinţifică privind subiectul. Desigur, pentru mulţi dintre cei dependenţi deja de pornografie studiile citate pot părea indezirabile, dar avem convingerea că mai târziu, dacă nu vor înceta să se amăgească cu surogatul de fericire pe care-l propune pornografia, ne vor da dreptate. Mai bine însă este să ne trezim la timp pentru a ne apăra sănătatea mentală şi biologică, familia şi fericirea. Nu este uşor de aflat în epoca noastră altceva care să conducă mai repede la degradarea fiinţei umane, la suferinţă şi durere precum pornografia. Iar dacă aceasta punctează major sfârşitul civilizaţiei umane, cartea de faţă se doreşte a fi un prim reper pe calea revenirii la normalitate.

Efectele pornografiei asupra vieţii de familie

*Când vizionarea pornografiei creşte până la nivelul dependenţei, 40% dintre „dependenţii de sex” îşi pierd soţii.26 în cazul tinerilor necăsătoriţi, vizionarea materialelor pornografice reduce dorinţa de a întemeia o familie şi a avea copii. Plăcerea facilă, fără investiţii emoţionale devine singurul scop al individului.27 Vizio*narea *materialelor pornografice subminează relaţiile dintre soţ şi soţie, provocând multă suferinţă amândurora.28*

Pornografia schimbă dragostea în aversiune faţă de soţ sau soţie

Bărbaţii mărturisesc că-şi iubesc mai puţin soţiile

15 http://www.drjudithreisman.com/archives/2010/08/sodomy_decision.html

după perioade lungi de vizionare (şi dorire) a femeilor reprezentate în materialele pornografice.[16] […]

De asemenea, expunerea intensă la pornografie îi determină pe bărbaţi să-şi considere perechea mai puţin atrăgătoare, să fie mai puţin mulţumiţi cu afecţiunea, înfăţişarea fizică şi comportamentul sexual ale acesteia.[17] Obişnuinţa cu stimularea sexuală intensă produsă de pornografie[18] conduce la plictis şi insatisfacţie sexuală în cazul femeilor şi bărbaţilor care vizionează astfel de materiale[19]. Totodată se condiţionează viziuni mai îngăduitoare asupra relaţiilor sexuale extraconjugale[20] şi o atitudine recreativă privind sexualitatea[21], crescând astfel probabilitatea de a căuta plăcerea sexuală în afara căsniciei. [22][…]

Expunerea prelungită la pornografie favorizează nu numai nemulţumire, ci chiar aversiune faţă de afecţiunea

---

16 Mary Anne Layden, Ph.D. (Center for Cognitive Therapy, Department of Psychiatry, University of Pennsylvania), Testimony for U.S. Senate Committee on Commerce, Science and Transportation, November 18, 2004, 2.

17 Zillmann and Bryant, „Pornography's Impact on Sexual Satisfaction", 448.

18 Dolf Zillman, Indiana University, Paper prepared for the Surgeon General's Workshop on Pornography and Public Health, Arlington VA, 1986 http://profiles.nlm. nih.gov/NN/B/C/K/V/_/nnbckv.pdf

19 Weaver, „The Effects of Pornography Addiction on Families and Communities", 2, 4.

20 Ven-hwei Lo and Ran Wei, „Exposure to Internet Pornography and Taiwanese Adolescents' Sexual Attitudes and Behavior", Journal of Broadcasting & Electronic Media 49 (2005): 221-37 (230); Jochen Peter and Patti M. Valkenburg, „Adolescents' Exposure to Sexually Explicit Online Material and Recreational Attitudes toward Sex", Journal of Communication, 56 (2006): 639-660 (654).

21 Zillmann and Bryant, „Pornography's Impact on Sexual Satisfaction," 450.

22 Ven-hwei Lo and Ran Wei, „Exposure to Internet Pornography and Taiwanese Adolescents' Sexual Attitudes and Behavior", Journal of Broadcasting & Electronic Media 49 (2005): 221-37 (233).

soţului.[23] încep să-şi facă apariţia atitudini cinice faţă de dragoste, iar «plăcerile sexuale mai mari se consideră a putea fi obţinute fără afecţiune faţă de parteneri.»[24] Aceste efecte sunt valabile atât pentru bărbaţii, cât şi pentru femeile care au avut o expunere prelungită la pornografie[25], cu consecinţa că scăderea satisfacţiei sexuale este cauzată de nemulţumirea crescută faţă de comportamentul sexual normal al soţului"[26]. Soţul sau familia în general devin principala piedică în satisfacerea obsesiilor sexuale.

MĂRTURIE: „Nu mai sunt atractivă sau dorită din punct de vedere sexual pentru el. Este atras mai mult de femei care apar în filmele pe care le vede, în reviste sau pe website-uri decât de mine, şi mă simt complet incapabilă să concurez cu aceste femei."[27] (Femeie de 29 ani)

Celălalt, soţul sau soţia, care nu au contact cu pornografia, sesizează la un moment dat problema şi încearcă să facă tot posibilul pentru a-şi salva căsnicia. Unele persoane ripostează, ameninţă cu divorţul, altele se luptă să-şi schimbe înfăţişarea, să se îngrijească mai mult, iar altele se resemnează, răbdând mai mult pentru copil sau pentru a salva imaginea de stabilitate a unei familii care aduce, din păcate, mai mult suferinţă şi nefericire decât sprijin şi împlinire.

---

23 James B. Weaver III, „The Effects of Pornography Addiction on Families and Communities" (Testimony presented before the Subcommittee on Science, Technology, and Space of the Senate Committee on Commerce, Science, and Transportation, Washington, DC, November 18, 2004), 4.

24 Dolf Zillmann, „Influence of Unrestrained Access to Erotica on Adolescents' and Young Adults' Dispositions toward Sexuality", Journal of Adolescent Health 27S (2000): 41-44 (42).

25 Zillmann and Bryant, „Pornography's Impact on Sexual Satisfaction", 448.

26 Patrick F. Fagan, The effects ofpomography on individuals, marriage, family and com- munity, Family Research Council, Washington DC, 2001.

27 Schneider, J. P. (2000). Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, 7,31-58.

Psihologic, emoţional şi neurologic, consumul de pornografie este similar înşelării soţului sau soţiei

Vizionarea de materiale pornografice, odată cu anularea sentimentului de dragoste şi a caracterului intim al vieţii sexuale, determină acordarea unei importanţe crescânde relaţiilor sexuale fără implicare emoţională.[28] Patologia relaţionării sexuale constă în faptul că relaţia nu se mai realizează cu o persoană, ci doar cu o imagine, cu un obiect, cu o fantasmă. Omul se închide tot mai mult în sine, pradă obsesiilor sexuale, prizonier al unor dependenţe neurologice şi hormonale. În consecinţă, soţii sau soţiile fac tot mai mult experienţa unei intimităţi scăzute din partea partenerilor lor.[29]

MĂRTURIE: „Pornografia îl făcea pe soţul meu să aibă tot felul de „aventuri sexuale", deşi nu s-a dus niciodată cu o altă femeie: dar acele aventuri ale minţii pe mine mă făceau să mă simt înşelată, tot atât de mult pe cât m-aş fi simţit dacă ar fi avut o aventură trupească cu cineva în mod real. (Femeie în vârstă de 39 de ani, măritată de 14 ani) "[30]

În mai multe studii se constată faptul că femeile văd consumul de pornografie, în particular cybersexul, ca pe o formă de infidelitate care afectează intimitatea relaţiei dintre soţi, până la disoluţia completă a acesteia.[31]

---

28 Zillmann and Bryant, „Pomography's Impact on Sexual Satisfaction", 448.

29 Raymond M. Bergner and Ana J. Bridges, „The Significance of Heavy Pornography Involvement for Romantic Partners: Research and Clinical Implications", Journal of Sex & Marital Therapy 28 (2002): 193-206 (197).

30 Schneider, J. P. (2000). Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, 7, 31-58.

31 Bridges, A. J., Bergner, R. M., & Hesson-McInnis, M. (2003). Romantic partner's use of pornography: Its significance for women. Journal of Sex & Marital Therapy, 29, 1-14; Bergner, R. M., & Bridges, A. J. (2002). The Significance of heavy pornography involvement for romantic partners: Research and clinical implications. Journal of Sex & Marital Therapy, 28,193-206; Schneider, J. P. (2000). Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, 7, 31-58.

Whitty a demonstrat că în ambele cazuri – bărbaţi şi femei – activităţile sexuale online sunt percepute ca un act de trădare care este la fel de autentic şi real ca actele offline (din viaţa obişnuită) şi că folosirea pornografiei pe Internet este semnificativ corelată cu infidelitatea emoţio9 nală.[32] „*îmi pasă mai mult de ceea ce se întâmplă în mintea soţului meu decât orice activitate trupească*!” afirmă una dintre soţiile unui dependent de pornografie.

Femeile, în mod obişnuit, mărturisesc sentimente de trădare, pierdere, neîncredere, devastare şi furie ca răspunsuri la descoperirea sau divulgarea folosirii de către partener a activităţi sexuale online.[33]

În studiul său realizat în anul 2000, Schneider constată că femeile resimt „în mod covârşitor” că aventurile online sunt la fel de dureroase[34] din punct de vedere emoţional ca cele din viaţa reală sau offline[35].

MĂRTURIE: „Eu socotesc acest lucru [consumul de pornografie] un adulter. Mai mult decât atât, într-un anumit sens, cred că a avea o aventură sexuală la nivel mental este mai rău decât a avea un partener real: oricând, soţul meu poate avea «o aventură» fără să iasă din casă sau fără să vadă o altă fiinţă umană.”[36]

Aşadar, „înstrăinarea emoţională favorizată de pornografie şi „cybersex-ul” (contactul interactiv prin

32 Whitty, M. T. (2003). Pushing the wrong buttons: Men's and women's attitudes toward online and offline infidelity. Cyber Psychology & Behavior, 6(6), 569-579.

33 A. J. Bridges, Bergner, R. M., & Hesson-McInnis, M. (2003). Romantic partner's use of pornography: Its significance for women. Journal of Sex & Marital Therapy, 29, 1-14; Bergner, R. M., & Bridges, A. J. (2002). The significance of heavy pornography involvement for romantic partners: Research and clinical implications. Journal of Sex & Marital Therapy, 28,193-206; Schneider, J. P. (2000). Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, 7,31-58.

34 Schneider, J. P. Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, (2000), 7,31-58.

35 Manning, Jill C, op. cit.

36 Schneider, J. P. (2000). Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, 7, 31-58.

computer cu un partener în vederea discuţiilor sexuale pornografice) pot să fie adesea la fel de dăunătoare relaţiei precum o infidelitate din lumea reală[37] şi atât bărbatul, cât şi femeia tind să pună activitatea sexuală din mediul virtual în aceeaşi categorie cu a avea o aventură (extraconjugală).[38] Numai o treime dintre cupluri păstrează un interes în relaţiile sexuale ale unuia cu celălalt, în vreme ce unul dintre parteneri este angajat în „cybersex”.[39]

MĂRTURIE: „Îmi era teamă ca nu cumva să-l pierd. Am început prin a încerca să concurez cu imaginile pornografice, prin a fi o jucărie sexuală. Apoi, după un timp, am început să simt că nu mai vreau să am relaţii sexuale cu el: simţeam că trebuia, dar nu mai puteam, îmi lipsea dorinţa. (Femeie în vârstă de 27 de ani, măritată de 3 ani).”[40]

Consumatorii de pornografie tind să vadă tot mai mult instituţia căsătoriei ca îngrădind sexualitatea[41]; ei cred tot mai puţin în importanţa fidelităţii conjugale[42], au tot mai multe îndoieli asupra valorii căsniciei ca instituţie socială esenţială şi, în plus, manifestă îndoieli asupra viitoarei sale viabilităţi.[43] Toate acestea scad în mod firesc pentru ei, importanţa de a avea relaţii bune de familie în

---

37 J.P Schneider, „Effects of Cybersex Problems on the Spouse and Family", Sex and the Internet: A Guidebook for Clinicians, ed. A. Cooper (New York: Brunner-Routledge, 2002: 169-86 (180).

38 Monica Therese Whitty, „Pushing the Wrong Buttons: Men's and Women's Attitudes toward Online and Offline Infidelity", Cyber Psychology & Behavior 6 (2003): 569-79.

39 Schneider, „Effects of Cybersex Addiction on the Family", 39-40.

40 Schneider, J. P. (2000). Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, 7, 31-58.

41 Zillmann, „Influence of Unrestrained Access to Erotica", 42.

42 Zillmann and Bryant, „Pornography's Impact on Sexual Satisfaction", 448.

43 Weaver, „The Effects of Pornography Addiction on Families and Communities", 4.

propriile lor cămine.[44]

E firesc ca vizionarea de pornografie să fie resimţită ca o adevărată aventură extraconjugală. Şi chiar mai mult, căci soţul sau soţia nu au numai o singură persoană cu care îşi înşală partenerul de viaţă, ci un întreg harem de imagini care nu pot fi concurate de nimeni în viaţa reală. În faţa lor, femeia sau bărbatul se excită sexual şi se masturbează, deci întreţin relaţii sexuale cu cineva care nu e prezent, cu imaginea lui sau a lor. Atunci când descoperă care e situaţia, soţia deznădăjduieşte, constatând că nu mai poate să îşi ajute cu nimic bărbatul stăpânit de obsesia scenelor pornografice.

MĂRTURIE: „Nu mai sunt o persoană, ci un obiect sexual. Nu e, de fapt, alături de mine, nu face dragoste cu mine... Pare să se gândească la altceva sau altcineva – probabil la acele femei porno... El doar se foloseşte de mine ca fiind un corp cald."[45]

Aşadar, aşa-zisul cibersex produce o deviaţie mentală de o asemenea amplitudine încât tot mai puţin individul respectiv va mai putea avea relaţii sexuale normale sau un minim raport afectiv. Imaginile pornografice obsesive vor fi preferate unui om real, căci ele constituie „dragostea" de toată vremea a acelei persoane. Soţiile vor resimţi tot mai puternic prezenţa străină a fantasmelor erotice în mintea soţilor lor şi faptul că ele au dispărut practic din viaţa lor.

Expunerea prelungită la pornografie scade dorinţa de a mai avea copii în urma studiilor desfăşurate, Dolf Zillmann şi Jennings Bryant[46] au ajuns la constatarea că expunerea la pornografie reduce dorinţa de a avea copii, cultivând în acelaşi timp convingerea că promiscuitatea, atât la bărbaţi, cât şi la femei, este ceva natural... Copiii devin o piedică în dobândirea plăcerii sexuale, o plăcere

44 Patrick F. Fagan, op. cit.

45 Schneider, „Effects of Cybersex Addiction on the Family", 39-40.

46 "Symposium on Media Violence and Pomography" Toronto, Canada: Media Action Group, 1984; și: Testimony given to U.S. Attomey General's Commission on Pomography, Houston, Texas, septembrie 1985.

facilă, posibilă fără asumarea unei vieţi de familie, fără griji sau alte consecinţe. În cele din urmă, în această plăcere rezidă „fericirea" consumatorului de pornografie, căci o alta nu mai are relevanţă pentru el, conştiinţa şi simţurile fiindu-i saturate de euforia excitaţiei sexuale.[47]

Infidelitate crescută într-un studiu realizat în 2004 la Universitatea de Stat Wayne, s-a constatat că rata infidelităţii conjugale creşte cu 317% în cazul consumatorilor de pornografie.[48] În acelaşi studiu se demonstrează că folosirea pornografiei pe internet creşte cu 370% probabilitatea apelării la „serviciile" plătite ale prostituatelor. Această strânsă legătură existentă între vizionarea de pornografie şi relaţiile cu prostituate[49], constatată în numeroase studii, este de aşteptat, de altfel, căci fantasmele sexuale impun un comportament agresiv şi pervers în faţa căruia şi animalele s-ar simţi jignite. Pentru banii primiţi, sărmanele prostituate sunt nevoite să suporte riscul întâlnirii cu un bărbat care le poate batjocori şi chinui până la maltratare fizică şi traume psihice.

Şi în cazul femeilor consumul de pornografie şi „cybersexul" conduc la niveluri mari de infidelitate. Spre exemplu, într-un studiu realizat în 2005, s-a constatat că femeile care se angajează în „cybersex" au cu 40% mai mulţi parteneri sexuali în afara mediului virtual decât femeile care nu consumau pornografie pe internet.[50]

---

47 Zillmann, D. & Bryant, J., "Pomography's Impact on Sexual Satisfaction." Journal of Appl. Social Psychology, 1988: voi. 18, no. 5, pp. 438-453; și: Zillmann, D. & Bryant, J., „Effects of Prolonged Consumption of Pomography on Family Values", Journal of Family Issues. (decembrie 1988): voi. 9, no. 4, pp. 518-544.

48 Steven Stack, Ira Wasserman, and Roger Kem, „Adult Social Bonds and Use of Internet Pomography", Social Science Quarterly 85 (2004): 75-88.

49 Ven-hwei Lo and Ran Wei, „Exposure to Internet Pomography and Taiwanese Adolescente' Sexual Attitudes and Behavior", Journal of Broadcasting & Electronic Media 49 (2005): 221-37 (229).

50 Kristian Daneback, Al Cooper, and Sven-Axel Mansson, „An Internet Study of Cybersex Participants,", Archives of Sexual Behavior 34 (2005):

În acelaşi timp, 80% dintre femeile care se angajează în activităţi sexuale online ajung să se întâlnească şi în viaţa reală cu partenerii lor din mediul virtual, în comparaţie cu proporţia mult mai mică, de 33%, pentru bărbaţi.[51] Din acest studiu s-ar putea înţelege că femeile sunt mult mai dispuse la infidelitate în cazul consumului de pornografie pe internet. Lucrurile nu stau chiar aşa. Femeile sunt mult mai atrase de camerele de chat, tocmai pentru că ele caută mai mult o relaţie romantică şi emoţională, decât pur şi simplu sex. În schimb, bărbaţii sunt atraşi de pornografie nu atât pentru nevoia de intimitate şi suport emoţional, cât pentru excitarea şi satisfacerea fantasmelor sexuale.[52] Astfel, pentru că femeile sunt mult mai prezente în camerele de chat decât bărbaţii, se prind mult mai puternic la nivel sentimental în aceste contacte virtuale, devenind mult mai uşor victime.

Dar şi în cazul bărbaţilor se constată că flirtul pe Internet în cadrul camerelor de chat creşte riscul relaţiilor sexuale cu persoana cunoscută pe net. Într-un studiu desfăşurat în anul 2006, s-a constatat că 78% dintre bărbaţii intervievaţi declară că au avut cel puţin o experienţă sexuală faţă către faţă cu o persoană pe care o întâlniseră prin intermediul chat-ului în ultimul an.[53] Deci, nevinovatele convorbiri pe chat, atunci când ajung să aibă un caracter erotic, conduc în aproximativ 80% dintre cazuri la experienţe sexuale nemijlocite de internet.

Studiile sunt mai mult decât concludente: cei care se angajează în „cybersex” vor merge cel mai probabil până la capăt pentru a avea întâlniri sexuale reale cu partenerii lor din spaţiul virtual.

321-28 (324-25).

51 Jennifer P Schneider, A Qualitative Study of Cybersex Participants: Gender Diffe- rences, Recovery Issues, and Implications for Therapists, Sexual Addiction & Compulsivity 7 (2000): 249-78 (277).

52 Ibidem.

53 Brian Dew, Michael Brubaker, and Danica Hays, „From the Altar to the Internet: Married Men and Their Online Sexual Behavior", Sexual Addiction & Compulsivity 13 (2006): 195-207 (199).

Traumele suferite de copiii consumatorilor de pornografie

„În timp ce relaţiile conjugale pot fi considerate cele mai vulnerabile în faţa expunerii activităţilor sexuale Online, copiii şi adolescenţii sunt cei mai vulnerabili la materiale sexuale explicite din următoarele motive:

pot fi cu uşurinţă constrânşi să vizioneze materiale pornografice sau să le producă ei înşişi;

au un grad limitat de control al emotivităţii, al conştiinţei, al procesării materialelor obscene pe care le întâlnesc voluntar sau involuntar;

pot fi victimele consumului pornografic într-o manieră în care adulţii arată o rezistenţă mai mare;

În urma expunerii la mesaje pornografice traumatice, li se pot dezvolta comportamente sociale şi sexuale patologice;

Îşi pot dezvolta aşteptări iluzorii în legătură cu comportamentul lor sexual prin vizualizarea pornografiei creativ-fantastice, bazate pe imaginaţie (desene, exploatarea tărâmului ireal-fantastic etc. – n. n).

De asemenea, părinţii pot dezvălui, intenţionat sau nu, copiilor lor lupta pe care o dau cu dependenţa de pornografie[54], distorsionând astfel dezvoltarea sexuală a acestora.”[55]

Ce influenţă are dependenţa sexuală a părinţilor în viaţa propriilor copii?

„Scăderea atenţiei şi a timpului acordat copilului;

copilul găseşte materialele pornografice pe care părintele le parcurge;

Îl vede pe părinte în timp ce se masturbează;

creşte riscul separării familiale şi a divorţului;

creşte riscul pierderii slujbei şi a constrângerilor financiare;

---

54 M. Deborah Corley and Jennifer P. Schneider, „Sex Addiction Disclosure to Chil- dren: The Parents7 Perspective", Sexual Addiction & Compulsivity 10 (2003): 291-324.

55 Manning, Jill C, op. cit.

devine martorul conflictelor dintre părinţi;

este observator sau victimă a stresului legat de activitatea sexuală ordine.”[56]

Unul dintre efectele principale pe care le constată Schneider este riscul crescut ca înşişi copiii să ajungă pradă consumului de pornografie.

O mamă şi-a adus fiica de 13 ani însărcinată la cabinetul meu. Fata şi prietenul ei de 14 ani au descoperit o arhivă secretă cu materiale pornografice ale tatălui ei şi au imitat actele sexuale înfăţişate în ele pe parcursul mai multor luni. Consecinţele care au decurs de aici, incluzând graviditate, avort şi depresie, au fost extrem de traumatice pentru întreaga familie, precum şi pentru ambii tineri. Mama a divorţat de soţul ei din cauza complicaţiilor apărute în legătură cu cele întâmplate.[57]

Dialogurile premature pe teme sexuale dintre părinte şi copil sunt un alt efect al comportamentului sexual nedorit, fapt ce a reieşit din cercetările efectuate de Black, Dillon, şi Cames în locuinţele pe care le-au vizat.[58] Aceştia au observat că dialogurile pe teme sexuale au loc între părinţi şi copiii lor înainte ca aceştia să fie pregătiţi. Cei trei cercetători au examinat atitudinea adolescenţilor şi reacţiile acestora când li s-a spus că unul dintre părinţii lor se confruntă cu activitatea sexuală Online.[59]

Concluzia a fost aceea că 60 din 89 de copii intervievaţi aflaseră despre problemele sexuale ale părinţilor înainte ca aceştia să le fi spus ceva. După cum a afirmat unul dintre copiii chestionaţi: „Am fost surprins să aflu că mama mea habar n-avea că eu ştiu”.[60]

În studiile realizate de Black Dillon şi Cames se

56 Idem.

57 Cline, V.B., Pomography's Effects on Adults and Children, Morality In Media, New York, 2001, p. 10.

58 Black, D., Dillon, D., & Cames, S. (2003). Disclosure to children: Hearing the child's experience. Sexual Addiction & Compulsivity, 10, 67-78.

59 Ibid.

60 Ibid. p. 124.

constată că, la aflarea faptului că unul dintre părinţi este dependent de pornografie, tinerii au trăit sentimente de: ruşine, stânjenire, vină, furie, irascibilitate; confuzie;

s-au simţit datori din punct de vedere emoţional să-şi ajute părinţii.”[61]

Pornografia conduce la separaţie şi divorţ

În mod firesc, înstrăinarea sufletească dar şi infidelitatea conduc mai devreme sau mai târziu la divorţ. Efectele pornografiei sunt cu adevărat dezastruoase pentru viaţa de familie. Dintr-un studiu realizat în anul 2006, rezultă că pentru cei care au vizionat un singur film pentru adulţi (clasificat cu XXX):

— Creşte cu 25, 6% probabilitatea de a divorţa;

— Probabilitatea unei relaţii extraconjugale se măreşte cu până la 65%;

— Au cu 8% mai puţine şanse de a avea o căsătorie „foarte fericită” (în cazul în care mai erau căsătoriţi);

— Şi cu 13% mai puţine şanse de a fi „foarte fericiţi” în viaţa de zi cu zi.[62]

Într-un sondaj realizat asupra a 350 de avocaţi specializaţi în divorţuri şi legislaţie maritală, care s-au întrunit în 2002 în cadrul *Academiei Americane de Avocaţi Maritali din Chicago*, s-a constatat că:

— 68% dintre cazurile de divorţ au fost cauzate de faptul că unul dintre cei doi soţi s-a îndrăgostit din nou prin intermediul Internetului;

— 56% dintre cazurile de divorţ au implicat faptul că una dintre părţi avea un interes obsesiv pentru situri pornografice;

— 47% dintre cazurile de divorţ au implicat faptul că una dintre părţi petrecea excesiv de mult timp la calculator;

— În 33% dintre cazurile de divorţ s-a menţionat timpul excesiv petrecut în camerele de chat (forumuri

61 Manning, Jill C, op. cit.

62 K. Doran și J. Price, „Movies and Marriage: Do Some Films Harm Marital Hap- piness?", studiu în desfășurare, 2009.

cunoscute pentru gradul mare de sexualizare).[63]

Fie că sunt proaspăt căsătoriţi, fie că au 39 de ani de viaţă de familie, îndrăgostiţi de puţină vreme sau cu o relaţie sudată prin trecerea timpului şi asumarea creşterii copiilor, care au devenit la rândul lor adulţi, pornografia este capabilă să producă o ruptură profundă între soţi, o rană care cu greu se poate vindeca şi care, în cele mai multe cazuri, sfârşeşte prin divorţ.

Deşi la început pare o simplă distracţie, consumul de pornografie conduce la eşec şi nefericire în viaţa de familie. Şi cât de greu este să te vindeci de o astfel de boală! Aşadar, pornografia poate face ca nimic să nu mai fie ca înainte.

Dependenţa de pornografie – dependenţa de sex

„Profesorul Mark Schwartz de la Institutul Masters & Johnson din St. Louis spune că «Sexul pe Internet este precum heroina, îi acaparează şi pune stăpânire pe vieţile lor; şi este foarte dificil de tratat pentru că oamenii afectaţi nu vor să renunţe»" 67.

Într-adevăr, deşi se prezintă ca o activitate recreativă, pornografia creează dependenţă, în unele cazuri mult mai repede decât drogul, şi cu o serie de consecinţe cel puţin la fel de grave. [64]Dependenţa de pornografie – mai corect spus: dependenţa de sex – este deja una dintre cele mai răspândite în ziua de azi. În Statele Unite de trei ori mai mulţi oameni sunt dependenţi de pornografie decât de drog.

În America, s-au scris deja mii de articole şi cărţi privind dependenţa de sex, s-au deschis clinici şi s-a dezvoltat, practic, o nouă ramură a psihoterapie![65] Costurile unei terapii complete urcă adesea la câteva zeci de mii de dolari, însă nu mulţi scapă de acest morb, mai

---

63 Dedmon, J. (November 2002). Is the Internet bad for your marriage? Online affairs, pornographic sites playing greater role in divorces. Press Release from The Di- lenschneider Group, Inc.

64 Cline, V.B., op. cit., p. 12.

65 http://www.sexaddicthelp.com/Articles/index.htm

ales că dependenţa de sex, în comparaţie cu cea de drog, este grefată pe o nevoie reală a fiinţei umane, pe nevoia de afecţiune, dar şi pe instinctul de reproducere. Vom reproduce în cele ce urmează un fragment din studiul dr. Viktor Cline, unul dintre cei mai importanţi cercetători ai fenomenului dependenţei de pornografie din întreaga lume.

„Acolo unde pornografia a fost un factor al apariţiei dependenţei, afirmă dr. V. Cline, indiferent de natura devierii sau a dependenţei sexuale, am constatat existenţa unui sindrom bazat pe patru factori, ce se regăseşte la aproape toţi pacienţii, în special în perioada în care au început să fie interesaţi de pornografie.

1. Dependenţa în prima fază, consumatorii de pornografie sunt «captaţi» de materialele pornografice. Odată interesaţi, aceşti oameni simt nevoia să se întoarcă iarăşi şi iarăşi la ele, dorind să vadă din ce în ce mai multe astfel de materiale. Acestea par să aibă un efect sexual stimulativ sau afrodiziac foarte puternic (*n.n.*: creşte excitaţia sexuală corelată cu modificări semnificative ale activităţii hormonale), urmat de eliberarea sexuală, cel mai adesea prin masturbare. Pornografia le oferă o imagistică foarte excitantă şi puternică, pe care aceştia şi-o readuc frecvent în minte şi în jurul căreia brodează, imaginar, o mulţime de scenarii.

Odată ajunşi dependenţi, aceşti oameni nu se mai pot debarasa singuri de dependenţa lor, în ciuda multor consecinţe negative apărute în viaţa lor, ca divorţul, pierderea familiei şi problemele de ordin penal (ca agresarea sexuală, hărţuirea sau abuzarea altor persoane de la locul de muncă).

Am constatat şi faptul că mulţi dintre pacienţii mei cei mai inteligenţi par să fie şi cei mai vulnerabili la aceste lucruri – probabil pentru că au dezvoltată capacitatea imaginativă, care creşte intensitatea experienţei şi îi expune mai mult la condiţionarea spre dependenţă. Deşi orice bărbat este vulnerabil la astfel de lucruri, din

experienţa mea, avocaţii, contabilii şi cei care lucrează în domeniul media par să fie cei mai expuşi la aceste dependenţe.

Sergentul Bob Navarro, un investigator cu experienţă îndelungată în industria pornografică, din cadrul Departamentului de Poliţie din Los Angeles, observă: «Dacă mă credeţi sau nu, cu cât nivelul de educaţie este mai ridicat, cu atât sunt aceste persoane mai înclinate să devină dependente de aceste materiale – şi, bineînţeles, cu atât mai mulţi bani simt nevoia să cheltuie pe ele. Mulţi oameni au mărturisit că au ajuns la un grad extrem de dependenţă faţă de aceste materiale, până într-acolo încât îşi irosesc întreaga lor viaţă cu acest lucru: stau ore întregi să se masturbeze în faţa unor materiale pornografice şi ajung să aibă nevoie de materiale din ce în ce mai puternice, mai explicite şi mai dure, care să le ofere satisfacţii şi mai mari. Ca un alcoolic sau ca un dependent de droguri, aceste persoane caută acea plăcere maximă şi au nevoie de mai mult, pentru a rămâne la acel nivel la care se simt OK».[66]

Unul dintre pacienţii mei era atât de dependent, încât nu s-a putut abţine să privească materiale pornografice timp de 90 de zile, chiar cu riscul de a plăti 1.000 de dolari. Este greu pentru persoanele care nu au această dependenţă să înţeleagă modul în care o astfel de persoană ajunge să fie complet dirijată de impulsurile sexuale. Atunci când sunt «loviţi» de acest val, nimic nu le poate sta împotrivă pentru a obţine ceea ce doresc – fie că e vorba de pornografie însoţită de masturbare, de sex cu o prostituată, de molestarea unui copil sau de violarea unei femei.

Iată un exemplu care ar putea ilustra această problemă:

MĂRTURIE: Ralph era un dependent sexual, căsătorit de doisprezece ani, având trei copii. Era o

66 The Pomography Industry Today", The World & 1, Dec. 1992: pp. 511, 516.

persoană implicată în activitatea bisericii lui şi avea principii morale în care credea cu sinceritate. Credea în cele zece porunci şi era împotriva adulterului. Însă cercul vicios al vieţii lui includea şi folosirea pornografiei, urmată de sex plătit, cu prostituate. După fiecare incident, îl implora pe Dumnezeu să-l ierte şi jura că nu se va mai întâmpla niciodată. Însă făcea apoi acelaşi lucru, iarăşi şi iarăşi.

Având în vedere că factorul care declanşa actul de adulter era folosirea pornografiei, am decis să încercăm să-l eliberăm de dependenţa de aceste materiale. L-am rugat să-mi scrie un cec de 1.000 de dolari, spunându-i că am să-i returnez banii dacă va putea sta 90 de zile fără pornografie. Ralph ţinea mult la bani şi strategia noastră l-a tentat foarte mult. «Pentru nimic în lume nu m-aş uita la filme sau reviste deocheate, dacă aş ști că o să mă coste 1.000 de dolari!», ne-a spus el.

O perioadă a reuşit să reziste remarcabil tentaţiei, însă, în cea de-a optzeci şi şaptea zi, mergând cu maşina, a trecut pe lângă o librărie «pentru adulţi», într-o localitate pe care nu o cunoştea, în timpul unei deplasări de serviciu. A pus frână, şi-a oprit maşina, a intrat în magazin şi practic şi-a lăsat mintea să o ia razna timp de nouăzeci de minute. Când l-am văzut săptămâna următoare, mi-a mărturisit, cu lacrimi în ochi, că şi-a pierdut cei 1.000 de dolari. Având în vedere că se ferise timp de 87 de zile, am decis să-i mai dau o şansă.

Aşa că am început încă o perioadă de 90 de zile de «sevraj». Amândoi am fost de acord că, dacă a putut sta departe de pornografie timp de 87 de zile, putea ajunge sigur şi la 90, dacă mai încercam o dată, mai ales dacă asta însemna să-şi recupereze cei 1.000 de dolari.

De data aceasta a rezistat doar paisprezece zile. Şi-a pierdut banii, care au fost daţi unei asociaţii de caritate. Era extrem de hotărât să scape de dependenţa lui, pentru a-şi salva căsnicia şi a trăi în armonie cu principiile lui religioase. Însă n-a fost aşa. După mine, chiar dacă mi-ar fi

dat 10.000 de dolari, tot şi-ar fi reluat obiceiul. Atunci când sunt «loviţi de val», aceşti bărbaţi ajung să fie consumaţi de poftă, indiferent de costuri sau de consecinţe. Dependenţa lor, practic, le conduce viaţa.

2. Escaladarea

Cea de-a doua fază e reprezentată de efectul de escaladare. Odată cu trecerea timpului, dependenţii simt nevoia să vadă materiale sexuale din ce în ce mai dure, mai explicite, mai deviante şi mai ciudate, pentru a-şi atinge apogeul de plăcere şi a ajunge la punctul lor de stimulare sexuală. Toate acestea îmi aminteau de persoanele suferinde de dependenţa de droguri. Cu timpul, aproape în toate cazurile apare o nevoie crescândă pentru un stimulent tot mai puternic, pentru a atinge acelaşi efect iniţial.

Dacă soţiile sau prietenele acestor bărbaţi se implicau şi ele în aceste activităţi, ulterior îşi puneau partenerii să facă activităţi sexuale din ce în ce mai bizare şi mai deviante. În multe cazuri, acest lucru ducea la o ruptură în relaţie, atunci când femeia refuza să meargă mai departe – deseori ajungându-se la conflicte, despărţire sau divorţ.

Faptul că sunt căsătoriţi sau că au o relaţie cu un partener sexual care este de acord să se implice şi el în activităţile respective nu rezolvă problema. Dependenţa lor şi efectul de escaladare – această creştere vertiginoasă a dependenţei – este cauzată în special de imagistica sexuală puternică din mintea lor, implantată acolo în urma vizionării materialelor pornografice. Deseori, dependenţii preferă această imagistică sexuală, însoţită de masturbare, în locul actului sexual în sine. Acest lucru le diminuează aproape întotdeauna acestor persoane capacitatea de a iubi şi de a-şi exprima afecţiunea faţă de partenerul lor, în relaţiile intime. Fantezia domină totul, spre marea durere şi dezamăgire a partenerului lor. Dorinţa sexuală le este deviată suficient cât să nu mai fie interesaţi de persoana de lângă ei. Iar partenera sesizează acest lucru foarte uşor,

simţindu-se deseori foarte singură şi respinsă.

Am avut o serie de pacienţi – cupluri – în care soţia îmi spunea, cu lacrimi în ochi, că soţul preferă, mai degrabă, să se masturbeze în faţa unui material pornografic decât să facă dragoste cu ea.

3. Desensibilizarea

Cea de-a treia etapă este desensibilizarea. Materiale pornografice (cărţi, reviste şi/sau filme/materiale video), care iniţial erau percepute ca şocante, ca încălcând nişte tabuuri, ilegale, respingătoare sau imorale, deşi erau în acelaşi timp excitante, au ajuns cu timpul să fie văzute ca acceptabile şi comune. Activităţile sexuale prezentate în materialele pornografice respective (indiferent de gradul lor antisocial sau deviant) căpătă aerul unor lucruri legitime. Sentimentul care predomină din ce în ce mai mult este acela că «toată lumea face asta», iar acest lucru le permite şi persoanelor în cauză să o facă, chiar dacă activitatea respectivă este, poate, ilegală şi opusă convingerilor lor morale anterioare şi normelor personale de conduită.

4. Trecerea la comportamentul sexual concret

Cea de-a patra fază este o tendinţă din ce în ce mai mare de a pune în aplicare comportamentele din materialele pornografice vizionate de consumatori în mod repetat, inclusiv promiscuitatea compulsivă[67], exhibiţionismul, actul sexual în grup, voyeurismul, frecventarea saloanelor de masaj, actele sexuale cu copii minori, violul şi provocarea durerii asupra propriei persoane sau asupra partenerului în timpul actului sexual. Acest comportament se transformă adesea într-o dependenţă sexuală în care dependentul se trezeşte blocat într-o situaţie pe care nici nu o poate schimba şi din care nici nu poate ieşi, indiferent de consecinţele negative din viaţa lui.

---

67 Un gând (o obsesie), o acțiune, o operație defensivă sau chiar o secvență complexă de comportamente sunt calificate ca fiind compulsive când nerealizarea lor este resimțită ca necesară pentru a stăvili creșterea angoasei.

Multe exemple de efecte negative cauzate de folosirea pornografiei provin din activitatea privată sau din clinici a psihoterapeuţilor, medicilor, consilierilor şi a avocaţilor. În aceste domenii, ajungi faţă în faţă cu oameni care suferă mult şi se găsesc într-o situaţie foarte dificilă. Iată câteva exemple care ar putea fi ilustrative în acest sens.

MĂRTURIE: Într-o după-amiază, acum câţiva ani, viceprimarul Los Angeles-ului, un bărbat de 46 de ani, a mers să vizioneze un film pornografic la un cinematograf din vestul oraşului. În timp ce viziona filmul, a ajuns să fie atât de excitat, încât a început să-l asalteze sexual pe un spectator de lângă el. Persoana respectivă era un ofiţer sub acoperire, de la secţia de moravuri a brigăzii de poliţie a oraşului. Viceprimarul a fost arestat, i s-a făcut cazier şi a fost găsit vinovat în procesul care i s-a intentat ulterior. Acest distins funcţionar public şi-a părăsit postul dezonorat şi umilit, cu o carieră ruinată.

MĂRTURIE: Un bărbat de 36 de ani, căsătorit, cu studii universitare, angajat şi cu o situaţie financiară foarte bună, era dependent de pornografie şi masturbare şi frecventa saloane de masaj, unde întreţinea acte sexuale plătite. Avea o căsnicie excelentă şi patru copii. Deşi se simţea vinovat din cauza implicării lui în relaţii sexuale ilegale, care erau contrare valorilor lui religioase, etice şi personale şi care îi puteau perturba grav căsnicia dacă se afla despre ele, continua să le practice, chiar dacă, raţional vorbind, nu dorea acest lucru.

Problema lui a ieşit la iveală atunci când şi-a infectat soţia cu o boală venerică. Acest lucru i-a adus multe urmări grave, care i-au tulburat viaţa şi căsnicia.

Consecinţele cele mai frecvente: Totuşi, în experienţa mea clinică, principala consecinţă a dependenţei de pornografie nu este probabilitatea sau posibilitatea de a comite un delict sexual grav (deşi acest lucru se poate întâmpla – şi chiar se întâmplă), ci, mai degrabă, perturbarea legăturii fragile a relaţiilor familiale şi

maritale. Aici este zona în care apar cele mai mari dureri, rupturi şi suferinţe. Am constatat în repetate rânduri că pornografia intervine în iubirea şi relaţiile sexuale sănătoase cu parteneri pe termen lung, sau chiar le distruge. La întrebarea dacă pornografia este responsabilă pentru – sau determină – vreun delict sexual, răspunsul este, fără echivoc, afirmativ, însă acesta este doar «vârful aisbergului».

La unii pacienţi constat că dependenţa apare aproape imediat, în timp ce pentru alţii e nevoie de până la cincizece ani de vizualizări neregulate pentru a fi „captaţi" însă, asemenea unui cancer latent, dependenţa nu dispare aproape niciodată de la sine dacă nu se intervine într-un fel sau altul, prin terapie.

Dependenţa de pornografie duce la o depreciere a imaginii de sine şi provoacă individului o capacitate redusă de a avea un scop în viaţa socială şi profesională. Un studiu efectuat asupra dependenţilor de pornografie a descoperit că acestora nu le place sentimentul de «a nu deţine controlul» şi consumul de timp pe care l-a generat vizionarea de filme pornografice. Toţi indivizii compulsivi sexual au povestit că s-au simţit nefericiţi şi că au fost afectaţi într-un aspect important al vieţii lor din cauza dependenţei. Aproape jumătate dintre ei au declarat că dependenţa de pornografie a declanşat un comportament cu rezultate negative semnificative în viaţa socială, un sfert mărturisind că efectele negative s-au repercutat asupra profesiei.[68] într-un alt studiu, probabilitatea ca indivizii compulsivi sexual şi dependenţii de sex să declare că descoperirea materialelor ordine cu conţinut sexual a fost cel mai îngrozitor lucru care li s-a întâmplat vreodată[69]

---

68 „Donald W. Black, Laura ,L.D. Kehrberg, Denise L. Flumerfelt, and Steven S. Schlosser, „Characteristics of 36 Subjects Reporting Compulsive Sexual Behavior", American Journal ofPsychiatry 154 (1997): 243-49 (247).

69 Al Cooper, Eric Griffin-Shelley, David L. Delmonico, and Robin M. Mathy, „Online Sexual Problems: Assessment and Predictive Variables", Sexual Addiction & Com- pulsivity 8 (2001): 267-85 (281).

a fost de 23 de ori mai mare decât în cazul celor fără această problemă. Nu-i de mirare că depresiile clinice severe au fost raportate ca fiind de două ori mai frecvente în rândul utilizatorilor de pornografie de pe Internet în comparaţie cu non-utilizatorii[70].”[71]

Efectele pornografiei asupra bărbaţilor, femeilor, copiilor şi adolescenţilor

Din majoritatea studiilor de specialitate rezultă că pornografia este întotdeauna asociată cu suferința, îndeosebi cea de ordin psihic, dar şi cu boala trupească.[72]

Mai cu seamă în cazul bărbaţilor, pornografia creează un handicap sexual

„Bărbaţii mi-au spus că se trezeau pierzând ore în şir vizionând materiale pornografice la televizor şi pe DVD, dar mai ales Online. Se uitau la lucruri care altă dată li s-ar fi părut îngrozitoare – bestialitate, sex în grup, acte de sado-masochism explicite, torturi genitale, pornografie infantilă. Felul în care priveau femeile în viaţa reală era deformat, astfel încât să se potrivească fanteziilor pornografice pe care le consumau pe ecran… îi îngrijora felul în care se uitau la fiicele lor şi la fetele de vârsta fiicelor lor. Nu numai viaţa lor sexuală suferea – efectele pornografiei se propagau afectând toate aspectele existenţei lor. Activitatea zilnică era întreruptă, hobby-urile distruse, viaţa de familie sfărâmată. Unii bărbaţi şi-au pierdut chiar locul de muncă, soţiile şi copiii. Sacrificiul este enorm.”[73]

---

70 Michele L. Ybarra, Kimberly J. Mitchell, „Exposure to Internet Pornography among Children and Adolescents: A National Survey", CyberPsychology & Behavior 8 (2005): 473-86 (479).

71 Cline, V.B., op. cit., p. 12.

72 Din cercetarea a peste 300 de studii, Einsiedel, Weawer și Rusell constată că numitorul comun al efectelelor pornografiei este suferința consumatorului și a celor din jurul său. Vezi: C. Itzin (Ed.), Pomography: Women, violence and civil liberties. (p. 284-310). New York, NY: Oxford University Press.

73 P. Paul, „From Pomography to Porno to Pom: How Pom Became the Norm," in le Social Costs of Pomography: A Collection ofPapers

„Efectul paradoxal al căutării plăcerii sexuale prin intermediul pornografiei pe internet îl constituie faptul că utilizatorul cronic devine incapabil să obţină chiar satisfacţia sexuală pe care o căuta. Aşa cum relata un medic specialist neuropsihiatru, unii dintre bărbaţii pe care i-a tratat în a doua jumătate a anilor ’90 deveniseră atât de dependenţi de imaginile pornografice folosite pentru a se excita, încât soţiile lor nu-i mai atrăgeau suficient pentru a întreţine relaţii sexuale cu acestea.[74] Mai mult, cercetările sugerează că expunerea la pornografie scade satisfacţia sexuală cu partenerul, atât la bărbaţi cât şi la femei.[75] în plus, utilizarea cronică a pornografiei este asociată cu depresia şi nefericirea: «Producătorii de pornografie promit plăcere sănătoasă şi descărcarea tensiunii sexuale, dar ceea ce oferă este adesea dependenţa, toleranţa şi, în final, scăderea plăcerii. În mod paradoxal, pacienţii bărbaţi cu care am lucrat simţeau acut lipsa pornografiei, deşi aceasta le repugna.[76]»”[77]

Femeile sunt primele victime

MĂRTURIE: „Căutam o scrisoare în computer şi deodată au apărut pe ecran imagini pornografice. Am fost foarte şocată. Femeile de pe ecran erau folosite că nişte păpuşi de cârpă. Mi-am dat deodată seama că folosirea în secret a pornografiei este motivul pentru care Brad se purta atât de defensiv, mânios şi necuviincios cu mine.

Înainte, când spunea cuvântul «pornografie» – era doar un cuvânt. Dar, văzând cu ochii mei fotografiile acelor femei… Deodată, m-am văzut aşa cum probabil mă vede şi

(Princeton, N.J.: Witherspoon Institute, 2010.

74 N. Doidge, The Brain that Changes Itself: Stories of Personal Triumph from the Frontiers of Brain Science (New York: Viking, 2007), p. 104.

75 Zillman §i Bryant (1988).

76 N. Doidge, The Brain that Changes Itself: Stories of Personal Triumph from the Frontiers of Brain Science (New York: Viking, 2007), p. 104.

77 M. Eberhadrt, A. M. Layden, The Social Costs of Pornography A Statement of Findings and Recommendations, Witherspoon Institute Princeton, New Jersey, 2010.

soţul meu: un obiect, ceva ce se deţine şi se foloseşte. Stând acolo, în faţa computerului, am început să plâng…”[78]

„În multe cazuri, soţiile consumatorilor de pornografie dezvoltă răni psihologice adânci, raportând în mod obişnuit sentimente de trădare, pierdere, neîncredere, devastare şi mânie ca reacţii la descoperirea sau destăinuirea activităţii sexuale în mediul pornografic ordine a partenerului.[79] Soţiile pot să înceapă să se simtă neatrăgătoare şi pot să devină extrem de depresive când îşi dau seama că soţii lor vizionează materiale pornografice.[80] Gradul de suferinţă al soţiilor ar putea să fie atât de mare încât să necesite tratament clinic pentru traumă[81] şi nu pentru un simplu disconfort.”[82]

MĂRTURIE: „Eu nu pot concura cu staruri porno, care acţionează de parcă ceea ce îi face plăcere bărbatului le place şi lor, chiar dacă bărbaţii vor să le sufoce, în filmele pornografice, femeile nu se plâng niciodată sau nu cer niciodată bărbatului să facă ceva diferit. Pentru ele este de ajuns să-i ofere plăcere individului respectiv.

Am încercat să-mi mulţumesc soţul, acţionând ca una dintre acele fete din pornografii, dar acest lucru m-a făcut să mă simt ca o prostituată. Când m-am îmbrăcat cum ar fi vrut partenerul meu să mă îm brac, nu mai ştiam pe cine iubea de fapt. Pe mine sau versiunea vie a fanteziei lui pornografice în care mă transformasem?” (mărturia lui Megan Carol, o scriitoare) [83]

---

78 Wendy Maltz, Larry Maltz, ThePornTrap The Essential Guide to Overcoming Proble- ms Caused by Pomography, Harper Collins Publishers Inc, 2009

79 Schneider, „Effects of Cybersex Addiction on the Family", 31-58.

80 Schneider, „Effects of Cybersex Addiction on the Family", 38.

81 Barbara A. Steffens and Robyn L. Rennie, „The Traumatic Nature of Disclosure for Wives of Sexual Addicts", Sexual Addiction & Compulsivity 13 (2006): 247-67.

82 Cline, V.B., op. cit., p. 11.

83 Wendy Maltz, Larry Maltz, ThePornTrap The Essential Guide to Overcoming Proble- ms Caused by Pomography, Harper Collins Publishers Inc, 2009

Deşi femeile sunt mai puţin atrase de pornografie decât bărbaţii, din păcate, şi ele sunt de multe ori victimele consumului. Iată povestea Mariei, o femeie în vârstă de 43 de ani, mamă a doi copii, căruia i-a murit soţul în urma unei crize de astm:

MĂRTURIE: „Multă vreme pornografia îmi făcea silă, mă plictisea, deşi mai aruncam uneori o privire pe reviste sau clipuri porno. Apoi am descoperit asocierea dintre pornografie şi masturbare; era mult mai palpitant decât numai să te uiţi. Şi astfel am început să simt o nevoie tot mai intensă de a consuma pornografie în fiecare zi, ca şi cum ar fi fost un drog.

Cum îi culcam pe copii mă aşezam în faţa internetului, unde petreceam o grămadă de timp. Ajunsesem la un nivel în care nici nu mai era nevoie să văd scenele, era de ajuns doar să aud sunetele respective. Masturbarea în faţa imaginilor porno ajunsese obligatorie pentru a mă putea relaxa şi adormi.

Dacă aveam o zi proastă şi nu mă simţeam bine, mă retrăgeam în imaginaţia mea învârtind în cap tot felul de scenarii pornografice. Sau căutam să mă uit la ceva pornografie şi apoi să mă masturbez. Pornografia întotdeauna conduce la masturbare şi o susţine”.

Şapte ani din viaţa ei Maria s-a masturbat constant uitându-se la filme porno la televiziunea prin cablu şi pe Internet. „O făceam zilnic, uneori de câteva ori pe zi, era ca un drog. Voiam mai mult, mai mult, eram ca o posedată. De la o vreme mă simţeam ca şi cum îmi pierdusem controlul minţii şi al trupului pe perioada masturbării. De câteva ori mi s-a întâmplat că doar intram pe câteva filme porno şi dintr-odată ajungeam la orgasm pur şi simplu fără să mă ating cu mâna. Îmi pierdeam controlul, altcineva prelua controlul reacţiilor corpului meu. M-a speriat puterea pe care pornografia ajunsese să o aibă asupra mea”. 38

Pornografia conduce la degradarea femeilor

„Un terapeut care lucrează în mod curent cu tinere

constată că, în ciuda oportunităţilor mai mari de care beneficiază, femeia de astăzi se trezeşte «aruncată într-o societate care pare a fi, din punct de vedere sexual, mai grosolană, mai licenţioasă, mai confuză şi mai riscantă decât cea din trecut». Din cauza «orientărilor moderne în consumul şi producţia de pornografie, a mass-mediei sexualizate, a crimei sexuale, a bolilor transmise pe cale sexuală, a prădătorilor sexuali Online, a serviciilor de întâlniri (dating) pe internet şi a hărţuielii cibernetice sexualizate», femeia de astăzi trăieşte într-o «lume mai deformată sexual, mai descurajantă şi mai agresivă decât oricând înainte şi la vârste mai timpurii decât în orice altă perioadă până acum».”[84]

„Pornografia favorizează ideea că degradarea femeilor este acceptabilă. De vreme ce bărbaţii consumă pornografie mult mai frecvent decât femeile[85], expunerea la materiale sexuale sau semisexuale de pe Internet, din reviste sau de la televizor, este asociată cu ideea că femeile sunt obiecte sau mărfuri sexuale.[86] Astfel, bărbaţii expuşi la pornografie sunt mai înclinaţi să descrie femeile în termeni mai degrabă sexuali, decât prin alte atribute personale.”[87]

Un studiu asupra celor mai distribuite filme cu conţinut pornografic, realizat de Gloria Cowan şi colegii săi, profesori de psihologie la Universitatea de Stat California, „San Bernardino”, a evaluat anvergura şi proporţiile dominaţiei şi inegalităţii sexuale prin care

---

84 Jill C. Manning, op. cit.

85 Häggstrdm-Nordin, Hanson, and Tyden, „Associations between Pomography Consumption and Sexual Practices among Adolescents in Sweden" (103).

86 Peter Jochen and Patti M. Valkenburg, „Adolescents' Exposure to a Sexualized Media Environment and Their Notions of Women as Sex Objects", Sex Roles 56 (2007): 381-395 (390).

87 Deborah E.S. Frable, Anne E Johnson, and Hildy Kellman, „Seeing Masculine Men, Sexy Women, and Gender Differences: Exposure to Pomography and Cognitive Constructions of Gender", Journal of Personality 65 (1997): 311-355 (333).

femeile sunt descrise, într-o selecţie aleatorie de filme în magazinele de închiriat filme pentru familie din California. Agresiunea fizică era prezentă în 73% dintre filme, iar scenele de viol erau prezente în 51%, în care femeia juca rolul victimei de fiecare dată. Filmele descriau, de asemenea, inegalităţi de gen, portretizând în mod tipic bărbaţii ca oameni profesionali, iar femeile ca eleve, secretare sau gospodine.[88] în cadrul scenelor sexuale, bărbatul rămânea de obicei cel puţin parţial îmbrăcat, pe când femeia era de obicei dezbrăcată.[89]

Filmele pornografice degradează de asemenea femeile prin scenele de „mit al violului acceptat”, care descriu femeile ca fiind violate, dar care, în cele din urmă, găsesc plăcere în această experienţă. Aceste scene favorizează convingerea că femeile „de fapt, vor” să fie violate.

Jeannette Norris, de la Universitatea din Washington, a condus un studiu în care un grup de studenţi citesc două versiuni ale aceleiaşi povestiri care descrie o femeie ce este violată. Însă povestirea avea două finaluri diferite: la sfârşitul primei versiuni, femeia rămânea marcată de o stare de profundă suferinţă; în cea de-a doua, la sfârşit, femeia arăta ca şi cum i-ar fi făcut plăcere. Cu toate că cele două versiuni erau identice în toate detaliile în afară de reacţia femeii de la sfârşit, studenţii au preferat scenariul în care femeia era descrisă ca găsind plăcere în viol.[90] Ei au perceput femeia violată ca având o «dorinţă» mai mare de a face sex şi erau, astfel, mai dispuşi să accepte ceea ce a făcut bărbatul.

Sarah Mumen de la Colegiul „Kenyon”, Ohio, a

88 Gloria Cowan, Carole Lee, Daniella Levy, and Debra Snyder, „Dominance and Inequality in X-Rated Videocassettes", PsychologyofWomen Quarterly 12 (1988): 299-311 (306-307).

89 Cowan, Lee, Levy, and Snyder, „Dominance and Inequality in X-Rated Video- cassettes", 308.

90 Jeanette Norris, „Social Influence Effects on Responses to Sexually Explicit Material Containing Violence", The Journal of Sex Research 28 (1991): 67-76 (70-73).

descoperit că membrii fraternităţilor care atârnau mult mai multe imagini pornografice cu femei în camerele lor aveau atitudini favorabile faţă de viol în comparaţie cu cei care nu făceau parte din astfel de grupări.[91]

Faţă de bărbaţi, femeile tind să considere pornografia mult mai degradantă pentru femei. Când tinerii dintr-un grup de studenţi au fost întrebaţi despre sentimentele lor faţă de pornografie – 72% dintre femei şi numai 23% dintre bărbaţi au declarat că sentimentele lor sunt negative. Mai mult decât atât, la întrebarea dacă pornografia este degradantă, aproape 90% dintre tinerele femei şi numai 65% dintre tinerii bărbaţi au fost de acord că pornografia este degradantă.[92]

După o expunere prelungită la pornografie, mai ales bărbaţii, dar şi femeile, nu mai consideră violul ca pe o faptă penală.[93]

Fie că cred sau nu că pornografia este degradantă, femeile care vizionează pornografia se angajează în mod regulat, fără să vrea, într-o formă de autodegradare: ele dezvoltă o imagine negativă a propriului corp[94] pentru că nu se ridică la descrierile din materialele pornografice.”[95]

Copiii şi adolescenţii

„Expansiunea pornografiei în vieţile multor copii şi

---

91 Timothy E. Bleecker and Sarah K. Mumen, „Fraternity Membership, the Display of Degrading Sexual Images of Women, and Rape Myth Acceptance", Sex Roles 53 (2005): 487-493 (490). Timothy E. Bleecker and Sarah K. Mumen, „Fraternity Membership, the Display of Degrading Sexual Images of Women, and Rape Myth Acceptance", Sex Roles 53 (2005): 487-493 (490).

92 Thomas Johansson and Nils Hammaren, „Hegemonic Masculinity and Pornography: Young People's Attitudes Toward and Relations to Pornography", The Journal of Men's Studies 15 (2007): 57-70 (62).

93 Weaver, „The Effects of Pornography Addiction on Families and Communities", 3.

94 Sheilah Siegel, „Applying Social Comparison Theory to Women's Body Image and Self-esteem: The Effects of Pornography" (Doctoral dissertation, Pacific Graduate School of Psychology, Palo Alto, CA, 1997).

95 Patrick F. Fagan, op. cit.

adolescenţi are un impact mult mai puternic decât conştientizează majoritatea adulţilor. Pornografia deformează dezvoltarea sexuală sănătoasă a tinerilor care vizionează aşa ceva; ea este folosită ca instrument al exploatării copiilor şi adolescenţilor. „W1

Părinţii nu ştiu de implicarea copiilor lor în pornografie

„Un studiu efectuat pe un eşantion de 1, 300 de fete, cu vârste cuprinse între 8 şi 13 ani, a descoperit că, în cazul celor implicate în «cybersex», 95% dintre părinţi habar nu aveau de acţiunile copiilor lor."[9697]

De altfel, puţini părinţi conştientizează pericolul pe care-l reprezintă expunerea propriilor copii la materialele pornografice din postere, ziare şi reviste şi, bineînţeles, de pe internet. Există tendinţa de a crede că nu ni se va întâmpla chiar nouă aşa ceva sau că suntem suficient de abili pentru a afla lucrurile importante care se întâmplă copilului nostru. Pornografia, însă, are puterea de a-i pătrunde în suflet şi de a schimba în primul rând sinceritatea lui faţă de noi. Astfel că, cel mai adesea, părinţii se trezesc mult prea târziu să afle despre dependenţa de sex la care a ajuns copilul lor, care petrecea atât de multe ore studiind pe calculator.

Pornografia distruge lumea copilăriei

În cadrul unui studiu finanţat de către Congresul SUA prin intermediul Centrului Naţional pentru Copiii Dispăruţi şi Exploataţi (*National Center for Missing and Exploited Children*), autorii au ajuns la concluzia că materialele sexuale explicite de pe internet sunt «foarte sâcâitoare» şi pot fi întâlnite în mod cu totul întâmplător, fără niciun fel de intenţie, în decursul căutării unor materiale de natură total diferită sau la deschiderea e-

96 M. Eberhadrt, A. M. Layden, op.cit.

97 Joan D. Atwood, „Mommy's Little Angel, Daddy's Little Girl: Do You Know What Your Pre-Teens Are Doing?", The American Journal of Family Therapy 34 (2006): 447-67 (461).

mail-ului.[98]

Într-un studiu mai recent al aceloraşi autori, 34% dintre adolescenţi au declarat că au întâlnit pe internet materiale cu conţinut sexual nedorit, procent care pare să fi crescut cu 9% în ultimii cinci ani.

În 2006, într-un studiu privind *Siguranţa Tinerilor pe Internet* (*Youth Internet Safety Survey*), realizat pe un eşantion reprezentativ de 1.500 de tineri, s-a descoperit că o persoană din şapte a primit o invitaţie nedorită cu conţinut sexual, iar una din unsprezece a fost hărţuită online.[99] Un Raport din anul 2002 al Fundaţiei Familiei Henry J. Kaiser a dezvăluit faptul că 70% dintre tinerii cu vârste cuprinse între 15 şi 17 ani au semnalat întâlnirea accidentală a pornografiei online, 23% dintre aceştia susţinând că aceasta s-a petrecut «foarte» sau «destul» de des.[100]

În România, conform studiului UE Kids Online II, 19% dintre copii au fost expuşi la imagini online cu conţinut pornografic. Dar, ţinând cont că 85% dintre copiii români au acces la internet în propria cameră, e probabil ca ponderea copiilor şi adolescenţilor care consumă pornografie să fie cu mult mai mare. Aceasta în condiţiile în care 28% dintre copiii români au mărturisit că au fost hărţuiţi sexual prin SMS şi 52% dintre copiii participanţi la studiu au mărturisit că au fost agresaţi pe internet sau în afara lui.

„Tinerii sunt luaţi prin surprindere, înşelaţi să acceseze site-urile pentru adulţi prin folosirea unor cuvinte

---

98 K. J. Mitchell, D. Finkelhor și J. Wolak, „The Exposure of Youth to Unwanted Sexual Material on the Internet: A National Survey of Risk, Impact, and Prevention", Youth & Society 34, no. 3 (2003): 330-58; K. J. Mitchell, D. Finkelhor și J. Wolak, „Victimization of Youths on the Internet", in The Victimization of Children: Emerging Issues (Binghamton, N.Y: Haworth Maltreatment & Trauma Press, 2003).

99 J. Wolak, K. J. Mitchell, D. Finkelhor, „Online Victimization of Youth: Five Years Later", 2006: 7,10, disponibil la http://www.unh.edu/ccrc/pdf/CV138.pdf

100 The Henry J. Kaiser Family Foundation Report, 2002.

scrise greşit ori a creării unor pagini pornografice[101] de întâmpinare, care, accesate din greşeală, fac imposibilă sau foarte dificilă închiderea ferestrei respective. Această metodă este denumită «prinderea şoarecelui». De fapt, Mitchel, Finkelhor şi Wolak au descoperit că 26% dintre tineri afirmă că au dat peste alte site-uri pornografice încercând să iasă de pe altele de acest fel.[102]

În concordanţă cu datele furnizate de Nielsen/ Net Ratings[103], în decursul lunii aprilie 2005, numai în Statele Unite, 4, 803 milioane adolescenţi cu vârste între 2 şi 17 au accesat site-uri pentru adulţi. Acest grup reprezintă 13, 97% dintre toţi consumatorii pornografiei online.

Reacţii negative la adresa pornografiei

Von Feilitzen şi Carisson au constatat că tinerii au tendinţa să fie foarte supăraţi şi chiar stânjeniţi de pornografia online.[104] La această concluzie s-a ajuns şi în urma altor studii. Spre exemplu, 23 de procente dintre tineri au fost extrem de tulburaţi în urma expunerii la materiale erotice[105], iar într-o cercetare desfăşurată în Canada, s-a constatat că unul din cinci copii găsesc indezirabile materialele sexuale online.[106]

---

101 Mitchell, K. J., Finkelhor, D„ & Wolak, J. (2003). The exposure of youth to un- wanted sexual material on the Internet: A național survey of risk, impact, and preven- tion. Youth & Society, 34(3), 330-358.

102 Ibid.

103 Nielsen//NetRatings, April 2005. Retrieved directly from Nielsen//NetRatings May 25, 2005.

104 Von Feilitzen, C, & Carlsson, U. (2000). Children in the new media landscape: Games, pornography, perceptions. Goteburg: UNESCO/Nordicom.

105 Mitchell, K. J., Finkelhor, D., & Wolak, J. (2003). Victimization of youths on the Internet. In J. L. Mullings, J. W. Marquart, & D. J. Hartley (Eds.), The victimization of children: Emerging issues. Binghamton, NY: Haworth Maltreatment & Trauma Press.

106 Media Awareness. (2000). Canada's children in a wired world: The parent's view. A survey of Internet use in Canadian families, Media Awareness, 20(2), 17-18. In S. Livingstone (2003), Children's use of the Internet: Reflections on the emerging research agenda. New Media & Society, 5(2), 147-166.

Într-un sondaj australian, tinerii cu vârste cuprinse între 11 şi 17 ani s-au folosit de cuvintele «scârbă», «bleah», «dezgustător», «respingător» şi «supărat» încercând să-şi exprime sentimentele pe care le-au avut la impactul cu imaginile pornografice online[107].

Mai mult, la un sondaj din anul 2000 realizat de Kids, net, s-a descoperit că până la 25% dintre cei cu vârste cuprinse între 7 şi 16 ani au fost deranjaţi de materialele online. Dintre aceştia, doar câţiva au informat pe un adult în privinţa acestui lucru[108]. Cercetările făcute de Mitchell, Finkelhor şi Wolak (2003) au descoperit că 49% dintre tineri nu au spus nimănui despre solicitările sexuale online. Chiar dacă acestea aveau un caracter agresiv, 36% dintre tineri nu au vorbit cu nimeni[109]. Ceea ce sugerează că numărul acestor tineri care dau peste materiale ofensatoare poate fi subestimat dacă părinţii nu sunt conştienţi de frecvenţa cu care aceste materiale apar şi dacă părinţii sunt dintre cei îngăduitori.”[110]

„Mai mult decât atât, asemenea cifre nu iau nici măcar în considerare cât de des vin tinerii în contact cu materialele pornografice prin intermediul altor mijloace de comunicare decât internetul. Jocurile video, reclamele, programele TV şi momentele muzicale sunt adesea împletite cu pornografie şi elemente cu tentă pornografică, acestea din urmă fiind, de asemenea, omniprezente în

---

107 Flood, M., & Hamilton, C. (2003). Youth and pornography in Australia: Evidence on the extent of exposure and likely effects. The Australia Institute, Discussion Paper Number 52, ISSN 1322-5421.

108 Wigley, K. & Clarke, B. (2000). Kids.net. London: National Opinion Poll. Retrieved January 2003 from http://www.nop.co.uk In S. Livingstone (2003), Children's use of the Internet: Reflections on the emerging research agenda. New Media & Society, 5(2), 147-166.

109 Mitchell, K. J., Finkelhor, D., & Wolak, J. (2003). Victimization of youths on the Internet. In J. L. Mullings, J. W. Marquart, & D. J. Hartley (Eds.), The victimization of children: Emerging issues. Binghamton, NY: Haworth Maltreatment & Trauma Press.

110 Jill C. Manning, op. cit.

videoclipurile muzicale.[111] La acestea se adaugă şi aşa-numitul „sexting”, fenomen în creştere, ce constă în trimiterea imaginilor pornografice prin intermediul mesajelor text, ceea ce ridică probleme de ordin legal sau non-legal fără precedent la nivel naţional. Efectul combinat al acestor imagini şi elemente tot mai răspândite este că un număr tot mai mare de tineri experimentează pornografia prin diverse mijloace de comunicare, consecinţele fiind la fel de variate”.

Cercetările în curs coroborează temerile şi experienţele îngrijitorilor de copii de pretutindeni: pornografia a otrăvit copilăria modernă. Unii părinţi duc grija activităţilor desfăşurate de către copiii lor pe internet în timpul utilizării acestuia pentru rezolvarea temelor. Alţii se întreabă ce urmăresc pe internet colegii fiicelor lor. Unii adulţi sunt martori direcţi ai pătrunderii pornografiei în vieţile copiilor pe care îi iubesc, surprinzându-i manifestând un comportament desprins din filmele porno sau consultând materiale pornografice la bibliotecile locale. În cadrul buletinelor de ştiri, sunt relatate adesea cazuri de «arestări pentru deţinere şi popularizare de pornografie infantilă şi incidente şcolare în care sunt implicaţi profesori surprinşi accesând materiale pornografice de la computerele şcolii, în timpul orelor de curs.»”[112]

Până şi copiii pot deveni dependenţi de pornografie

„Directorul clinicii „Masters & Johnson” mărturiseşte că a întâlnit băieţi cu vârsta de 14 – 15 ani dependenţi de pornografie: «Este îngrozitor să vezi ce efect are asupra

111 Vezi, spre exemplu, Levin, D. și Kilbourne, J., So Sexy So Soon: The New Sexualized Childhood and What Parents Can Do to Protect their Kids, New York: Ballantine Books, 2008, pp. 142-47; Moore, M., „Rapelay Virtual Rape Game Banned By Amazon", The Telegraph din 13 februarie, 2009, document disponibil la adresa: http://www.telegra-ph.co.uk/scienceandtechnology/technology/4611161/Rapelay-virtual-rapegame-ban- ned-by-Amazon.html; Edlund, M., „MUSIC: Hip-Hop's Crossover to the Adult Aisle", The New York Times din 7 martie, 2004.

112 M. Eberhadrt, A. M. Layden, op.cit.

acestora; atât de tânăr, să ai o astfel de problemă sexuală!» Unul dintre psihologii care conduc Centrul „Coche” din Philadelphia redă cazul unei fetiţe în vârstă de 11 ani, care a fost surprinsă creându-şi propriul site pornografic, explicând că prietenii ei găsesc pornografia ca fiind ceva «cool». Psihologul de la „Coche” mai spune că tratamentul împotriva dependenţei de pornografie se aplică mai des în cazul băieţilor, inclusiv al preadolescenţilor, adăugând: «înainte de existenţa internetului, nu m-am confruntat niciodată cu aşa ceva.»”[113]

„Într-un studiu realizat în 1986 s-a constatat că 91% dintre băieţi şi 82% dintre fetele chestionate au recunoscut că fuseseră expuşi la materiale pornografice hardcore (dure). Două treimi dintre băieţi şi 40% dintre fete au raportat dorinţa de a încerca unele dintre comportamentele sexuale la care au fost martori (prin pornografie).

Iar dintre elevii de liceu mai mari, 31% dintre băieţi şi 18% dintre fete au recunoscut că au pus în practică în mod real unele dintre aspectele sexuale văzute în materialele pornografice, la distanţă de câteva zile de la expunere. Aceasta sugerează în mod clar efectul de modelare sau efectul de imitare prin învăţare precum şi efectul de stimulare pe care chiar şi pornografia non-violentă o are asupra comportamentului sexual uman la unele persoane.

MĂRTURIE: „Părinţii unui băiat de 14 ani şi-au adus copilul la cabinetul meu când au descoperit că îşi molesta sexual sora. În urma unei investigaţii, am descoperit că în casă există televiziune prin cablu, iar noaptea târziu, pe unul dintre canale, erau difuzate imagini sexuale foarte detaliate, dure şi violente. Băiatul se trezea la două dimineaţa, cobora la parter şi urmărea aceste filme noapte de noapte. Ele au devenit manualul de antrenament sau «educaţia sexuală» care l-au împins să-şi agreseze sexual

---

113 1, Ibid.

sora.”[114]

Efectele pornografiei asupra comunităţilor de tineri

MĂRTURIE: „Am început să consum pornografie de la vârsta de 14 ani, mai mult din curiozitate. Mă furişam în camera tatălui meu şi mă uitam la revistele interzise. Cu cât mă uităm mai mult, cu atât voiam mai mult. Ca adolescent, am furat literatură pornografică din librării pentru adulţi în care nici măcar nu aveam vârsta legală pentru a intra.

Ca adult, închiriam filme porno. Aveam nevoie de material din ce în ce mai incitant pentru a-mi satisface plăcerile. La un moment dat, m-am îndreptat spre pornografia „pe viu”, alimentându-mi dependenţa în cluburi de striptis şi cu spectacole erotice. Un lucru care începuse întâmplător s-a transformat într-o obsesie. Nu mă puteam detaşa. Cu cât consumam mai multă pornografie cu atât mai mult căutam materiale mai dure. Îmi spuneam mereu că trebuie să mă opresc. Mă simţeam atât de vinovat, după, şi îmi juram de fiecare dată că este ultima oară. Dar continuam să fac aceleaşi lucruri. Acesta era secretul meu cel mai întunecat, pentru că oricine ar fi aflat ce făceam m-ar fi respins cu siguranţă.

La vârsta de douăzeci de ani cheltuiam între 300 şi 400 de dolari pe săptămână pe dependenţa mea. Am început să mă duc la prostituate pentru că soţia mea nu practica scenele pe care le văzusem în filmele porno – fantezii explicite, violente. Relaţiile mele familiale au început să se deterioreze. Mergeam la prostituate în timpul pauzei de prânz şi, uneori, din nou, în drum spre casă, după terminarea serviciului. Şi cariera avea de suferit.

La 26 de ani, toată ruşinea, furia şi agresivitatea din mine a crescut atât de mult încât am cedat. Am văzut o femeie singură, noaptea; o femeie care era întruchiparea tuturor fanteziilor mele. Am urmărit-o până la maşină, m-

114 V.B. Cline, Pornography's Effects on Adults and Children, Morality In Media, New York, 2001, p. 10.

am năpustit înăuntru şi am încercat să o violez. A scăpat şi a făcut plângere.

Asta s-a întâmplat acum 20 de ani. A fost un drum lung şi dureros pe calea vindecării. Consilierea intensivă, individuală, de grup şi de familie m-au ajutat să-mi depăşesc dependenţa, să mă iert şi să respect femeile. Dacă eu am reuşit să fac asta, oricine o poate face". '20

Pornografia constituie poate cea mai mare problemă pentru viitorul copiilor şi adolescenţilor de astăzi nu numai pentru că îl asediază direct pe copil sau adolescent, ci şi pentru că le impune să trăiască într-un mediu extrem de vicios. Mulţi, tot mai mulţi dintre colegii sau prietenii lor consumând pornografie, aceasta devine un reper central al socializării copiilor şi tinerilor zilelor noastre. De pildă, „în cadrul unui studiu realizat în anul 2004 de către Universitatea Columbia, s-a constatat că 11.5 milioane de adolescenţi (45%) au prieteni care vizualizează şi descarcă în mod regulat materiale pornografice de pe internet.[115][116]

De asemenea, preponderenţa adolescenţilor ai căror prieteni vizualizează pornografie pe internet creşte odată cu vârsta. Băieţii prezintă o probabilitate mult mai mare decât fetele de a avea prieteni consumatori de pornografie virtuală. Într-un alt studiu[117], 65% dintre băieţii în vârstă de 16 şi 17 ani au declarat că aveau prieteni care accesau şi descărcau în mod regulat materiale pornografice de pe internet."[118] în acest context, pornografia ajunge să definească normele comportamentale ale tinerilor,

115 V. Cline, Compulsive Sexual Behavior and Sex Addiction: Too ntuch of a good thing? National Coalition for the Protection of Children & Families, Cincinnati, Ohio, SUA, 1999.

116 „National Survey of American Attitudes on Substance Abuse IX: Teen Dating Practices and Sexual Activity", Centrul Național pentru Dependență și Abuzul de Substanțe de la Universitatea Columbia, p. 6, citat în C. C. Radsch, „Teenagers7 Sexual Activity Is Tied to Drugs and Drink", New York Times din 20 august, 2004, p. A14.

117 „National Survey of American Attitudes on Substance Abuse IX: Teen Dating Practices and Sexual Activity", p. 23.

118 M. Eberhadrt, A. M. Layden, op.cit.

împingând, în consecinţă, la înşelăciune, agresiune şi abuz.

Există numeroase dovezi ale utilizării pornografiei de către copii şi adolescenţi pentru a-şi impune unul altuia un comportament sexual, în timp ce adulţii educă şi constrâng copiii prin aceleaşi mijloace. Un terapeut declara: „De asemenea, sunt martor cum tot mai multe adolescente tolerează abuzul emoţional, fizic şi sexual în relaţiile lor, simţind o presiune pentru a se integra în grupuri de fete alături de care să vizioneze şi să producă materiale pornografice, ca o metodă de a atrage atenţia băieţilor asupra lor, astfel fiind considerate de prietenii lor «lipsite de prejudecăţi» şi «cool». Totodată, ele tind să accepte ca normal abuzul sexual la care sunt supuse pentru motivul că văd acte similare în pornografie.”[119] într-adevăr, dintr-un studiu recent, reiese că adolescentele care declară că au avut contact cu pornografia întrunesc mai multe condiţii pentru a raporta că au fost victime ale violenţei pasive, fiind supuse hărţuirii sexuale sau relaţiilor sexuale forţate de către prieteni sau cunoştinţe de sex masculin.[120]

Copiii traumatizaţi de pornografie devin ei înşişi agresori

Prin pornografie, copiilor li se oferă un model extrem de nociv. „Pornografia nu dezvăluie modul în care un cuplu adevărat negociază un conflict sau îşi făureşte intimitatea. Majoritatea psihologilor pediatri îşi exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că pornografia prin internet – din care o bună parte este «similară unui viol» – este «o metodă brutală de introducere în sexualitate.»”[121]

Într-un studiu realizat pe un eşantion reprezentativ de 804 adolescenţi italieni, se pune în evidenţă faptul că, în cazul băieţilor care au avut contact cu pornografia, există o probabilitate mult mai mare să declare că „şi-au

119 Jill C. Manning, op. cit..

120 Bonino, S.; Ciairano, S.; Rabaglietti, E. și Cattelino, E., „Use of Pomography and Self-Reported Engagement in Sexual Violence Among Adolescents", European Journal of Developmental Psychology, No. 3, 2006, pp. 265-88.

121 M. Eberhadrt, A. M. Layden, op.cit..

hărţuit sexual un coleg sau că au forţat pe cineva să întreţină relaţii sexuale.”[122]

MĂRTURIE: „Din practica mea privată: doi fraţi, cu vârstele de 9 şi 10 ani, au dat din întâmplare peste casetele video cu conţinut pornografic ale părinţilor lor şi le-au vizionat timp de mai multe luni, în timp ce tatăl şi mama lor erau la serviciu. Mai târziu, au forţat două verişoare mai mici, precum şi un băiat din vecini să vadă casetele, apoi i-au dezbrăcat pe toţi trei şi le-au introdus forţat în rect gunoaie, beţe şi pietre mici, apoi i-au forţat să facă sex oral şi anal, amenințându-i că îi vor împuşca cu un pistol cu aer comprimat dacă vor spune cuiva. Acest abuz a continuat aproape un an până să fie descoperit, când unul dintre copiii abuzaţi nu a mai putut suporta şi a găsit curajul să vorbească.”[123]

Într-un studiu efectuat pe 101 copii cu un comportament sexual abuziv din Australia, s-a dovedit o agresivitate sporită în cazul băieţilor care au avut contact cu pornografia. Un sfert dintre participanţi au declarat că fie un frate sau o soră mai mare, fie un prieten le-au arătat cum să acceseze aceste materiale; un alt sfert a declarat că accesarea siturilor cu conţinut pornografic a fost motivul principal pentru care au intrat pe internet. Aceste studii îndreaptă atenţia spre o realitate mai îngrijorătoare legată de accesul actual al copiilor la internet, inclusiv la pornografia prin internet: majoritatea părinţilor nu ştiu ce fac copiii lor. Aproape toţi aceşti părinţi au declarat separat că s-au îndoit că fiii şi fiicele lor vor accesa materiale pornografice pe internet.[124]

De asemenea, un studiu axat pe abuzatorii sexuali tineri a demonstrat că majoritatea covârşitoare a acestora au fost expuşi la pornografie în vremea copilăriei; mai

122 Bonino, S. et. al., op. cit., 2006.

123 Cline, V.B., op. cit., p. 10.

124 Goodenough, P., „Online Pom Driving Sexually Aggressive Children", CNS- Netvs.com din 26 noiembrie, 2003.

exact, 29 din 30 de abuzatori sexuali tineri au vizionat reviste şi filme porno, iar vârsta medie la care au avut primul contact cu acestea a fost de circa 7 ani şi jumătate.[125]

Cum îşi racolează pornografia adepţii

„Deşi majoritatea părinţilor din Statele Unite (78%) îşi fac griji deoarece copiii lor ajunşi la vârsta adolescenţei accesează situri pornografice, nu toţi adolescenţii aderă imediat la această cultură sexualizată. La început, majoritatea nu se simt în largul lor la vederea unei imagini pornografice: au tendinţa de a se simţi deranjaţi ori de a se ruşina[126], reacţiile variind de la teamă la ruşine, de la furie la fascinaţie.[127] în cadrul unei anchete, aproximativ un sfert dintre subiecţi s-au arătat „foarte" deranjaţi la expunerea unor materiale pornografice[128], însă au tendinţa de a nu raporta această întâmplare.[129]

De multe ori, adolescenţii se întâlnesc accidental cu pornografia pe Internet. Cercetările efectuate în cadrul unui studiu au descoperit că 70% din tineretul cu vârsta

---

125i m Wieckowski, E., Hartsoe, P, Mayer, A. și Shortz, J., „Deviant Sexual Behavior in Children and Young Adolescents: Frequency and Pattems", Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment 10, No. 4,1998, pp. 293-304.

126 Feilitzen, C. Von și Carlsson, U., Children in the New Media Landscape: Games, Pornography, Perceptions, Goteburg: UNESCO/Nordicom, 2000.

127 Cantor, J., Mares, M.L. și Hyde, J.S., „Autobiographical memories of exposure to sexual media content", Media Psychology, No. 5,2003, pp. 1-31: „Reacțiile emoționale cele mai obișnuite la materialele sexuale explicite (nu neaparat online) erau dezgustul (24.5%), șocul sau surpriza (23.6%), jena (21.4%), interesul sau curiozitatea (20.9%), furia (18.4), amuzamentul (15.3%), frica (11.2%) și tristețea (9.2%)"

128 Mitchell, Kimberly J., Finkelhor, David și Wolak, Janis, „Victimization of Youths on the Internet", Journal of Aggression, Maltreatment, & Trauma, No. 8, 2003, pp. 1-39 (9).

129 Wigley, K. și Clarke, B., National Opinion Poll's Kids.net (2000), disponibil la adresa: http://www.nop.co.uk, accesat în ianuarie 2003), în S. Livingstone, „Children's Use of the Internet: Reflections on the Emerging Research Agenda", New Media & Society, No. 5, 2003, pp. 147-66 (156).

cuprinsă între 15 şi 17 ani a dat din greşeală peste pornografia online[130]. Un studiu întreprins pe un număr de 1.501 tineri, cu vârste cuprinse între 10 şi 17 ani, a analizat mai în detaliu incidentele de expunere nedorită: în 26% dintre cazuri, respondenţii au declarat că, atunci când au încercat să iasă de pe un site nedorit, au fost transferaţi pe un site adiţional[131], cu un conţinut sexual identic. Acelaşi studiu a arătat că, din numărul total de incidente cu expunere nedorită la pornografie, în 44% dintre cazuri tinerii nu au făcut cunoscut evenimentul nimănui.[132]

Cu toate acestea, reacţiile iniţiale de dezgust se disipează rapid, astfel încât adolescenţii mai în vârstă au tendinţa să folosească materialele cu un conţinut sexual explicit de pe Internet mult mai des decât adolescenţii mai tineri[133] şi sunt de două ori mai predispuşi ca aceştia din urmă să povestească anturajului despre consumul intenţionat de pornografie.[134] Expunerea repetată la pornografie îndepărtează în cele din urmă sentimentele de jenă şi dezgust.[135]

Există o serie de factori care deconspiră consumul de pornografie în rândul adolescenţilor. Aceia dintre ei care vizualizează materiale pornografice mai des au tendinţa de a deveni persoane în căutare de senzaţii tari, sunt mai puţin mulţumiţi de viaţa pe care o au, deţin conexiune

---

130 Henry J. Kaiser Family Foundation Report (2002), disponibil la adresa: http://www.kff.org/entmedia/loader.cfm?url=/commonspot/security/getfile.cfm&PageID=14095, accesa în 19 octombrie 2009.

131 Mitchell, K.J.; Finkelhor, D. și Wolak, J., „Victimization of Youths on the Internet", 2003, p. 18.

132 Ibidem, p. 19.

133 Peter, Jochen și Valkenburg, Patt M., „Adolescents7 Exposure to Sexually Explicit Material on the Internet", Communication Research, No. 33, 2006, p. 591.

134 M.L. Ybarra, K.J. Mitchell, op.cit.

135 Weaver, J.B., „The Effects of Pornography Addiction on Families and Communities", 2004, p. 2.

rapidă la Internet şi au prieteni care sunt mai tineri ca ei.[136] Există un risc mult mai mare pentru adolescenţii cu abilităţi sporite de folosire a calculatorului să caute intenţionat material cu un conţinut sexual. Cu cât petrec mai mult timp în faţa calculatorului, cu atât sunt mai predispuşi să caute material cu un conţinut sexual explicit.[137] Deloc surprinzător – ţinând cont de tot ceea ce s-a discutat până acum –, cei care se masturbează în timp ce privesc scene de sex explicit apreciază mult mai mult respectivul material decât cei care nu se masturbează.[138]

Există o diferenţă între motivele băieţilor şi cele ale fetelor care caută situri pornografice, diferenţe care fac o paralelă între tipologiile diferite de bărbaţi şi femei adulte ce consumă pornografie. Iniţial, băieţii au tendinţa să caute pornografie deoarece sunt curioşi ori doresc o excitare sexuală, în timp ce fetele au iniţial tendinţa de a accesa situri non-pornografice, dar cu un conţinut sexual, pentru a se informa pe probleme de sănătate sexuală sau de cuplu.[139] De asemenea, impactul este diferit în cazul băieţilor şi al fetelor: partea masculină are amintiri mult mai «plăcute» decât partea feminină[140] despre scenele de sex explicit şi are o predispoziţie mult mai mare către

---

136 Peter, J. și Valkenburg, P.M., „Adolescents' Exposure to Sexually Explicit Material on the Internet", 2006, pp. 178-204 (196, 200).

137 Nosko, Amanda; Wood, Eileen și Desmarais, Serge, „Unsolicited Online Sexual Material: What Affects Our Attitudes and Likelihood to Search for More?", The Canadian Journal of Human Sexuality, No. 16, 2007, pp. 1-10 (6-7).

138 Boies, S.C., „University Students' Uses of and Reactions to Online Sexual Information and Entertainment", p. 86.

139 Cameron, Kenzie A.; Salazar, Laura E; Bernhardt, Jay M.; Burgess-Whitman, Nan; Wingood, Gina M. și DiClemente, Ralph J., „Adolescents' Experience with Sex on the Web: Results from Online Focus Groups", Journal of Adolescence, No. 28, 2005, pp. 535-40.

140 Greenfield, Patricia M., „Inadvertent Exposure to Pornography on the Internet: Implications for Peer-to-Peer File Sharing Networks for Child Development and Families", Applied Developmental Psychology, No. 25, 2004, pp. 741-50 (744-5).

explorarea sexuală[141] în afara unei relaţii stabile pe măsură ce consumul de pornografie se intensifică.”[142] În acest sens, la adolescenţii care vizionează scene cu un conţinut sexual»

se observă o creştere cu 50% a probabilităţii de a iniţia un raport sexual[143].

Cum modelează pornografia comportamentul sexual, precum şi viitorul conjugal şi familial al tinerilor[144]

temperează reacţiile de respingere a materialului care mai înainte fusese perceput ca ofensator;

măreşte toleranţa faţă de materialele sexuale explicite, urmarea fiind cererea crescută de materiale noi sau bizare pentru a atinge acelaşi nivel de excitaţie sexuală sau de interes, percepţii greşite la nivelul populaţiei cu privire la activitatea sexuală exagerată şi prevalenţa unor practici sexuale mai puţin comune, cum ar fi sexul în grup, bestialitatea şi activitatea sado-masochistă;

dă senzaţia că toată lumea este preocupată până la obsesie de actele sexuale;

conduce la supraestimarea predominării practicilor sexuale mai puţin obişnuite (Ex: sexul în grup, violenţa, sado-masochismul);

scade încrederea în partenerul intim;

dezvoltă un sentiment cinic legat de dragoste;

cultivă credinţa că o satisfacere sexuală superioară

---

141 peterz j și Valkenburg, P.M., „Adolescents' Exposure to Sexually Explicit Internet Material, Sexual Uncertainty, and Attitudes toward Uncommitted Sexual Exploration: Is There a Link?" Communication Research, No. 35, 2008, pp. 579-601 (595).

142 Patrick F. Fagan, op. cit.

143 Collins, Rebecca L.; Elliott, Marc N.; Berry, Sandra H.; Kanouse, David E.; Kunkel, Dale; Hunter, Sarah B. și Miu, Angela, „Watching Sex on Television Predicts Adolescent Initiation of Sexual Behavior", versiune electronică, Pediatrics, No. 114, 2004, pp. e280-9 (e284-5).

144 Zillman, D., „Influence of unrestrained access to erotica on adolescents' and young adults' dispositions toward sexuality", Journal of Adolescent Health, No. 27, 2000, pp. 41-44.

este posibilă fără afecţiunea unuia pentru celălalt;

Întăreşte convingerea că mariajul inhibă sexualitatea;

sporeşte credinţa că a avea o familie şi a creşte copii este un ideal neatractiv;

dezvoltă o imagine negativă privind propriul trup (complex ce apare în special la femei) şi acceptarea promiscuităţii ca pe o relaţionare normală.[145]

Robert E. Freeman-Longo, cunoscut expert în evaluarea, prevenirea şi remedierea abuzului sexual, mai adaugă la această listă şi:

un risc crescut pentru dezvoltarea sau acceptarea constrângerii sexuale;

un risc crescut pentru dezvoltarea dependenţei sexuale;

un risc crescut pentru expunerea la informaţii incorecte despre comportamentul sexual omenesc (Ex.: bestialitate sau pedofilie).[146]

Efectul asupra comportamentului sexual

„În comparaţie cu generaţiile trecute, tinerii zilelor noastre ajung la pubertate mai devreme, se angajează în relaţii sexuale timpuriu, dar se căsătoresc mult mai târziu”.[147]

În anul 2005, un grup de cercetători suedezi a examinat legătura dintre consumul de pornografie şi practicile sexuale în 718 facultăţi, printre studenţii din 47 de grupe diferite.[148] Au fost constatate următoarele:

---

145 Siegel, S., Applying social comparison theory to women's body image and self-esteem: The effects of pornography: Disertație susținută la Universitatea Pacific, Palo Alto, CA.

146 Freeman-Longo, R. E., „Children, teens, and sex on the Internet", Sexual Addiction & Compulsivity, No. 7, 2000, pp. 75-90.

147 Longo, R. E.; Brown, S. M. & Price Orcutt, D., „Effects of Internet sexuality on children and adolescents", în A. Cooper (Ed.), Sex and the Internet: A guidebook for clinicians, New York: Brunner-Routledge, 2002, pp. 87-105.

148 Häggstrdm-Nordin, E.; Hanson, U. & Tyden, T., „Associations between pornography consumption and sexual practices among

Internetul şi televiziunea sunt mijloacele cele mai obişnuite pentru consumul de pornografie;

83% dintre tineri vizionează pornografie acasă;

71% cred că pornografia influenţează comportamentul sexual al celorlalţi;

29% au afirmat că pornografia a avut o influenţă asupra propriului comportament sexual, dar într-un sondaj suedez precedent din 2004, 53% dintre tineri afirmaseră că pornografia le-a influenţat comportamentul sexual, prin faptul că i-a „inspirat”[149];

„Consumatorii mari de pornografie” şi bărbaţii cu o vârstă fragedă pentru relaţionarea sexuală (15 ani) sunt mult mai dispuşi să se angajeze în activităţi sexuale precum sexul oral, sexul în grup şi sexul anal decât consumatorii ocazionali de pornografie şi femeile;

practicarea sexului anal cu o amică (o persoană faţă de care nu simţea dragoste) este un fenomen corelat în mod semnificativ cu consumul de pornografie”[150];

„Consumul de pornografie la băieţi este legat de o creştere semnificativă a raporturilor sexuale cu partenere de ocazie[151], fiind cel mai probabil un corelat al aşa-zisei culturi a «agăţatului»”[152]; într-un studiu asupra adolescenţilor, Dolf Zillman de la Universitatea din Alabama arată că consumul regulat de pornografie conduce în mod frecvent la infidelitate faţă de prietene sau prieteni.[153]

„Vizionarea de pornografie printre adolescenţi îi

---

adolescents in Sweden", International Journal of STD & AIDS, No. 16(2), 2005, pp. 102-107.

149 Tyden, T. & Rogala, C., „Sexual behavior among young men in Sweden and the impact of pomography", International Journal of STD & AIDS, No. 15(9), 2004, pp. 590-593.

150 Jill C. Manning, op. cit.

151 Häggstrdm-Nordin, E.; Hanson, U. & Tyden, T., „Associations between pomography consumption and sexual practices among adolescents in Sweden", 2005, pp. 102-7 (104-5).

152 Patrick F. Fagan, op. cit.

153 Zillmann, D., „Influence of Unrestrained Access to Erotica", p. 42.

dezorientează pe aceştia în cursul acelei faze de dezvoltare în care trebuie să înveţe cum să facă faţă propriei sexualităţi şi în care prezintă cea mai mare vulnerabilitate faţă de nesiguranţa privitoare la concepţiile lor asupra sexualităţii şi la valorile morale.[154] Un studiu realizat asupra a 2.343 de adolescenţi a descoperit că materialele de pe Internet cu subiect explicit sexual le creşteau acestora în mod semnificativ incertitudinile asupra sexualităţii.[155] Studiul a mai arătat că[156] expunerea crescută la materiale online explicit sexuale înmulţea atitudinile favorabile faţă de experimentarea sexuală cu parteneri în afara căsniciei şi scădea angajamentul unuia dintre soţi faţă de celălalt."[157]

În prima fază, pornografia generează sentimente de ruşine[158], care sunt înlocuite mai târziu de o scădere a autorespectului.[159] Aceste sentimente contribuie desigur la apariţia frustrării şi a complexelor, însoţite de o lezare semnificativă a demnităţii persoanei respective.

În perioada în care tinerii ar trebui să-şi intensifice relaţiile sociale, pornografia intensifică sentimentul de singurătate[160] şi conduce la apariţia unor depresii

---

154 Peter, J. și Valkenburg, P.M., „Adolescents' Exposure to Sexually Explicit Internet Material, Sexual Uncertainty, and Attitudes Toward Uncommitted Sexual Exploration: Is There a Link?", 2008, pp. 579-601 (581).

155 Ibidem., p. 596.

156 Ibidem., p. 595.

157 Patrick F. Fagan, op. cit.

158 Johansson, Thomas și Hammaren, Nils, „Hegemonic Masculinity and Pornography: Young People's Attitudes Toward and Relations to Pornography", The Journal of Men's Studies, No. 15, 2007, pp. 57-70 (64).

159 Morrison, Todd G.; Ellis, Shannon R.; Morrison, Melanie A.; Bearden, Anomi și Harriman, Rebecca L., „Exposure to Sexually Explicit Material and Variations in Body Esteem, Genital Attitudes, and Sexual Esteem Among a Sample of Canadian Men", The Journal of Men's Studies, No. 14, 2006, pp. 209-22 (216-7).

160 M.L. Ybarra, K.J. Mitchell, op.cit.

majore.[161]

Copiii care caută pornografie pe internet sunt de trei ori mai predispuşi să se îndepărteze emoţional de părinţii lor.[162]

Pornografia este adevărata educaţie sexuală pe care o face statul modern noii generaţii

Se pune tot mai mult problema introducerii educaţiei sexuale în şcoala românească, la recomandarea organismelor internaţionale. Oare aceste instituţii sunt atât de interesate de binele copiilor noştri? Dacă ar fi aşa, de ce nu se interzice pornografia, despre care studiile spun că se constituie într-o adevărată educaţie sexuală (deviantă) pentru copii şi adolescenţi[163]? Ar putea oare orele de educaţie sexuală din cadrul şcolii să contracareze efectele negative ale educaţiei pornografice? De ce nu este recomandat niciun studiu din cele care dovedesc acest adevăr? Din contră, urmărind programa de educaţie sexuală propusă de UNESCO, nu putem să nu constatăm că aceasta nu este nicidecum una care să promoveze abstinenţa sau o viaţă sexuală sănătoasă. Programul de educaţie sexuală care se intenţionează a fi implementat oferă, de fapt, suportul instituţional a dezvoltării interesului pentru sex şi chiar pentru practici ca masturbarea, cu care copiii trebuie să fie familiarizaţi în viziunea UNESCO chiar de la vârsta de 6 ani. În fond, avem de-a face cu o oficializare a educaţiei pornografice desfăşurată prin aproape întreaga mass-media.

Dacă, într-adevăr, există un interes pentru protejarea copiilor în spiritul Constituţiei României, instituţiile legislative sau executive ar trebui să demonstreze acest lucru în primul rând prin interzicerea pornografiei. Nu este oare mai firesc să păzeşti casa de foc, decât să te lupţi

161 Yoder, Vincent Cyrus; Virden, Thomas B. III și Amin, Kiran, „Internet pomogra- phy and Loneliness: An Association?", Sexual Addiction & Compulsivity, No. 12, 2005, pp. 19-44 (30). Acesta a fost un studiu cuprinzând 400 de utilizatori individuali de pornografie pe Internet.

162 M.L. Ybarra, K.J. Mitchell, op.cit.

163 Cline, V.B., op. cit., p. 7.

cu un incendiu? Numai nebunii pun foc la casă ca mai pe urmă să înceapă să strige: „Focul, focul!”

Desigur, organismele internaţionale care urmăresc controlul populaţiei în spiritul dystopiei huxieyliene169, pot fi direct interesate de promovarea pornografiei şi a educaţiei sexuale în şcoală, ca mijloace extrem de eficiente pentru reducerea populaţiei. Aici însă trebuie să aibă un cuvânt de spus şi opinia publică din ţara noastră, în contextul în care sunt grav ameninţate de pornografie atât sănătatea şi moralitatea publică, cât şi familia şi celelalte instituţii fundamentale ale statului şi neamului românesc.

Cheltuieli prea mari şi datorii

Cum de se câştigă peste 57 miliarde dolari din afacerea cu pornografie la nivel global, în condiţiile în care internetul e plin de mesaje pornografice posibil de descărcat[164]

gratuit[165]? După cum demonstrează statisticile, consumul de pornografie gratuită se înregistrează mai cu seamă la început, la fel precum se întâmplă în cazul drogurilor. Însă, în momentul în care se instalează dependenţa[166], individul este tot mai mult dispus să cheltuiască pentru a-şi hrăni nevoia de pornografie cu mesaje din ce în ce mai dure şi mai inedite. Cheltuielile medii se ridică în America la 50 $ pe lună şi ajung până la sume atât de mari încât psihoterapeuţii semnalează cazuri în care datoriile ajung să depăşească 30.000 $[167].

---

164 9 yez| Aidoux Huxley, Minunata lume nouă. Reîntoarcerea în minunata lume nouă, Polirom, 2003.

165 „Statistici legate de pornografia pe Internet", Internet Filter Review, document disponibil la adresa: http://intemet-filterreview.toptenreviews.com/intemet-pomogra- phy-statistics.html Document consultat la data de 3 iunie 2005.

166 King, S., „The impact of compulsive sexual behaviors on clergy marriages: Perspectives and concerns of the pastor's wife", Sexual Addiction & Compulsivity, No. 10, 2003, pp. 193-199; Leiblum, S. & Doring, N., „Internet sexuality: Known risks and fresh chances for women", în Cooper, A., „Sexuality and the Internet: Surfing into the new millennium", CyberPsychology & Behavior, No. 1(2), 1998, pp. 22-23.

167 Manning, J.C., A qualitative study of the supports women find most

În aceste condiţii, începe să se facă simţit şi stresul financiar, o cauză tot mai importantă în naşterea conflictelor din interiorul familiei[168], observaţie susţinută de date z 5 5

ştiinţifice sociologice.[169]

Siguranţa scăzută a locului de muncă

„Siguranţa locului de muncă este şi ea în pericol atunci când activităţile sexuale online se petrec la locul de muncă sau folosirea excesivă a computerului în altă parte afectează productivitatea din timpul zilei.”[170] Când se ia în considerare că aproximativ 70% din traficul conţinutului pornografic se petrece între 9 a.m. şi 5 p.m., în timpul săptămânii[171], riscul problemelor financiare şi al celor legate de şomaj devine mai vizibil.

Un sondaj realizat de Surflontrol (2000) a arătat că 59% din utilizarea Internetului la serviciu nu este legată de muncă[172], iar cercetările întreprinse de Goldberg (1998) au arătat că siturile cu conţinut pentru adulţi au fost pe locul patru la cea mai vizitată categorie pe Internet de la

---

beneficial zvhen dealing with a spouses sexually addictive or compulsive sexual behavior, 2005, disertație doctorală în curs de publicare.

168 American Academy of Matrimonial Lawyers, Making marriage last, 2005, document disponibil la adresa http://www.aaml.org/Marriage_Last/MarriageMain.htm, consulatat la data de 3 iunie 2005.

169 Lowenstein, L.F., „Causes and associated features of divorce as seen by recent research", Journal of Divorce & Remarriage, No. 42(3/4), 2005, pp. 153-172.

170 Schneider, J.P., „A qualitative study of cybersex participants: Gender differences, recovery issues and implications for therapists", Sexual Addiction and Compulsivi- ty, No. 7, 2000, pp. 249-278; Schneider, J.P., „Rebuilding the marriage during recovery from compulsive sexual behavior", Family Relations, No. 38,1989, pp. 288-294.

171 Carnes, P., Contrary to love: Helping the sexual addict, Minneapolis, MN: Comp- Care, 1989.

172 Griffiths, M., „Internet abuse in the workplace: Issues and concerns for employers and employment counselors", Journal of Employment Counseling, No. 40, 2003, pp. 87-96.

serviciu în luna aprilie 1998.[173]

Multe companii, precum Xerox, au început să înăsprească politica de abuz pe Internet pentru concedierea angajaţilor care o încalcă.[174] Deşi tot mai mulţi angajatori implementează căi sofisticate de a monitoriza abuzul pe Internet şi pentru a clarifica politica legată de aceste practici, angajaţii continuă să se implice în activităţi sexuale online, în special aceia care întrunesc criteriul pentru utilizarea compulsivă şi dependentă de Internet. Ei sunt expuşi celui mai mare risc de pierdere a locului de muncă şi/sau acţiuni disciplinare de vreun fel.”[175]

Pornografia conduce la deviaţii sexuale, perversiuni şi delincvenţă

„Nu are nicio importanţă dacă persoana respectivă este medic, avocat, preot, atlet, director, rector de universitate eminent, muncitor necalificat sau un băiat de 15 ani. Toţi pot fi condiţionaţi spre deviere. „1S1

Când auzim despre indivizi care practică perversiunile sexuale, despre sado-masochişti sau despre violatori în serie, ne închipuim nişte oameni bolnavi psihic, buni să fie internaţi la spitalele de psihiatrie sau închişi în puşcării pentru a nu pune în pericol corpul social. Unii ne imaginăm că toţi aceşti oameni au moştenit o genă criminală, alţii credeam că sunt răi aşa cum orice criminal este pentru motive necunoscute nouă. Nimeni însă nu poate să accepte faptul că el însuşi ar putea să ajungă să facă toate acele lucruri detestabile. Şi, totuşi, pornografia e în stare să transforme pe oricare dintre noi într-un pervers sexual, într-un delincvent.

Verificarea observaţiei de mai sus a fost făcută şi în experimentele realizate de dr. Stanley Rachman. El a

---

173 Goldberg, A., Monthly users report on adult sexually oriented sites for April 1998, Washington, D.C.: Relevant Knowledge, 1998.

174 Mirchandani, D., „Reducing Internet abuse in the workplace", SAM Advanced Management Journal, No. 68(1), iama 2003, pp. 22-26, 55.

175 Jill C. Manning, op. cit.

demonstrat în cadrul mai multor experimente de condiţionare în laborator că imaginile cu caracter erotic foarte pronunţat pot crea devieri sexuale la bărbaţii adulţi. Nu a existat nici măcar o singură persoană dintre cele care au participat voluntar la experiment, care să nu fi dobândit *o* deviere sexuală (fetişism) în urma vizionării unor filmuleţe cu caracter pornografic. Deci, 100% dintre bărbaţii care consumă pornografie pot căpăta o anumită deviere specifică temei prezentate accentuat în materialele pornografice consumate.[176]

Condiţionarea pentru deviere însăşi dependenţa de sex poate fi socotită o deviaţie mentală produsă de pornografie. Psihologul Patrick Cames (actualmente, cel mai important cercetător american din domeniul dependenţelor sexuale) a constatat că dintre cei 932 de dependenţi sexuali pe care i-a studiat, la 90% dintre bărbaţi şi 77% dintre femei, pornografia a jucat un rol esenţial în crearea dependenţei. De asemenea, a constatat că în etiologia de început a comportamentului sexual dependent există două elemente comune: abuzul sexual în copilărie şi/sau vizualizarea frecventă a materialelor pornografice, însoţită de masturbare[177].

Dependenţa de sex nu înseamnă, aşa cum s-ar putea crede, dezvoltarea unui semnificativ apetit sexual care să fie satisfăcut în contextul vieţii conjugale. Ea implică mai cu seamă apariţia uneia sau mai multor deviaţii sexuale.

„Ca psiholog de clinică, mărturiseşte psihoterapeutul Cline, am tratat de-a lungul multor ani aproximativ 300 dependenţi sexuali, delincvenţi sexuali sau alte tipuri de persoane (96% bărbaţi) cu maladii sexuale. Acestea includ multe tipuri de comportamente sexuale nedorite, de tip compulsiv, precum şi alte comportamente, precum: molestarea copiilor, exhibiţionismul, voyeurismul, sado-

176 Rachman, S., „Experimentali/ Induced Sexual Fetishism", Psychological Record, voi. 18,1968, p. 25.

177 Carnes, Patrick, Don't Caii It Love: Recovery From Sexual Addictions, New York: Bantam Books, 1991.

masochismul, fetişismul şi violul. Cu excepţia câtorva cazuri, pornografia a fost un factor, care a contribuit sau a facilitat dobândirea de către aceste persoane a devierii lor comportamentale sau a dependenţei lor sexuale."[178]

O mare parte din literatura de specialitate referitoare la terapia pentru devianţii sexuali indică faptul că orientarea sexuală a acestor persoane poate fi uneori schimbată (recondiţionată) folosind filme cu conţinut sexual explicit.[179]

Ca o ironie, dr. Cames a constatat şi faptul că mulţi terapeuţi (psihologi, psihiatri şi asistenţi sociali) suferă de dependenţe sexuale şi comportamente sexuale inadecvate, „aplicate" După cum afirmă acest medic, „una dintre descoperirile care au rezultat din studiul nostru a fost că femeile dependente, care solicită ajutor psihoterapeutic, sunt adesea abuzate sexual de către terapeuţii lor".

De asemenea, ratele de asigurări pentru malpraxis ale terapeuţilor au crescut vertiginos în ultimii ani, în parte din cauza proceselor intentate unui număr semnificativ dintre colegii lor, care au abuzat sexual sau au exploatat pacienţi în timpul tratamentului. Acest lucru indică faptul că acest comportament sexual compulsiv constituie o problemă chiar şi pentru specialiştii din branşa terapeuţilor.[180]

Întipărirea în creier a imaginilor sexuale

Cercetările realizate de psihologul J.L. McGaugh[181] au scosinev ident ă mecanismul principal prin care pornografia reuşește să schimbe aproape complet modul

---

178I !M Cline, V.B., op. cit., p. 7.

179 Marquis, J.N., "Orgasmic Reconditioning: Changing Sexual Object Choice Thro- ugh Controlling Masturbation Fantasies", /. Behav. Ther. & Exp. Psychiat., voi. 1, 1970, pp. 263-71.

180 Blanchard, G.T., „The Role of Sexual Addictions in the Sexual Exploitation of Patients by Male Psychiatrists", Am Journal of Preventive Psychiatry & Neurology, primăvara 1991.

181 Cal Tech, Parent that takes care of offspring tends to outlive the other parent, study shows.(1998) Retrieved November 4, 2004 from Cal Tech press release Web site.

de a gândi, sentimentele, comportamentul şi aşteptările omului după numai câteva săptămâni de expunere la mesajul pornografic. El a constatat că experienţele care au loc pe fondul unei intense excitaţii emoţionale, după cum este şi starea de excitaţie sexuală, se imprimă cu putere în creier prin acţiunea adrenalinei şi nu mai pot fi şterse cu uşurinţă. Prima consecinţă a acestui fapt este aceea că amintirile acestor experienţe vor reveni în memorie cu efectul uşor de bănuit al restimulării sau reexcitării sexuale. Aşadar, vizionarea de pornografie mai mult decât oricare altă experienţă este capabilă să lase o urmă adâncă în memoria şi în conştiinţa noastră.

Calea spre a-ţi crea singur o maladie sau o deviaţie sexuală

În prima fază, amintirile pornografice nu au decât calitatea unor fantezii sexuale, pe care, la nivelul conştiinţei, cel mai probabil, omul refuză ca să le pună în practică. Simple reverii ce par inofensive.

Lucrurile nu au cum să se oprească aici atâta timp cât atenţia individului stăruie asupra acestora şi nu se luptă cu ele, respingându-le. Aceasta pentru că excitaţia sexuală pe care o induc scenariile pornografice, ce pun încet-încet stăpânire pe minte, devine atât de intensă şi anxioasă, încât individul este nevoit să recurgă la masturbare pentru a se descărca, pentru a reduce această tensiune sexuală. Orgasmul obţinut pe această cale, însă, va încheia ciclul unui pseudoact sexual, care prin însăşi natura sa are puterea de a recunoaşte şi consolida drept dezirabile şi normale scenariile erotice care au produs excitaţia[182]. Mecanismul consolidării noului comportament sexual este explicat de Struthers prin faptul că eliberarea de oxitocină la momentul apariţiei orgasmului cimentează legătura între individ şi imaginile pornografice respective[183]. Acestea se substituie soţului sau soţiei,

182 „Preserving the Presence of the Past", American Psychologist, februarie 1983, p. 161.

183 Struthers, William M., Wiredfor intimacy. How pornography hijacks

devenind în mod virtual un fel de partener sexual.

Prin urmare, după cum observa V. Cline, „masturbarea pe fondul fanteziilor erotice, întăreşte conexiunea dintre excitaţia sexuală, orgasm şi scena sau imaginea respectivă, evocată repetat în minte”[184]. Acesta este în mod esenţial mecanismul prin care pornografia, mai mult decât oricare altă tehnică, comportament sau mesaj, reuşește o adevărată condiţionare de tip pavlovian. Care sunt efectele acestei condiţionări?

1. apare o disociere pronunţată între actele sexuale şi dragoste sau simpla afecţiune;

2. expunerea la experienţe sexuale deviante prin intermediul pornografiei, urmată de masturbare – în timp ce persoana brodează mental pe marginea imaginilor respective – conduce inevitabil la deviaţii sexuale[185];

3. colonizarea gândirii şi imaginaţiei individului cu asocieri pornografice;

4. În percepţia consumatorilor de pornografie, femeia ajunge să fie privită ca un obiect sexual;

5. filmele care asociază excitarea sexuală cu rănirea, violarea umilirea sau torturarea femeii, prin mecanismele enunţate anterior, vor condiţiona excitaţia sexuală de aceste acte. Adică, bărbaţii vor simţi nevoia să-şi chinuiască soţiile sau femeile cu care întreţin relaţii sexuale pentru a se putea excita sexual.

Consumatorii de pornografie nu mai pot iubi, stăpâniţi fiind de un *alter ego* întunecat, născut şi hrănit la nivelul subconştientului prin pornografie

MĂRTURIE: „Mă mâhneşte faptul că pornografia a reuşit să distrugă căsnicia noastră”. ne mărturisește Hana. „Încercam să vorbesc cu Ricardo, dar el pur şi simplu era absent. Se autoizola şi se înfuria. Dependenţa lui de pornografie a creat un alter ego căruia nu-i mai păsa de

---

thebrain, Inter Varsity Press, 2009.

184 Cline, V.B., op. cit., p. 7.

185 McGuire, R.J., et al., "Sexual Deviations as Conditioned Behavior: A Hypo- thesis", Behavior Research Therapy, voi. 2,1965, p. 185.

mine. Din punct de vedere emoţional, el s-a retras din relaţia noastră, din familia noastră, şi trăirea lui se manifesta între o pornografie şi alta. Se lăsa consumat complet de către acestea şi dragostea mea nu mai reuşea să ajungă până la el”. 192

Cline observă scăderea capacităţii de a iubi la persoanele condiţionate să se excite sexual în relaţie cu materia

192 Wendy Maltz, Larry Maltz, *The Pomârap The Essential Guide to Overcoming Problems Caused* by *Pornography*, Harper Collins Publishers Inc, 2009. lele pornografice. Se naşte o prăpastie între viaţa sexuală şi cea afectivă, interpersonală. Şi ceva foarte straniu:

„Latura sexuală a acestor persoane devine, într-un anumit sens, dezumanizată. Mulţi dintre ei capătă un «alter ego» (sau o latură întunecată), a cărui esenţă constă într-o poftă antisocială, lipsită de cea mai mare parte a valorilor. Cu timpul, «punctul maxim» de plăcere obţinut din masturbarea în faţa pornografiei devine mai important decât relaţiile din viaţa reală. [...] Nu are nicio importanţă dacă persoana respectivă este medic, avocat, preot, atlet, director, rector de universitate eminent, muncitor necalificat sau un băiat de 15 ani. Toţi pot fi condiţionaţi spre deviere.”[186] Devierea în acest caz constă în anularea capacităţii de a întreţine o relaţie sexuală normală cu soţia sau soţul. Viaţa sexuală a individului se mută pe alte coordonate, din care soţia şi relaţia afectivă cu aceasta sunt excluse.

„Procesul de condiţionare prin masturbare este inexorabil şi nu se retrage în mod spontan. Parcursul acestei maladii poate fi lent şi este aproape întotdeauna invizibil lumii exterioare. De obicei, constituie o parte secretă a vieţii unui om şi, întocmai ca un cancer, creşte şi se răspândeşte continuu. Foarte rar ajunge să se oprească şi este şi foarte dificil de tratat şi de vindecat. Negarea de către dependentul masculin şi refuzul de a se confrunta cu

186 Cline, V.B., op. cit., p. 7.

problema sunt reacţii tipice şi previzibile, iar acest lucru conduce aproape întotdeauna la ruperea armoniei din căsnicie sau cuplu, uneori la divorţ, iar alteori la întreruperea altor relaţii intime.”[187]

Toate devierile sexuale indică faptul că acestea sunt comportamente dobândite

Deşi s-a încercat în ultimele decenii demonstrarea faptului că tiparele comportamentale patologice din punct de vedere sexual sunt transmise ereditar, în final, s-a ajuns la o concluzie contrară: deviaţiile sexuale precum violul, incestul, pedofilia, exhibiţionismul, promiscuitatea etc. sunt comportamente dobândite prin condiţionare.

„După cum explică McGuire, pe măsură ce un bărbat se masturbează în mod repetat pe fondul unei fantezii vii, ca unic mijloc de eliberare a energiei lui sexuale (declanşată de o experienţă reală sau poate de pornografie), experienţele generatoare de plăcere ajung să-i confere fanteziei deviante (viol, molestarea unor copii, rănirea partenerului în timpul actului sexual etc.) o valoare erotică din ce în ce mai mare. Orgasmul prin care trece persoana în acel moment furnizează evenimentul esenţial pentru condiţionarea fanteziei care precedă sau însoţeşte actul respectiv.[188]

McGuire indică faptul că orice tip de deviere sexuală poate fi dobândit în acest mod, că poate include mai multe devieri care nu au legătură unele cu altele, la aceeaşi persoană, şi că această deviere nu poate fi eliminată nici măcar printr-un sentiment puternic de vinovăţie.”[189]

Capacitatea unică pe care o are masturbarea – pe fondul fanteziilor sexuale produse de pornografie – de a condiţiona deviaţii sexuale este demonstrată de o mulţime de studii[190]

---

187 Cline, V.B., op. cit., p. 7.

188 McGuire, R.J. et. al., „Sexual Deviation as Conditioned Behavior", Behavior Research & Therapy, voi. 2,1965, p. 185.

189 Cline, V.B., op. cit., p. 7.

190 Evans, D. R., "Masturbatory Fantasy & Sexual Deviation",

Condiţionarea comportamentului sexual deviant de la vârsta copilăriei

Chiar şi copiii pot fi condiţionaţi să aibă un comportament sexual deviant înainte ca aceştia să fie maturizaţi sexual pe plan psihologic, nervos şi hormonal. Într-un studiu desfăşurat în 1998 s-a constatat că dintr-un eşantion de 30 minori care au săvârşit infracţiuni sexuale, 29 fuseseră expuşi la reviste sau materiale video pornografice, vârsta medie a expunerii fiind de 7, 5 ani[191].

*Exhibiţionismul şi voyeurismul sunt condiţionate prin vizio*narea *de pornografie*

Dintr-un studiu realizat în Suedia rezultă că atât exhibiţionismul (dezbrăcarea sau desfăşurarea actelor sexuale în faţa unor persoane străine sau în public), cât şi voyeurismul (a se excitarea sexuală determinată de privirea actelor sexuale desfăşurate de alte persoane) sunt strâns legate de consumul de pornografie[192].

Şi travestismul poate fi condiţionat prin pornografie

Într-un studiu desfăşurat în anul 2005 s-a constatat, de asemenea, că şi fetişul travestiţilor este legat puternic de folosirea crescută a pornografiei[193].

Nu există nicio îndoială: din numeroase studii rezultă faptul că pornografia este în societatea noastră principalul factor de risc în condiţionarea comportamentelor sexuale deviante. Natura deviaţiei şi gradul de dependenţă sunt proporţionale cu timpul alocat vizionării de pornografie şi

---

Behavioral Research & Therapy, voi. 6, 1968, p. 17; și: Jackson, B.T., "A Case of Voyeurism Treated by Counter Conditioning.", Behavior Research & Therapy, voi. 7,1969, p. 133.

191 Wieckowski, E., Hartsoe, P., Mayer, A., and Shortz, J. 1998. „Deviant sexual be- havior in children and young adolescents: Frequency and pattems. Sexual Abuse", A Journal of Research and Treatment, 10, 4, 293-304.

192 Langstrom, N. & Seto, M. (2006). „Exhibitionistic and voyeuristic behavior in a Swedish național population survey", Archives of Sexual Behavior, 35, 427-435.

193 Langstrom, N. & Zucker, K.. „Transvestic fetishism in the general population: Prevalence and correlates", Journal of Sex and Marital Therapy, 2005, 31, 87-95.

frecvenţei cu care s-a apelat la masturbare în condiţiile vizualizării deviaţiei sexuale respective. În general, s-a demonstrat că un exhibiţionist poate deveni uşor şi voyeurist, şi invers, sau toţi pot ajunge la sado-masochism şi pedofilie. Este vorba doar de istoricul personal al consumului de material pornografic, de tipul scenariilor cu care a fost intoxicată fantezia fiecăruia.

Colonizarea gândirii şi imaginaţiei individului prin asocieri pornografice încă de la începutul anilor *'70 s-a* demonstrat ştiinţific că 100% dintre bărbaţii supuşi la experimente de condiţionare în laborator ajung să asocieze automat obiecte şi situaţii obişnuite cu imagini pornografice. De pildă, Rachman a constatat că orice bărbat poate ajunge să se excite sexual numai văzând o cizmă de femeie. Fetişizarea a fost realizată prin expunerea subiecţilor voluntari la imagini pornografice în care femei dezbrăcate erau asociate cu imaginea unei cizme. Rezultatul acestui experiment şi a altora asemănătoare constituie baza ştiinţifică a folosirii pornografiei ca tehnică de colonizare a imaginaţiei şi gândirii omului. Adică, este suficient să vizionezi un film pornografic în care este asociată o situaţie obişnuită din viaţa de toate zilele cu imagini erotice, pentru a se condiţiona declanşarea fanteziilor şi a excitaţiei sexuale atunci când aceste situaţii vor fi întâlnite în realitate. Exemplu pe care ni-l prezintă dr. V. Cline este sugestiv:

Este vorba despre „un film de 8 min., comercializat de o firmă din Los Angeles, care prezintă două fete-cercetaş, în uniformele lor verzi, care vând biscuiţi din uşă în uşă. La una din locuinţe, sunt invitate înăuntru de un bărbat adult, agresiv sexual, care începe imediat să le seducă şi să le supună unei serii întregi de acte sexuale neobişnuite şi extrem de explicite, toate înfăţişate în cele mai mici detalii. Fetele sunt prezentate ca şi cum această orgie sexuală le-ar face o mare plăcere.

Acest tip de film este ceea ce se numeşte în mod obişnuit un film pornografic „*hardcore*" (total, fără

rezerve, absolut). Este genul de stimulent pornografic (în cazul acesta, un film) pe care spectatorul de sex masculin îl poate privi iarăşi şi iarăşi, fie în intimitatea locuinţei sale, fie în mintea lui, pentru plăcerea lui sexuală."[194]

Potrivit legilor condiţionării descrise mai sus, atunci când bărbaţii care şi-au îmbătat simţurile cu vederea şi revederea acestui filmuleţ vor întâlni în viaţa reală o situaţie asemănătoare (de exemplu, nişte fete care fac un sondaj de opinie), se vor excita sexual şi vor simţi impulsul să le atragă într-o relaţie sexuală sau chiar să le violeze. Condiţionarea, după cum vom putea constata în continuare, le spune că fetele respective chiar îşi doresc să fie violate, deşi se împotrivesc pe faţă la aceasta.

Prin urmare, producătorii de pornografie, atunci când montează scenariul unui film în care nişte situaţii obişnuite de viaţă sunt asociate cu acte pornografice, ştiu că astfel îşi lărgesc câmpul de acţiune fantasmatică, puterea de a domina imaginaţia, procesele nervoase şi hormonale ale indivizilor. Încet-încet, prin vizionarea materialelor pornografice tot mai puţine circumstanţe ale vieţii reale vor rămâne necontaminate de asociaţiile erotice, iar libertatea mentală se va restrânge tot mai mult.

În percepţia consumatorilor de pornografie, femeia ajunge să fie privită ca un obiect sexual

Cel mai grav lucru este acela că pornografia, prin asocierea constantă a femeii cu ideea de obiect sexual, condiţionează acea deviere mentală în care femeile întâlnite devin prilej de excitare sexuală şi de fantezii erotice. Mai mult, studiile demonstrează că adolescenţii, atât băieţi cât şi fete, care sunt expuşi materialelor pornografice, sunt mai înclinaţi să vadă femeile ca pe nişte obiecte sexuale.[195] Deci, până şi femeile expuse la aceste

194 Cline, V.B., op. cit., p. 6.

195 L. M. Ward, „Does Television Exposure Affect Emerging Adults' Attitudes and Assumptions About Sexual Relationships? Correlational and Experimental confirmation", Journal of Youth and Adolescence 31, no. 1 (2002). A se vedea și L. M. Ward și K. Friedman, „Using TV as a

mesaje ajung să se obişnuiască cu o astfel de percepţie care, în mod evident, este similară cu un fel de spălare a creierului, căci îi produce mari conflicte de conştiinţă, subminându-le încrederea şi respectul de sine, alienându-le personalitatea.

Într-un studiu realizat în februarie 2009, Susan Fiske, profesor de psihologie la Universitatea Princeton, a utilizat scanări IRM pentru a analiza activitatea cerebrală a bărbaţilor care vizionează imagini pornografice. Rezulţaţele au arătat că, după ce vizionau imagini pornografice, bărbaţii vedeau în femei mai mult nişte obiecte decât nişte fiinţe umane. Observaţiile se bazează pe constatarea faptului că alte zone din creier sunt activate în cazul raportării la obiecte decât atunci când relaţionăm personal, în urma experimentelor realizate de Fiske, reiese în mod evident faptul că, atunci când bărbaţii văd femei dezbrăcate sau orice fel de materiale erotice, aceştia au activate acele zone din creier care ţin de raportarea sau folosirea unui obiect. Acest lucru nu se întâmplă însă în cadrul relaţiilor conjugale, a acelora care sunt dublate de sentimente de dragoste, de angajamente personale.

Efectul pe termen lung al perceperii femeii ca pe un obiect sexual este, în mod firesc, instalarea unei deviaţii mentale în sensul că femeile întâlnite, fie că sunt colege de serviciu, fie membre ale propriei familii, ajung să fie percepute tot mai mult sub raportul de obiect sexual, modelat după propria imaginaţie sexualizată.

Una dintre concluziile trase de Fiske a fost că „atunci când la locul de muncă sunt expuse imagini sexualizate, este greu ca bărbaţii să nu se gândească la colegele lor în termeni similari.”[196]

Guide: Associations Between Television Viewing and Adolescents' Sexual Attitudes and Behavior", Journal of Research on Adolescents 16, no. 1 (March 2006): 133-56; și J. Peter și P. M. Valkenburg, „Adolescents' Exposure to a Sexualized Media Environment and their Notions of Women as Sex Objects", Sex Roles 56 (februarie 2007): 381-95.

196 Citat în I. Sample, The Guardian (UK), „Sex Objects: Pictures Shift

În ce măsură, statul modern mai poate susţine constituţional apărarea drepturilor şi a demnităţii persoanei umane, acceptând legalitatea pornografiei? Oare batjocorirea simbolică a femeii prin publicitate şi pornografie nu ar trebui să fie un motiv suficient de serios ca pornografia să fie interzisă?

Cercetările asupra pornografiei agresive (violenţa porno)

Delictele sexuale agresive asupra femeilor constituie o problemă foarte serioasă şi din ce în ce mai mare în Statele Unite şi în întreaga lume. Audierile recente de la Comitetul Judiciar al Senatului American au dus la concluzia că, în ultimul deceniu, rata violurilor a crescut de patru ori în comparaţie cu infracţionalitatea generală. Şi, de fapt, S.U.A. sunt pe primul loc în statisticile referitoare la violuri, cu o rată de patru ori mai mare decât în Germania, de treisprezece ori mai mare decât în Anglia şi de douăzeci de ori mai mare decât în Japonia.[197]

În ultimii ani, s-a realizat un volum considerabil de cercetări asupra pornografiei agresive, prezentă foarte mult în filmele de tip total, de grad „R". Multe din aceste filme sunt, de asemenea, transmise integral prin televiziunea prin cablu şi sunt apoi disponibile copiilor, practic, în orice magazin video din America. Filmele tipice prezintă femei goale sau femei în situaţii şi posturi excitante sexual, care sunt violate, torturate sau omorâte.

Rezultatele acestor cercetări sugerează posibilitatea condiţionării spectatorilor în sensul asocierii excitării sexuale cu rănirea, violarea, umilirea sau torturarea femeilor. Atunci când aceste filme sunt disponibile pe casete video (şi majoritatea sunt), ele pot fi vizionate în repetate rânduri, în intimitatea locuinţei personale, iar pe fondul lor, persoana se poate masturba, expunându-se totodată şi riscurilor aferente, menţionate anterior, de

---

Men's View of Women", 16 februarie, 2009, disponibil la http://www.guardian.co.uk/science/2009/ feb/16/sexobject-photograph.

197 Newsweek din 23 iulie 1990, pp. 51-52.

condiţionare şi comportament negativ sau antisocial.

Doctorii Neil Malamuth şi Edward Donnerstein notează în cartea lor care are la bază o serie de cercetări, şi este intitulată *Pornography and Sexual Aggression*[198], că „anumite forme de pornografie (agresivă) pot determina o atitudine agresivă faţă de femei şi pot desensibiliza percepţia persoanei în privinţa violului". Aceste atitudini şi percepţii determină ulterior un comportament agresiv concret faţă de femei... Aceste rezultate sugerează, încă o dată, că pornografia agresivă duce, într-adevăr, la creşterea agresivităţii faţă de femei".

Malamuth şi Donnerstein au constatat, de asemenea, că vizionarea filmelor în care o femeie spune că îi place să fie violată creşte nivelul de acceptare de către bărbaţi a violenţei interpersonale faţă de femei şi tinde să crească adoptarea miturilor violului în rândul bărbaţilor (cum ar fi faptul că femeilor le place să fie violate).

Aceşti autori conchid că „filmele care portretizează violenţa sexuală ca având consecinţe pozitive pot avea efecte antisociale pe termen lung" (de exemplu, femeia indică faptul că i-a făcut plăcere să fie violată sau a spus „nu", când de fapt voia să spună „da", în timp ce era abuzată sexual).

Literatura de specialitate despre pornografia agresivă este de-a dreptul impresionantă din punctul de vedere al consecvenţei cu care sugerează o întreagă varietate de efecte dăunătoare sau posibilitatea apariţiei unor comportamente antisociale, în urma expunerii la aceste materiale. Acest lucru n-ar trebui să surprindă pe nimeni, după patruzeci de ani de cercetări asupra violenţei din filme şi din televiziune, care, practic, au ajuns la aceeaşi concluzie.[199]

Doctorul Malamuth şi cercetătorii asociaţi lui au mai

198 Malamuth, Neil Dr. & Donnerstein, Edward Dr. (eds.), Pornography and Sexual Aggression. New York: Academic Press, 1984.

199 Rubinstein, E., „Television & Behavior", American Psychologist, voi. 38, 1983, p. 820; și: Eron L., American Psychologist Association Monitor, No. 4, voi. 23, mai 1992, pp. 11.

constatat şi faptul că, atunci când unor tineri studenţi le-au fost prezentate materiale pornografice violente, care prezentau violuri sau alte forme de violenţă sexuală, două treimi dintre aceştia au dat semnele unei dispoziţii mai mari de a forţa o femeie să aibă acte sexuale cu ei, în cazul în care ar fi fost siguri că nu sunt prinşi sau pedepsiţi.

Într-o cercetare similară, realizată de Seymour Feshback şi de asociaţii lui, 51% dintre bărbaţii „normali" din cadrul universităţii UCLA au indicat probabilitatea imitării unui viol sado-masochist (văzut în materialele pornografice care le fuseseră prezentate) dacă ar fi fost siguri că nu sunt prinşi.[200]

Efectele „mitului violului" asupra consumatorilor de pornografie

Efectele cele mai clare ale reeducării ce se realizează prin pornografie se văd în faptul că nu numai bărbatul, dar şi femeia poate fi convinsă că violul e chestiune pozitivă şi chiar de dorit.

Întrucât, de cele mai multe ori, pornografia violentă promovează şi erotizează violul ca pe un act sexual plăcut şi dorit de femei, consumatorii acestor materiale – atât violatorii, cât şi victimele violului – ajung să creadă că într-adevăr lucrurile aşa stau, adică: violul, ca fenomen negativ, nu ar fi decât un mit. Bărbaţii care, vizionând materiale pornografice, subscriu la acest aşa-zis mit al violului, s-a dovedit că sunt mai puţin toleranţi cu victimele violului şi, în cazul în care participă în juriul unui proces de viol, este mai puţin probabil să condamne agresorul, în mod similar, femeile care acceptă mitul violului tind să nu considere violul drept o infracţiune şi să nu ofere asistenţă socială victimelor.[201]

Într-un studiu realizat de Diana Russell, un sociolog

200 "Sex and Aggression: Proving the Link", Psychology Today, noiembrie 1978, pp. 111-112; și: „Râpe Fantasies as a Function of Exposure to Violent-Sexual Stimuli", Ar- chives of Sexual Behavior, voi. 10,1986, pp. 34-37.

201 Russell, D. E. H., Dangerous relationships: Pornography, misogyny, and râpe, Thou- sand Oaks, CA: Sage Publications, 1998.

din cadrul Colegiului Mills, s-a constatat că prezentarea şi difuzarea „mitului violului” (cum ar fi faptul că majorităţii femeilor chiar le place să fie forţate să aibă un act sexual) constituie factori semnificativi de reducere a inhibiţiei faţă de folosirea violenţei, obişnuind atât bărbaţii, cât şi femeile cu ideea violului şi cu acceptarea aberaţiilor sexuale ca şi comportamente „normale”.[202]

De asemenea, cercetătoarea a constatat faptul că, odată ce seminţele comportamentului deviant au fost sădite în fantezia masculină, bărbaţii respectivi sunt înclinaţi să-şi pună fanteziile în aplicare. Mai mult, atât fanteziile care erau puse în practică, cât şi simpla conceptualizare a acestor fantezii deviante ca modalităţi comportamentale viabile, au condus la conflicte şi la o suferinţă considerabilă atât a bărbaţilor, cât şi a femeilor, mai ales în privinţa relaţiilor lor sexuale cu partenerii.

Cercetările lui Dolf Zillmann şi Jennings Bryant[203] sugerează faptul că, atunci când subiecţii experimentali sunt expuşi în mod repetat unor materiale pornografice de tip „*hardcore*” pentru adulţi, timp de şase săptămâni, aceştia:

1. „Ajung să capete o duritate, o cruzime din ce în ce mai mare în privinţa atitudinii faţă de femei;

2. banalizează violul ca delict, iar unii ajung să nu-l mai considere deloc ca atare;

3. Încep să aibă percepţii distorsionate în privinţa sexualităţii;

4. actul sexual normal „nu mai merge”, nu îi mai satisface;

5. apare un apetit pentru tipuri de pornografie deviante, bizare sau violente (este acel fenomen de escaladare, menţionat mai devreme);

6. O satisfacţie redusă faţă de performanţele sexuale,

202 Russell, Diana, Râpe & Marriage, Beverly Hills, CA: Sage, 1982.

203 "Symposium on Media Violence and Pornography", Toronto, Canada: Media Action Group, 1984; și: „Testimony given to U.S. Attomey General's Commission on Pornography", Houston, Texas, septembrie 1985.

afecţiunea şi aspectul fizic ale partenerului;

7 îndoieli referitoare la valoarea căsătoriei;

8. dorinţa scăzută de a avea copii;

9. privirea relaţiilor poligame ca un comportament[204] normal şi natural.”[205]

„Un total de 187 de studente au răspuns la un chestionar cu privire la:

(a) expunerea la pornografie în copilărie;

(b) fantezii sexuale curente;

(c) aprobarea atitudinii de susţinere a violului.

Din studiu a rezultat cu claritate că există o legătură strânsă între expunerea la fanteziile pornografice ale violului şi susţinerea violului la maturitate.

Aşadar, cercetările sugerează că un contact precoce cu pornografia afectează socializarea femeii, nu numai prin instituirea cu titlu de normalitate a agresiunii sexuale[206], dar şi prin înfăţişarea acesteia ca fiind dorită în mod cultural de către femei.”[207]

Pornografia face casă bună cu delincventa

„Un studiu recent realizat de cercetătorii de la FBI asupra a 36 de criminali în serie a dezvăluit că 29 dintre ei erau atraşi de pornografie[208]*, pe care o integrau în*

---

204 2 ,1 Drake, R. E., „Potential health hazards of pornography consumption as viewed by psychiatric nurses", Archives of Psychiatric Nursing, No. 8(2), 1994, pp. 101-106; Zill- man, D. & Bryant, J., „Pornography, sexual callousness, and the trivialization of rape", Journal of Communication, No. 32(4), 1982, pp. 10-21; Zillman, D. & Bryant, J., „Effects of massive exposure to pornography", în Malamuth, N. M. & Donnerstein, E. (Eds.), Pornography and Sexual Aggression, 1984, pp. 115-138; Zillman, D. & Bryant, J., „Effects of prolonged consumption of pornography on family values", Journal of Family Issues, No. 9(4), decembrie 1988, pp. 518-544.

205 C line, V.B., op. cit., p. 7.

206 Ibidem., p. 458.

207 Jill C. Manning, op. cit.

208 Burgess, A., „The Effects of Pornography on Women and Children Including an Analysis of Sexual Homicide Crime Data." Testimony before the Subcommittee on Juvenile Justice, Committee on the Judiciary, U.S. Senate. Wash. D.C., 1984.

activităţile lor sexuale şi care includea crime cu violuri în serie. „[209]

Studiile desfăşurate în întreaga lume dovedesc faptul că liberalizarea pornografiei este strâns legată de creşterea ratei infracţionalităţii. În SUA, unde materialele pornografice se vând în magazine cu un regim special, s-a constatat în mai multe cercetări că deschiderea unor astfel de centre în conexiune cu cluburi unde se face striptis creşte rata criminalităţii cu până la 270%.[210] Rata violurilor creşte, însă, până la 506%, după cum s-a constatat în oraşul Phonix, Arizona.

Într-o metaanaliză care rezumă efectele pornografiei şi care a avut în vedere 33 de studii pe această temă, s-a constatat că expunerea la pornografie, fie că este violentă, fie că este nonviolentă a crescut violenţa sexuală.[211]

Extrem de relevant este studiul realizat în Australia de Sud, unde liberalizarea pornografiei a adus o creştere cu 284% a violurilor. În aceeaşi perioadă, în altă parte a Australiei, in Queensland, unde legile erau mai conservatoare privind pornografia, creşterea violurilor a fost cu până la 23%. De asemenea, în Hawaii, unde legile privind pornografia au fost liberalizate, devenind ulterior mai restrictive, pentru a fi din nou liberalizate, s-a constatat că incidenţa violurilor a urmat acelaşi model de creştere: a scăzut şi pe urmă a crescut iarăşi.[212]

Într-un alt studiu, se arată că delincvenţii sexuali au o rată ridicată de utilizare a pornografiei de tip

---

209 Cline, V.B., op. cit., p. 9.

210 Jenness, Valerie; McCleary, Richard și Meeker, James W., „Crime-Related Secondary Effects of Sexually-Oriented Businesses Report to the County Attorney Palm Beach County, Florida" (Rezumat, 15 august 2007), disponibil la adresa: http://commu-nitydefense.org/cdcdocs/landuse/pdf/florida_palmbeach_2007.pdf.

211 Allen, M.; D'Allessio, D. & Brezgel, K., „A meta-analysis summarizing the effects of pornography II: Aggression after exposure", Human Communication Research, No. 22,1995, pp. 258-283.

212 Malamuth, N. și Donnerstein, E.z Sex and violence a ripple effect, Academic Press, San Diego, 1984.

„hardcore”: cei care molestează copii (67%), infractorii care comit incest (53%), violatori (83%), comparativ cu non-infractorii (29%). Cei care molestează copii (37%) şi violatorii (35%) au mai multe şanse de a folosi pornografia ca pe un instigator la comiterea infracţiunilor decât cei care comit incest (13%). Materialul folosit pentru a instiga infracţionalitatea a fost de multe ori pornografia consensuală între adulţi.[213]

Pornografia nu are numai un efect declanşator al infracţiunii, ci trebuie avută în vedere, mai cu seamă, forţa modelatoare pe care o exercită asupra tuturor oamenilor.

Sondajul naţional al specialiştilor în sănătate mentală

Într-un sondaj de opinie realizat în rândul specialiştilor în sănătate mentală de către medicii M. Lipkin şi D.E. Carnes, 254 de psihoterapeuţi au raportat că au întâlnit cazuri, în activitatea lor clinică, în care au constatat că pornografia a declanşat sau a contribuit la comiterea unui delict cu caracter sexual, la apariţia unei tulburări de personalitate sau la comiterea unui act antisocial[214].

În primă fază, pornografia nonviolentă produce o desensibilizare şi o acceptare a violenţei, a hărţuirii sexuale.[215] Probabilitatea hărţuirii sexuale creşte proporţional cu volumul materialelor sexuale vizionate.[216] În acelaşi timp, se sesizează o creştere a dispoziţiei pentru vizionarea unor materiale mai dure, de tipul sex cu

213 Marshall, W. L., „The use of sexually explicit stimuli by rapists, child molesters and non-offenders", Journal of Sex Research, No. 25 (2), 1988, pp. 267-288.

214 Cline, V.B., op. cit., p. 6.

215 Allen, M.; Emmers, T. M.; Gebhardt, L. & Giery, M., „Pornography and rape myth acceptance", Journal of Communication, No. 45,1995, pp. 5-26.

216 Barak, A.; Fisher, W. A.; Belfry, S. & Lashambe, D. R., „Sex, guys, and cyberspace: Effects of internet pornography and individual differences on men's attitudes toward women", Journal of Psychological and Human Sexuality, No. 11,1999, pp. 63-92.

animale şi violenţă.[217] De aici şi până la adoptarea unui comportament coercitiv şi violent nu mai e decât un pas. Cu cât e mai violentă pornografia vizionată, cu atât e mai probabilă violenţa îndreptată împotriva femeii.[218] Comportamentul violent creşte însă şi proporţional cu profilul dezumanizant al scenelor vizionate, chiar dacă acestea nu sunt violente.[219]

Capacitatea pornografiei de a genera un comportament agresiv, de a conduce la abuz şi viol se manifestă la aproape orice vârstă. Un studiu axat pe abuzatorii sexuali tineri a demonstrat că majoritatea covârşitoare a acestora au fost expuşi la pornografie în vremea copilăriei; mai exact, 29 din 30 de abuzatori sexuali tineri au vizionat reviste şi filme porno, iar vârsta medie la care au avut primul contact cu acestea a fost de circa 7 ani şi jumătate.[220]

„În cazul lui Ted Bundy, criminal în serie a – posibil – 31 de femei tinere, acesta a declarat în interviul înregistrat video cu câteva ore înainte de execuţia lui: «Mă veţi executa – ceea ce va proteja societatea de mine. Dar afară sunt mulţi, mult mai mulţi oameni dependenţi de pornografie şi în privinţa acestui lucru nu faceţi nimic».

Şi, în vreme ce unii comentatori au micşorat legătura făcută de acesta între pornografia agresivă şi omuciderile sale sexuale (când spunea că îi alimentau gândurile

217 Zillmann, D. & Bryant, J., „Shifting preferences in pornography consumption", Communication Research, No. 13 (4), 1986, pp. 560-578.

218 Koss, M. & Oros, C., „Sexual experiences survey: A research instrument investigating sexual aggression and victimization", Journal of Consulting and Clinical Psychology, No. 50,1982, pp. 455-457.

219 Check. J. V. P. & Guloien, T. H., „The effects of repeated exposure to sexually violent pornography, nonviolent dehumanizing pornography, and erotica", în Zillmann, D. & Bryan, J. (Eds.), Pornography: Recent research, interpretations, and policy considerations, Hillsdale, NJ: Erlbaum, 1989, pp. 159-184.

220 Wieckowski, E.; Hartsoe, P.; Mayer, A. și Shortz, J., „Deviant Sexual Behavior in Children and Young Adolescents: Frequency and Patterns", Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment, No. 10 (4), 1998, pp. 293-304.

violente cu privire la femei), pare să nu existe nicio îndoială că Bundy consuma o mare cantitate de materiale pornografice de la cea mai fragedă vârstă, multe dintre ele violente. Legătura fusese deja sugerată, nu numai în interviul cu profesorul James Dobson, dar şi documentată de psihiatrul Dorothy Otnow Lewis în vastul său studiu anterior asupra lui Bundy225 şi a istoriei sale.”[221][222]

Violenţa nu se răsfrânge numai asupra femeilor. Din ce în ce mai mult, copii sunt victimele abuzului sexual cauzat de acelaşi consum de pornografie. Aproximativ 93% dintre persoanele care molestează copii au raportat unele fantezii despre comiterea unor infracţiuni sexuale împotriva copiilor. Persoanele care molestează copii au folosit mai multă pornografie la maturitate şi cel mai frecvent tip de materiale folosite a fost cel moderat, care a implicat nuditate sau activităţi sexuale consimţite între adulţi. Peste o treime dintre persoanele care au molestat copii au raportat utilizarea de materiale pornografice cu puţin timp înainte de a comite o infracţiune sexuală.[223]

Între utilizatorii de pornografie cu copii şi abuzul copiilor există o puternică legătură cauzală, după cum s-a demonstrat într-un studiu care a luat în considerare 155 delincvenţi închişi pentru pornografie infantilă[224].

---

221 AP dispatch, ianuarie 27,1989, Seattle Times (Wash).

222 Cline, V.B., op. cit., p. 11.

223 Wheeler, D. L., „The relationship between pomography usage and child moles- ting. Dissertation Abstracte International Section Ă", Humanities and Social Sciences, Voi 57(8-A), 1997, pp. 3691.

224 La momentul condamnării, în cazul a 115 dintre subiecți (74%), nu se știa să fi avut vreo interacțiune documentată cu vreuna dintre victime. Numărul de victime cunoscute la data condamnării era de 75, o medie de 1.88 victime pentru un infractor. Totuși, până la sfârșitul tratamentului, numărul de victime care au fost recunoscute a fost 1 777, o medie de 13.56 victime pentru un infractor. De fapt, dintre cei 24 de subiecți din eșantion, care au negat comiterea infracțiunilor sexuale cu interacțiune la sfârșitul tratamentului, nouă au fost testați cu poligraful și numai doi au trecut testul. Cu alte cuvinte, mai puțin de 2% dintre subiecții care au intrat in tratament fără a avea antecedente cunoscute de comitere a infracțiunilor sexuale cu interacțiune s-au

Concluzia studiului a fost aceea că „nu este util din punct de vedere pragmatic să se mai facă deosebiri între «utilizatorii de pornografie cu copii» şi «cei care abuzează copilul» sau chiar «pedofilii»”.[225] Cu alte cuvinte, utilizarea de pornografie cu copii este determinantă pentru dobândirea comportamentului pedofil.

Acesta este, practic, efectul pornografiei: calea cea mai sigură către delincvenţă, calea către degenerarea morală şi alienarea personalităţii umane.

Pornografia constituie un atentat la adresa sănătăţii poporului român

Bolile cu transmitere sexuală

Potrivit unui număr semnificativ de studii şi cercetări privind relaţiile sexuale, pornografia are următoarele efecte:

1. coboară vârsta primului act sexual[226];

2. contribuie la înmulţirea numărului de parteneri sexuali[227];

3. creşte cu 370% probabilitatea angajării în relaţii sexuale cu prostituate[228];

4. conduce la răspândirea perversiunilor sexuale, în special a aşa-zisului sex anal şi oral.[229]

---

dovedit a fi folosit doar fotografii pornografice, fără să abuzeze copii.

225 Bourke, M. & Hemandez, A., „The Butner study redux: A report of the incidence of hands-on child victimization by child pomography offenders", Journal of Family Vio- lence, No. 24, 2009, pp. 183-191.

226 Brown, Jane D. și Newcomer, S., „Television Viewing and Adolescents' Sexual Behavior", Journal of Homosexuality, 1991, pp.21:77-91; Stack, Steven; Wasserman, Ira și Kem, Roger, „Adult Social Bonds and Use of Internet Pornography", Social Science Quarterly, No. 85, 2004, pp. 75-88.

227 Wingood, Gina M.; DiClemente, Ralph J.; Harrington, Kathy; Davies, Suzy; Hook, Edward W. și M.Kim Oh, „Exposure to X-rated Movies and Adolescents' Sexual and Contraceptive-related Attitudes and Behaviors", Pediatrics, No. 107, 2001, pp. 1116-19.

228 Stack, S.; Wasserman, I. și Kem, R., „Adult Social Bonds and Use of Internet Pornography", Social Science Quarterly, No. 85, 2004, pp. 75-88 (83).

229 Rogala, C. și Tyden, T., „Does Pornography Influence Young

Toate acestea constituie, însă, principalii factori de risc în răspândirea bolilor cu transmisiune sexuală[230]: sifilis, trichomoniaza, gonoreea, chlamydia, scabia, herpesul şi negii genitali, humano papiloma virus, SIDA etc. Şi, astfel, poate fi explicată răspândirea aproape epidemică a majorităţii acestor boli în rândul populaţiei, chiar şi la nivelul tinerilor cu vârste foarte fragede.[231]

Boli organice, psihice şi neurologice

Pornografia conduce, de asemenea, la apariţia unui număr mare de afecţiuni şi boli cauzate de dereglările survenite în funcţionarea sistemului nervos şi a celui endocrin.

Un adevărat torent de neurotransmiţători invadează creierul şi întregul organism pe perioada excitării sexuale produse de vizionarea de pornografie. Apar, aşadar, în cantităţi mai mari decât cele normale: dopamină[232], noradrenalină[233], adrenalină, glutamat[234], cortizon,

---

Women's Sexual Behavior?" Women's Health Issues, 13, No. 1, ianuarie 2003, pp. 39-43; Rogala, C. și Tyden, T, „Sexual Behavior Among Young Men in Sweden and the Impact of Pornography", International Journal of STD & AIDS 15, No. 9, 2004, pp. 590-93; și Haggstrom-Nordin, E.; Hanson, U. și Tyden, T, „Associations Between Pornography Consumption and Sexual Practices Among Adolescents in Sweden", International Journal of STD & AIDS 16, No. 2, martie 2005, pp. 102-07.

230 I ysis of Sexual Risk and Protective Behaviors and Messages in Sexually Explicit Web Pages Viewed by a National Probability Sample of U.S. Adolescents", Atlanta, Georgia: Rollins School of Public Health of Emory University, 2002, pp. 255-279.

231 Rogala, C. și Tyden, T., „Does Pornography Influence Young Women's Sexual Behavior?" Women's Health Issues 13, No. 1, ianuarie 2003, pp. 39-43;

232 „Getting his act together: Roles of glutamate, nitric oxide, and dopamine in the medial preoptic area", Brain Research, No. 1126, 2006, pp. 66 - 75.

233 C. Wiedeking, et. al., „Plasma Noradrenaline and Dopamine-Beta-Hydroxylase During Sexual Activity", Psychosomatic Medicine Vol. 39, No. 2 (March-April 1977).

234 Dominguez, Juan M.; Gil, Mario și Hull, Elaine M., „Preoptic Glutamate Facilitates Male Sexual Behavior", The Journal of Neuroscience, No. 26(6), 8 februarie 2006, pp. 1699-1703.

ţestosteron[235], serotonină[236], prostaglandină E_2[237], prolactin etc. în mod firesc, toţi aceşti neurotransmiţători şi hormoni sunt implicaţi în oricare act sexual, însă, în condiţii normale, în cantităţile necesare desfăşurării procesului extrem de complex ce presupune actul procreării. Însă, prin întreţinerea unei excitaţii sexuale anormale pe perioade lungi de timp, cu sesiuni mult mai dese decât poate organismul uman să suporte, consumul de pornografie afectează grav dinamica emisiei sau regresiei acestor mediatori ai actului sexual, dar şi a majorităţii proceselor psihice, nervoase şi organice. Consecinţele vor fi imediate şi pe termen lung. Prima consecinţă este instalarea dependenţei, cu toate simptomele specifice sevrajului.

Toate cercetările din domeniul dependenţei dovedesc că pornografia acţionează asupra aceloraşi zone corticale ca şi cocaina, heroina şi celelalte droguri de sinteză.[238] Ea dereglează mecanismul emisiei de dopamină şi produce, ca atare, anxietate, depresie, slăbire a memoriei de scurtă durată, a atenţiei, a motivaţiei şi a concentrării, mergând până la tremur al membrelor şi atac de panică.

La aceste afecţiuni nervoase şi organice contribuie şi glutamatul[239], împreună cu neurotoxinele DOPAL, DOPEGAL[240]. Acestea au un efect excitotoxic, adică influenţează

235 Reisman, J. A., „The Psychopharmacology of Pictorial, Pornography Restructuring Brain", Mind & Memory, 2003.

236 Ibidem.

237 Hall, Nicholas R.; Luttge, William G. și Berry, Richard B., „Intracerebral prostaglandin E2: Effects upon sexual behavior, open field activity and body temperature in ovariectomized female rats", Prostaglandins, No. 5, vol. 10, noiembrie 1975, pp. 877-888.

238 Childress, Anna Rose; Ehrman, Ronald N.; Wang, Ze; Li, Yin; Sciortino, Nathan; Hakun, Jonathan; Jens, William; Suh, Jesse; Listerud, John; Marquez, Kathleen; Franklin, Teresa; Langleben, Daniel; Detre, John și CKBrien, Charles P., „Prelude to Passion: Limbic Activation by „Unseen" Drug and Sexual Cues", PLoS ONE, No. 3(1), 2008, p. 1506.

239 http://www.sailhome.org/Concems/Excitotoxins.html

240 Macarthure, Heathe; Koloe, Lacy L.; Westfalle, Thomas C.; Anwarf, Muham- mad; Glicksteinfg, Sara B. și Ruggierof, David A.,

distrugerea celulei nervoase. În condiţii normale, organismul dispune de mai multe mecanisme pentru a controla aceste procese distructive, însă acestea sunt ineficiente sau blocate pe fondul bombardamentului cu hormoni produs de excitaţia şi epuizarea sexuală induse de pornografie şi actele conexe acesteia.

Organic vorbind, din cauza excesului de cortizon, prolactină şi prostaglandină E_2, pornografia, corelată cu masturbarea, provoacă slăbirea semnificativă a imunităţii, atât din cauza efectului adrenalinei, cât şi a prostaglandinului E_2 şi al citokinelor. În mod vizibil, apar dureri de cap, gât, spate, mijloc şi în zona glandelor şi organelor sexuale. Se evidenţiază durerile articulare cauzate de inflamarea acestora.[241]

Ca o consecinţă firească a suprasolicitării, pornografia are ca efect dereglări majore de ordin sexual: scăderea libidoului, probleme de erecţie şi ejaculare, lipsa orgasmului şi impotenţă.

În stadii mai avansate ale epuizării sexuale, apar: transpiraţii abundente, căderea părului, slăbirea vederii, tinitus, probleme digestive, boli de ficat şi pancreas. Epuizarea sexuală contribuie la îmbătrânirea prematură, la apariţia simptomelor bolii Parkinson şi a Alzheimerului.[242]

Nivelul ridicat de prolactin constituie un factor major

„Catecholamine monoamine oxidase a metabolite in adrenergic neurons is cytotoxic in vivo", Brain Research, No. 1-2, voi. 891, 9 februarie 2001, pp. 218-227.

241 Bär, Karl-Jürgen; Natura, Gabriel; Telleria-Diaz, Alejandro; Teschner, Philipp; Vogel, Regine; Vasquez, Enrique; Schaible, Hans-Georg și Ebersberger, Andrea, „Changes in the Effect of Spinal Prostaglandin E2 during Inflammation: Prostaglandin E (EP1-EP4) Receptors in Spinal Nociceptive Processing of Input from the Normal or Inflamed Knee Joint", The Journal of Neuroscience, No. 24(3), 21 ianuarie 2004, pp. 642-651.

242 http://www.drlin.net/

în apariţia cancerului de sân[243] şi de prostată[244], cele mai răspândite după cancerul pulmonar, constituind, de asemenea, a doua cauză de mortalitate prin cancer. Dar chiar comportamentele sexuale pe care le cultivă pornografia constituie în mod direct factori de risc în apariţia mai multor tipuri de cancer.

În anul 2002, în urma unei metaanalize, L.K. Dennis şi D.V. Dawson de la Universitatea din Iowa, S.U.A.[245], au ajuns la concluzia că factorii de risc în apariţia cancerului de prostată sunt:

1. bolile infecţioase cu transmitere sexuală[246];
2. creşterea numărului de parteneri sexuali;
3. creşterea frecvenţei relaţiilor sexuale, peste trei pe săptămână, la vârstă adultă.

De asemenea, într-un vast studiu iniţiat de *University of Nottingham Medical School*, la care au colaborat mai multe instituţii din Anglia şi întreaga lume, s-a ajuns la concluzia că un alt important factor de risc în apariţia cancerului de prostată îl constituie masturbarea.[247] Din acest studiu rezultă că persoanele care se masturbează

243 „New Evidence Of Prolactin's Possible Role In Breast Cancer Uncovered", Thomas Jefferson University, 3 octombrie 2007. ScienceDaily, University Of Pennsylvania Medical Center, 23 septembrie 1998. „A Role For Prolactin In Breast Cancer și Prolactin blocks oncogene associated with poor prognosis in breast cancer", în ScienceDaily din 4 februarie 2010, Thomas Jefferson University.

244W .; Everett, David J.; Springall, Christopher J., „Adverse effects of prolactin in rodents and humans: breast and prostate cancer", Journal of Psychopharmacology, No. 24 (9), UK, septembrie 2010.

245 Dennis, L. și Dawson, D., „Meta-analysis of measures of sexual activity and prostate cancer", Epidemiology, No. 13(1), ianuarie 2002, pp. 72-9.

246 Hayes, R.; Pottem, L.; Strickler, H.; Rabkin, C.; Pope, V.; Swanson, G.; Greenberg, R.; Schoenberg, R.;6 Liff, J.;5 Schwartz, A.;4 Hoover, R.N.; Fraumeni, J., „Sexual behaviour, STDs and risks for prostate cancer", Br. J. Cancer, No. 82(3), februarie 2000, pp. 718-725.

247 Dimitropoulou, P; Lophatananon, A.; Easton, D.; Pocock, R.; Deamaley, D.P.; Guy, M.; Edwards, S.; O'Brien, L.; Hall, A.; Wilkinson, R., „Sexual activity and prostate cancer risk in men diagnosed at a younger age", BJUI International, 2008.

mai des fac cancer de prostată cu o probabilitate cu 79% mai mare decât persoanele care se masturbează rar. Iar cei care se masturbează moderat au un risc cu 70% mai mare de a dezvolta un cancer de prostată în comparaţie cu cei care nu se masturbează deloc.

La femei, cancerul de col uterin este, de asemenea, legat direct de natura comportamentului sexual. Din studiile întreprinse, rezultă că femeile care nu întreţin relaţii sexuale aproape că nu dezvoltă această formă de cancer.[248]

Potrivit Institutului Guvernamental pentru Sănătate din Australia, principalii factori de risc în apariţia cancerului de col uterin sunt:

— Relaţiile sexuale la vârste mici, posibil înainte de 15 sau 16 ani;

— Relaţiile sexuale cu mai mulţi parteneri sexuali;

— Mai cu seamă dacă şi aceştia practică acelaşi libertinaj sexual sau perversiuni.[249]

Alături de contaminarea cu humano papiloma virus, care este suspectat că favorizează dezvoltarea acestui tip de cancer, cercetări mai noi au descoperit că prostaglandina E_2, prezent în lichidul seminal sau produs în exces în situaţiile de epuizare sexuală, joacă în mod cert un rol semnificativ în dezvoltarea ţesuturilor maligne în interiorul colului uterin.[250]

Atât la bărbaţi, cât şi la femei, perversiunile conduc la apariţia cancerului anal[251] şi a cancerului de gât şi cap.

---

248 http://www.womhealth.org.au/studentfactsheets/cervicalcancer.htm

249 Australian Institute of Health and Welfare Canberra, Cervical screening in Australia. 2006-2007, 2009, disponibil la adresa: http://www.aihw.gov.au/publications/can/ can-43-10676Zcan-43-10676.pdf

250 J .; Katz, Arieh A. §i Jabbour, Henry N., „Seminal Plasma Promotes the Expression of Tumorigenic and Angiogenic Genes in Cervical Adenocarcinoma Cells via the E-Series Prostanoid 4 Receptor", Endocrinology, No. 7, Vol. 147, pp. 3356-3365.

251 Daling, J., Weiss, N.; Hislop, T.; Maden, C.; Coates, R.; Sherman, K.;

Dintr-un studiu la care au participat şapte instituţii şi universităţi din Anglia, Germania, Australia şi America, rezultă în mod clar că tot mai frecventa apariţie a cancerului de gât şi cap este strâns legată de răspândirea perversiunii sexului oral.[252]

Într-un alt studiu, s-a constatat că incidenţa acestui tip de cancer creşte odată cu mărirea numărului aşa-zişilor parteneri sexuali. În situaţia relaţiilor sexuale desfăşurate cu un număr de peste şase parteneri pe perioada întregii vieţi, cresc de 8, 6 ori şansele dezvoltării cancerului de gât şi cap.[253]

Cum ne afectează pornografia dezvoltarea şi funcţionarea creierului

Cum să ne putem explica forţa extraordinară pe care pornografia o manifestă în captivarea atenţiei, în modificarea gândirii şi a comportamentului până la nivele similare spălării creierului? Neuropsihologia ne vine în întâmpinare, oferindu-ne schema mecanismului general prin care acţionează mesajul pornografic. Mai întâi, trebuie să observăm faptul că vizionarea pornografiei dă peste cap întregul organism uman prin avalanşa de neurotransmiţători şi de hormoni pe care o pune în mişcare. Incitând instinctul sexual, pornografia creşte în creier, dar şi în restul organismului, nivelul concentraţiei de dopamină, ţestosteron, adrenalină, cortizon, serotonină, oxitocină, feniletilamină, prostaglandină E_2 etc.[254] În acest

Ashley, R.; Beagrie, M., „Sexual Practices, Sexually Transmitted Diseases and the Incidence of Anal Cancer", N. Engl. J. Med, No. 317,15 octombrie 1987, pp. 973-977.

252 D'Souza, G.; Kreimer, R.; Viscidi, R.; Pawlita, M.; Fakhry, C.; Koch, W.; Westra, W.; Gillison, M., „Case-Control Study of Human Papillomavirus and Oropharyngeal Cancer", N. Engl. J. Med, No. 356, 2007, pp. 1944-56.

253 Heck, J.; Berthiller, J.; Vaccarella, S.; Winn, D.; Smith, E., „Sexual behaviours and the risk of head and neck cancers: a pooled analysis", International Head and Neck Cancer Epidemiology (INHANCE) consortium, International Journal of Epidemiology, 2009.

254 Reisman, J. A., „The Psychopharmacology of Pictorial, Pornography Restructuring Brain", pp. 20, 21.

fel, întregul sistem nervos, precum şi trupul omului până la ultima sa celulă, vor fi afectate de pornografie. Consecinţele?

În faţa filmului pornografic, creierul reacţionează ca şi cum tu ai fi cel implicat în actul sexual

Am putut constata mai înainte că femeile percep vizionarea de pornografie ca pe un adevărat adulter, chiar dacă soţul nu a cunoscut trupeşte niciodată o altă femeie. Este un lucru pe care femeile îl resimt cu toată fiinţa lor, chiar dacă sunt străine de morala creştină. Fenomenul este explicat de neuropsihologia modernă. „Doctorii Restak, Edward Sheridan, MacLean şi alţi specialişti sunt de acord că resursele ştiinţifice nu găsesc niciun instrument pentru a face o deosebire între imaginile reale şi fanteziile media. Creierul procesează imaginile neobişnuite văzute de ochi ca fiind reale. De aceea, se pot obţine stări măsurabile de excitaţie cunoscute drept poftă carnală, ruşine, frică şi altele similare, indiferent dacă persoana priveşte o imagine pornografică «virtuală» sau una reală. Paul MacLean afirmă că, atunci când etnologii folosesc un animal-marionetă, o momeală în cadrul experimentelor desfăşurate în laborator sau pe teren, marioneta – sau chiar numai un *fragment de marionetă* – îi determină pe ceilalţi indivizi de aceeaşi specie să se angajeze într-o «formă instinctuală de comportament (sexual) cu animalul (…) Într-adevăr, o simplă «nălucă» este uneori suficientă pentru a declanşa întregul act de copulaţie/ [255]

Mai mult, cercetări mai noi au scos în evidenţă şi explicaţia acestui fenomen: este vorba de neuronii oglindă, localizaţi în zone specifice ale creierului, cu precădere în girul frontal inferior şi lobul parietal inferior.[256] „Neuronii-oglindă sunt un sistem de celule motorii care se activează

255 Afirmația lui Paul MacLean în Goleman, Daniel și Davidson, Richard (eds.), Consciousness: Brain, States of Awareness, and Mysticism, New York, Harper and Row, 1979, p. 26. Apud. Reisman, J., op. cit., p. 10.

256 H. Mouras, S Stoleru, V. Moulier, Activation ofmirror neuron system by erotic video clips predicts degree ofinduced erection: an M.RI study, Neurolmage 42, nr. 3, 2008, p. 1142-1150.

când observaţi o acţiune (comportament). Dacă vedeţi pe cineva ridicând un stilou, neuronii care vor corespunde acţiunii de ridicare a stiloului întreprinse de el sau de ea se activează şi în creierul dvs. Denumite iniţial «maimuţa vede, maimuţa face», deoarece au fost descoperite în urma unui experiment efectuat pe maimuţe, aceste celule acţionează ca nişte oglinzi. E ca şi cum cortexul ar spune «Şi eu pot face asta» şi oglindeşte modul în care ar acţiona. [...] Aceştia sunt localizaţi în aceleaşi regiuni corticale implicate în dezvoltarea limbajului şi detectarea emoţiilor la persoanele din jur. Când vezi expresia feţei cuiva căruia îi este frică, aceeaşi stare emoţională îţi este provocată şi ţie.

În ce măsură neuronii-oglindă au legătură cu pornografia? Gândiţi-vă ce se întâmplă cu neuronii oglindă când bărbaţii şi femeile privesc un material video pornografic. Creierul reacţionează ca şi cum tu ai fi cel implicat în actul sexual. Vizualizarea unui film pornografic creează o experienţă neurologică în care persoana participă sau experimentează în mod direct acţiunea pe care o priveşte. Aşadar, când un bărbat se uită la un film pornografic, acesta se identifică din punct de vedere neurologic cu actorii din film. Pentru a face faţă excitării pe care o creează vizionarea, creierul oglindeşte şi amplifică excitarea, provocând o tensiune sexuală şi mai mare. Libidoul este alimentat şi mai mult, necesitând descărcarea.”[257]

Forţa hipnotică a imaginilor pornografice într-adevăr, cel puţin bărbaţilor le este destul de greu să nu stăruie cât de puţin asupra unei imagini pornografice atunci când o întâlnesc. Explicaţia o aflăm în studiile privind creierul emoţional. Se pare că reţelele neuronale ale acestui creier au o anumită autonomie faţă de neocortex, adică faţă de procesele de gândire raţională, de analiză şi discernământ. Eroul principal al acestui aşa-zis creier emoţional este corpul amigdalian (cu totul altceva decât amigdalele

257 M. William Struthers, op.cit.

situate în gât): locul din creier unde sunt procesate emoţiile, responsabil cu sentimentele de plăcere şi durere, de frică puternică şi de dorinţă sexuală.

„Din primele milisecunde în care percepem ceva, arată Goleman, nu doar că înţelegem inconştient despre ce este vorba, dar ne-am şi hotărât dacă ne place sau nu; «inconştientul cognitiv» prezintă conştientului nostru nu doar identitatea a ceea ce am văzut, ci şi o opinie în legătură cu aceasta. Emoţiile noastre au o «minte» proprie, una care poate avea păreri destul de independente de mintea raţională. Aceste opinii inconştiente sunt amintiri emoţionale; ele sunt depozitate în corpul amigdalian, (…) acel sistem de alertă care ajută organismul să reacţioneze prin fugă sau luptă în situaţii care ameninţă viaţa, dar care şi înregistrează în memorie acel moment, cu maximă acurateţe (…) Cu cât este mai intensă excitaţia corpului amigdalian, cu atât mai puternică este înregistrarea; experienţele care ne sperie sau ne marchează cel mai mult în viaţă fac parte din amintirile noastre de neşters. Acest lucru înseamnă că, practic, creierul are două sisteme de memorare: unul pentru evenimentele obişnuite şi unul pentru cele cu încărcătură emoţională.”[258]

Aşadar, după cum demonstrează Le Doux, există anumite căi neuronale prin care sentimentele şi emoţiile puternice ocolesc neocortexul. „Acest circuit explică în mare măsură puterea emoţiilor ce copleşesc raţionalul (…) Le Doux a descoperit ceva similar unei alei neuronale lăturalnice, care permite amigdalei să primească semnale direct de la simţuri şi să formuleze un răspuns *înainte* ca aceste semnale să fie complet înregistrate de neocortex (…) Amigdala ne poate determina să reacţionăm rapid, în vreme ce mai lentul neocortex dezvoltă un plan rafinat de reacţie.”[259]

---

258 Goleman, D. și Davidson, R. (eds.), Consciousness: Brain, States of Awareness, and Mysticism, pp. 20-21.

259 Ibidern., p. 18.

Şi totuşi, chiar dacă în primul moment imaginea pornografică sau sentimentul unei frici puternice ne copleşeşte, în secunda următoare, prin controlul conştient al neocortexului, putem refuza vizionarea. Acest lucru se întâmplă dacă omul a dobândit exerciţiul controlului, în fond, controlul raţional al emoţiilor puternice. Dacă nu există acest exerciţiu, omul este înclinat să dea prioritate emoţiei, aşa cum se întâmplă atunci când oamenii au antrenamentul vizionării TV sau a navigării pe internet când creşte probabilitatea de a te lăsa furat de emoţia puternică şi excitaţia sexuală pe care imaginea pornografică o produce. Iar acest lucru, se produce mai cu seamă atunci când emoţia atinge acel grad în care poate înăbuşi gândirea raţională, blocând capacitatea de analiză şi de decizie, vorbirea şi înţelegerea raţională a situaţiei parcurse. Furia, bucuria puternică, o catastrofă produsă de un incendiu sau de cutremur sunt momentele în care cei mai mulţi dintre noi avem ocazia de a experimenta blocajul pe care amigdala îl realizează asupra proceselor raţionale procesate de neocortex.[260]

Faptul că emoţiile pot fi percepute independent de procesele cognitive desfăşurate în neocortex ne este dovedit şi de cercetările efectuate de Sally Springer şi Georg Deutsch de la State University din New York, la Stony Brook. Cunoscut fiind faptul că emisfera dreaptă se ocupă de procesarea imaginilor şi a gândirii simbolice, iar cea stângă guvernează gândirea analitică şi logică, cei doi cercetători au realizat mai multe experimente cu persoane care, din diferite motive, aveau întreruptă puntea care uneşte cele două emisfere.

„Unei paciente care avea întreruptă legătura între cele două emisfere cerebrale i s-a cerut să-şi fixeze atenţia asupra unui punct de pe un ecran. O femeie dezbrăcată a apărut o fracţiune de secundă în stânga punctului. N.G. a roşit un pic şi a început să chicotească. A fost întrebată ce

260 Fincher, Jack, The Brai Mystery ofMatter and Mind, Torstar Books, New York, 1984, p. 92.

a văzut. Ea a spus: «Nimic, doar o scânteiere de lumină» şi a chicotit din nou, acoperindu-şi gura cu mâna. «Atunci de ce râdeţi?» a întrebat-o cercetătorul. «Ce aparat aveţi, d-le doctor…» a spus ea.”[261] Creierul drept al lui N.G. a reacţionat emoţional – a roşit, a chicotit, şi-a acoperit gura cu mâna – jenată de fotografia nudului, în pofida faptului că emisfera stângă a creierului îşi pierduse capacitatea de a explica de ce simte jenă la vederea, timp de o milisecundă, a imaginii cu nudul.”[262]

Prin urmare, în momentul în care vizionăm involuntar o imagine pornografică, se naşte o adevărată luptă între creierul emoţional şi cel raţional. Dacă întârziem să venim în sprijinul raţiunii îndreptându-ne în altă parte privirea, putem lesne să fim biruiţi. Iar creatorii de pornografie ştiu bine acest lucru.

Ce determină însă consumul de pornografie?

Este adevărat că, odată surprinşi de imaginea pornografică, ne vine destul de greu să ne învingem spontan curiozitatea şi instinctul cu ajutorul raţiunii. Ce-i face însă pe mulţi oameni să se întoarcă la această experienţă, care, din punct de vedere sufletesc şi emoţional, este puternic traumatizantă?

O anchetă realizată în 2005 a arătat că adolescenţii care au întâlnit întâmplător pornografie, mai cu seamă pe internet, erau de 2, 5 ori mai predispuşi să caute ei singuri site-uri pornografice decât cei care nu văzuseră deloc pornografie.[263] Aşadar, deşi la primul contact cu pornografia adolescenţii manifestă ruşine, furie şi dezgust, ulterior, ca şi cum ar fi fost virusaţi, caută ei înşişi vizionarea de material pornografic. Explicaţia fenomenului ne este dată tot prin intermediul neuropsihologiei. Se pare că expunerea la mesajul pornografic are capacitatea de a

---

261 Springer, Sally și Deutsch, Georg, Left Brain, Right Brain, W.H. Freeman, San Francisco, 1981, pp. 29-34. Apud. Reisman, J., op. cit., p.16.

262 J. A. Reisman, op. cit.

263 M.L. Ybarra, K.J. Mitchell, op.cit.

forma puternice conexiuni neuronale.

„La fel cum într-o pădure se creează o potecă cu fiecare excursionist ce trece pe acolo, tot aşa se vor crea conexiuni neuronale de fiecare dată când o imagine erotică este vizualizată. Cu timpul, aceste poteci neuronale devin tot mai «largi» pe măsură ce sunt «bătătorite» cu fiecare expunere la pornografie. Interacţiunile cu persoanele de sex feminin vor avea loc automat prin intermediul acestor conexiuni. Circuitul neuronal fixează temeinic acest proces în creier. Cu fiecare privire aţintită, pornografia sapă în creier un defileu similar Marelui Canion, prin care trebuie să curgă imagini cu femei. Toate femeile devin potenţiale actriţe porno în mintea acestor bărbaţi. Fără să-şi dea seama, în mintea lor s-a creat un circuit neurologic care le limitează capacitatea de a vedea femeile în mod firesc, aşa cum le-a creat Dumnezeu.

Expunerea repetată la pornografie creează, aşadar, o «superautostradă» neurologică cu sens unic, iar viaţa mentală a bărbatului este suprasexualizată şi limitată. Este împrejmuită pe ambele părţi de nişte ziduri înalte, făcând evadarea aproape imposibilă. Această superautostradă neurologică are multe rampe de acces, dar o singură ieşire. Viaţa mentală ajunge să se concentreze numai asupra sexului”.[264]

Pe acest mecanism de învăţare se bazează întreaga pornografie. Astfel, în momentul în care vizionăm un film pornografic în care o situaţie oarecare preluată din lumea reală este asociată cu actele sexuale, devine foarte posibil ca atunci când vom întâlni în viaţa reală o situaţie asemănătoare, să ne raportăm erotic la ea, iar acest fenomen este direct proporţional cu gradul în care ne-am implicat iniţial în scenariul pornografic vizionat. Astfel, prin intermediul filmelor pornografice, traseele plăcerii erotice ajung să se extindă precum plasa de păianjen pe o suprafaţă tot mai mare din posibila experienţă cotidiană a omului zilelor noastre. În limbaj psihologic, acest tip de

264 M. William Struthers, op.cit.

asociaţie este numit fetişizare. Am văzut că în experimentele de laborator probabilitatea ca efectul de condiţionare sexuală să se realizeze în urma expunerii la materiale pornografice este 100%. Filmuleţul cu cele două fete îmbrăcate în costum de cercetaş, care încep prin a face un sondaj de opinie şi sfârşesc într-o orgie sexuală, e suficient de relevant. Persoanele care l-au vizionat o dată sau de mai multe ori vor fi tentate să intre în rolul din film atunci când vor întâlni o situaţie asemănătoare în viaţa lor. Altfel, vor trebui să îndure tensiunea unei excitaţii sexuale care îşi cere hormonal descărcarea.

Aşadar, producătorii scenariilor pornografice se folosesc de cele mai noi descoperiri ale psihologiei şi neuropsihologiei experimentale pentru a-şi arunca plasa asupra minţii oamenilor, pentru a-i face pe cât mai mulţi dependenţi de producţia lor de perversiuni, violenţă sexuală şi groază circumscrise de ceea ce numim pornografie.

De ce imaginile pornografice sunt mult mai eficiente decât oricare alte imagini în a se înscrie profund în memoria noastră, scrijelind un traseu în scoarţa noastră cerebrală? Cauza o aflăm studiind mulţimea de hormoni şi neurotransmiţători pe care o induce mesajul pornografic.

Pornografia creează o dependenţă de ordin chimic (psihofarmacologică)

Experienţele realizate cu tomograful cu emisie de pozitroni demonstrează că pornografia acţionează prin aceleaşi mecanisme neurologice ca şi drogurile şi chiar asupra aceloraşi zone din creier.[265] Spre exemplu, când este puternic activată Zona Ventrală Tegumentară (VTG) se eliberează în creier o mare cantitate de dopamină. Acesta ar fi principalul mecanism prin care materialele pornografice şi drogurile generează dependenţa.

265 Childress, Anna Rose; Ehrman, Ronald N.; Wang, Ze; Li, Yin; Sciortino, Nathan; Hakun, Jonathan; Jens, William; Sub, Jesse; Listerud, John; Marquez, Kathleen; Franklin, Teresa; Langleben, Daniel; Detre, John și CXBrien, Charles P., „Prelude to Passion: Limbic Activation by „Unseen" Drug and Sexual Cues", PLoS ONE, No. 3(1), 2008, p. 1506.

Dopamina este neurotransmiţătorul care ne spune ce este important pentru noi, ne orientează atenţia, ne direcţionează energia către un comportament sau către un stimul care ar fi vital sau semnificativ pentru viaţa noastră. Însăşi emisia acestui neurotransmiţător constituie recompensa pe care o anunţă creierul prin starea de destindere, de euforie şi plăcere pe care o produce atunci când ne angajăm într-un comportament considerat plăcut sau necesar: o masă bună atunci când ne e foame, a bea un pahar cu Fanta atunci când ne e sete, în condiţiile în care deja a fost condiţionată dependenţa de acest suc etc. Mâncatul şi reprezentarea mâncării celei mai bune, băutul şi anticiparea băuturii celei mai plăcute, dorinţa sexuală şi direcţia în care aceasta este îndreptată sunt moderate prin emisia de dopamină, care ne spune ce anume e plăcut şi cât de mult să ne angajăm în comportamentul respectiv.

Sistemul recompensator, care are la bază producţia de dopamină, este esenţial pentru existenţa omului. De aceea, dereglările survenite în acest sistem conduc la boli precum deficitul de atenţie, depresia, comportamentele obsesiv-compulsive, parkinsonul şi schizofrenia. Având în vedere acest lucru, atunci când există un comportament care stimulează producţia de dopamină, producând o stare de euforie sau de plăcere puternică, repetarea acestui comportament poate declanşa dependenţa. Creierul se învaţă cu acel stimul şi-l cere continuu pentru a-şi păstra starea de bine.

De fapt, problema constă în faptul că atât drogurile, cât şi pornografia sau alte comportamente pasionale (compulsive), cum ar fi jocul de cărţi sau chiar shoppingul compulsiv, inundă creierul cu o cantitate mult prea mare de dopamină, ceea ce conduce la dereglarea sistemului dopaminergic.[266] Pe de o parte, emisia puternică de dopamină determină dependenţa de acel comportament,

266 Dailey, J. W. et. al., „Neurobehavioral mechanisms of impulsivity: Fronto-striatal systems and funcțional neurochemistry", Pharmacology, Biochemistry and Behavior, 2008, pp. 237-48.

pe de altă parte, creierul se adaptează noii situaţii (neuroadaptare), reducând sensibilitatea receptorilor (numărul receptorilor care răspund la dopamină), ceea ce înseamnă apariţia unor schimbări pe termen lung în circuitul recompensator.[267] Dereglarea poate să se menţină luni de zile şi chiar ani după încetarea consumului de droguri sau a comportamentului care a indus-o.

Efectele sunt dramatice: „odată ce creierul devine mai puţin sensibil la dopamină, el «devine mai puţin sensibil la factori naturali de stimulare, spune Volkow, precum «plăcerea de a vedea un prieten, de a urmări un film, curiozitatea care determină explorarea.» Singurii stimuli rămaşi suficient de puternici pentru a activa circuitul motivaţional, spune ea, sunt drogurile.”[268]

În cazul nostru, pornografia e cea care produce această dereglare a sistemului de recompensă, adică slăbeşte atenţia şi motivaţia, accentuează anxietatea şi depresia. Individul tinde să se reîntoarcă la pornografie – unul dintre puţinele comportamente care-l mai pot motiva, care-i pot reduce tensiunea interioară sau depresia.

De ce trebuie să se recurgă la materialul pornografic şi nu la alt comportament compulsiv care, la rândul său, poate stimula secreţia de dopamină? Acest neurotransmiţător împreună cu noradrenalina nu numai că ne atrage atenţia asupra anumitor evenimente semnificative, dar şi ajută omul să le „învеţe să le recunoască *şi, în anumite cazuri, să le repete*.”[269] Aşadar, dopamina joacă un rol esenţial în învăţare, în deprinderea unor tipare comportamentale.

Cu cât emoţia e mai puternică, cu cât e mai mare cantitatea de dopamină secretată de Aria Ventrală Tegumentară, cu atât mai pregnantă va fi imprimarea comportamentului respectiv în memoria individului şi, desigur, atracţia către repetarea sa. E vorba de un traseu

267 Science din 2 noiembrie 2001.
268 J.A. Reisman, op. cit.
269 Science, 1997.

neuronal nou, dar cu un profil foarte proeminent care, pe măsură ce se repetă comportamentul, se adânceşte şi se lărgeşte tot mai mult.

În cazul pornografiei, experienţa este învăţată cu rapiditate atât pentru cantitatea mare de dopamină emisă, cât şi pentru faptul că toţi ceilalţi hormoni eliberaţi în organism în urma excitaţiei sexuale dau un impact emoţional deosebit actului respectiv. De exemplu, în cazul vizionării pornografiei, apare o creştere a nivelului dopaminei, dar şi a ţestosteronului. Mărirea nivelului de ţestosteron însă, produsă în mod direct de actul excitatoriu, comandă la rândul ei creşterea cantităţii de dopamină, indicând prin aceasta comportamentul sexual de descărcare a tensiunii acumulate. În acest moment, descărcarea prin actul sexual sau prin masturbare va fixa cu putere experienţa respectivă în memorie, căci experienţa va fi însoţită atât de o revărsare puternică de dopamină şi oxitocină (hormon care consolidează legătura), cât şi de o blocare a amigdalei, adică eliberarea totală de tensiunea anxioasă pe care aceasta o generase până la momentul producerii orgasmului. Această experienţă este atât de intensă, încât e capabilă să scrijelească un traseu adânc în cortexul nostru, traseu pe care vom tinde să-l urmăm şi cu alte ocazii, în toate studiile se demonstrează faptul că masturbarea e aceea care accelerează procesul de dependenţă.

Efectele suprastimulării sexuale şi ale masturbării produse de pornografie

MĂRTURIE: „Mă cheamă John şi am aproape 17 ani.

În ţara mea, nouă, copiilor ni se spune că masturbarea este sigură şi că poţi să o faci toată ziua fără niciun efect secundar. Am crezut acest lucru până de curând. De ce ne spun aceste lucruri dacă nu sunt adevărate? Dacă se ştie adevărul, de ce nu este publicat şi acceptat în lumea medicală?

M-am masturbat – am crezut că e ceva normal – încă de când am împlinit aproximativ 12 ani… în cele din urmă,

o făceam în fiecare zi, de multe ori cu poze pornografice. Uneori simţeam nevoia să urinez după ejaculare, dar apoi simţeam o durere intensă, fără însă să urinez mult. Durerea dispărea după aproximativ 40 de minute şi nu era atât de deasă (o dată la câteva săptămâni). Am căutat pe *Google*. Mulţi alţi băieţi aveau aceeaşi problemă şi spuneau că e ceva normal şi că nu e motiv de îngrijorare.

Din cauza problemelor de sănătate, de anul trecut nu mă mai masturbez atât de des. Numai aproximativ de două ori pe săptămână. Iar de acum înainte, nu vreau să mă mai masturbez vreodată.

De 8 luni încoace, am mai multe simptome. Iată care sunt cele mai importante: a început cu o durere în braţe şi degete. La început, am crezut că provine de la cântatul la chitară, dar terapia nu a ajutat. De asemenea, calmantele nu au ajutat în niciun fel. Acum am dureri în spate (în ceafă şi uneori mai jos) şi mă doare când îmi ating coastele. Apoi, sufăr de dureri de prostată (medicii nu ştiau în niciun moment ce se petrece), dureri ale testiculelor şi penisului; de asemenea, ale picioarelor. Dureri mari de spate (partea inferioară); durerea de prostată mă omora şi când eram aşezat.

Am avut pe urmă dureri de cap, contracţii ale muşchilor, dureri de dinţi, urechi, uneori, şi bâzâit în urechi. Oboseală, anxietate, coşmaruri urâte, senzaţie de răceală, atacuri de panică, uneori febră (38.5°C) numai pentru două ore. De Crăciun, am avut probleme foarte mari de mers: se auzeau trosnituri ale încheieturilor. De asemenea, am o atrofie a pielii. Durerile se mutau dintr-o parte în alta şi niciodată în toate locurile deodată.

Medicii neurologi nu au descoperit nimic: mi-au scanat spatele şi creierul cu MRT (Rezonanţă magnetică nucleară), mai multe teste de sânge – şi nimic. Au spus că e ceva psihosomatic. La rândul lor, urologii nu au descoperit nimic. Părinţii mei cred că este boreliozăsau fibromialgie.

Sunt o persoană nu foarte înaltă: 1.60 m înălţime. O

greutate de 64 kg. Degete mici... Oare înălţimea şi lungimea atât de mici ale corpului meu sunt cauzate de lipsa hormonilor de creştere sau de lipsa ţestosteronului provocată de masturbare? Oare se poate rezolva această problemă până când împlinesc 21 de ani (voi mai putea creşte până la mărimea dată de gene?) sau m-am transformat singur într-un pitic şi este prea târziu? Epuizarea sexuală are vreo limită sau voi suferi până la sfârşitul vieţii mele (sunt speriat de moarte şi atât de depresiv)?

Vă rog să-mi răspundeţi!" 01/29/2008[270]

Suprastimularea sexuală, precum şi masturbarea frecventă distrug întregul echilibru organic, nervos şi psihologic al celui care consumă pornografie.

Oamenii consumă pornografie ademeniţi de plăcerea facilă pe care aceasta o provoacă. Înşelarea este însă pe măsura aşteptărilor, căci pornografia doar promite plăcere şi relaxare, conducând însă la un stres teribil şi la depresie.

„Pornografia mai mult excită decât satisface, susţine dr. Doidge, pentru că avem două sisteme separate de agrement în creierul nostru, unul care are de-a face cu plăcerea care excită şi unul cu plăcerea care satisface. Sistemul excitant se referă la plăcerea „apetitivă" cu care primim imaginile pe care le dorim, cum ar fi sexul sau o masă bună. Neurochimia sa este în mare măsură legată de dopamină şi ridică nivelul nostru de tensiune."[271]

Şi, pentru că nivelul de anxietate produs de pornografie e extrem de ridicat, apare nevoia iminentă a descărcării acesteia prin relaţia sexuală. Acest lucru nu este posibil, nu numai pentru că bărbatul sau femeia se află în general singuri în faţa ecranului, ci şi pentru că excitaţia e produsă de imaginile personajelor din film şi nu

---

270 http://www.actionlove.com/cases/casel5655.htm

271 N. Doidge, The Brain That Changes Itself: Stories of Personal Triumph from the Frontiers of Brain Science (New York: Viking, 2007), p. 108.

de o persoană aflată în apropiere. Prin urmare, mai devreme sau mai târziu se ajunge la masturbare. Ejacularea sau orgasmul produs ţin de sistemul de plăcere al consumului efectiv, care se bazează pe eliberarea de endorfine ce oferă „o stare de plăcere calmantă, o fericire paşnică şi euforică.”[272]

Pornografia nu poate fi separată de masturbare

Căci nu se poate ca cineva să se excite sexual vizionând pornografie fără a suferi transformările organice corespunzătoare iminenţei unui act sexual; aceasta înseamnă că nici nu va putea evita prea mult descărcarea orgasmică pe care o cer nivelele crescute de hormoni sexuali. Majoritatea consumatorilor de pornografie ajung, mai devreme sau mai târziu, să se masturbeze constant. Cercul vicios este una dintre trăsăturile fundamentale ale consumului de pornografie. Dacă se evită masturbarea, urmează suferinţa nervoasă şi psihică la care conduce excitaţia sexuală. Dacă se apelează la masturbare, dereglările organice şi psihice vor fi cu mult mai grave, căci numai în prima fază şi doar parţial aceasta va procura plăcerea aşteptată. Nefiind întemeiată pe relaţia afectivă interpersonală, masturbarea nu e capabilă să producă suficiente endorfine, oxitocină şi prolactin pentru a asigura liniştea şi relaxarea căutată. Aceasta înseamnă că totdeauna va rămâne un rest de tensiune frustrantă, care va proiecta individul către repetarea comportamentului, cu consecinţa adâncirii stării de neîmplinire şi depresie.

Problema principală pe care o ridică pornografia este aceea că efortul psihologic, nervos şi organic pentru menţinerea excitării sexuale la un nivel înalt şi pentru suportarea unei frecvenţe crescute a masturbării sau a ejaculării în cazul bărbatului e mult mai maredecât organismul uman este pregătit să-l suporte. În mare parte, aceleaşi simptome şi dereglări apar ca şi în cazul consumului de droguri şi a stresului excesiv, întins pe o perioadă lungă de timp.

---

272 Idem.

În linii mari, suprastimularea sexuală prelungită şi masturbarea, orgasmul sau ejaculările frecvente conduc la aşa-zisul sindrom al epuizării sexuale, ceea ce înseamnă dureri fizice, tulburări psihologice, scăderea imunităţii, distrugerea celulei nervoase şi îmbătrânire prematură.

Înseşi funcţiile sexuale vor fi perturbate major, atât la nivel hormonal cât şi în dinamica dispoziţiei şi a realizării actului sexual, cum ar fi la bărbaţi problemele erectile şi ejacularea precoce, până la impotenţă, începând chiar cu vârste de 25 – 30 de ani, în funcţie de frecvenţa masturbării şi de vârsta debutului consumului de pornografie.

Epuizarea sexuală şi dereglările axei hipotalamus – hipofiză – suprarenale – testicule/ ovare

Simptomele epuizării sexuale sunt legate direct de disfuncţiile apărute la nivelul axei hipotalamus – glanda pituitară (hipofiză) – glanda adrenală (suprarenalele), glande sexuale (testicule sau ovare). Hipotalamusul este locul din creier unde se află centrii foamei, ai setei şi ai reproducerii sexuale. El dă semnalele care modulează prin glanda hipofiză secreţia mai multor hormoni, printre care şi cei sexuali. Glanda adrenală sau suprarenalele secretă, în principal, epinefrina şi norepinefrina, cunoscute şi ca adrenalina şi noradrenalina, precum şi o mică cantitate de estrogen şi ţestosteron, restul hormonilor sexuali fiind secretaţi la nivelul testiculelor şi al ovarelor. Toţi aceşti hormoni sunt implicaţi atât în procesul reproductiv, cât şi în dezvoltarea şi funcţionarea organismului uman în general. Spre exemplu, ţestosteronul joacă un rol important în dezvoltarea creierului, a ficatului şi a altor organe în cazul bărbaţilor. Adrenalina[273] este hormonul

273 Eliberarea acestui hormon în organism contribuie la creșterea ritmului cardiac, a presiunii sanguine, la dilatarea bronhiilor și producerea masivă de energie prin arderea lipidelor și prin sinteza glucozei. Crește circulația sângelui la nivelul sistemului nervos central, în cadrul căruia joacă și funcția de transmițător neuronal; cuplat cu proteina-G, joacă un rol intermediar și de activator al receptorilor nervoși.

care ne susţine în momentele de efort, în cazurile de stres – teamă, luptă sau fugă, dar joacă un rol important şi în procesul de excitaţie sexuală sau în memoria actelor sexuale.

Nor adrenalina[274] este implicată în reglarea funcţiilor cognitive pe calea cortexului cerebral, a funcţiilor afective prin intermediul sistemului limbic, a funcţiilor endocrine şi autonome (ale sistemului nervos vegetativ) prin intermediul hipotalamusului. Noradrenalina mediază excitarea. Prin urmare, ea joacă un rol important în procesul de învăţare, contribuind, de asemenea, la alegerea stimulilor importanţi pe care îi consideră demni de o analiză ulterioară.

Deşi joacă un rol atât de important în organism, atât adrenalina, cât şi noradrenalina, când sunt produse în cantităţi foarte mari şi pe termen lung, pot afecta grav sănătatea omului. Acest lucru se petrece în cazul suprastimulării sexuale deoarece cantitatea celor doi hormoni-neurotransmiţători rămâne crescută foarte mult şi după încheierea contactului sexual. În condiţiile unei vieţi sexuale normale, organismul are timpul necesar de a se reface în urma unui act sexual, însă consumul de pornografie intervine în acest proces, întreţinând o stare de excitare extremă, pe perioade lungi de timp, cu o frecvenţă din ce în ce mai mare de repetare a sesiunilor, cu mai multe orgasme şi ejaculări săptămânale şi chiar zilnice, mai ales în cazul masturbării.

Epuizarea sexuală distruge celula nervoasă, producând pierderi de memorie, dureri de cap şi o îmbătrânire prematură

Excitaţia sexuală creşte cantitatea de neurotransmiţători – dopamină, glutamat[275], noradrenalină

---

274 Noradrenalina (NA) este un hormon adrengenic cu rol vasoconstrictor la nivelul Sistemului Nervos Central, mărește contractilitatea cordului. în același timp, este și un neurotransmițător postganglionăr al neuronilor simpatici. în creier, neuronii care o utilizează și o sintetizează cel mai mult se află în trunchiul cerebral.

275 Hull, Elaine M.; Dominguez, Juan M., „Getting his act together:

şi adrenalină precum şi prostaglandină E_2 până la nivelul la care acestea devin toxice pentru celula nervoasă, distrugând-o.

Cantitatea excesivă de dopamină şi noradrenalină produse de suprastimularea sexuală sau de masturbare[276] atrage după sine acţiunea enzimei monoamina oxidaza (MAO), care reduce dopamina[277] şi noradrenalina, convertindu-le prin deaminare în DOPAL[278] şi DOPEGAL. Astfel ştie creierul să se protejeze în faţa excesului acestor neurotransmiţători. Din păcate, însă, aceşti doi metaboliţi ai neurotransmiţătorilor amintiţi, DOPAL şi DOPEGAL, sunt extrem de toxici pentru celula nervoasă.[279] Cercetările din ultimii 15 ani au demonstrat că aceste două neurotoxine joacă un rol esenţial în apariţia Parkinsonului[280], a bolii Alzheimer, a leziunilor corticale, a afecţiunilor cognitive.[281] Produc, de asemenea, tulburări de dezvoltare mai ales la nivelul sistemului nervos şi o

---

roles of glutamate, nitric oxide and dopamine in the medial preoptic area", BRAIN RESEARCH, No. 1126, 2006, pp. 66-75.

276 Atât stresul excesiv, cât și drogurile produc exact același efect.

277 Burke, W.J.; Kumar, V.B.; Pandey, N.; Panneton, W.M.; Gan, Q., Franko, M.W.; O'Dell, M.; Li, S.W.; Pan, Y; Chung, H.D.; Galvin, J.E., „Aggregation of alpha-synuclein by DOPAL, the monoamine oxidase metabolite of dopamine", Acta Neuropathology, No. 115(2), feb. 2008.

278 Marchitti, Satori A.; Deitrich, Richard A. și Vasiliou, Vasilis, „Neurotoxicity and Metabolism of the Catecholamine-Derived 3,4-Dihydroxyphenylacetaldehyde and 3,4-Dihydroxyphenylglycolaldehyde: The Role of Aldehyde Dehydrogenase", Pharmacological Reviews, No. 2, vol. 59, iunie2007, pp. 125-150.

279 Macarthure, H.; Koloe, L.L.; Westfalle, T.C.; Anwarf, M.; Glicksteinf, S.B. și Ru- ggierof, D.A., „Catecholamine monoamine oxidase a metabolite in adrenergic neurons is cytotoxic in vivo", Brain Research, No. 1-2, vol. 891, 9 februarie 2001, pp. 218-227.

280 Mattammal, M.B.; Haring, J.H.; Chung, H.D.; Raghu, G.; Strong, R., „An endogenous dopaminergic neurotoxin: implication for Parkinson's disease", Neurodegeneration, No. 4(3), septembrie 1995, pp. 271-81.

281 „Neurotoxic catecholamine metabolite in nociceptors contributes to painful peripheral neuropathy", European Journal of Neuroscience, No. 6, vol. 28, septembrie 2008, pp.1180-1190.

îmbătrânire prematură.[282]

În graficul alăturat se poate observa creşterea noradrenalinei în plasma sanguină în condiţii de laborator. Creşterea este perfect proporţională cu nivelul de excitaţie, lucru care se petrece identic şi în cazul dopaminei. Săgeţile indică punctul de apariţie al orgasmului. La minutul 84 a sunat un telefon, ceea ce a condus, din cauza nervozităţii subiecţilor, la reducerea excitaţiei. După revenirea excitaţiei, bărbatul s-a masturbat, lucru care a determinat la cel de-al doilea orgasm o creştere anormal de mare a noradrenalinei, o creştere cu 1200% faţă de valorile sale normale2.

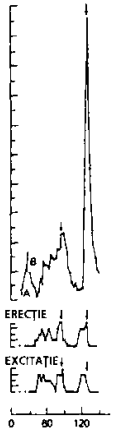

Glutamatul este deja celebru pentru efectul său neurotoxic.[283] Atunci când ajunge să aibă un nivel ridicat, produce aşa-numita excitotoxicitate (excită celula nervoasă până o distruge) şi astfel generează moartea celulei prin apoptoză. Ce se întâmplă însă atunci când stimularea sexuală – cu tot ceea ce atrage aceasta după sine – produce o cantitate excesivă de glutamat în creier?[284] în

282 Burke, W.J.; Li, Shu Wen; Chung, H.D.; Ruggiero, D.A., Kristal, B.S., Johnson, E.M., Lampe, P.; Kumar, V.B.; Franko, M.; Williams, E.A. şi Zahm, D.S., "Neurotoxicity of MAO Metabolites of Catecholamine Role in Neurodegenerative Diseases", Original Research Article NeuroToxicology, No. 1-2, vol. 25, ianuarie 2004, pp. 101-115.

283 http://www.sailhome.org/Concems/Excitotoxins.html

284 Dominguez, J.M.; Gil, Mario și Huli, E.M., „Preoptic Glutamate

condiţii normale, excesul de glutamat este convertit de anumite enzime produse de ficat în neurotransmiţătorul GABA şi în glutathion, care, după încheierea actului sexual, contribuie la producerea de melatonină – hormonul somnului, ajutând astfel la refacerea organismului. Dacă însă ficatul este obosit, din cauza stresului unei suprastimulări sexuale – orgasme şi ejaculări repetate –, a băuturii şi a drogului, atunci enzimele necesare reducerii glutamatului vor lipsi, consecinţa fiind distrugerea celulelor nervoase de către acesta din urmă.[285]

Care este efectul acestei intoxicări a creierului cu propriii săi neurotransmiţători deveniţi adevărate droguri endogene? Pierderea concentrării şi deficitul de atenţie, confuzie, instabilitate emoţională şi depresie. Iată cazul unui bărbat de aproape 30 de ani.

MĂRTURIE: „Permiteţi-mi să vă împărtăşesc problemele mele.

M-am masturbat în exces jumătate din viaţa mea. Am început să o fac la vârsta de 15 ani şi am continuat să fac acest lucru de atunci şi până acum. Mă masturbam aproape zilnic şi, mai ales când eram tânăr, chiar şi de 2 – 3 ori pe zi. Însă recent (de 1 sau 2 ani), am ajuns să mă masturbez o dată pe zi întrucât mă simt foarte extenuat. Încerc să nu mă mai masturbez zilnic şi reuşesc să mă abţin ceva timp, dar, de obicei, sfârşesc făcând acest lucru în mod regulat.

Încerc să opresc acest obicei autodistructiv şi simt nevoia de a mă vindeca şi de a duce o viaţă normală. Cred că masturbarea mi-a afectat viaţa într-un mod negativ: sufăr de depresie, anxietate, instabilitate emoţională, probleme de auz (urechile îmi ţiuie), lipsă de concentrare, oboseală, epuizare, transpiraţie în exces, muşchi slabi etc.

Facilitates Male Sexual Behavior", The Journal of Neuroscience, No. 26(6), 8 februarie 2006, pp. 1699 -1703,1699.

285 Camacho, A. și Massieu, L., „Role of glutamate transporters in the clearance and release of glutamate during ischemia and its relation to neuronal death", Archives of Medical Research, No. 37(1), 2006, pp. 11-18. PMID 16314180. Document accesat la data de 31 ianuarie 2007.

Iată sumarul problemelor prin care trec:

1. depresie, stres, anxietate şi instabilitate emoţională (dispoziţie nestatornică);

2. deficit de atenţie şi absenţă a minţii (pierderea de memorie şi de concentrare a minţii);

3. ochi umezi şi sensibili la lumina soarelui;

4. Ţiuit în urechi (dificultate de a auzi când oamenii vorbesc cu voce scăzută);

5. libido scăzut, epuizare şi oboseală;

7. tulburări de somn şi simptomele asociate: somnolenţă, somn în exces, vedere înceţoşată şi mahmureală;

8. transpiraţie în exces;

9. oboseală, sfârşeală şi epuizare;

10. slăbiciune musculară;

11. tremur şi spasme musculare (simptome pre Parkinson).

Vă rog să-mi spuneţi ce credeţi că ar trebui să fac pentru a remedia această problemă.

Vă mulţumesc, A. K 8/13/2009[286]

Extenuare, stări de vomă, probleme de memorie, psihoză, depresie, anxietate şi scăderea imunităţii

De asemenea, epuizarea sexuală, arată dr. Lin, conduce la un dezechilibru al mecanismului de emisie a cortizolului[287], ceea ce înseamnă fie apariţia unui hipercortizolism, fie a hipocortizolismului. Ambele afectează major organismul. Spre exemplu, cantitatea prea mică de cortizon provoacă următoarele simptome: „extenuare, slăbirea muşchiului, stări de vomă, diaree, dureri de cap, transpiraţii, înnegrirea pielii în jurul ochilor şi în alte părţi ale corpului”.

---

286 http://www actionlo ve. com/cases/casel6407.htm

287 Cortizolul joacă un rol extrem de important în organism, contribuind la metabolismul glucozei, la regularizarea presiunii sângelui, la menținerea nivelului normal de insulină, la răspunsul antiinflamatoriu al organismului. Ca și adrenalina, este produs de suprarenale și se mai numește hormon al stresului. Joacă un rol important și în reacția autoimună.

O cantitate prea mare de cortizol induce însă: „o predispoziţie la inflamaţii ale pielii (în special în penis, testicule, faţă, sâni, mâini, picioare etc.); insomnie; libido redus; impotenţă; infertilitate; euforie, psihoză, depresie, anxietate; hipertensiune persistentă; hiperglicemie; tulburări gastro-intestinale, reprimarea funcţiei imune; incapacitate de vindecare a rănilor; osteoporoza, deoarece cortizolul în exces afectează suprarenale, funcţiile testiculare şi ovariene.”[288]

Creşterea cantităţii de cortizol este corelată cu reprimarea producţiei de hormoni androgeni de către suprarenale şi testicule, fapt determinat şi de emisia unei cantităţi mari de prolactină timp de 2 – 4 ceasuri după orgasm sau ejaculare. Aceasta conduce la apariţia unei stări de mahmureală, a pierderilor de memorie şi a depresiilor, aspecte întâlnite adesea în cazurile epuizării sexuale.

Boli ale ficatului şi ale aparatului digestiv, dereglări sexuale, impotenţă, cancer de sân şi cancer de prostată

Prolactina este un alt hormon implicat direct în mecanismului actului sexual. Creşterea nivelului de prolactină după încheierea ejaculării sau a orgasmului neutralizează efectul dopaminei şi a noradrenalinei, coborând brusc nivelul de excitaţie şi funcţiile erectile pentru a proteja sistemul neuroimun. Este un mecanism de apărare al organismului în faţa epuizării pe care o produce excitaţia sexuală, actul sexual în general.

Prolactina este secretată în cantitate mare, timp de câteva ceasuri după încetarea actului sexual. Dar, în situaţia epuizării sexuale, ea poate rămâne la un nivel ridicat până la câteva zile.

Creşterea prolactinei, corelată cu creşterea nivelului de cortizon, blochează, de asemenea, producţia de hormoni sexuali. În special nivelul hormonilor androgeni, DHEA, androstenedione, ţestosteronul şi DHT-ul va fi

288 Dr Lin http://lin-institute.com/

menţinut foarte scăzut[289], ceea ce va conduce în cazul epuizării sexuale la inflamaţii dureroase în trup, crampe musculare etc. Afecţiunile vor fi proporţionale ca amplitudine cu scăderea nivelului de androgeni.

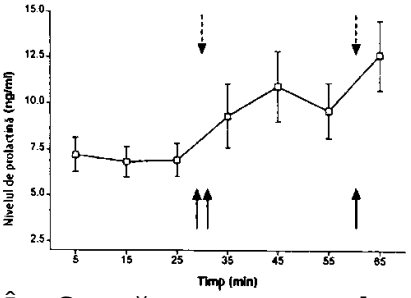

În figură, se poate observa creşterea prolactinei în două orgasme consecutive realizate la jumătate de oră unul după celălalt în condiţii de laborator – vezi săgeţile. Se observă faptul că prolactina creşte mult mai mult a doua oară spre a produce saţietatea sexuală şi a împinge organismul la relaxare.

Solicitarea frecventă duce la creşteri patologice ale prolactinei pe durate lungi de timp.

În cazul în care sindromul epuizării sexuale persistă ca urmare a suprastimulării continue prin pornografie şi masturbare, nivelul de prolactin ar putea rămâne la un nivel suficient de ridicat pentru a declanşa scăderea libidoului[290] şi impotenţa.

Caz tipic de exces de prolactină şi cortizol

MĂRTURIE: „Am început să mă masturbez la vârsta de 13 ani. Mă masturbam de mai multe ori pe săptămână. Din păcate, nu înţelegeam rezultatul acestei practici şi, la vârsta de 15 ani, am început să resimt o dorinţă sexuală redusă şi o dificultate în a avea erecţie. Recent, am fost să consult un medic şi, după câteva teste, mi-a spus că

289 Femăndez-Guasti, A.; Rodriguez-Manzo, G.; Scand, J., „Pharmacological and physiological aspects of sexual exhaustion in male rats", Psychology, No. 44 (3), iulie 2003, pp. 257-63.

290 Foster, R.S.; Mulcahy, J.J.; Callaghan, J.T.; Crabtree, R.; Brashear, D., „Role of serum prolactin determination in evaluation of impotent patient", Urology, No. 36(6),

singurul lucru neobişnuit era faptul că nivelurile de prolactină erau mai ridicate.

Încep să am spasme musculare şi convulsii în diferite regiuni ale corpului. Apoi muşchii spatelui, picioarelor, braţelor şi şoldurilor încep să-mi provoace dureri. Muşchii îi simt încordaţi şi cumva duri şi producându-mi o uşoară durere. Încheieturile îmi pocnesc şi trosnesc, mai ales cele ale mâinilor, genunchilor, picioarelor, coatelor. Sternul chiar mi s-a înfundat. În locurile durerilor musculare, muşchiul se poate contracta. Ceea ce se întâmplă şi cu partea de jos a picioarelor şi cu degetele de la picioare, astfel încât degetul nu se îndreaptă decât dacă îl ajut eu. Organul meu arată roşu şi contractat şi simt o senzaţie de arsură, iar uneori de răceală în vintre, şezut, picioare şi labele picioarelor. Apreciez foarte mult ajutorul dumneavoastră.

Vă mulţumesc! 3/20/2009[291]

Oricum, scăderea nivelului de androgeni poate avea consecinţe dintre cele mai grave pentru sănătatea individului, în sensul că pot conduce prematur la boli ale ficatului, splinei, ale aparatului digestiv, ale aparatului cardiovascular, ale testiculelor, precum şi la o slăbire a vederii.

Dr. Lin susţine că scăderea nivelului mediu de ţestosteron la bărbaţii americani, după revoluţia sexuală a anilor ’60 din secolul trecut, ar avea drept cauză principală abuzul de relaţii sexuale, în special creşterea numărului de ejaculări şi orgasme, cu consecinţa îmbătrânirii axei hipotalamus-glanda pituitară-suprarenale-testicule. Din cele câteva mii de emailuri trimise doctorului Lin de către tineri americani, precum cel de mai sunt, rezultă că frecventa masturbare de la o vârstă fragedă conduce în mod foarte probabil la apariţia andropauzei (menopauza la bărbaţi) chiar de la vârste cuprinse între 20 şi 30 de ani.

Dar, pe lângă afectarea funcţiilor sexuale, nivelul excesiv de prolactin produs pe o perioadă lungă de timp

291 http ://www. actionlo ve. corn/cases/casel 6211 .htm

constituie un important factor de risc pentru apariţia cancerului de sân[292] şi a cancerului de prostată.[293]

Inflamaţia articulaţiilor, febră, mahmureală şi pierderea memoriei de scurtă durată

Sexul excesiv, subliniază doctorul Lin, conduce la producţia în exces de prostaglandină E_2, o substanţă asemănătoare ca structură hormonilor, având o acţiune proinflamatorie şi termoreglatoare. În contextul excitaţiei sexuale, prostaglandina E_2 este cea care produce o încălzire profundă a ţesturilor atât în creier şi în glandele hormonale, cât şi în organele sexuale prin dilatarea arterelor şi pomparea sângelui în acestea. Acesta răspunde şi de excitaţia locală a nervilor senzitivi. În condiţii normale, stimularea nervoasă produsă de prostaglandina E_2 este controlată de alţi hormoni, dar, în cazul epuizării sexuale, cantitatea hormonului inhibitoriu GABA şi a endorfinelor este mult prea scăzută, astfel încât apar primele simptome ale stării de epuizare: inflamaţii, dureri, crampe, urinare frecventă, orgasm şi ejaculare premature, disfuncţie erectilă, dureri de cap sau migrene, stări inflamatorii, tulburări de auz şi văz[294] şi dureri ale

---

292 „New Evidence Of Prolactin's Possible Role In Breast Cancer Uncovered", Thomas Jefferson University, 3 octombrie 2007. ScienceDaily, University Of Pennsylvania Medical Center, 23 septembrie 1998. „A Role For Prolactin In Breast Cancer și Prolactin blocks oncogene associated with poor prognosis in breast cancer", în ScienceDaily din 4 februarie 2010, Thomas Jefferson University.

293 Dagvadorj, A.; Collins, S.; Jomain, J.B.; Abdulghani, J.; Karras, J.; Zellweger, T; Li, H.; Nurmi, M.; Alanen, K.; Mirtti, T; Visakorpi, T; Bubendorf, L.; Goffin, V.; Ne- valainen, M.T., „Autocrine prolactin promotes prostate cancer cell growth via Janus kinase-2-signal transducer and activator of transcription-5a/b signaling pathway", Endocrinology, No. 148(7), iulie 2007, pp. 3089-101. Epub, 5 aprilie 2007 și Harvey, Philip W.; Everett, David J.; Springall, Christopher J., „Adverse effects of prolactin in rodents and humans: breast and prostate cancer", Journal ofPsychopharmacology, No. 24 (9), UK, septembrie 2010.

294 Green, Keith și Kiin, Keunz „Interaction of adrenergic antagonists with pros- taglandin E2 and tetrahydrocannabinol in the eye", Ophthalmol. Vis. Sci. Engstrom and Dunham, No. 22 (6), p. 757.

organelor sexuale, gâtului, stomacului şi articulaţiilor. Prin aceasta putem vedea că, alături de noradrenalină şi dopamină, proastaglandin E_2 mediază în întregul organism starea de excitaţie sexuală.

Dar, dacă nici nivelul GABA şi cel al endorfinelor şi nici ţestosteronul DHT nu sunt în cantităţi necesare mo9

dulării acţiunii acestui tip de hormon, prostaglandină E_2 va provoca inflamaţii ale organelor interne şi ale articulaţiilor, precum şi o reprimare a răspunsului neuroimun, însoţită de infecţii şi alergii, precum şi de o senzaţie de căldură, mai ales la nivelul creierului.

Dacă nu sunt luate în seamă aceste semnale şi se dă curs consumului de pornografie şi masturbării, prostaglandina E_2 va mări starea de inflamaţie, va produce febră, tulburări ale somnului, ajungând până la un puternic efect neurotoxic.

Persistenţa excitaţiei sexuale prin consumul tot mai des de pornografie şi prin extinderea asociativă a excitării în contextul întâlnirii persoanelor de sex opus în cadrul aceloraşi scenarii pornografice, va face ca prostaglandina E_2 să aibă şi un alt efect secundar extrem de periculos. Menţinându-se la un nivel ridicat în sânge, aceasta va stimula în mod persistent veziculele seminale, prostata şi celelalte organe sexuale ale bărbatului şi ale femeii, generând şi o căldură arzătoare în toate aceste organe, în creier şi în corp în general[295]. Efectul puternic pe care îl are prostaglandina E_2 în actul erecţiei este binecunoscut. Injectarea sa în penis produce erecţie chiar şi la cei suferinzi de impotenţă.[296]

În acelaşi timp, supraexcitarea glandei pineale prin excesul de prostaglandină E_2 va conduce la blocarea producţiei de melatonină, care are rolul de a induce relaxarea şi starea de somn necesare pentru refacerea organismului. Persoanele aflate în starea aceasta nu numai că suferă de o excitaţie cronică epuizantă, fenomen vizibil

295 http://www.drlin.net/

296 http://en.wikipedia.org/wiki/Prostaglandin_E2

în dilatarea pupilelor, dar vor suferi şi disconfortul şi durerea inflamării organelor sexuale.

În cazul în care hipofiza nu produce suficientă prolactină pentru a inhiba excitaţia sexuală, prostaglandina E_2 va contribui la apariţia Sindromului Excitaţiei Sexuale Persistente (Persistent Sexual Arousal Syndrome), adică o stare de excitare permanentă care poate dura de la câteva zile până la câţiva ani, cu efectul epuizării şi a distrugerii majore a sistemului nervos şi a organismului. Sindromul se întâlneşte mai ales la femei, îndeosebi la cele care se masturbează şi este similar priapismului la bărbaţi. Creşterea nivelului prostaglandinei E_2 pe perioade lungi de timp este, de asemenea, un factor de risc în apariţia chisturilor ovariene, a cancerului cervical[297], a fibromului uterin şi a tumorilor[298].

Dar prostaglandina E_2 este implicată şi în regularizarea activităţii sinaptice în procesul de neuroplasticitate, adică în formarea de noi trasee neuronale, ca mecanism al învăţării şi al memorării. În contextul nostru, prostaglandina E_2 contribuie la imprimarea în memorie a actului sexual. În condiţiile în care se află în exces, prin amplificarea potenţialului de excitaţie postsinaptic, va conduce la deformări permanente, dar şi la distrugerea sinapselor şi a neuronilor. E ca şi cum în urma creşterii potenţialului s-ar arde aceste circuite neuronale. Astfel, prin distrugerea neuronilor din hipocampus, prostaglandina E_2 se face vinovată de degradarea memoriei de scurtă durată şi a orientării spaţiale. Nu este aşadar întâmplător faptul că

297 S. Battersby, K.J. Salesl, A.R. Williams, R.A. Anderson, S. Gardner, H.N. Jabbo- ur, Seminal plasma and prostaglandin E2 up-regulate fibroblast growth factor 2 expression in endometrial adenocarcinoma cells via E-series prostanoid-2 receptor-mediated transactivation ofthe epidermal growth factor receptor and extracellular signal-regulated kinase pathway, Hm

298 J. Shao, S. B. Lee, H. Guo, B. M. Evers, H. Sheng, Prostaglandin E2 Stimulates the Growth of Colon Cancer Cells via Induction of Amphiregulin, Cancer Res September 1,2003 63;5218.

epuizarea sexuală conduce, după mărturiile existente, la inflamaţii, pierderi de memorie, scăderea atenţiei şi a concentrării, la stări de mahmureală etc. Iată care sunt câteva dintre efectele excesului de prostaglandină E_2.

MĂRTURIE: „Am 21 de ani şi sufăr de o continuă luptă cu masturbarea şi pornografia. Am început să vizionez pornografie în orice formă posibilă încă de la 12 – 13 ani şi am început să mă masturbez de la 14 ani. De la vârsta de 14 – 15 ani n-am mai fost la fel, am început să sufăr din cauza unei dureri acute de gât, iar corpul mi-a devenit extrem de încordat. Mă masturbam până la 4 ori pe zi, în funcţie de cât de stresat eram. O făceam fie în pat, fie pe scaunul de la computer. Dintr-un motiv necunoscut, mi-a amorţit trupul. Trupul mi s-a aplecat tot mai mult şi păream obosit, şi aveam faţa foarte unsuroasă. Nu eram capabil să gândesc clar, dacă reuşeam, totuşi, să gândesc.

Masturbarea m-a transformat într-un mort în viaţă. De asemenea, corpul mi-a devenit tot mai umflat şi, de fiecare dată când mă masturbez, se umfla şi mai mult. Este greu de explicat acest lucru neobişnuit, însă mi-a distrus viaţa. Încerc să scap de balonare, dar când mă las pradă masturbării devine tot mai greu. E ca într-o situaţie în care oricum pierzi. De asemenea, mă simt obosit, fără energie, depresiv, anxios, foarte nervos, am dobândit ură faţă de viaţă, dispoziţii nestatornice şi un sentiment de lipsă de sens.

Vreau să mă însănătoşesc… Vreau să încetez să mă mai masturbez!

Vă rog să mă ajutaţi! 2/21/2008[299]

Masturbarea: un act sinucigaş!?

În toate culturile şi tradiţiile religioase din întreaga istorie a omenirii, masturbarea a fost condamnată, datorită dereglărilor fiziologice şi mentale pe care le generează, dar şi punerii în pericol a vieţii de familie şi a naşterii de copii. Odată cu revoluţia sexuală a anilor ’60, se reconsideră însă punctul de vedere asupra masturbării, în

299 http://www.actionlove.com/cases/case15686.htm

contextul discuţiilor privind teoriile malthusiene[300] demarate încă din perioada anilor ’30, când începuseră deja să se elaboreze metode pentru controlul populaţiei.[301]

În contextul aceloraşi preocupări, chiar şi *Organizaţia Mondială a Sănătăţii*[302] recomandă masturbarea ca metodă contraceptivă şi, probabil din aceleaşi motive, UNESCO o promovează în cadrul programului de educaţie sexuală destinat copiilor, începând de la vârsta de 6 ani.[303]

Aceasta explică faptul că studiile pe tema masturbării au fost foarte sărace în ultimele decenii, iar mulţi dintre psihologi şi medici, fideli curentului oficial de promovare a acestei practici contraceptive, au început să o recomande fără niciun discernământ.

Într-adevăr, masturbarea constituie una dintre cele mai eficiente metode de contracepţie. În primul rând, după cum s-a putut observa în primul capitol, pentru că autoerotismul cuplat la pornografie anulează dorinţa de a avea copii. În al doilea rând, la tinerii care se masturbează de la o vârstă fragedă, probabilitatea de a avea copii este foarte redusă, aparatul genital şi reproducător fiind uzat până la epuizare şi dereglat până la a nu mai fi bun de nimic.

În general însă, riscurile acestei metode promovate

---

300 Thomas Malthus (1766-1834) a emis pentru prima oară în 1798 ipoteza că în viitor, datorită creșterii populației se va ajunge la foamete și sărăcie. Plecând de la această teorie s-au demarat în secolul al XX-lea o seamă de acțiuni pentru stoparea creșterii populației. în virtutea acestei idei, mai cu seamă mijloacele contraceptive sunt promovate pe scară globală ca și eutanasia sau în cazul nostru pronografia. Orice mijloc care subminează nașterea de copii sau chiar închegarea unei familii poate fi socotit că-și aduce contribuția la reducerea populației. Paradoxal însă, abstinența sau monahismul nu sunt sprijinite de această cultură.

301 Preocupările pentru controlul populației se reflectă foarte bine în Minunata lume nouă, celebra utopie a lui A. Huxley.

302 www.unicef.org/.../BriefingKitForTeachers-STIs.doc

303 International Guidelines on Sexuality Education, UNESCO, 2009, p. 48.

drept contracepţie sunt foarte mari pentru sănătatea biologică şi mentală a individului. Şi sunt cu mult mai mari astăzi decât până acum, din cauza abundenţei mesajului pornografic. Consumatorii de pornografie nu se masturbează o dată sau de două ori pe săptămână, ci în fiecare zi sau chiar de mai multe ori pe zi, de câte ori se confruntă cu mesajul pornografic sau se lasă furaţi de reveriile unei imaginaţii hipersexualizate.

Dependenţa care apare în cazul consumului de pornografie conduce aproape întotdeauna şi la o dependenţă de masturbare, care funcţionează ca un adevărat drog, imitând perfect mecanismul acestuia. Când apar sevrajul, anxietatea, depresia sau starea de rău psihic şi fizic, victima pornografiei se refugiază într-un loc unde să nu poată fi văzută de ceilalţi, în general în wc, şi îşi ia doza. De aceea, masturbarea nici nu poate fi socotită act sexual, pentru că nu mai are nimic interpersonal, dragostea şi dăruirea fiind înlocuite de egoismul aşa-zisului autoerotism, de fiorul orgasmului care răvăşeşte întregul organism, slăbind pentru câteva minute sau ceasuri tensiunea anxioasă a sevrajului.

Drogul îşi cere drepturile

MĂRTURIE: „În fiecare zi resimt dureri în coapse, pelvis şi genunchi. Vederea pare să-mi devină tot mai proastă. De fiecare dată când mă ridic, îmi ţiuie urechile şi ameţesc. Memoria mi-e la pământ şi pare să devină tot mai proastă pe zi ce trece. Urinez foarte des şi puţin. Sunt extrem de depresiv şi apatic. Am 19 ani şi mă masturbez de la vârsta de 7 ani. Când ejaculez, nu simt aproape nimic, însă nu pot să-mi depăşesc problema masturbării după ani de încercări de a renunţa.

Vă rog să mă ajutaţi! 10/21/2007”[304]

Masturbarea micşorează libidoul, produce dereglări ale erecţiei, infertilitate şi impotenţă

Pentru că masturbarea este un comportament prin excelenţă compulsiv, este imposibilă păstrarea constantă a

304 http -J/wvrw. actionlo ve. com/cases/ casei5484.htm

frecvenţei cu care se apelează la aceasta. Mai cu seamă, dacă pornografia a iniţiat comportamentul, frecvenţa creşte atât cât timpul fizic şi condiţiile o permit. Studiile arată că, în general, copiii şi tinerii americani, care au luat contact din primii ani de viaţă cu pornografia, ajung ca încă de la 7 – 8 ani să se masturbeze, de câteva ori pe zi. Suficient ca de la 18 – 20 de ani să intervină problemele sexuale şi la 25 – 30 impotenţa. Concomitent, din punct de vedere mental, ajung nişte legume. Oare cine îşi doreşte aceasta pentru copilul său?!

MĂRTURIE: „Obişnuiesc să mă masturbez în exces şi nu pot să controlez masturbarea sau masturbarea în exces. Acest obicei ciudat mi-a ocupat mai mult de 10 ani din viaţă şi nu pot să mă mai las: simt permanent nevoia de a mă masturba. Trupul mi-a slăbit, am mari probleme sexuale…; starea de nervozitate, mânia, lipsa de autocontrol, urinarea frecventă şi dureri în partea inferioară a spatelui mă luptă permanent.

Lucrul cel mai rău este că nu pot să stau în faţa oamenilor şi discut cu ei. Am dureri la încheieturi. Mi-am pierdut controlul complet al corpului şi nu pot să-mi susţin trupul.

Toate acestea s-au petrecut din cauza masturbării. De asemenea, mă simt mereu obosit şi fără energie. Simt că din cauza acestui obicei corpul meu a devenit mai afectat. Mă simt impotent sau pe cale de ajunge acolo. Sunt nervos, am pierderi de memorie, mă simt izolat, separat de lume sau ca şi cum aş trăi în lumea mea. Nu am niciun fel de încredere în mine sau autocontrol, nicio atitudine pozitivă. Este posibil controlul acestui obicei? Vă rog să-mi răspundeţi, ca să-mi pot reveni, să-mi reîntineresc corpul şi să-mi recapăt puterea de la început.

Vă rog să mă ajutaţi! 8/16/2009”[305]

La fel ca drogul, masturbarea se foloseşte de anumite mecanisme nervoase şi hormonale pentru a extrage cât mai multă plăcere în cel mai scurt timp cu putinţă. Aceste

305 http://www.actionlove.com/cases/casel6415.htm

mecanisme nu sunt însă activate conform legilor lor naturale, care implică bunăoară o protecţie a organismului în faţa excesului şi a epuizării. Ca şi cum ar fi nişte străini care te exploatează, drogul şi masturbarea, la care am adăuga şi aşa-zisul sex oral, epuizează până la distrugere creierul şi sistemul nervos, glandele cu secreţie internă şi organele sexuale. La început, organismul suportă stresul ca un fel de preţ al plăcerii obţinute, după care începe să se prăbuşească. Necazul cel mai mare e însă acela că stricăciunile implică arderea neuronilor şi distrugerea reţelelor neuronale, transformări în mare măsură ireversibile.

În condiţii normale, atunci când organismul este epuizat în urma unor excitaţii intense şi a unor acte sexuale repetate, apare o anumită inhibiţie la o nouă stimulare sexuală; în mod natural, organismul îşi cere drepturile, iar individul mai mult sau mai puţin conştient dă curs acestui impuls, evitând contactul cu soţul sau cu soţia. Dar, şi dacă nu l-ar evita, epuizarea determinată de nivele reduse de hormoni sexuali – ţestosteron în speţă – nu favorizează deloc desfăşurarea normală a actului sexual. În cazul masturbării însă, stimularea mecanică a organelor sexuale poate să producă noradrenalină şi prostaglandină E_2 fără intervenţia hipotalamusului şi a suprarenalelor. Semnalul va fi transmis către creier, unde, prin axa hipotalamus-hipofiză-suprarenale-testicule/ovare, va iniţia excitaţia sexuală la nivelul întregului organism.

Deci, chiar dacă organismul este epuizat şi, de la sine, nu ar mai da curs debutului unui nou act sexual, prin stimularea manuală este împins, până la epuizare completă, la a susţine istovitoarea descărcare neurologică şi hormonală necesară unui act sexual, mai cu seamă dacă s-a instalat dependenţa. Este ca şi cum ai lua un ness puternic atunci când te simţi obosit, forţând inima să continue efortul, deşi ea dă semne de oboseală. Dar muşchiul cardiac va fi din ce în ce mai obosit, până când într-o zi va plesni, apărând infarctul.

În viaţa conjugală, la capătul unei relaţii sexuale normale, glanda pituitară secretă oxitocină, un hormon care ajută recuperarea organismului. Cu cât relaţia de dragoste care-i leagă pe cei doi este mai profundă, cu atât sporeşte cantitatea de oxitocină emisă, acesta fiind hormonul care, din punct de vedere fiziologic, punctează încheierea actului sexual, iar psihologic sudează relaţia dintre soţi. Pentru aceasta mai este numit şi hormonul ataşamentului.

Masturbarea nu produce însă suficientă oxitocină ca să poată favoriza o refacere rapidă a funcţiilor sexuale, a nivelului hormonilor din organism. Ar fi şi anormal, căci acest act sau imaginile pornografice subminează oricare ataşament sufletesc, închizându-l pe individ în cercul vicios al unei patologice excitaţii şi descărcări orgasmice. În această situaţie, masturbarea uzează mult mai repede organismul, căci nu-i oferă condiţiile hormonale necesare recuperării.

Există o mulţime de mecanisme prin care organismul uman îşi protejează funcţiile şi organele în faţa unei oboseli prea mari, care l-ar putea uza şi distruge. Însă, stimulentele artificiale în cazul stresului, drogurile şi, în contextul discuţiilor noastre, masturbarea, păcăleşte sau blochează aceste mecanisme cu riscul de a distruge organismul. Starea de oboseală, somnolenţa, durerile difuze (mai cu seamă cele de cap) sunt astfel de semne ale epuizării. Din păcate, în cazul consumului de pornografie şi al masturbării, toate acestea sunt desconsiderate până când apar tulburările de somn, excitaţia constantă, adică o stare în care înseşi mecanismele de apărare şi refacere a organismului sunt dereglate. În acest fel, cronicizarea bolilor până la ruinarea completă a trupului şi a psihicului este o problemă de timp.

Patologia sexului oral

Şi aşa-zisul sex oral este la fel de primejdios ca şi masturbarea, atât pentru bărbat, cât şi pentru femeie. În esenţă, sexul oral este tot un tip de masturbare. Iar pentru

că prin acest tip de masturbare mutuală se reduce sau chiar se elimină pe termen lung posibilitatea naşterii de copii este recomandat ca şi metodă contraceptivă de diverse organizaţii şi instituţii internaţionale. Aceasta este şi cauza pentru care revistele industriei de consum recomandă sexul oral. Blocarea naşterii de copii este un succes strategic pentru orice corporaţie care vrea să-şi vândă mărfurile, căci consumul unei familii scade, proporţional cu numărul de copii născuţi, în majoritatea sectoarelor ce ţin de înfrumuseţare şi modă.

Aşadar, în contextul unei campanii bine instrumentate atât la nivelul intereselor politice globale, cât şi la cel al revistelor la modă, mulţi ajung să practice sexul oral chiar şi în cadrul relaţiilor conjugale, cu persoanele pe care le iubesc. Puţini realizează consecinţele grave ale acestui act care schimbă complet paradigma relaţiei sexuale, atât din punctul de vedere psihologic, cât şi neurologic şi hormonal.

Relaţia sexuală normală este cu totul altceva decât sexul oral şi celelalte perversiuni. E vorba de două clase de acte sexuale complet diferite. Iar cei care le vor amesteca, vor ajunge în timp să renunţe la prima în favoarea celei de-a doua.

Întâlnirea trupească dintre un bărbat şi o femeie este întemeiată în mod firesc pe afecţiune şi este îndreptată întotdeauna către celălalt, pe care, iubindu-l, i te dăruieşti. Sexul oral, însă, se centrează aproape exclusiv pe organul sexual. Acesta este personajul central al actului, un fel de obiect de adoraţie, dar şi pârghia principală a obţinerii plăcerii sexuale. În acest context, persoana celuilalt nu mai este importantă, nu se poate distinge decât prin abilitatea de a produce excitaţia partenerului, în esenţă, de a-l masturba. În aceste sens, sexul oral comută actul sexual din sfera relaţiei afective, maritale, în aceea a pornografiei, masturbării şi a perversiunilor sexuale. Inevitabil, relaţia sexuală negociată în aceşti termeni va conduce la despărţirea celor două persoane, căci în

orizontul ei nu se află o persoană sau o relaţie afectivă, ci o mecanică excitatorie, în esenţă, plăcerea egoistă. Egoismul, însă, nu are un alt criteriu decât obţinerea unei cât mai mari excitaţii sexuale, care va fi căutată tot mai probabil în ineditul aflării altor parteneri de sex sau în pornografie. Golită de latura ei afectivă, relaţia sexuală se transformă astfel într-un fel de sport în care cauţi un partener tot mai performant pentru ca jocul să fie cât mai captivant.

Sexul oral nu este o relaţie sexuală, ci mai degrabă un tip de non-relaţie, o negare a persoanei, căci oricând gura celuilalt poate fi înlocuită de propria mână. Aşadar, femeile care practică acest sex trebuie să ia în considerare faptul că astfel deschid bărbatului poarta masturbării şi a consumului de materialele pornografice. Oricum, prin mecanismele pe care le-am descris în capitolul *Deviaţii*… sexul oral scade capacitatea individului de a mai întreţine relaţii sexuale normale şi-l face dependent tot mai mult de perversiuni. Ca şi masturbarea, acesta este capabil să producă deviaţii sexuale într-un timp destul de scurt. Căci eliminând afectivitatea şi altruismul din orizontul relaţiei, se pierde suportul sau principala sursă de satisfacţie şi împlinire. Lipsit de aceasta, individului nu-i mai rămâne decât să transforme mijlocul într-un scop, adică să extragă cât mai multă euforie din mecanica neurologică a actului sexual.

Prin eliminarea dimensiunii afective, a dragostei, sexul oral ca şi celelalte perversiuni ajung să fie extrem de frustrante la nivel psihologic, neurologic şi hormonal. Spre exemplu, ca şi în cazul masturbării, sexul oral nu produce suficientă oxitocină la încheierea actului sexual, oxitocină care are calitatea de a consolida sentimentul de linişte şi afecţiune, dar şi de a reface organismul în urma epuizării postorgasmice. Lipsa cantităţii necesare de oxitocină, hormon care reîntoarce persoana către orizontul afectiv al celui iubit, micşorează satisfacţia personală, suficient cât să determine individul să caute imediat o altă experienţă

excitatorie. Avem de-a face cu un fel de eşec al relaţiei sexuale ale cărei consecinţe, din punct de vedere psihic, pot fi extrem de grave.

Pe de altă parte, ca act de tip masturbatoriu, sexul oral îi va cauza bărbatului tulburări de erecţie, tulburări ale funcţiei prostatei şi, în perspectivă, impotenţă. În ceea ce le priveşte pe femei, sexul oral le lipseşte de hormonii G AB A[306], betaendorfină[307] şi alte substanţe a căror prezenţă în lichidul seminal, odată ajunse în aparatul reproducător al femeii, au rolul de a semnaliza încheierea actului sexual, adică reducerea excitaţiei sexuale şi refacerea prin odihnă.[308] în lipsa acestui mecanism, excitaţia se menţine la un nivel ridicat, epuizant pentru femeie, şi după încheierea actului sexual. De fapt, actul sexual nu se mai încheie din punct de vederea neurologic, rămânând frustrarea, motorul ce propulsează către căutarea unui nou experienţe erotice.

De asemenea, epuizarea sexuală – multe orgasme şi ejaculări – mai ales pe fondul unor organisme slăbite de stres şi de o alimentaţie chimizată – va face ca atât la bărbat, cât şi la femeie să se producă o stare inflamatorie. Aceasta pentru că un organism epuizat sexual nu mai poate produce suficient GAB A şi endorfine, hormoni care inhibă excitaţia şi controlează efectul proinflamator al prostaglandinei E_2. Astfel că aceasta din urmă va dicta inflamaţia şi o serie de alte simptome post-orgasm, extrem de neplăcute: instabilitate emoţională, anxietate, uşoară febră, agresiune, stres, depresie şi tulburări de somn.[309]

---

306 M. Akinci, P. Schofield, Widespread expression ofGABA(A) receptor subunits in pe- ripheral tissues, Neurosci Res. 1999 Nov;35(2):145-53.

307 G. Forsberg, I. Bednar, P. Eneroth, P Sodersten, Beta-Endorphin acts on the re- productive tract of female rats to suppress sexual receptivity, Neurosci Lett. 1990 Jul 17;115(l):92-6.

308 http://www.drlin.net/#Semen%20contains%20human%20growth%20hormo- ne,%20Insulin-like7o20growth%20factor-l/%207o20alpha2-macroglobulin,%20testoste- rone,7o20and7o20other%20therapeutic%20and7o20pharmaceutical7o20proteins

309 http ://www. actionlo ve. com/cases/casel 5719 .htm

Mai devreme sau mai târziu, toate acestea vor fi resimţite sever de toţi cei care transformă actul sexual într-o fantezie, într-un mijloc de recreere între două activităţi cotidiene. Un efect imediat al creşterii cantităţii de prostaglandină E_2 în lichidul seminal va fi infertilitatea, căci acest factor proinflamator, împreună cu unele cetokine, au un efect toxic pentru lichidul spermatic, degradându-l.[310]

Actul sexual este atât de complex încât a-l reduce la autoerotismul masturbării sau la perversiunea sexului oral înseamnă a-ţi asuma mari riscuri pentru sănătatea biologică şi mentală.

Pornografia în sine este un tip de masturbare mentală, care nu poate avea altă consecinţă decât masturbarea manuală. Oricât s-ar amăgi cineva, atâta timp cât pornografia creează dependenţă, dereglând sistemul de recompensă dopaminergic, va face ca, mai devreme sau mai târziu, să se ajungă la descărcarea prin masturbare a tensiunii sexuale acumulate. Iar aceasta, ca şi sexul oral, sunt comportamente compulsive care vor înlocui treptat relaţia sexuală normală. Astfel, este deschisă cutia Pandorei, a dereglărilor sexuale – ejaculare sau orgasm precoce, tulburări de erecţie, impotenţă – dureri de spate, de articulaţii, dureri de cap, stare de slăbiciune generală şi de epuizare, depresie, anxietate, irascibilitate, scăderea atenţiei şi a motivaţiei, pierderi de memorie, scăderea imunităţii, afecţiuni ale ficatului, îmbătrânire prematură, o probabilă apariţie a Parkinsonului sau a Alzheimerului.

Pornografia, un alt mod de sterilizare a populaţiei

Din punctul de vedere al reproducerii, pornografia şi masturbarea corelată ei scad nivelul general al ţestosteronului, adică reduc libidoul, micşorează cantitatea de spermatozoizi şi calitatea acestora, deci reduc mult posibilitatea naşterii de copii. De pildă, cu cât creşte

310 Fraczek, Monik și Kurpisz, Maciej, „Inflaminatory mediators exert toxic effects of oxidative stress on human spennatozoa", Journal ofAndrology, No. 2, voi. 28, martie/ aprilie 2007.

numărul de ejaculări pe săptămână, cu atât scade cantitatea de spermatozoizi din lichidul seminal. Astfel că, la două ejaculări pe săptămână, scăderea este cu 29%, iar la trei ejaculări pe săptămână, numărul de spermatozoizi scade cu 41%. Să ne închipuim ce se întâmplă cu persoanele care se masturbează şi, pe deasupra, sunt şi foarte stresate![311]

Dar şi cantitatea de ţestosteron scade proporţional cu gradul de epuizare sexuală. Un studiu recent demonstrează că ţestosteronul revine la nivelul său normal după a şaptea zi de la un contact sexual.[312] Prin urmare, este explicabilă scăderea nivelului mediu de ţestosteron pe întreaga populaţie a Americii după revoluţia sexuală a anilor ’60 şi până acum[313], timp în care sexualitatea a început să îmbrace din ce în ce mai mult un caracter recreativ, crescând şi numărul relaţiilor sexuale şi dezvoltându-se şi obiceiul masturbării.

Actualmente, s-a constatat că nivelul de ţestosteron din sânge suferă o scădere dramatică chiar şi în intervalul succedării a doua generaţii. Efectele sunt dintre cele mai grave, căci de cantitatea de ţestosteron depinde atât dezvoltarea organelor bărbatului – creier, ficat, plămâni etc. –, bărbăţia acestuia, cât şi cantitatea şi calitatea spermatozoizilor. În unele studii, chiar s-a putut constata că în foarte multe cazuri spermatozoizii bărbaţilor zilelor noastre sunt nu numai puţini, dar şi labili, hiperactivi, cum vor ajunge să fie şi copiii la care se va da naştere, dacă vor

---

311 Carlsen, E.; Petersen, J.H.; Andersson, A.M.; Skakkebaek, N.E., „Effects of eja- culatory frequency and season on variations in semen quality", Fertil Steril., No. 82(2), august 2004, pp. 358-66.

312 Jiang, M.; Xin, J.; Zou, Q.; Shen, J.W., „A research on the relationship between ejaculation and serum testosterone level in men", J. Zhejiang University of Science, No. 4(2), martie/aprilie 2003, pp. 236-40 și M. Jiang, Periodic changes in serum testosterone levels after ejaculation in men, Sheng Li Xue Bao. 2002 Dec 25;54(6):535-8.

313 T. G. Travison, și alții, A Population-Level Decline in Serum Testosterone Levels in American Men, The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism 92(1): 196-202.

mai avea copii. În cazul unui număr redus de spermatozoizi – oligospermia –, fecundarea ovulului nu mai este posibilă.

Scăderea mediei ţestosteronului de la peste 501 nu/dl la 391 nu/dl în numai 15 ani (1989 – 2004) arată care sunt efectele intervenţiei pornografiei pe internet în viaţa omului contemporan şi riscurile grave pe care aceasta le are pentru sănătatea generală a bărbaţilor.[314]

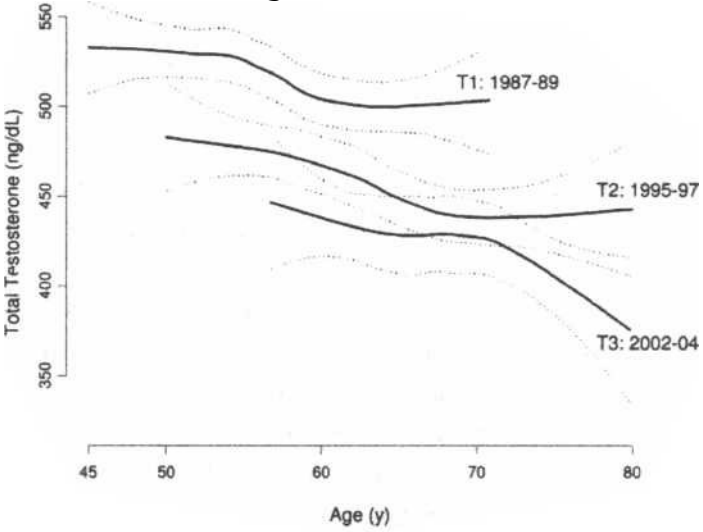

Nivelul de ţestosteron raportat la vârstă pe populaţia SUA între 1987 şi 2004

La bărbat, masturbarea are efecte mult mai grave şi pentru faptul că prin lichidul seminal se elimină o mulţime de substanţe vitale pentru viaţa organismului: potasiu, zinc, calciu, magneziu, fructoză, spermine, acid prostatic fosfatidic, aminoacizi în stare liberă, prostaglandine, enzime etc. Din câte se pare, una dintre cele mai importante este fosforilcolina, care joacă un rol important în creier şi în funcţionarea sistemului nervos, având o contribuţie semnificativă în restaurarea celulei nervoase.

---

314 Travison, Thomas G.; Araujo, Andre B.; O'Donnell, Amy B.; Kupelian, Varant și McKinlay, John B., „A Population-Level Decline in Serum Testosterone Levels in American Men", J. Clin. Endocrinol. Metab., No. 92, 2007, pp. 196-202.

Având în vedere toate acestea, masturbarea poate fi socotită o adevărată practică sinucigaşă. Nu i-am spune eutanasiere pentru că omul poate să mai trăiască o seamă de ani, dar cu multă suferinţă, cu multă durere. Masturbarea ca rezultat al consumului de pornografie te transformă într-un individ lipsit de voinţă şi putere, bolnav, depresiv şi oarecum disperat, căci totul în jurul tău se surpă: familie, serviciu, prieteni. Şi rămâi singur cu fantasmele erotice şi cu un obicei care, deşi îţi provoacă multă ruşine şi scârbă, este indispensabil atâta timp cât ai devenit dependent de sex.

Pornografia este astăzi cea mai răspândită metodă de spălare a creierului

Pornografia, oferind un harem nesfârşit de obiecte sexuale, hiperactivează sistemul apetitiv. Spectatorii de pornografie dezvoltă noi hărţi în creierul lor, bazate pe fotografii şi înregistrări video pe care le văd. Deoarece creierul se ghidează după ideea „îl foloseşti sau îl pierzi”, atunci când se dezvoltă o astfel de hartă, tindem să o păstrăm activată. Aşa cum muşchii noştri devin nerăbdători pentru exersare, dacă facem altceva decât să stăm toată ziua, aşa şi simţurile noastre trebuie stimulate. Oamenii [dependenţi] care privesc articole pornografice la computerele lor sunt ciudat de asemănători cu şobolanii din cuştile de la NIH (Institutul Naţional de Sănătate), încercând să obţină dopamina sau echivalentul acesteia. Deşi ei [nu] ştiu acest lucru, au fost seduşi în sesiuni de formare cu caracter pornografic, care îndeplinesc toate condiţiile necesare pentru schimbarea plastică a hărţilor creierelor (o formă elegantă de reprezentare ştiinţifică a actului de spălare a creierului şi reeducare, n.n.).[315]

Pornografia îţi schimbă sentimentele faţă de persoanele cele mai dragi, te desparte chiar de familie, fără a te forţa la aceasta. Îţi distruge voinţa şi te

315 N. Doidge, The Brain That Changes Itself: Stories of Personal Triumph from the Frontiers of Brain Science (New York: Viking, 2007), p. 108.

stăpâneşte, inclusiv în gândurile cele mai intime. Modifică într-atât forul de conştiinţă, încât te determină să faci lucruri pe care mai înainte le condamnai, care nu te reprezintă şi sunt contrare propriului interes: te transformă într-un agresor, într-un violator, într-un infractor.

Pornografia te poate schimba cu totul din moment ce te-a prins în mrejele ei, ca şi cum te-ar vrăji, ca şi cum ţi-ar spăla creierul şi l-ar imprima cu un alt set de mesaje; e doar o problemă de timp. Omul pare să arate la fel pe dinafară, dar interiorul său trece printr-o schimbare radicală. Este un alt om pentru că fondul său de imagini fundamentale este cu totul schimbat, pentru că traseele sale corticale, magistralele pe care se mişcă prioritar informaţia – emoţii, gânduri, sentimente – sunt complet altele.

Cum poate pornografia spăla creierul într-un timp atât de scurt fără a uza de mijloacele de reeducare clasice, recluziunea şi tortura?

Dependenţa

La început, apare curiozitatea ca răspuns la un stimul nou: vezi imagini inedite, trupuri dezgolite, lucruri ce ţin de viaţa intimă a altor oameni pe care nu le mai vezi nicăieri altundeva în lumea cotidiană. Dar nu este numai curiozitatea singura care te poate face să te uiţi la imagini care te stârnesc, dar te şi dezgustă şi te scârbesc totodată: în numai a treia parte dintr-o secundă formaţiunea amigdaliană a metencefalului semnalizează că mesajul pornografic este unul cu semnificaţie atât pentru instinctul de procreare al individului, cât şi pentru pericolul pe care-l anunţă. Oricum, emoţia este foarte puternică, de aceea va fi procesată prioritar la nivelul amigdalei, înainte de a fi prelucrată raţional. Aici, *„în amigdală, amintirile sunt stocate în mod brut, ca nişte tipare jură cuvinte ale vieţii emoţionale. „32 i* […] *Răspunsurile emoţionale sunt bine întipărite în circuitele creierului. Spre deosebire de sentimentele conştientizate, emoţiile îşi au originea în*

creier la un nivel mult mai profund[316][317]. *Dar ce altă reacţie ar putea comanda amigdala în conexiune cu alte zone ale creierului decât o puternică excitaţie sexuală*: *un val de dopamină, noradrenalină, adrenalină şi serotonină invadează creierul, producând o intensă descărcare euforică. Iar dacă această experienţă se va repeta încă o dată şi încă o dată, undeva în mecanismul eliberării acestor neurotransmiţători, în special dopamina, cea care se ocupă de interesul acordat oricărei activităţi şi de motivaţie, va apărea o anumită dereglare. Creierul tinde să reducă receptorii de dopamină pentru a se proteja în faţa excitaţiei excesive*.

Aceasta înseamnă însă că celelalte activităţi vor păli din ce în ce mai mult în faţa consumului de pornografie. Căci tocmai aceasta este dependenţa: slăbirea interesului şi a motivaţiei pentru oricare altă activitate şi instalarea unei anxietăţi şi depresii în lipsa comportamentului sau a substanţei care a dereglat prin suprastimulare sistemul dopaminergic de recompensă.

De ce va adera creierul tocmai la acelaşi comportament care a produs dereglarea? Pentru că aşa a fost învăţat de-a lungul frecventelor sesiuni de supraexcitare, ca să dea semnificaţie numai acestuia, în cazul nostru mesajului şi comportamentului pornografic, în dauna tuturor celorlalte comportamente. Căci aceasta înseamnă învăţarea: formarea acelor trasee neuronale, patternuri pe care creierul tinde să le reproducă de câte ori se simte în stare de stres. Şi pentru că a constatat că de uriaşul stres al excitaţiei sexuale îl scapă descărcarea orgasmică, de câte ori se va instala stresul, creierul va apela la pornografie şi comportamentele conexe ei, cum este masturbarea. Astfel, putem întrevedea deja o reprogramare a creierului, care va răspunde tot mai mult

316 Goleman, D. și Davidson, R. (eds.), Consciousness: Brain, States of Awareness, and Mysticism, p. 22.

317 Reisman, J. A., „The Psychopharmacology of Pictorial, Pornography Restructuring Brain", Mind & Memory, 2003.

la situaţii de stres conform noului proiect pornografic. Dar pentru că însăşi dependenţa generează anxietate, depresie şi stres, dependentului de sex îi va veni tot mai greu să trăiască fără pornografie, tot aşa cum un consumator nu poate trăi fără doza zilnică.

Deşi dependenţa este una dintre componentele fundamentale, încă nu se poate vorbi despre o spălare a creierului dacă nu se ia în considerare şi un alt aspect al mesajului pornografic.

Pornografia amestecă plăcerea cu anxietatea, atracţia cu dezgustul şi fascinaţia cu spaima

Lucrul cel mai grav, care de altfel şi favorizează reeducarea, este faptul că pornografia nu însemnă numai plăcere, ci şi anxietate, dezgust şi frică. „Acest lucru se întâmplă, subliniază Reisman, deoarece starea de confuzie determinată de experienţa pornografică generează, prin natura sa, stări de poftă învăluite de nelinişte şi anxietate, care produc întotdeauna reacţii de frică, mânie şi ruşine. Aceasta este calitatea răspunsului ce modifică starea de spirit la stimulii sexuali provocatori, etichetaţi de către individ ca excitare sau stârnire sexuală. Aceasta înseamnă că hipotalamusul este în alertă. […]

Fincher relatează că, la primele semne de pericol, sistemele corpului intră în alertă, cortexul eliberează hipotalamusul de sub controlul inhibitor, presiunea sângelui creşte, muşchii se tensionează, percepţia senzorială se măreşte, pupilele se dilată, simţul durerii este redus, pielea se înroşește, mâinile devin lipicioase şi inima bate violent. Toate acestea se petrec în stările de maximă excitare sexuală sau de neliniște şi teamă induse de pornografie. Dar cum amintirea unui orgasm sexual, sau care are la bază frica, revine în timpul neliniştii induse pornografic, oamenii îşi închipuie că simt excitaţi sexual de către imaginile provocatoare. Astfel că individul ajunge să fie excitat în mod obişnuit de amintirea unui orgasm biologic, împletit cu sentimente de teamă, de ruşine şi

altele de acest fel.”[318]

Acum putem vorbi mult mai precis despre efectul de spălare a creierului prin pornografie. Amestecul plăcerii cu anxietatea şi frica, cu dezgustul, sentimentul de pericol şi multe alte sentimente confuze trăite însă emoţional la un nivel aproape paroxistic, pe fondul excitaţiei produse, creează o breşă profundă în psihicul individului. Apare, după cum observă Cline, un fel de „alter ego” (sau o latură întunecată a individului), a cărui esenţă constă dintr-o poftă antisocială, lipsită de cea mai mare parte a valorilor[319]. Acest „alter ego” ajunge să se manifeste încet-încet ca un adevărat torţionar, care supune victima unui chin psihic până când aceasta va face ceea ce i se dictează.

Prin intermediul emoţiilor puternice, pornografia pune stăpânire pe raţiune

Din punct de vedere neurologic, se poate spune că în faţa acestor emoţii deosebit de puternice formaţiunea amigdaliană preia controlul asupra comportamentului, nemaiţinând cont de deciziile raţionale luate la nivelul neocortexului. „Frica trimite mesaje urgente în toate regiunile majore ale creierului: ea induce secreţia hormonilor de «fugă sau luptă» (droguri endogene), a centrilor mişcării, a sistemului cardiovascular, a muşchilor şi a intestinelor. Amigdala poate reacţiona într-un atac de furie sau de frică înainte ca cortexul să afle ce se petrece, fiindcă aceste emoţii primitive sunt pornite independent deşi înaintea gândirii raţionale.”[320] De aceea şi este atât de

---

3183 75 J.A. Reisman, op. cit.

319 Cline, V.B., op. cit., p. 6.

320 „Circuitele pornite de la sistemul limbic spre lobii prefrontali fac posibil ca semnalele unor emoții puternice - anxietate, furie și cele înrudite - să creeze un fel de "electricitate statică neuronală", care sabotează capacitatea lobului prefrontal de a menține memoria de lucru. De aceea, atunci când suntem supărați, spunem că "nu putem gândi corect" Creierul emoțional, separat de ariile corticale studiate prin testele de inteligență, controlează furia și compasiunea. Aceste circuite se formează prin experiențele din copilărie și lăsam aceste experiențe pe seama întâmplării pe riscul nostrum" Cf. Reisman, J., op. cit., p. 18.

strâns legată formaţiunea amigdaliană de procesul de reeducare.[321]

În aceste condiţii, individul este dirijat de reacţia automată şi inconştientă a amigdalei către comportamentul care pune în siguranţă, care reduce tensiunea acumulată. Analizele imagisticii cerebrale prin metoda tomografică dovedesc însă o scădere bruscă a activităţii amigdalei la capătul actului sexual. În vreme ce tensiunea sexuală creşte, se măreşte şi activitatea amigdalei, însă orgasmul eliberează această tensiune şi anxietatea, reducând la zero activitatea acesteia.[322] Prin acest mecanism îi este asigurat actului reproducător liniştea maximă, în sensul că starea de vigilenţă este anulată cu totul în momentul şi imediat după contactul sexual. Dar, pe cât de mare e recompensa descărcării orgasmice a tensiunii excitatorii acumulate, pe atât de adâncă va fi înlănţuirea individului între comenzile unor comportamente iraţionale de natură pornografică şi această răsplată anticipată în deconectarea amigdalei şi revenirea bruscă a tensiunii, însoţită de o anumită stare de euforie. Acesta devine traseul neuronal care se conturează tot mai puternic şi pe care îl va reproduce cu prioritate creierul.

Mai întâi te atrage să participi empatic la batjocoră, viol şi tortură, pentru ca pe urmă să te împingă să pui totul în practică

În închisorile comuniste, la Piteşti, de pildă, deţinuţii, studenţii erau constrânşi prin bătaie să-şi trădeze şi să-şi tortureze cei mai buni prieteni, cu care împărtăşiseră aceleaşi idealuri, vise şi multă suferinţă. Unii din cei care

321 Amigdala este implicată și în multe tulburări ale dispoziției afective și de anxietate, cum ar fi tulburările de stres post-traumatic, specifice proceselor de reeducare. Stresul post traumatic produs de viol și violență, înfometare și bătăi stă la baza reeducării fetelor capturate, cărora li se spală creierul pentru a fi mai ușor supuse traficului și prostituției la care sunt destinate. (Shin, Rauch și Pitman, 2006, p. 67-79)

322 Holstege et. al., 2003, p. 9185-93.

au refuzat până la capăt au fost omorâţi în bătaie, mulţi însă au cedat, devenind la rândul lor torţionari ai fraţilor lor.

De asemenea, procesul reeducării includea batjocorirea credinţei în Dumnezeu şi a părinţilor, a valorilor celor mai importante. Consecinţa? Majoritatea celor care au făcut toate acestea, chiar dacă sub imperiul torturii şi al groazei, sufereau un fel de ruptură sufletească, îşi pierdeau încrederea şi respectul de sine şi suportul tuturor valorilor care-i făcea să fie oameni. Reeducarea îi transforma în nişte instrumente oarbe, în indivizi stăpâniţi de teroare, care făceau tot ceea ce le dicta tortionarul, individ care-i îngrozea şi îi fascina în acelaşi timp. Bineînţeles, ajungeau să afirme o credinţă contrară celei pe care o avuseseră şi îi torturau la rândul lor pe cei care gândeau şi credeau precum ei înşişi gândiseră şi crezuseră până să intre în reeducare.

Asupra aceloraşi mecanisme neuropsihologice, pe aceeaşi cale acţionează şi pornografia, cu singura deosebire că ea nu foloseşte recluziunea şi bătaia. Din acest motiv, este cu mult mai periculoasă decât oricare altă metodă clasică de reeducare, căci puţini realizează pericolul aceasta pentru a se putea apăra.

Pornografia îţi subminează încrederea şi respectul de sine, pentru că te determină să te delectezi văzând batjocorirea unor femei şi bărbaţi. Pe urmă, te atrage în capcana vizionării de violenţă pornografică, adică, prin mecanismul neuronilor oglindă[323] – suportul neurologic al empatiei, proiecţiei şi identificării –, te implică direct în agresiuni sexuale, violuri şi chiar acte pedofile. Astfel, fără să apeleze la constrângeri fizice, într-un mod foarte „soft”, pornografia reuşeşte să inducă acelaşi tip de traumă ca aceea suferită de deţinuţii din reeducarea comunistă.

Lipseşte torţionarul? Nicidecum. Pornografia este un

323 H. Mouras, S Stoleru, V. Moulier, Activation ofmirror neuron system by erotic video clips predicts degree ofinduced erection: an MRI study, Neurolmage 42, nr. 3, 2008, p. 1142-1150.

torţionar mult mai eficient decât cei din lagărul bolşevic, pentru că fantasmele pe care le gestionează nu mai părăsesc nicio clipă creierul victimei. Am putut constata într-un capitol anterior faptul că pornografia imprimă în creier noi trasee corticale de dimensiuni tot mai mari, ca un fel de autostrăzi către care, prin asociaţie, duc tot mai multe dintre situaţiile unei existenţe normale. De această răspândire a conexiunilor asociative se ocupă întreaga filmografie pornografică. În acest fel, aproape orice situaţie de viaţă – întâlnirea cu o femeie oarecare într-o conjunctură similară cu aceea dintr-un film pornografic – va conduce către derularea imaginară a unui scenariu pornografic, adică va duce la excitaţie sexuală şi tortură mentală. Spunem tortură pentru că omul nu va putea face exact ceea ce-i dictează fantasma, fie pentru că moral încă mai are o anumită reţinere, fie pentru că îi e frică de consecinţe. Şi pentru că nu se vor putea elibera altfel de tensiunea acumulată de teroarea mentală, va recurge la masturbare; iar acest lucru se va petrece din ce în ce mai des.

Aşadar, fantasmele pornografice sunt adevăraţi torţionari. Ele sunt reîmprospătate permanent prin vizionare, fiind totdeauna din ce în ce mai ciudate, mai revoltătoare, mai violente. Pentru că aceasta e legea fundamentală a drogului: trebuie un stimul tot mai puternic pentru a obţine acelaşi efect euforic sau pentru a scăpa de starea negativă pe care o generează lipsa lui. În acest fel, niciunul dintre consumatorii de pornografie nu se va putea opri doar la vizionarea unor trupuri dezgolite sau a unor acte sexuale. Sexul în grup, sado-masochismul, pedofilia sunt etape inevitabile ale consumului de pornografie pe termen lung. Toate acestea marchează nivele tot mai profunde de traumă psihologică. Plăcerea este din ce în ce mai mult asociată cu durerea, cu suferinţa – a ta sau a altuia. Astfel că victima pornografiei ajunge să-şi agreseze în primul rând soţia, impunându-i cine ştie ce perversiune, pe urmă prostituatele sau femeile cunoscute

aiurea. Şi se merge în destul de multe cazuri până la viol.

S-a transformat dintr-un om de treabă într-un violator în serie

„Am fost, la un moment dat, consultat, îşi aminteşte dr. Cline, într-un caz în care s-a constatat că o persoană din zona Phoenix-Tucson, preşedinte al firmei sale şi şeful comisiei din biserica pe care o frecventa, care se ocupa de ajutorarea copiilor cu probleme psihice, ajunsese un violator în serie, care violase brutal o serie de femei, sub ameninţarea armei sau cuţitului, în zona Arizonei. Atunci când am realizat un studiu al mediului social din care provenea, am constatat că venea dintr-o familie exemplară şi avusese o copilărie fără probleme. În liceu şi la universitate, fusese un elev şi student eminent.

Soţia, copiii, colegii de serviciu şi cei de la biserică nu aveau nici cea mai mică bănuială în privinţa vieţii lui duble – sau a laturii lui întunecate. Singurul factor negativ semnificativ din viaţa lui fusese o dependenţă faţă de pornografie, în prima parte a adolescenţei sale, care fusese ţinută în secret faţă de majoritatea cunoscuţilor lui. Acest lucru s-a intensificat vertiginos după o perioadă de mai mulţi ani, ajungând, ulterior, la petrecerea multor ore şi cheltuirea a foarte mulţi bani în librăriile „pentru adulţi”, alături de vizionarea materialelor video pornografice violente şi masturbarea în faţa acestora.

Primul viol a fost declanşat la vederea unei femei care semăna mult cu personajul principal dintr-un film porno pe care-l văzuse cu puţin timp în urmă. Realitatea şi fantezia se amestecaseră foarte mult în mintea acestui individ, care ajunsese astfel să-şi pună în practică toate fanteziile lui sexuale patologice.”[324]

În cazul unora, violul sau torturile sexuale ajung de multe ori până la crimă. Aceasta de frica consecinţelor, mai cu seamă că situaţia lor socială nu este aceea a unui infractor care să se ascundă după săvârşirea crimei. Aşadar, aceiaşi oameni care până mai ieri erau capi de

324 Cline, V.B., op. cit., p. 5.

familie, respectaţi pentru seriozitatea şi demnitatea lor, ajung nişte infractori sau nişte criminali. Nu este aceasta cu adevărat o spălare a creierului şi o reeducare?

Pornografia îi transformă pe oamenii vârstnici în pedofili şi pe părinţi în nişte criminali incestuoşi

Cea mai gravă problemă pe care o semnalizează Reisman este condiţionarea pornografică a comportamentului pedofil. Iar aceasta nu se realizează numai prin pornografia de pe internet, ci şi prin revistele pornografice care se vând în mod obişnuit la chioşcuri.

Analiza pe care a întreprins-o Reisman a avut în vedere numai revistele publicate între 1954 şi 1984, deci într-o perioadă în care, după cum vom vedea, materialele pornografice ce-i implicau şi pe copii erau mult mai rare. Şi totuşi, din „analiza conţinutului revistelor Playboy (în număr de 373), Penthouse (184) şi Hustler (126), a rezultat identificarea a 6.004 imagini cu copii, precum şi a unui număr estimat de 14.854 de imagini cu crime şi violenţă”.

„Imaginile cu copii în materiale pornografice, lecturate atât de cititori minori cât şi de adulţi, disponibile la standurile de presă, au crescut cu aproape 2.600% între 1954 – 1984, un maxim înregistrându-se în 1978, cu un număr de 465 de imagini disponibile la standurile de ziare. Aproape două treimi dintre scenariile care includeau copii erau cu subiect sexual şi/sau violent; perioada de vârstă dominantă era între 3 – 11 ani; fetiţele erau mai frecvente decât băieţii, fiind asociate cel mai des cu bărbaţi adulţi; iar portretul rasial era aproape exclusiv caucazian. Aproape 1.000 de scenarii sexuale includeau copii cu adulţi; 80% dintre copii erau implicaţi activ în toate scenele; şi toate revistele îi prezentau pe copii ca neavând nimic de suferit şi/sau chiar având de câştigat din relaţia sexuală între adult şi copil.

Împreună cu circa 50.000 de imagini de nuduri de femei adulte, cele 6.004 fotografii cu copii au fost asociate, de asemenea, cu un număr de 14.854 de imagini legate de crimă şi violenţă cu persoane adulte. În acestea din urmă,

persoane tinere, adulte, atât bărbaţi, cât şi femei, apăreau, în mod egal, ca victime, agresorii principali fiind bărbaţi tineri adulţi. *Playboy* – care în perioada 1954 – 1968 a fost singura publicaţie de acest gen disponibilă la standurile de presă – cuprindea în medie în fiecare lună 17 imagini cu copii, crimă şi violenţă. Din 1975, odată cu apariţia revistelor *Penthouse* şi *Hustler*, numărul total de imagini cu copii, crimă şi violenţă, disponibile la standurile de presă, a crescut la 111 imagini lunar. Pe scurt, aceste reviste au combinat imaginile de nuduri de femei adulte cu imagini de copii, crimă şi violenţă, pentru milioane de cititori minori şi adulţi, timp de peste trei decenii.[325]

Gary Bishopp, criminal în serie

„Un alt exemplu asupra efectelor pornografiei vine de la Gary Bishop, un pedofil homosexual condamnat, care a omorât cinci băieţi tineri în Salt Lake City, Utah, pentru a ascunde abuzul sexual săvârşit asupra lor. Acesta a scris într-o scrisoare după condamnarea lui: «Pornografia a constituit un factor determinant în prăbuşirea mea. Cumva, am devenit atras din punct de vedere sexual de băieţi tineri şi mi-i închipuiam goi în fanteziile mele. Anumite librării ofereau cărţi de artă sau fotografice şi despre educaţia sexuală, care, uneori, conţineau imagini cu nuduri de băieţi. Urmăream astfel de cărţi şi le foloseam pentru a-mi intensifica fanteziile masturbatoare.

Dar nu a fost destul. Îmi doream imagini sexuale mai incitante, astfel încât am început să amăgesc băieţi care să mă lase să fac poze cu ei dezbrăcaţi. Din revistele pentru adulţi am descoperit adresele unor companii străine specializate în pornografia cu copii şi am cheltuit sute de dolari pe aceste reviste şi filme.

Astfel de materiale îmi satisfăceau temporar poftele, dar curând aveam nevoie de imagini care să fie mai explicite şi revelatoare. O parte dintre materialele pe care le primeam erau şocante şi dezgustătoare la început, dar în scurt timp au devenit ceva comun şi acceptabil. Pe

325 J.A. Reisman, op. cit.

măsură ce continuam să deviez tot mai mult pe calea comportamentului meu pervertit, o tot mai mare stimulare era necesară pentru a menţine acelaşi nivel de excitabilitate.

Descoperirea şi procurarea materialelor stimulatoare din punct de vedere sexual a devenit o obsesie. Pentru mine, vizionarea pornografiei era precum aprinderea fitilului la un baton de dinamită: deveneam stimulat şi trebuia să-mi satisfac impulsurile sau să explodez. Toţi băieţii au devenit simple obiecte sexuale. Conştiinţa mea era desensibilizată, iar apetitul meu sexual îmi controla în mod complet acţiunile.» Gary Bishop a continuat apoi să povestească cum a abuzat sexual şi a apoi şi-a ucis victimele băieţi.”[326]

* * *

„Utilizând Indexul din New York Times şi Ghidul Cititorului pentru Periodice, am realizat (este vorba de cercetătoarea J. Reisman) o diagramă a numărului de cazuri de violenţă împotriva copiilor, sub forma de agresiuni sexuale, folosirea lor în pornografie şi exploatarea lor ca obiecte sexuale. Am început diagrama în 1945, pentru a avea o imagine privind raportările dinainte de apariţia *Playboy*. De exemplu, cuvântul «pornografie» nu a fost asociat cu copiii nici măcar ca titlu-subiect până în 1973. Până atunci, se făceau referiri doar la «agresiuni sexuale». Apoi, cam în anul 1972, a început să apară titlul «agresor de copii». Până în 1975, s-a renunţat complet la titlul «agresiuni sexuale», fiind înlocuit cu «agresor de copii» şi «viol»; până în 1977, principalele titluri au devenit «incest», «viol», «abuz asupra copiilor» şi «agresiune asupra copiilor». Trebuie precizat, de asemenea, faptul că numărul de cazuri raportate de agresiuni sexuale asupra copiilor a crescut vertiginos în 1977 – o creştere cu adevărat abruptă şi dramatică”. De notat că *Playboy* a început să publice benzi desenate cu teme legate de incest în 1954, primul său an integral de

326 Ibidem., p. 9.

apariţie.

Playboy, publicată în decembrie 1953, începe să ajungă la liceanul obişnuit pe la jumătatea anilor ’60. *Penthouse* este lansată în 1969. *Hustler* apare în 1974, iar între 1975 – 1977 promovarea „oficială” a pedofiliei în filmul „Pretty Baby” este integrată în curentul principal de atitudine.

Până în 1980, apar şi titlurile „crimă din pasiune” şi „cercuri sexuale cu copii” În 1984, referindu-se la copii, apare titlul „viol în serie” (şi mutilare, sindromul Ted Bundy), iar în 1986 apare ca titlu „asfixierea auto-erotică” (o formă de sinucidere accidentală prin strangulare în timpul masturbării în scopuri pornografice). În 1988, apare în presă „asfixierea erotică sexuală” (crimă de „sex dur” comisă de către partenerul bărbat, prin strangulare în timpul unui act sexual). Tot în 1988, apare „uciderea rituală” a copiilor (satanică/ocultă), moment la care s-a încheiat acest studiu.

Ulterior, principalele categorii au inclus „răpiri de copii”, în 1998 înregistrându-se un număr de circa 58.200 de copii – majoritatea abuzaţi sexual – răpiţi de persoane din afara familiei. „Pornografie cu copii” („kiddie porn” şi „baby pom”) sunt câteva titluri apărute mai recent.[327]

Efectul? „Cât de des imaginile cu «copii dormind» care doresc să facă sex cu «Tata cel mare» (Big Daddy) văzute în mesajele pornografice influenţează comportamentul bărbaţilor care se apleacă asupra copiilor ca să îi sărute seara la culcare. Cât de des neurotransmiţătorul chimic a fost declanşat, creând o dorinţă sexuală faţă de copil? Păpuşile, codiţele, cântecele de grădiniţă, ursuleţii de pluş, toate simbolurile copilăriei asociate cu mesajul pornografic ajung să aibă puternice conotaţii sexuale în capul acestor părinţi. Atunci, tatăl sau ruda apropiată va fi cuprinsă de dorinţă, teamă, dar şi ruşine în a-l viola pe copil, viol care, de obicei, are loc în timpul somnului, când copilul este cel mai vulnerabil şi cel

327 Riesman, J., op. cit., p. 28.

mai puţin capabil să opună rezistenţă.”[328] Poate că va reuşi să se controleze, însă până când? Dacă va continua vizionarea pornografiei pedofile, îi va fi tot mai greu să controleze războiul interior.

În SUA, abuzul sexual împotriva copiilor a crescut între 1980 şi 1990 cu 322%. În Anglia mai mult de 36% din toate violurile raportate la poliţie au avut ca victime copii şi adolescenţi sub 16 ani.[329] *O* statistică realizată în anul 2004 arăta că în America, 15% dintre abuzurile sexuale erau îndreptate împotriva copiilor sub 12 ani şi 29% împotriva adolescenţilor cu vârste cuprinse între 12 şi 17 ani.[330]

Fiind prea timid, pornografia l-a transformat într-un pedofil incestuos

MĂRTURIE: „Un bărbat de 30 de ani, necăsătorit, cu o viaţă socială activă, are un istoric de dependenţă pornografică. Fiind prea timid şi prea puţin educat pentru a invita femei adulte la întâlniri şi a avea o relaţie, a început să aibă relaţii intime cu nepoatele lui, în vârstă de patru şi, respectiv, şapte ani, fapt care a culminat cu molestarea lor sexuală repetată. Activităţile sexuale explicite pe care le viziona în pornografia «pentru adulţi» i-au alimentat şi mai mult apetitul sexual şi interesul pentru copiii respectivi.

Simţindu-se vinovat pentru ceea ce făcea, ulterior a mers la un specialist, pentru consiliere. Însă, din cauza faptului că statul în care locuia avea o lege a anulării confidenţialităţii în astfel de cazuri, a fost raportat autorităţilor pentru abuzarea sexuală a acelor copii. Datorită atitudinii lui cooperante şi a faptului că avusese iniţiativa să meargă la un psiholog, a fost eliberat condiţionat, a primit tratament psihoterapeutic pe termen

328 Riesman,]., op. cit., p. 24.

329 A. Walker, C. Kershaw, S. Nicholas, (2006) Crime in England and Wales 2005/06 (PDF). Home Office Statistical Bulletin (July 2006 /12/06).

330 U.S. Department of Justice, National Crime Victimization Survey, 2004.

lung şi astăzi duce o viaţă mai apropiată de normal.”[331]

Între instinctul de reproducere şi relaţia de dragoste

Cum de a ajuns omenirea să fie prinsă în această uriaşă criză a sănătăţii mentale pe care o presupune consumul de pornografie? Cum de a ajuns omul să se comporte mai rău decât oricare dintre animale? Răspunsul este simplu: A fost convins încetul cu încetul că nu este decât un animal mai evoluat şi, ca atare, trebuie să renunţe la valorile sale morale şi spirituale care îl definesc ca om, îmbrăţişând cu toată puterea consecinţele satisfacerii instinctului sexual. Sensul profund al sentimentului de dragoste a fost înlocuit de dorinţa sexuală, ataşamentul sufletesc a fost substituit de exacerbarea excitaţiei şi a plăcerii sexuale şi, în consecinţă, viaţa de familie a fost înlocuită cu o viaţă sexuală complet liberalizată.

Într-adevăr, instinctul de reproducere este extrem de important pentru existenţa lumii vii, căci prin el devine posibilă perpetuarea speciilor. De legile sale nu poate face abstracţie niciun animal, chiar dacă anumite condiţii de existenţă nu-i permit întotdeauna să se reproducă. Şi la om acest instinct este unul dintre cele mai puternice, suficient ca să-i marcheze viaţa. Însă spre deosebire de animale, omul poate să-l ignore pentru atingerea unui ideal mai înalt sau a unui sentiment mai puternic cum ar fi, spre exemplu, dragostea.

Oricine ştie sau simte acest lucru: determinant pentru fericirea omului nu este libidoul, ci nevoia de afecţiune, de susţinere emoţională, de dragoste. Dovada acestui fapt o avem, în faptul că niciodată în istoria umanităţii nimeni nu s-a sinucis pentru că nu a putut să copuleze, însă nu puţini au fost aceia care au renunţat la viaţă din cauza unei iubiri neîmpărtăşite. Sau, bunăoară, numeroase femei care şi-au pierdut soţii în diverse circumstanţe ale vieţii au preferat să-şi crească copiii singure, rămânând fidele iubirii celei dintâi. Chiar şi

331 Cline, V.B., op. cit., p. 4.

monahismul mărturiseşte faptul că omul poate atinge idealul unei vieţi liniştite şi fericite, fără a suferi de pe urma nesatisfacerii instinctului de procreare.

Aşadar, deşi constatăm şi la om existenţa unui puternic instinct de reproducere, pe care se întemeiază de altfel perpetuarea speciei umane, acesta nu este determinant, şi se manifestă aproape întotdeauna în contextul unei nevoi şi mai importante a persoanei umane, nevoia de a iubi şi a fi iubit, nevoia de afectivitate.

Până acum, nimic nou. Acest lucru este recunoscut de toate culturile şi religiile umanităţii, de întreaga literatură universală. Doar că în urmă cu jumătate de secol acest punct de vedere a fost contestat în cadrul a ceea ce s-a numit „revoluţia sexuală” Mai concret, ruperea sexualităţii de dimensiunea ei afectivă şi transformarea relaţiei sexuale într-un fel de sport sau divertisment a debutat odată cu hipermediatizarea experimentelor pe care Kinsey[332] le-a făcut la jumătatea secolului trecut.

El este primul care avansează ipoteza că sănătatea fizică şi psihică depinde de frecvenţa orgasmelor sexuale. De la el încoace, începe să i se rezerve masturbării un rol central în sexualitatea umană, fiind transformată într-un fel de tabu, deşi experienţa clinică a doctorilor de pretutindeni susţinea până la începutul secolului al XX-lea că aceasta este cel mai nociv comportament pentru sănătatea omului. Plecând de la cele două cărţi scrise de Kinsey[333], mass-media a promovat liberalizarea sexualităţii în sensul exultării aventurilor amoroase ale unei sexualităţi scoase complet de sub auspiciile relaţiilor maritale.

---

332 Revoltător este faptul că Guvernanții de atunci ai Americii au acceptat așa zisele rezultatele unui studiu care vorbea despre orgasmul avut de copii aflați între vârste de cinci luni și paisprezece ani. Mai mult, nici astăzi nu se dorește condamnarea practicilor așa-zis științifice ale lui Kinsey, deși există persoane care mărturisesc că au fost violate sistematic de tată sau de alte persoane, plătite fiind de Kinsey pentru aceasta.

333 Comportamentul sexual al bărbaților (1948) și Comportamentul sexual al femeii (1953)

Deşi Kinsey şi toţi ceilalţi care au condus revoluţia sexuală susţineau că omul va atinge, prin intermediul orgasmului, cele mai ridicate standarde de sănătate biologică şi mentală, precum şi fericirea, realitatea dovedeşte contrariul. Oamenii sunt astăzi, în epoca pornografiei, anxioşi şi bolnăvicioşi, depresivi şi extrem de nefericiţi. Depresia a ajuns deja una dintre cele mai răspândite boli de pe glob, în schimb, cercetări mai noi dovedesc faptul că relaţia sexuală normală presupune o rată a bolilor mult mai redusă decât oricare dintre perversiuni – sexul anal, oral, masturbarea etc. –, chiar mai redusă decât sexul „protejat”[334]. De asemenea, o viaţă armonioasă de familie oferă protecţie în faţa bolilor şi a stresului, iar părinţii care-şi înconjoară copiii cu dragoste sunt cei mai longevivi[335].

Toate aceste date au impulsionat cercetarea neurochimiei şi neurobiologiei actului sexual, ajungându-se la constatări de-a dreptul şocante pentru cei familiarizaţi cu propaganda dusă în ultimele decenii sub auspiciile revoluţiei sexuale. Studiile demonstrează în mod evident că scoaterea sexualităţii din contextul afectiv al relaţiilor maritale îl introduce pe individ în cercul vicios al anxietăţii şi al depresiei, al dependenţei de sex şi al confruntării cu patologii de tot felul.

Efectul de mahmureală

Efectul de mahmureală, ce urmează orgasmului sexual, e cel mai mare duşman al relaţiei sexuale, şi chiar un factor de risc pentru sănătatea individului, atunci când se exagerează cu transformarea actului sexual în mijloc de agrement. Mahmureala, fenomen întâlnit tot mai des şi într-o formă tot mai gravă în zilele noastre, este după cât se pare frâna pe care natura umană însăşi o pune în faţa

334 Frdhlich P, C Meston, Sexual functioning and self-reported depressive symp- toms among college women, / Sex Res. 2002 Nov;39(4):321-5.

335 Cal Tech, Parent that takes care of offspring tends to outlive the other parent, study shows, (1998) Retrieved November 4, 2004 from Cal Tech press release Web site.

transformării sexului în divertisment. El este vinovat şi de răcirea relaţiilor dintre soţi, de certuri şi chiar de divorţul unor cupluri în care totul părea să meargă perfect[336]. În ce constă această mahmureală, care este logica ei şi cum poate fi ea depăşită? Care este explicaţia faptului că actul sexual poate conduce în anumite situaţii la un dezechilibru în viaţa individului? De răspunsul la aceste întrebări depinde înţelegerea corectă a modului în care relaţia dintre bărbat şi femeie poate avea un viitor şi poate asigura fericirea acestora. Pentru aceasta trebuie să cunoaştem mai bine neurobiologia relaţiei sexuale şi a raporturilor conjugale, stăruind asupra a trei dintre cei mai importanţi actori ai actului sexual: dopamina, prolactina şi oxitocina.

Dopamina moderează dorinţa, determină excitarea şi contactul sexual

Cel mai bun indicator al interesului privind o altă persoană şi al excitaţiei sexuale este emisia de dopamină. Ea semnalizează semnificaţia deosebită a acestui act prin inducerea unei euforii intense la debutul excitaţiei sexuale. Dopamina constituie prima recompensă şi poate cea mai puternică pe care o primeşte din punct de vedere neurologic şi psihologic omul care se implică într-un act sexual. Valul de dopamină pe care-l induce însă orgasmul este mult mai mare decât cel produs de oricare alt comportament plăcut din viaţa omului. Nivelul este aproape patologic, iar acest lucru a fost demonstrat prin experienţele de imagistică cerebrală.

În anul 2003, colectivul de cercetare condus de olandezul G. Holstege a constatat, folosind tomografia cu emisie de pozitroni, că excitaţia sexuală, şi mai ales orgasmul, activează aceleaşi regiuni corticale ca şi heroina, la o intensitate comparabilă cu efectul dat de acest drog. Este vorba de Zona Ventrală Tegumentară şi

336 J.K. Kiecolt-Glaser, et al., (2001), Marital Stress: Immunological, Endocrinological, and Health Consequences, Retrieved November 4 2004, from Ohio State University Web site.

alte regiuni unde se înregistrează o puternică emisie de dopamină[337].

Această uriaşă recompensă se explică prin importanţa pe care o joacă actul copulator în perpetuarea speciei. Căci dopamina nu numai că anunţă o recompensă, fiind ea însăşi o recompensă prin euforia pe care o induce, dar şi motivează individul să urmărească satisfacerea comportamentul respectiv. Fără această recompensă, din punct de vedere organic, omul, nu ar mai fi determinat să aibă un contact sexual. Faptul este demonstrat de libidoul scăzut al persoanelor cu deficit de dopamină.

În mod natural însă, excesul de dopamină chiar şi pe un interval scurt de timp are un revers negativ. Creierul dă semne de adaptare la noua situaţie şi micşorează receptivitatea receptorilor la dopamină, adică face în aşa fel încât efectele acesteia să fie diminuate. Acest mecanism generează în timp dependenţa de comportamentul sau situaţia care a indus valul iniţial de euforie. Spunem „în timp”, pentru că e nevoie de mai multe sesiuni de excitaţie puternică la intervale scurte de timp pentru a conduce la modificări de durată în mecanismele recompensei dopaminergice. Acest lucru se produce în cazul consumatorilor de pornografie în numai câteva săptămâni.

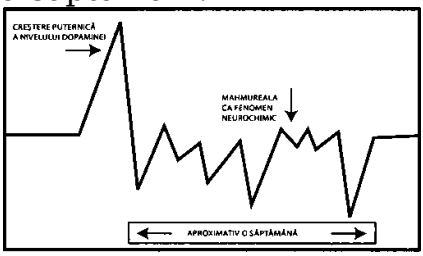

Efectul de mahmureală durează în jur de o săptămână, în funcţie de gradul de epuizare dat de stres, de viaţa sexuală sau datorat lipsei afectivităţii la realizarea relaţiei intime.

Tendinţa de scădere a receptivităţii la dopamină, în

337 G. Holstege et al., Brain Activation during Human Male Ejaculation, Journal of Neuroscience, 08 octombrie 2003, 23 (27)::9185-9193.

cazul ogasmului, nu e decât un alt mecanism de control al excitaţiei, o reacţie de apărare a organismului. Dacă nu ar exista această reacţie, probabil că oamenii ar tinde să repete tot mai mult comportamentul respectiv până şi-ar produce grave leziuni corticale şi o epuizare totală[338].

În acest punct, putem începe să înţelegem cauza stării de indispoziţie şi mahmureală care urmează în genere actului sexual. Cercetările demonstrează, că, într-adevăr, după valul mare de dopamină produsă de orgasm, aceasta va scădea împreună cu nivelulţestos teronului[339] şi receptorii androgeni. Acesta ar fi primul motiv al stării de mahmureală specifică sfârşitului actului sexual. Experienţele au demonstrat că la om această stare durează cel puţin osăptămân a, în unele cazuri chiar mai mult[340]. În cazul celorlalte primate, experienţele dovedesc că această retragere durează pe parcursul a două săptămâni. În acest timp, şoarecii nu mai resimt atracţie faţă de partenerele lor chiar dacă acestea se află în perioada de maximă fertilitate[341].

Fenomenul se explică nu numai prin încercarea organismului de a se reface în urma consumului excesiv produs de actul sexual. Se pare că rolul principal în această reacţie îl are codificarea genetică a procesului sexual, care este deosebit de interesant pentru creier şi hormoni, până în momentul copulaţiei. Odată realizată

338S -a observat că șoarecii au refuzat mâncarea sau împerecherea, apăsând pe pedală până au căzut epuizați. Vezi Olds, J., și Milner, P. (1954), Jurnalul de Psihologie și fiziologice comparative, 47, 419-427.

339 Jiang, M.; Xin, J.; Zou, Q.; Shen, J.W., „A research on the relationship between ejaculation and serum testosterone level in men", J. Zhejiang University of Science, No. 4(2), martie/aprilie 2003, pp. 236-40 și M. Jiang, Periodic changes in serum testosterone levels after ejaculation in men, Sheng Li Xue Bao. 2002 Dec 25;54(6):535-8.

340 M. Jiang , Xin J, Q Zou , JW Shen, A research on the relationship between ejaculation and serum testosterone level in men, J Univ Sci Zhejiang. 2003 Mar-aprilie; 4 (2) :236-40.

341 S. Putnam, et al. Testosterone restoration of copulatory behavior correlates with medial preoptic dopamine release in castrated male rats, Horm compor. mai 2001; 39: 216-24.

însămânţarea se încheie această etapă, urmând perioada graviditătţii şi naşterea copilului.

Actul sexual determină mai întâi o creştere puternică a nivelului de dopamină, care este urmată după încetarea acestuia de o cădere bruscă a acesteia, scădere care poate dura câteva zile. Efectul este cu atât mai puternic cu cât persoana respectivă se excită mai des sau are mai multe orgasme sexuale.

La consumatorii de pornografie, acest mecanism este determinant pentru apariţia dependenţei. Maximele valului de dopamină sunt urmate de minime din ce în ce mai scăzute, instalându-se depresia şi celelalte simptome corelate cu deficitul de dopamină. Omul tinde aproape inconştient să se întoarcă la comportamentul respectiv, pentru a-şi recăpăta plăcerea de a trăi. Astfel, succesiunea maxime-minime de dopamină va conduce la dependenţă.

Exces de dopamină	Deficit de dopamină	Nivel normal de dopamină
Dependenţă	Dependenţă	Motivaţie
Anxietate	Depresie	Sentiment de bine; satisfacţie
Comportament compulsiv	Lipsa de plăcere şi bucurie	Plăcerea, bucuria de a realiza ceea ce-ţi propui
Fetişuri sexuale	Lipsa de iniţiativă	libido sănătos
Dependenţă sexuală	Incapacitatea de a iubi	sentimente bune faţă de alţii
Risc privind comportamentul sexual – aventuri	Libido scăzut	

sexuale		
agresiune	Deficit de atenţie cu hiperactivitate	Aşteptări realiste
Psihoză	Tulburare de anxietate socială	Dragoste paternă şi maternă
Schizofrenia	Comportamentul antisocial	

Dacă numai nivelul de dopamină ar scădea, individul ar fi tentat să se întoarcă imediat la actul sexual pentru a se simţi din nou bine. Căci scăderea dopaminei e însoţită de o stare de indispoziţie, de depresie. Dar noua experienţă sexuală nu face decât să adâncească şi mai mult căderea ulterioară a dopaminei. Şi iarăşi s-ar repeta actul până la epuizare. În acest fel, individul ar fi marcat de o permanentă schimbare de dispoziţie care ar face năucitoare viaţa sa intimă. Acest lucru se petrece după cum am putut constata anterior în cazul consumului de pornografie, unde stimulii excitatorii sunt prea puternici pentru a se mai putea bloca pe termen lung creşterea dopaminei. În mod normal însă, organismul mamiferelor dispune de un alt mecanism de blocare a excitaţiei sexuale şi a creşterii rapide a dopaminei. Acesta de datorează prolactinei.

Prolactina moderează starea de satietate sexuală

Prolactina îndeplineşte mai multe funcţii în organismul uman, între care se află şi reglarea comportamentului sexual. În timp ce dopamina scade după orgasm, prolactina creşte imediat, atât la bărbaţi, cât şi la femei, acţionând ca un mecanism de saţietate sexuală[342].

Cercetările desfăşurate până în prezent nu ne pot spune care sunt nivelurile prolactinei în următoarele două

342 TH. Kruger, et al. (2003). Spedficity of the neuroendocrine response to orgasm during sexual arousal in men, Bulletin et Memoires de l Academie Royale de Medecine de Belgique 157(7-9) :383-90.

săptămâni după încheierea unui act sexual. Aceasta pentru că studiile realizate au măsurat nivelul hormonilor numai în intervalul de o oră şi neurotransmiţătorilor din sânge sau salivă de la încheierea orgasmului. Studiile îi determină însă pe cercetători să susţină că prolactina ar putea rămâne la un nivel ridicat până la o săptămână după actul copulator[343].

Desigur, nivelul prolactinei nu va fi atât de ridicat în timpul săptămânii de după întâlnirea trupească precum este pe parcursul primei ore, însă va fi suficient de mare pentru a afecta starea noastră de spirit şi comportamentul. În situaţii de stres, prolactina creşte, determinând sentimente de descurajare şi disperare, fapt care explică problemele care apar în multe relaţii intime.

---

343 Spre exemplu, la șobolan, și în genere la celelalte mamifere, prolactina continuă să rămână ridicată timp de două săptămâni după împerechere. Vezi: E. Polston, and al. (2001). NMDA-mediated activation of the medial amygdala initiates a downstream neuroendocrine memory responsible for pseudopregnancy in the female rat. Journal of Neuroscience 21 (11) :4104-10.

De asemenea, în studiile făcute pe consumatorii de cocaină s-a constatat că retragerea cocainei (care, ca și actul sexual, produce multă dopamină) nivelul prolactinei crește și necesită două săptămâni pentru a reveni la niveluri normale. C. Contoreggi, et al. (2003). Treatment-seeking inpatient cocaine abusers show hypothalamic dysre- gulation of both basal prolactin and cortisol secretion, Neuroendocrinologie 78:154-162 .

Și nu în ultimul rând, efectul inhibitor pe care prolactina îl are asupra nivelului de testosteron ne îndreptățește să afirmăm că în săptămâna de după încheierea unei relații sexuale, cât trebuie ca testosteronul să revină la nivelul său normal, valorile prolactinei vor rămâne mai ridicate. Vezi: Huang JY WJ, Yeh, SF Kan, et al. Effects of hyperprolactinemia on testosterone production in rat Leydig cells, J Cell Biochem. 2001; 80 (3) :313-320.

Relaţia dintre dopamină şi prolactină

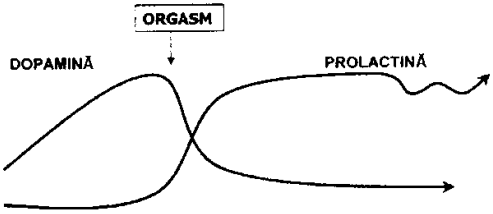

Problemele de care se plâng adesea cuplurile la capătul „lunii de miere" pot fi asociate cu uşurinţă unui nivel ridicat de prolactină, în condiţii în care lista acestor probleme seamănă mult cu simptomele hiperprolactinemiei[344].

Excesul de prolactină la femei	Excesul de prolactină la bărbaţi
Pierderea libidoului	Pierderea libidoului
Schimbările de dispoziţie / descurajare, depresie	Schimbările de dispoziţie descurajare, depresie
Ostilitate, anxietate	Scăderea potenţei sexuale
Dureri de cap, tulburări de vedere	Dureri de cap, tulburări de vedere
Simptomele menopauzei, chiar şi atunci când cantitatea de estrogen este suficientă	Infertilitatea
Semne de creştere a concentraţiei de ţestosteron	Nivelul scăzut de ţestosteron
Creştere în greutate	Creştere în greutate

344 Heaton Jeremy. Prolactin: An integral player in hormonal politics, Contemporan Urologie, iunie 2003; 15:17-25.

Aşadar, mahmureala este un fenomen natural care indică în primul rând faptul că actul sexual îşi are finalitatea în reproducerea speciei şi nu este, pur şi simplu, un furnizor oarecare de plăceri euforice, relaxare şi divertisment. Scăderea dopaminei şi creşterea prolactinei sunt doar două dintre componentele perturbării stării de sănătate sau a celei psihologice un timp după actul sexual. Aceste fenomene, în cazul omului, pot să fie atenuate mult până la a trece neobservate, însă numai în anumite condiţii. Ele explică în mare măsură indispoziţia, irascibilitatea, anxietatea şi celelalte stări negative care pot urma actului sexual pentru câteva zile, vizibile mai intens la persoanele slăbite din cauza oboselii sau a stresului excesiv. Mai întâi să ne oprim puţin asupra Efectului Coolidge căci şi acesta explică anumite aspecte ale sexualităţii umane.

Efectul Coolidge sau despre saturaţia sexuală în raport cu acelaşi partener

Termenul provine de la o anecdotă atribuită preşedintelui american Calvin Coolidge. Acesta, în timpul unei vizite întreprinse într-o fermă, îşi exprima nedumerirea asupra modului cum proprietarul reuşește să obţină atât de multe ouă cu un număr mic de cocoşi. Fermierul susţine că fiecare cocoş este capabil „să-şi facă datoria” de mai multe ori pe zi. Doamna Coolidge îi spuse: „Te rog, spune asta şi domnului preşedinte” Când Preşedintele a trecut prin faţa găinilor şi i s-a vorbit despre cocoş și despre remarca soţiei, a întrebat: „Cu aceeaşi găină, de fiecare dată?” Fermierul sublinie că de fapt este vorba de o altă găină, de fiecare dată alta, numărul acestora fiind mai mare decât al masculilor. Preşedintele a dat uşor din cap, zicând: „Spune-i asta Doamnei Coolidge”.

Efectul de saturaţie a fost constatat la toate speciile de mamifere, mai ales la masculi, şi într-o mai mică măsură şi la femele. Spre exemplu, dacă un şoarece este adus în prezenţa unei femele în perioada de fertilitate el va

copula până când se va instala starea de saturaţie. Nivelul de dopamină va coborî şi aşa rămâne până la aproximativ 15 zile[345]. Deci perechea nu-l mai interesează deloc. Dacă însă este adusă o nouă femelă, imediat se constată o creşterea a nivelului de dopamină[346], adică a interesului sexual şi a excitaţiei. Şoarecele va copula din nou până se instalează din nou saturaţia. Deşi organismul cobaiului este din ce în ce mai epuizat, acesta va continua să copuleze până va cădea jos în nesimţire.

De ce fiecare nou partener va stimula atenţia, adică creşterea nivelului de dopamină şi o nouă excitaţie sexuală? Se pare că noutatea în genere are darul acesta de a suscita atenţia prin emisia unei mai mari cantităţi de dopamină[347]. Pe de altă parte, instinctul de reproducere e atât de puternic, încât masculul trece peste impasul epuizării şi copulează până se prăbuşeşte.

Apare şi în cazul omului efectul Coolidge? Desigur. Acesta explică tendinţa multor bărbaţi şi femei de a-şi căuta alţi parteneri de sex sau explică atracţia sexuală sporită pe care o poate exercita altă persoană de sex opus, chiar dacă din punct de vedere al relaţiilor sexuale conjugale, apetitul sexual este foarte redus, dacă nu şi inexistent.

Şi totuşi, ne putem pune întrebarea: Cum se explică faptul că în pofida atâtor „impedimente naturale” privind relaţiile sexuale cu un singur partener, dintotdeauna oamenii şi-au întemeiat familii care au rezistat în cele mai multe cazuri până la moartea lor, având o viaţă echilibrată şi fericită? Cum se explică faptul că viaţa armonioasă de familie este cel mai bun indicator pentru sănătate şi longevitate? Explicaţia ne-o oferă înţelegerea rolului pe

345 S. Putnam, et al. Testosterone restoration of copulatory behavior correlates with medial preoptic dopamine release in castrated male rats, Horm compor. mai 2001; 39: 216-24.

346 D. F. Fiorino, Dynamic Changes in Nucleus Accumbens Dopamine Efflux During the Coolidge Effect in Male Rats, Volume 17, Numărul 12, Eliberarea din 15 iunie 1997 pp. 4849-4855.

347 h ttp://www. medi calnewstod ay. com/articles/48722. php

care oxitocina îl joacă în relaţiile conjugale, în sănătatea trupească şi cea psihică a fiecăruia dintre noi.

Oxitocina sau hormonul ataşamentului şi al dăruirii altruiste

Mahmureala sau perturbarea pe care o provoacă în viaţa organismului creşterea nivelului de prolactină şi scăderea dopaminei poate fi de o intensitate mai mică sau mai mare. Unii abia o sesizează – în chipul unor uşoare indispoziţii şi irascibilităţi, în timp ce la alţii se ajunge până la patologii din cele mai grave. Factorii de risc, cum sunt masturbarea şi celelalte perversiuni sau relaţiile sexuale practicate în scop recreativ, precum un sport oarecare, pe fondul stresului şi al epuizării, conduc în tot mai multe cazuri la sindromul bolii postorgasmice (Post Orgasmic Illness Syndrome) [348], care durează între patru şi şapte zile după un act sexual oarecare. Dureri de articulaţii, iritare a ochilor, stare de epuizare, dureri de genunchi şi de cap, ameţeli, anxietate, slăbirea concentrării şi alte probleme cognitive îi luptă într-un grad mai ridicat sau mai scăzut pe aceşti oameni. Simptomatologia aceasta este tot mai des întâlnită astăzi în epoca dezlănţuirii pornografiei şi a aventurilor sexuale, apărând mai intens după câţiva ani de batjocorire a propriilor resurse trupeşti şi sufleteşti.

Cum de se poate ca nevinovatul act sexual să poată produce atâtea supărări în viaţa omului, contrar celor susţinute de Kinsey şi de o întreagă industrie a sexului? De ce, înainte vreme, lucrurile acestea erau total necunoscute, şi chiar astăzi sunt foarte puţin evidente pentru cei mai mulţi dintre oamenii care au o viaţă de familie armonioasă? Explicaţia ne-o dă oxitocina, hormonul ataşamentului, al afectivităţii şi al dragostei.

Acest minunat hormon se eliberează în organism atunci când este evocată sau este împărtăşită dragostea.

---

348 Jane MRCP Ashby, David Goldmeier, CASE REPORT: Postorgasm Illness Syndrome—A Spectrum of Illnesses, The journal of Sexual Medicine, Volume 7, Issue 5, pa- ges 1976-1981, May 2010.

Spre exemplu, în momentul în care unui bărbat îi este arătată poza soţiei sale îi creşte cantitatea de oxitocină din sânge. Tot aşa se întâmplă când o femeie vede poza său soţului iubit. De asemenea, nivelul de oxitocină creşte în organismul părinţilor când se reportează la copilul lor[349], mai cu seamă atunci când mama îşi ţine în braţe copilul. Orice manifestare de tandreţe, mângâierile, îmbrăţişările, vorbele de încurajare, toate acestea măresc cantitatea de oxitocină. De asemenea, cu cât soţul şi soţia se iubesc mai mult, cu atât sporeşte cantitatea de oxitocină care însoţeşte actul sexual, orgasmul şi starea postorgasmică. Ce înseamnă aceasta?

Oxitocina poate contracara într-o măsură mai mică sau mai mare efectele negative ale efectului de mahmureală. Acest hormon minunat ajută la recuperarea rapidă a organismului după efortul actului în sine şi întreţine starea pozitivă şi de receptivitate a celuilalt. Eliberarea oxitocinei pe parcursul actului sexual cimentează şi mai mult relaţia dintre soţ şi soţie.

Afectivitatea, mângâierile, manifestările dragostei, crescând nivelul de oxitocină, contribuie la sănătatea omului şi nu orgasmul, care mai mult o dezechilibrează. De aceea, relaţiile armonioase dintre soţi, întemeiate pe dragoste, înţelegere şi sprijin emoţional, sunt un bun indicator pentru sănătate. Astfel se explică de ce părinţii care iubesc şi-şi ocrotesc copiii sunt mult mai longevivi decât ceilalţi.

Nivelul de oxitocină creşte şi numai la o atingere şi o susţinere din partea soţului sau a soţiei; la femei, mai ales, cantitatea mai mare de oxitocină are un efect de protecţie cardiovasculară, de reducere a tensiunii arteriale[350]

---

349 R. Feldman, variațiile naturale în îngrijirea mamei și a paternă sunt asociate cu modificări sistematice în oxitocina urma unui contact parinte-copil, Psychoneuroendocri- nology, sept. 2010; 35 (8) :1133-41. Epub 2010 februarie 12.

350 M. Karen, Effects of Partner Support on Resting Oxytocin, Cortisol, Norepinephrine, and Blood Pressure Before and After Warm Partner Contact, Psychosomatic Medicine, (2005) 67:531-538

Oxitocina contracarează efectele cortizonului – hormonul stresului – crescând mult rezistentă la stres, adică, implicit, contribuie la creşterea imunităţii[351].

S-a demonstrat, de asemenea, că oxitocina susţine individul în faţa stresului psihosocial[352].

Interacţiile sociale sau familiale producătoare de oxitocină ajută în procesul de vindecare şi de creştere[353].

Oxitocină joacă un semnificativ rol anxiolitic (reduce anxietatea) [354] şi are un efect calmant[355][356].

La încheierea actului sexual, oxitocină contribuie la diminuarea efectului de mahmureală (reduce anxietatea şi depresia şi recuperează mult mai repede consumul substanţial produs de actul în sine) bineînţeles, atunci când relaţia este mediată de sentimentul de dragoste. Cercetările au dovedit că în cadrul manifestării sentimentului de dragoste, oxitocină mediază activarea circuitului de recompensă şi măreşte cantitatea de dopamină din mezolimbic[357].

---

351 Jean-Jacques Legros, Oxytocin mediates the antidepressant effects of mating behavior in male mice, Neuroscience Research, Volume 68, Issue 2, October 2010, Pages 151-153. Uvnas-Moberg K, M Petersson, Oxytocin, a mediator of anti-stress, well-being, social interaction, growth and healing, Psychosom Z Psychother Med. 2005; 51 (1) :57-80.

352 M. Heinrichs et al. Social support and oxytocin interact to suppress cortisol and subjective responses to psychosocial stress, Biol Psihiatrie. 15 decembrie 2003; 54 (12) :1389-98.

353 Uvnas-Moberg K, M Petersson, Oxytocin, a mediator of anti-stress, well-being, social interaction, growth and healing, Psychosom Z Psychother Med. 2005; 51 (1) :57-80.

354 M. Tops, Anxiety, cortisol, and attachment predict plasma oxytocin, Psychophysiology 2007 May; 44(3).

355 O injecție cu oxitocină poate calma un șobolan aflat într-o cușcă plină cu șobolani anxioși. Agren, G. & Lundeberg, T. (2002). Social stress blocks energy conservation in rats exposed to an oxytocin-injected cage mate, Neuroreport 13(11):1415-9.

356 M. Waldherr și I. D. Neumann, Centrally released oxytocin mediates mating-induced anxiolysis in male rats, Proc Acad. Sci Natl SUA A. 2007 octombrie 16; 104 (42) 16681-16684.

357 LJ. Young and Z. Wang, The neurobiology of pair bonding, Nat. Neurosci. 7 (2004), pp. 104S-1054. Full Text via CrossRef I View Record

Niveluri mari de oxitocină sunt asociate cu ataşamentul faţă de părinţi şi sunt invers proporţionale cu stresul psihologic şi cu simptomele depresive[358]. Adică, oxitocină joacă şi un rol antidepresiv.

Oxitocină reduce pofta de mâncare. Şi ajută la o recuperare mai rapidă în urma consumului de droguri şi alcool. De aici putem înţelege rolul extraordinar pe care-l pot juca cei apropiaţi în curele de dezintoxicare[359].

Oxitocina reduce, de asemenea, pofta de dulciuri[360]. În timp ce zahărul scade cantitatea de oxitocina.

Oxitocina creşte receptivitatea sexuală şi contracarează impotenţa[361].

Oxitocina contribuie la stabilirea de relaţii sociale, este implicată în construirea unei relaţii de încredere între oameni[362] şi sporeşte generozitatea[363].

Oxitocina îmbunătăţeşte capacitatea de a intui starea mentală a celorlalţi atunci când te afli în contact cu ei[364].

9

Adică, ajută la procesul de socializare.

La copiii cu autism se înregistrează niveluri reduse de oxitocină în sânge, lucru pentru care acest hormon se

---

in Scopus I Cited By in Scopus (228).

358 1. Gordon, Oxytocin and cortisol in romantically unattached young adults: associations with bonding and psychological distress,. Psihofiziologie mai 2008; 45 alineatul (3) :349-52. Epub 2008 februarie 04.

359 Kovacs GL, Samyai Z, Szabo G (1998) Oxytocin and addiction: a review. Psycho- neuroendocrinology 23:945-962.

360 Billings LB, Oxytocin and addiction: a review, Psychoneuroendocrinology noiembrie 1998; 23 (8) :945-62.

361 Pedersen CA, Boccia ML: Oxytocin maintains as well as initiates female sexual behavior: effects of a Highly selective oxytocin antagonist.

362 M. Kosfeld et al. 2005. Creșteri Oxytocin increases trust in humans, Natur 435:673-676.

363 Zak, Stanton PJ, AA, Ahmadi, A. 2007. Oxytocin increases generosity in humans. PLoS ONE 2 (11): 1128.

364 G. Cupole, et al., Oxytocin improves "mind-reading" in humans, Biol Psihiatrie. 15 martie 2007; 61 (6) :731-3. Epub 2006 29 noiembrie.

consideră că poate juca un rol esenţial în sprijinirea recuperării hadicapului[365].

Oxitocina ajută de asemenea în vindecarea mai rapidă a rănilor şi asigură protecţie în faţa bolilor cardiovasculare[366].

Contribuie la reducerea durerii[367].

Studiile au scos în evidenţă şi un rol al oxitocinei în protecţia împotriva infecţiilor şi a inflamaţiilor[368].

Oxitocina reduce teama. Creşterea nivelului de oxitocina inhibă stresul reacţiei de apărare produsă de creşterea adrenalinei – hormonul de luptă sau fugă[369].

Oxitocina măreşte viteza de vindecare. Experienţele au ne arată că hamsterul se vindecă de două ori mai repede atunci când se află în compania unui alt hamster, decât atunci când este izolat[370]

Oxitocina reduce comportamentul antisocial. Administrarea de oxitocină normalizează comportamentele sociale la animalele ce prezintă schizofrenie[371].

---

365 http://www.popsci.com/scitech/article/2008-02/compassion-cure?page=

366 Courtney E. Detillion, Social facilitation of wound healing, Psychoneuroendocrinology Volumul 29, Nr 8, septembrie 2004, Pagini 1004-1011; JP. Gouin, Comportament marital, oxitocina, vasopresină, și vindecarea rănilor, Psychoneuroendocrinology, august 2010; 35 (7) :1082-90. Epub. 2010 februarie 09.

367 Robinson DA, Oxytocin mediates stress-induced analgesia in adult mice, / Physiol. 15 aprilie 2002; 540 (Pt 2) :593-606.

368 SO.Işeri, et al. Oxitocina protejează împotriva daunelor induse de sepsis-multiple de organ: rolul de neutrofile, / Res Surg. 01 iunie 2005; 126 (1) :73-81.

369 D. Huber, Vasopressin and oxytocin excite distinct neuronal populations in the central amygdala, Science. 2005 Apr;308(5719):245-8

370 Glasper, ER & DeVries, AC 2005. structura socială influențează efectele de locuințe perechi pe vindecarea rănilor. Brain Behavior și Imunitate, 19:61-68.

371 P.R. Lee, et al., Social interaction deficits caused by chronic phencyclidine administration are reversed by oxytocin, Neuropsychopharmacology. 2005 Oct;30(10):1883-94.

Oxitocina poate explica de ce, de asemenea, între diferite specii de primate, părinţii care-şi îngrijesc mai bine copiii trăiesc în mod semnificativ mai mult[372].

Conform unor cercetări realizate în 2004, oxitocina joacă un rol protector în cancerul de prostată[373].

Rezultate recente sugerează că oxitocina poate proteja împotriva dezvoltării cancerului de sân sau ajută în încetinirea progresiei acestuia[374].

În cazul existenţei unor tumori, oxitocina inhibă proliferarea celulelor neoplazice, fie ale cancerului mamar sau uterin, fie ale altor tipuri de cancer[375].

Rolul oxitocinei în prevenirea cancerului de sân este deja recunoscut ştiinţific, fiind şi brevetată tehnica în sine. Problema este aceea că utilizarea preparatului este mult mai puţin eficientă decât o poate face oxitocina produsă în chip natural, prin susţinerea emoţională şi afectivitatea resimţită sau împărtăşită de femeie[376].

Nu numai la om oxitocina mediază şi consolidează ataşamentul. Se pare că la cele mai multe dintre mamifere se petrece o creşterea a nivelurilor oxitocinei după împerechere. Aceasta ar avea ca sens întărirea ataşamentului între cei doi parteneri pe perioada gestaţiei şi a naşterii puilor. La multe dintre specii, în această perioadă, masculul îşi susţine femela. Legătura între

372 Caltech Parent that takes care of offspring tends to outlive the other parent, study shows.(1998) Retrieved November 4, 2004 from Cal Tech press release Web site

373 Cassoni P, et al., Evidence of oxytocin/oxytocin receptor interplay in human prostate gland and carcinomas, Int J Oncol. 2004 ct;25(4):899-904.

374 Mattie Topuri, Individual differences in emotional expressivity predict oxytocin responses to cortisol administration: Relevance to breast cancer?, Biological Psychology, Volume 75, Issue 2, May 2007, Pages 119-123.

375 P. Cassoni et al., Oxytocin and Oxytocin Receptors in Cancer Cells and Proli- feration, Journal of Neuroendocrinology, Volume 16, Issue 4, pages 362-364, April 2004.

376 http://investor.nastech.com/phoenix.zhtml?c=83674&p=irol-newsArticle&ID=7 14964&highlight=

nivelul oxitocinei şi ataşament a fost demonstrată pe şoareci, prin injectarea de oxitocină în creierul acestora. Efectul a fost acela de consolidare a ataşamentului faţă de perechea sa şi de scădere totală a interesului pentru alte femele.

La oameni însă lucrurile nu sunt atât de simple. Independenţa noastră faţă de condiţionările instinctului este suficient de mare, încât producţia de oxitocină să nu fie legată atât de actul sexual, cât de afecţiune şi dragoste, de manifestări de ordin sufletesc. Există, mai ales astăzi, o mulţime de bărbaţi care-şi părăsesc femeile chiar la naşterea pruncilor, nu mai vorbim de faptul că atâtea femei îşi leapădă pruncul din pântece fără a lua în considerare trauma de ordin psihic, neurologic şi organic pe care aceasta o produce. Mai cu seamă în cadrul consumului de pornografie, al aventurierismului erotic şi al perversiunilor sexuale, oxitocina este insuficientă pentru a asigura un confort psihic, o stare pozitivă şi sentimentul împlinirii. Mai curând frustrarea este aceea care defineşte viaţa sexuală a celui care a apucat pe căile pornografiei şi a libertinajului sexual.

În condiţiile unei vieţi sexuale desprinse de dimensiunea relaţiei afective, care ar fi trebuit să o determine, efectul Coolidge îl va împinge pe individ să-şi caute un partener mai atrăgător. Dacă dragostea dintre soţ şi soţie este puternică şi este alimentată permanent prin diverse gesturi şi manifestări, mai ales prin naşterea de copii, nivelul de oxitocină va fi ridicat şi, din punct de vedere organic şi psihologic, cei doi nu vor simţi nevoia unui alt partener. Actul sexual nu va avea puterea să zdruncine această relaţie, decât dacă se abuzează de el, sau dacă se deviază în vreo perversiune. Subminând sentimentul prin cultivarea plăcerii egoiste, aceasta va arunca în aer familia.

Aşadar, în perspectiva mai noilor descoperiri din domeniul neurobiologiei actului sexual, teoria orgasmelor cât mai intense şi mai multe este extrem de nocivă pentru

cei care vor să-şi întemeieze o familie. Mult sex înseamnă, inevitabil, un şi mai mare dezechilibru psihosomatic, prin cronicizarea stării de mahmureală. În acest context, pe soţi nu-i va mai lega decât dependenţa de sex, şi aceasta până când vor găsi un alt partener – Efectul Coolidge. Adică omul se va comporta, pur şi simplu, precum mamiferele poligame, dezinteresate de viitorul puilor lor.

Dar nu numai viaţa de familie este pusă în pericol prin exacerbarea vieţii sexuale, eventual şi prin perversiuni şi masturbare. Viaţa sexuală dezorganizată, transformată într-un mijloc de divertisment, conduce la valori mari ale prolactinei şi ale prostagrandinei E_2, importanţi factori de risc în apariţia a multe boli, mai ales a cancerului de prostată, de sân, de col uterin sau a altor formaţiuni tumorale.

În acelaşi timp însă, oxitocina pe care o induce în organism afecţiunea şi dragostea împărtăşite de cei doi soţi este un factor esenţial de sănătate, după cum am putut constata anterior. Oare rata uriaşă a bolilor cardiace şi a celor metabolice, a cancerelor şi a bolilor de nervi nu ar putea să-şi găsească explicaţia în revoluţia sexuală care a promovat sexul patologic în detrimentul relaţiei afective şi a susţinerii emoţionale a soţilor în familie?

Oxitocina nu este numai hormonul ataşamentului dintre bărbat şi femeie în cadrul relaţiilor conjugale. Niveluri mari de oxitocină se înregistrează în toate actele altruiste, de dăruire de sine şi de dragoste. Aceasta explică de ce multe mame tinere pot să-şi crească copiii singure, fără a fi înnebunite, după cum insinuează unii, de lipsa vieţii sexuale. Oxitocina care apare în sângele mamei atunci când îşi ţine copilul în braţe sau când se gândeşte cu îngrijorare şi dragoste la el e suficientă pentru a asigura echilibrul sufletesc şi o stare de spirit pozitivă. Asta, bineînţeles, dacă respectiva femeie nu este afectată puternic de o imagerie pornografică sau nu a reuşit să depăşească dependenţa de sex, de care suferise mai înainte de a avea copilul. Tot aşa, oxitocina poate explica

de ce monahii şi alţi oameni credincioşi, a căror dăruire de sine şi dragoste faţă de Dumnezeu este mult sporită, sunt foarte liniştiţi, sănătoşi şi bucuroşi, deşi nu au nimic de-a face cu relaţiile sexuale.

Privind lucrurile din această perspectivă, actele sexuale nu sunt determinante sub nicio formă pentru sănătatea şi fericirea omului. Desigur, în cadrul vieţii conjugale, acestea împlinesc dragostea prin rodirea ei întru naşterea de prunci, însă în niciun caz nu pot fi socotite, cel puţin pe temei psihologic şi neurologic, indispensabile pentru liniştea şi fericirea individului. Acest lucru nu va putea fi înţeles de aceia care şi-au lăsat mintea pradă fantasmelor erotice, excitându-şi simţurile. Fără să-şi dea seama, aceştia au contribuit ei înşişi la propria condiţionare, la condiţionarea pavloviană a unor reacţii psihologice şi organice extrem de nocive. Astfel că au ajuns să se excite sexual în contexte neutre sau să se autostimuleze imaginativ, resimţind patologic nevoia descărcării orgasmice. Astfel s-au prins singuri în lanţurile cercului vicios al dependenţei sexuale, în care orgasmele, deşi par să satisfacă nevoia şi să liniştească, nu fac altceva decât să alimenteze prin mecanismele descrise anterior neliniştea şi anxietatea, starea de indispoziţie şi de nervozitate. Aceasta, în prima fază, căci, în timp, îşi face loc uzura psihică şi neurologică, epuizarea şi depresia. După mai multe schimbări ale partenerului şi partide de sex din cele mai inedite, individul se simte tot mai golit, mai uscat sufleteşte, abia atunci realizând că a fost prins într-un cerc vicios din care nu mai vede scăpare. De aici încolo se instalează depresia severă, corelată adesea cu consumul drogurilor şi al medicamentelor şi cu gândul tot mai intens la sinucidere. Şi, din păcate, cincisprezece la sută dintre cei ce suferă de această cumplită boală ajung la sinucidere.

Pornografia şi sexul liberal, factori de depresie

Statisticile spun că peste câţiva ani depresia va fi a doua boală ca răspândire pe glob. În America şi în multe

state din Europa s-a ajuns deja ca depresia să afecteze 15% din populaţie. România se află şi ea într-un eşalon fruntaş, deşi în urmă cu douăzeci de ani ne aflam mult în urma tuturor ţărilor „dezvoltate”. Însuşi faptul că depresia afectează mai degrabă societăţile avansate economic şi chiar persoanele cu o anumită poziţie socială ne poate face să înţelegem că nu sărăcia este cauza acesteia.

În România însă, dacă luăm în considerare rata uriaşă a sinuciderilor în rândul tinerilor cu vârste cuprinse între 9 şi 18 ani – 30 – 40% din total, după declaraţiile doctorilor de la Spitalul de Psihiatrie „Alexandru Obregia” din Bucureşti –, putem bănui că rata persoanelor depresive e cu mult mai mare.

De ce au ajuns tinerii români la o asemenea rată a sinuciderilor, care anunţă parcă un fel de genocid psihologic al poporului român? Motivele sunt mai multe:

— Lipsa afectivităţii părinţilor;

— Confuzia şi haosul social;

— Băutura, drogurile de tot felul, inclusiv etnobotanicele etc.

Există, desigur, o mulţime de motive care pot fi invocate şi care trebuie neapărat luate în seamă ca importanţi factori de risc, dar între toţi aceştia eşuarea într-o sexualitate promiscuă de la vârste fragede joacă un rol esenţial. Iată doar câteva dintre motive:

efectul de mahmureală, datorat dezechilibrului indus de orgasm asupra nivelurilor dopaminei şi noradrenalinei, nefiind contracarat de acţiunea oxitocinei, prin lipsa relaţiei afective, conduce repede la nemulţumire şi schimbarea partenerului;

epuizarea sexuală cauzată de transformarea relaţiilor sexuale într-un exerciţiu cotidian;

dependenţa de un sex impersonal, lipsit aproape complet de sentimente, în care excitaţia este obiectivul central;

frustrarea determinată de lipsa de dragoste şi de atenţie din partea partenerului care te foloseşte ca pe un

obiect sexual;

egoismul acestui sex impersonal, în care fiecare urmăreşte asiduu propria plăcere, lipseşte pe om de beneficiile oxitocinei, cea care ajută cel mai mult la stabilirea echilibrului organic şi mental a individului, protejându-l în faţa stresului şi conferindu-i o stare psihică pozitivă de încredere în sine şi de receptivitate a celorlalţi. Prin toate acestea, actul sexual devine un mecanism vicios, care epuizează şi neliniştește individul, iar acesta găseşte tot mai puţine resurse psihologice şi fiziologice. Omul este împins astfel până la un grad ridicat de deznădejde, care culminează în multe cazuri cu sinuciderea[377]. Există deja o mulţime de studii care demonstrează relaţia cauzală dintre debutul vieţii sexuale la o vârstă timpurie şi rata depresiilor şi a sinuciderii[378].

Oricum, factorul principal de risc în epoca noastră pentru o parcurgere rapidă a tuturor stadiilor degenerescenţei este pornografia. Nu trebuie să uităm nici perversiunile sexuale, care, ca nişte elemente reprezentative ale libertinajului sexual şi alte culturii pornografice, joacă un rol esenţial în apariţia depresiei şi, în general, în slăbirea sănătăţii şi în declanşarea bolilor.

Sexul oral, anal şi masturbarea: factori de boală organică şi tulburare mentală

Dacă dai o căutare pe internet sau deschizi o revistă la modă, interesându-te sau nu subiectul vieţii sexuale, este aproape imposibil să nu te confrunţi cu o mulţime de recomandări privind sexul oral şi masturbarea. Prezentate ca ultime descoperiri în domeniul sexualităţii umane, aceste acte sunt descrise cel mai adesea la modul superlativ, găsindu-li-se o mulţime de avantaje, că te şi întrebi dacă nu e mai bine să renunţi complet la relaţia

377 See Hallfors DD, Waller MW, Ford CA et al., Adolescent depression and suicide risk: association with sex and drug behaviors, Am J Prev Med. 27 :224-230.

378 Rector, R, Johnson, K; Noyes, L. Sexually Active Teenagers Are More Likely to Be Depressed and to Attempt Suicide, Heritage Foundation, 2003.

sexuală normală. Şi unii chiar au tendinţa să o înlocuiască, după cum noi înşine am constatat în investigaţiile desfăşurate de-a lungul timpului. Şi totuşi, studiile recente demonstrează contrariul: oricare relaţie perversă, desfăşurată aşadar altfel decât actul sexual normal, conduce la grave tulburări mentale şi la probleme fiziologice majore.

De ce nu se spune adevărul? De ce nu sancţionează aproape nimeni în presă minciuna care distruge viaţa a milioane de oameni numai în România, ducându-i la depresie şi disperare? Cercetătorul Stuart Brody ne dă un răspuns la această întrebare: „Aceste afirmaţii [de recomandare a perversiunilor] izvorăsc din confluenţa unor prejudecăţi politice, a unor metode de cercetare neperformante şi a unei credulităţi ce nu pune în discuţie cele auzite (opiniile ştiinţei de popularizare) ”[379].

Vom reproduce în continuare doar câteva dintre studiile care demonstrează uriaşul potenţial patologic al sexului oral, anal şi al masturbării. Rămâne doar ca tinerii să fie informaţi pentru a şti că trebuie să aleagă între sănătate şi boală, între împlinirea unei vieţi de familie şi dezagregarea psihică.

Studiile recente scot în evidenţă faptul că există o mare diferenţă din punct de vedere fiziologic, psihologic şi neurologic între actul sexual normal şi celelalte forme de excitare şi obţinere a orgasmului[380]

În primul rând, masturbarea şi sexul oral etc. nu produc suficientă prolactină, cât să fie necesară obţinerii sentimentului de saţietate după orgasm.

„Cercetările indică faptul că creşterea prolactinei în urma orgasmului este implicată într-o buclă de feedback, care serveşte pentru a reduce excitarea prin inhibarea

379 Stuart Brody, Penile - vaginal intercourse is better: evidence trumps ideology, Sexual and Relationship Therapy, Vol. 21, No. 4, Nov. 2006.

380 Stuart Brody, Vaginal orgasm is associated with better psychological function, Sexual and Relationship Therapy, Volume 22, Issue 2 May 2007, p. 173 - 191.

proceselor dopaminergice centrale şi, probabil, periferice. Amploarea creşterii post-orgasmic a prolactinei este astfel un indice neurohormonal de saţietate sexuală.[381]”.

Folosindu-se datele de la trei studii realizate pe bărbaţi şi femei implicate în masturbare sau contact sexual normal s-a constatat că magnitudinea creşterii de prolactină în urma actului sexual normal este cu 400% mai mare decât în urma masturbării[382]. Aceasta dovedeşte că masturbarea, ca şi sexul oral, nu dau saţietate, adică lasă un permanent sentiment de frustrare ce reclamă repetarea actului. De fapt, lipsa de prolactină ne arată că excitaţia nu va fi suficient inhibată, fapt care va determina creşterea nivelului de anxietate, a nerăbdării reluării actului sexual. Nivelele crescute de dopamină şi noradrenalină vor afecta celula nervoasă după mecanismele discutate anterior şi vor conduce la comportament obsesivo-compulsiv şi la dependenţă. Lipsa saţietăţii face ca actele sexuale perverse să nu ofere satisfacţia necesară. Restul de excitaţie sexuală va genera anxietate, irascibilitate, stare de nervozitate şi, în timp, se va instala depresia.

Psihologic vorbind, toate perversiunile degradează sentimentul dragostei, până îl transformă într-o indiferenţă egoistă: „fiecare cu plăcerea lui”. Celălalt este folosit precum un obiect sexual, lucru deprimant, la un moment dat, mai ales pentru femeie. Dar nu numai prolactina nu mai creşte suficient în cazul masturbării şi a actelor perverse. Din cauza secătuirii dragostei, oxitocina va rămâne la nivele mult prea mici ca să mai poată ajuta individul să depăşească efectul de mahmureală sau neajunsurile epuizării sexuale. În genere, aceste acte sunt un izvor permanent de nemulţumire şi stres psihologic. Asta determină şi apariţia tulburărilor mentale, mai ales la femeie.

---

381 Stuart Brody și Tillmann HC Kriigerb The post-orgasmic prolactin increase following intercourse is greater than following masturbation and suggests greater satiety, Biological Psychology, Vol. 71, Issue 3, March 2006, p. 312-315.

382 Idem.

Masturbarea şi celelalte perversiuni generează depresie într-un studiu realizat în anul 2004, pe un lot de 914 femei, s-a constatat că sindromul de depresie majoră pe durata vieţii este corelat cu o creşterea a ratei de masturbare şi un nivel scăzut de plăcere fizică în cadru relaţiilor sexuale normale[383].

Acelaşi lucru a fost constatat şi într-un alt studiu realizat pe 47 de adolescente. În acest studiu însă, s-a observat o legătură inversă existentă între depresie şi masturbare, în mod evident, cele două comportamente sunt asociate[384].

Perversiunile şi debutul bolilor psihice într-un studiu desfăşurat în 2008 ce a ţinut sub observaţie 94 femei portugheze, s-a constatat că relaţiile sexuale anormale – sex oral, anal, masturbare – implică o rată mai mare de folosire a mecanismelor de apărare imatură (immature psychological defense mechanisms), adică o mai mare rată a fantazării autiste, a agresiunii pasive şi a somatizării (transformarea sentimentelor negative faţă de alţii în sentimente negative în raport cu propriul corp: dureri, boală, anxietate). Sporirea simptomatologiei mecanismelor de apărare imatură în cazul actelor perverse este sinonimă cu manifestările care apar în tulburările de panică, în depresie, în tulburările de anxietate socială şi în tulburările obsesivo-compulsive[385].

Într-un studiu realizat în anul 2002 pe 54 de femei şi 39 de bărbaţi, Stuart Brody descoperă o legătură de proporţionalitate între comportamentul sexual anormal şi apariţia alexithimiei. Această afecţiune este, în general,

---

383 Jill M. Cyranowski et al., Lifetime Depression History and Sexual Function in Women at Midlife, Archives of Sexual Behavior, Vol. 33, Nr 6, 539-548, DOI: 10.1023/B.

384 Fröhlich P, C Meston, Sexual functioning and self-reported depressive symptoms among college women,] Res Sex. nov. 2002; 39 (4) :321-5.

385 S. Brody RM Costa, Vaginal orgasm is associated with less use of immature psychological defense mechanisms, Sex / Med. mai 2008; 5 alineatul (5) :1167-76. Epub 2008 04 martie.

caracterizată de o deficienţă în identificarea emoţiilor şi în diferenţierea între emoţiile şi senzaţiile fizice ale excitaţiei emoţionale. Alexithimia presupune şi dificultatea de comunicare a emoţiilor către ceilalţi, precum şi o reducere a capacităţii imaginative. Persoanele suferinde de această afecţiune nu pot să recunoască emoţiile celorlalţi şi se implică mult mai slab în sarcini ce privesc comunicarea interemisferică[386]. Alexithimia în seamă întâmpinarea de dificultăţi emoţionale şi psihice în construirea şi menţinerea relaţiilor, deşi mai ales femeile resimt dureros această dizabilitate[387]. În cadrul relaţiilor intime, alexithimia este un indicativ al insatisfacţiei, al nemulţumirii privind persoana celuilalt, în fond o problemă în comunicarea interpersonală[388].

Problemele emoţionale produse de actele sexuale anormale sunt de aşteptat atâta timp cât, psihosomatic, acestea creează un stres foarte mare şi îl închid pe individ în orizontul egoist al propriei pofte. Din păcate, oamenii care pornesc pe acest drum ajung mai devreme sau mai târziu să se trezească că au suferinţe psihice, fără să înţeleagă însă care este cauza.

Există o literatură ştiinţifică care se îmbogăţeşte continuu, privind valorizarea actelor sexuale în funcţie de indicii de bine psihologic şi fiziologic. Având în vedere aceste criterii, cercetătorii constată astăzi ceea ce din punctul de vedere al gândirii tradiţionale însemna firescul. La capătul a cincizeci de ani de propagandă a revoluţiei sexuale, iată că ştiinţa simte nevoia reîntoarcerii la adevăr. Din studiul realizat de R. Costa şi S. Brody, rezultă că

386 Stuart Brody, Alexithymia Is Inversely Associated With Women's Frequency of Vaginal Intercourse, Archives of Sexual Behavior, Voi. 32, No. 1, February 2003, pp. 73-77 (C 2003).

387 Colin Hesse, Affection mediates the impact of alexithymia on relationships, Per- sonality and Individual Differences, Volume 50, Issue 4, April 2011, Pages 451-456.

388 T.P. Humphreys et al. Alexithymia and satisfaction in intimate relationships, Personality and Individual Differences, Volume 46, Issue 1, January 2009, Pages 43-47.

satisfacţia, intimitatea, încrederea şi dragostea sunt asociate numai actului sexual normal[389].

Şi la bărbaţi autoerotismul masturbator este asociat cu diverse afecţiuni. Din punct de vedere organic, masturbarea este asociată cu probleme de erecţie, cu un nivel scăzut de ţestosteron. Psihologic vorbind, vinovăţia resimţită de persoanele care se masturbau este corelată cu probleme psihice şi cu probleme relaţionale[390] În acelaşi timp, problemele erectile induse de masturbare sunt strâns legate în ecuaţia scăderii dorinţei sexuale faţă de o relaţie sexuală normală cu o femeie[391], a anxietăţii şi depresiei, precum şi a complicaţiilor care conduc la creşterea mortalităţii cardiovasculare[392].

Actele sexuale perverse, odată pătrunse în viaţa intimă a cuplului, fie din motive de curiozitate, fie impuse de un partener deja „virusat”, sau numai pentru că sunt la modă, substituie tot mai mult actul sexual normal. După cum am arătat anterior, ele schimbă paradigma relaţiei intime, de la o relaţie interpersonală către una individualistă cuplată la cutia de viteze a unui motor imaginativ, fantasmatic. În consecinţă, confruntat cu frustrările de natură organică şi psihologică ale lipsei de dragoste sau ale neputinţei de a mai iubi, omul ajunge să cadă tot mai mult pradă gândurilor de deznădejde, de sinucidere. Mecanismul infernal al unei sexualităţi lipsite de dimensiunea relaţiei afective uzează şi distruge în timp psihicul şi nervii omului. Cale de întoarcere există, însă

---

389 Costa RM, S Brody, Women's relationship quality is associated with specifically penile-vaginal intercourse orgasm and frequency,] Sex marital, Nu. 2007 lul-Sep; 33 (4) :319-27

390 G. Corona, Autoeroticism, mental health, and organic disturbances in patients with erectile dysfunction, / Sex Med., 2010 Jan;7(l Pt 1):182-91.

391 G. Corona et al. Psychobiological correlates of women's sexual interest as perceived by patients with erectile dysfunction, J Sex Med. 2010 Jun;7(6):2174-83.

392 E. Bandini, Severe depressive symptoms and cardiovascular risk in subjects with erectile dysfunction, / Sex Med. 2010 Oct;7(10):3477-86.

trebuie mult efort şi un anume meşteșug, după cum se va putea constata în continuare.

Terapia dependenţei de pornografie

Mai devreme sau mai târziu, majoritatea consumatorilor de pornografie ajung să-şi dorească din toată inima să se poată elibera de aceasta, de iadul în care s-a transformat viaţa lor. Lucrul nu este însă chiar atât de simplu, căci, odată ajuns dependent, nu mai este suficient să vrei să te poţi lăsa, trebuie să afli şi voinţa sau puterea să faci acest lucru. Cu alte cuvinte, ai nevoie de ajutor. De aceea s-a şi dezvoltat atât de mult în ultimii ani psihoterapia dependenţei sexuale.

Dependenţa înseamnă, în primul rând, dereglarea unor sisteme corticale, cum ar fi cele ale producţiei de dopamină, noradrenalină şi serotonină. Nicio altă activitate nu te mai poate motiva suficient în afara comportamentului care a generat dependenţa, în cazul nostru vizionarea de pornografie sau orice fantasmă sau act care mai poate induce excitaţia sexuală. Căci, relaţiile conjugale fireşti nu mai spun mare lucru dependentului de sex. Apoi, problemele pe care le ridică consumul de pornografie sunt de natură psihologică: scăderea respectului de sine, izolarea socială, pierderea capacităţii de comunicare şi, mai presus de toate, reveriile şi coşmarurile erotice care nu mai dau pace minţii. Ce putem face?

În România, nu s-a dezvoltat încă psihoterapia dependenţei de sex, astfel încât e mai greu de aflat o persoană potrivită să acorde un real ajutor. De altfel, după cum observa Patrick Cames, riscul ca înşişi terapeuţii să ajungă dependenţi de sex e destul de mare, în condiţiile în care se află permanent în contact cu persoane obsedate de acest lucru[393].

393a decvate, «puse în practică». După cum afirmă acest medic, «una din descoperirile care au rezultat din ancheta noastră a fost că femeile dependente, care solicită ajutor psihoterapeutic, sunt adesea abuzate sexual de către terapeuții lor».
De asemenea, ratele de asigurări pentru malpraxis ale terapeuților au

Dar românii au un avantaj în faptul că tradiţiile şi credinţa, mediul natural şi relaţiile comunitare nu au fost cu totul distruse. Încă mai există repere ale normalităţii, mai ales în direcţia relaţiilor dintre oameni, care sunt mult mai vii şi mai omenoase decât în Occident. Cu toate acestea, dat fiind agresivitatea acestui tip de dependenţă, e bine de ştiut care sunt câteva dintre concluziile la care a ajuns cercetarea occidentală în domeniu, atât în ceea ce priveşte tehnicile psihoterapeutice, cât şi factorii de risc. Vom începe cu cei din urmă pentru că sunt mai uşor de evitat, putând constitui un punct de plecare în cadrul terapiei.

Factorii alimentari

Epuizarea sexuală pe care o provoacă pe termen lung pornografia şi masturbarea înseamnă apariţia unei disfuncţii la nivelul axei hipotalamus-hipofiză-suprarenale-testicule/ovare şi afectează, de asemenea, ficatul şi pancreasul. În genere, imunitatea slăbeşte, individul confruntându-se cu o mulţime de suferinţe şi afecţiuni. Toate acestea produc o puternică stare de slăbiciune, o stare de epuizare nervoasă, care nu-i permite omului să se mai lupte cu dependenţa. Pur şi simplul nu mai are forţă şi nu mai întrevede speranţa unei altfel de vieţi. Sistemele de emisie a dopaminei, serotoninei şi noradrenalinei sunt afectate suficient cât să apară depresia şi anxietatea. Acestea sunt cele care determină neurologic întoarcerea la pornografie sau drog.

Având în vedere acestea, se recomandă o alimentaţie cât mai bogată în vitamine, minerale şi enzime pentru a uşura funcţiile digestive şi hepatice şi pentru a contribui la refacerea organelor afectate. Este de dorit, aşadar, o dietă bogată în vegetale – fructe, legume – cât mai multe crudităţi, ceaiuri sau bitter de plante, precum şi orice

---

crescut vertiginos în ultimii ani, în parte din cauza proceselor intentate unui număr semnificativ dintre colegii lor, care au abuzat sexual sau au exploatat pacienți în timpul tratamentului. Acest lucru indică faptul că acest comportament sexual compulsiv constituie o problemă chiar și pentru specialiștii din branșa terapeuților." V. Cline, op. cit.

supliment alimentar care susţine refacerea ficatului şi a sistemului nervos. Ca terapie pentru dezintoxicare, metoda Gerson dă rezultate deosebite.

Din suplimentele alimentare recomandate de dr. M Richards, reţinem:

Complexul de vitamine B, în special vitaminele El, B_3, B_6, B9 şi B_{12}. Vitamina B_3 reduce senzaţiile de anxietate şi depresie şi favorizează transformarea triptofanului în serotonină. Vitamina B_{12} s-a dovedit eficientă atât în depresii cât şi în alte afecţiuni neuropsihiatrice.

Vitamina C (1 – 2 g pe zi) contribuie la sinteza neurotransmiţătorilor, întăreşte imunitatea şi favorizează absorbţia fierului şi a calciului.

Sunt esenţiale şi vitaminele: A, D, E; mineralele: Ca, Mg, Zn, K, Seleniu; suplimentele: Ginkgo Biloba, Ginseng, Omega 3, Coenzima Q10, ulei de peşte sau oricare alt protector hepatic.[394] De mare importanţă este consumul aminoacizilor triptofan şi tirozină din care se sintetizează serotonină, dopamina şi noradrenalina. Aminoacizii se găsesc în cantitate mare în germenii de cereale, dar pot fi luate şi separat ca extracte naturale.

Nu este recomandată carnea, mai cu seamă cea cumpărată din comerţ, fiind încărcată de hormoni. Aceşti hormoni pot interveni negativ în metabolismul hormonal al organismului, întreţinând starea de boală sau agravând-o. Trebuie evitaţi, de asemenea, conservanţii şi aditivii alimentari, care, la rândul lor, intoxică organismul. Glutamatul, de pildă, care şi aşa este produs în exces în organism din cauza stării prelungite de excitare sexuală la care acesta este supus, în condiţiile în care se va afla în exces şi în alimente consumate, va accentua procesul de neurotoxicitate, adică de distrugere a celulei nervoase. Din păcate, acesta este prezent în aproape orice produs din came, în chipsuri, sosuri, în tot ce presupune folosirea unui potenţator de gust.

---

394 http://cure-erectile-dysfunction.org/persistent-sexual-arousal-syndrome-symp- toms/280

Desigur, drogurile, băutura, fumatul trebuie eliminate cu totul. Chiar medicamentele trebuie luate cu mult discernământ, pentru a nu intoxica în plus organismul. În genere, orice excitant precum nessul, ciocolata, cafeaua şi chiar zahărul sunt extrem de nocive. În schimb, sunt recomandate mierea, polenul lăptişorul de matcă şi celelalte produse apicole.

Evitarea circumstanţelor favorizante consumului

Ca şi în cazul consumului de droguri sau a altor dependenţe, este necesar să fie evitate conjuncturile care favorizează consumul, cel puţin prin presiunea amintirii sau a obişnuinţei. Din păcate, pornografia îşi întinde plasa asupra multora dintre aspectele sau situaţiile vieţii omului modern. Dintre toate, computerul şi internetul ocupă primele locuri. De exemplu, terapeuţii recomandă ca pe perioada dezintoxicării să fie evitat cât mai mult calculatorul şi internetul. Sunt dependenţi care au aşa de bine fixată asociaţia internet-pornografie, încât, atunci când se apropie de tastatură, încep imediat să se excite sexual[395]. Dacă, totuşi, nu poate fi evitată munca pe computer şi internet, este necesar să existe instalat programul care filtrează mesajele pornografice şi se recomandă ca să se aşeze computerul undeva la vedere, astfel încât prezenţa privirii celorlalţi să susţină hotărârea de a nu accesa mesaje porno. Mai există şi alte circumstanţe favorizante consumului de pornografie specifice fiecărei persoane. Toate acestea trebuie ocolite cât mai mult, mai cu seamă pe parcursul terapiei, fără însă a fi pierdute din vedere ulterior.

Lupta cu depresia

Pornografia, ca oricare altă dependenţă, induce aşa-zisul sevraj. În lipsa vizionării materialelor pornografice sau a actelor care produc excitaţie sexuală, îşi fac apariţia stările anxioase şi depresive, irascibilitatea, durerile etc. Sevrajul se instalează din cauza scăderii nivelului de

395 J. Brody, Cybersex Gives Birth to a Psychological Disorder, New York Times, 16 May 2000.

dopamină noradrenalină şi serotonină, dar şi a afectării altor mecanisme neuronale. Problema este aceea că toate aceste stări negative, mai cu seamă depresia, sunt cele mai bune aliate şi argumente ale consumului. Sub presiunea lor, greu se poate rezista. În cazurile avansate ale dependenţei, depresiile pot merge până la stări suicidale. Este esenţială înţelegerea fenomenului.

La început, pornografia provoacă excitaţie sexuală şi o anumită stare de euforie, dar, odată cu trecerea timpului, din cauza fenomenului de neuroadaptabilitate, se ajunge ca, în lipsa excitaţiei sexuale, să se instaleze depresia, anxietatea şi celelalte stări ce constituie sevrajul. Neurologic vorbind, apare o dereglare a comunicării interneuronale, la nivelul serotoninei, dopaminei şi noradrenalinei.

La început, depresia este mai slabă, însă se intensifică, devenind din ce în ce mai apăsătoare şi mai neliniştitoare. Creierul însă, în urma sesiunilor prelungite şi frecvente de excitaţie sexuală, este învăţat că pornografia este singura capabilă să anihileze starea depresivă. Este vorba de un fel de condiţionare în contextul căreia se dezvoltă exacerbat traseele neuronale ale excitaţiei sexuale şi ale descărcării orgasmice ca răspuns la stresul produs de sevraj.

Aşadar, când creşte nivelul depresiei, dependentul de pornografie caută aproape inconştient imaginile sau comportamentele erotice care să-i reducă stresul prin intermediul excitaţiei sexuale. Odată începută vizionarea, creşte excitaţia sexuală, dar şi anxietatea, până când are loc descărcarea orgasmică. Atunci se instalează o anumită stare de relaxare şi liniştire. Problema este că, odată cu avansarea dependenţei, intervalele de relaxare postorgasmică sunt tot mai scurte. Astfel că, din nou se instalează sevrajul şi dorinţa revenirii la consumul de pornografie. Acţiunea este ciclică, un ciclu vicios în care nivelul euforiei scade cu timpul, crescând însă nivelul stărilor depresive. Aceasta îl împinge pe consumator către

consumul unor cantităţi tot mai mari de drog, în cazul nostru către pornografie tot mai inedită şi mai violentă. Numai prin creşterea dozei poate fi anihilat parţial regresul stărilor euforice sau, mai corect, poate fi îndepărtate stările depresive care planează ameninţător. În stadiile foarte avansate ale epuizării sexuale, dispare complet orgasmul, iar individul se află hăituit de o suferinţă de care nu mai poate scăpa. Desigur, idealul e să înceteze consumul de pornografie, însă condiţionarea corticală nu îngăduie aceasta, şi nici obsesiile psihice asociate.

În acest context, în procesul terapeutic trebuie să se ţină seama de această problemă şi trebuie făcut în aşa fel încât depresiile să nu crească peste pragul în care condiţionarea îl aruncă pe dependent în braţele pornografiei. Căile sunt multiple:

— Trebuie evitat cât mai mult stresul, mai ales pe perioada terapiei, căci stresul constituie unul dintre principalii factori de risc în consumul de pornografie. Într-un studiu realizat în Statele Unite, 57% dintre consumatorii fideli au făcut uz de sexul online pentru a scăpa de stres”[396];

— Medicamentos, cu precizarea că nu trebuie luate antidepresive puternice, căci sunt extrem de toxice, şi dau la rândul lor dependenţă, împiedicând chiar refacerea sistemului dopaminergic. Unele dintre ele sunt foarte periculoase, distrugând mai mult decât reparând. Mai curând ar trebui îndreptată privirea către ceaiurile, uleiurile sau esenţele de plante care liniştesc tensiunea nervoasă, şi contribuie la un somn odihnitor (vezi valeriana, teiul, talpa gâştei etc.).

Aceeaşi acţiune ca a antidepresivelor, dar fără a da dependenţă sau alte efecte adverse, se constată şi în cazul administrării unor aminoacizi din care organismul

396 A. Cooper, N. Galbreath, and M.A. Becker, „Sex on the Internet: Furthering Our Understanding of Men with Online Sexual Problems," Psychology of Addictive Behavior 18 (2004): 223-30 (225).

sintetizează neurotransmiţătorii implicaţi în depresie şi anxietate: serotonina, dopamina şi nordrenalina. Extrasul de Griffonia simplicifolia – 5HTP este un metabolit al triptophanului şi un precursor direct al serotoninei. 100 – 200 mg pe zi pot reduce major simptomele slăbiciunii nervoase şi ale depresiei, îmbunătăţind starea de spirit şi dând un somn odihnitor. Serotonina este foarte importantă pentru acţiunea sa antibulimică, antifobică, antiobsesională, anticompulsivă, cât şi pentru controlul agresivităţii, al apetitului, emoţiilor, pentru inducerea calmului, somnului, deşteptării din somn, şi nu în ultimul rând, este esenţială în procesul cognitiv.

Aminoacizii fenilalanina şi tirozina sunt precursorii dopaminei şi ai noradrenalinei. Suplimentarea lor ajută la sinteza celor doi neurotransmiţători, adică la restabilirea funcţiilor pe care aceştia le reglează: motivaţia, memorizarea, atenţia, concentrarea şi învăţarea.

— Alimentaţia propusă la primul punct ajută la refacerea sistemului nervos şi a ficatului, a nivelelor de dopamină, GABA, endorfine etc., şi astfel diminuează simptomele sevrajului;

— Tratamentul cu venin de albine, fie administrat direct prin înţepături, fie prin injecţii este evidenţiat tot mai mult ca unul dintre cele mai eficiente în reabilitarea sistemelor dopaminergic şi epinefrinic. Apitoxinul poate fi una dintre soluţiile viitorului în tratarea dependenţei şi a Parkinsonului. Din păcate, nu poate fi o afacere pentru transnaţionalele farmaceutice, lucru pentru care e puţin probabilă răspândirea lui.

— Activităţile practice, efortul fizic, ieşitul în natură, grădinăritul etc. ajută mult pentru că eliberează mintea de povara gândurilor obsesive prin stoparea deprivării senzoriale impuse de viaţa la bloc, de beton şi plastic; trebuie să reţinem că în mod deosebit exerciţiile fizice zilnice intense pot ajuta mult omul să se elibereze de depresia ce urmează dependenţei de pornografie[397].

397 http://www.fitness.gov/mentalhealth.htm

Exerciţiile fizice *9*

Efortul fizic, sportul joacă un rol esenţial. Poate fi principala piesă a terapiei dependenţei de pornografie, fiindcă efortul susţinut produce o cantitate mare de endorfine, care, pe de o parte relaxează sistemul nervos contracarând efectul hormonilor excitatorii, iar pe de altă parte dau o stare de linişte şi euforie, care poate contrabalansa neurologic atracţia către euforia excitaţiei sexuale.

De asemenea, după studii realizate în ultimii ani, efortul fizic e capabil să ridice nivelele de serotonină, dopamină şi noradrenalină la fel de mult ca antidepresivele[398]. Este vorba de cel mai bun antidepresiv care ajută în toate funcţiile corticale, în tot ce înseamnă sănătatea a omului modern. Sute de studii vorbesc despre beneficiile exerciţiilor fizice pentru sănătatea mentală, dar în societatea românească acestea rămân aproape necunoscute. Nu este numai dezinteresul companiilor farmaceutice care luptă împotriva oricărui remediu natural al bolii psihice, fiindcă aceasta le aduce anual în jur de 80 miliarde de euro, ci trăim şi consecinţele unui mod de viaţă extrem de sedentar.

În faza iniţială a dependenţei, o jumătate de oră de două ori pe zi de efort fizic este suficient. Unele studii vorbesc de minimum 150 minute pe săptămână[399]. Cele mai eficiente exerciţii sunt cele aerobice, dar şi cele anaerobe joacă un rol important. Timpul alocat şi gradul de efort sunt cei doi factori de care depinde refacerea sistemului nervos şi a organismului în ansamblul lui. Însă legea este: cu cât mai mult efort fizic, cu atât mai repede se va putea depăşi, neurologic vorbind, tensiunea anxioasă a sevrajului produs de lipsa pornografiei. Din prima zi pot fi simţite îmbunătăţiri ale stării psihice, iar după 6 – 9 săptămâni se va putea constata un regres al afecţiunii.

---

398 T. L. Greer, H. M. Trivedi, Exercise in the TreatmentofDepression, Current Psychiatry Reports 2009,11:466-472.

399 Idem.

Sprijinul familiei

Un rol esenţial îl joacă soţia sau soţul, în cazul în care femeia e cea care consumă pornografie. Terapeuţii insistă ca soţul dependent să-şi mărturisească slăbiciunea, să nu o ascundă faţă de soţia sa, care va trebui să-l sprijine afectiv. Aceasta, bunăoară, când, într-adevăr, există dorinţa sinceră de a scăpa de dependenţă. Oricum, familiile închegate rămân cea mai puternică pavăză împotriva efectelor negative ale pornografiei[400]. În niciun caz nu trebuie făcut compromisul de a accepta deviaţia de la o viaţă conjugală firească, pentru că altfel femeia nu ar face decât să întreţină fantasmele sexuale ale soţului şi epuizarea sexuală corespunzătoarea oricărei perversiuni. Trebuie evitate certurile, reproşurile, îndeobşte stresul care decurge din acestea.

Lupta cu fantasmele

Una dintre problemele cele mai mari pe care le ridică pornografia este războiul cu fantasmele erotice. Imaginile şi filmele pornografice văzute sau perversiunile practicate de-a lungul timpului devin intruzive, constrângătoare şi obsesive. De fapt, războiul psihologic pe care-l duce pornografia împotriva psihicului uman se rezumă la aceste reverii şi coşmaruri pornografice care scapă de sub control, incitând, hormonal, la descărcarea sexuală.

Psihoterapeuţii recomandă folosirea unei tehnici numită paza minţii („safeguarding”)

„«Paznicul» reprezintă acele gânduri negative folosite pentru a întrerupe fanteziile sexuale. Ori de câte ori pacienţii au fantezii sexuale[401], aceştia sunt învăţaţi să-şi păzească gândurile; de exemplu, aceştia îşi pot reproduce mental imaginea unui gândac ce se târăşte pe corpul lor, sau un sistem de televiziune public ce le

400p attems of viewing x-rated movies (Maps # 37 to 39) and adultery (Maps # 73 to 75), http://www.mappingamericaproject.org/publications

401 Scott Aylwin, John R. Reddon, and Andrew R. Burke, „Sexual Fantasies of Adolescent Male Sex Offenders in Residential Treatment: A Descriptive Study," Archives of Sexual Behavior 34 (2005): 231-39 (233-35).

transmite gândurile, sau imaginea unui ofiţer de poliţie care le urmăreşte comportamentul sexual. Prin această metodă, participanţii învaţă cum să-şi întrerupă fanteziile şi, se crede, că aceasta înlocuieşte gradual vechea conexiune neurologică cu una diferită şi mai sigură/ [402]

Psihoterapia ortodoxă

Factorul religios este esenţial pentru eliberarea de pornografie. Cercetările demonstrează că viaţa religioasă ajută la eliberarea de pornografie mai mult chiar decât un mariaj fericit. „Kem (2004) a descoperit că fiecare unitate de creşterea a prezenţei la biserică era asociată cu o descreştere de 26 de procente din cota de consum de pornografie pe internet”[403].

În acest context, psihoterapia dependenţei de pornografie trebuie să aibă în vedere refacerea relaţiei omului cu Biserica. Aceasta mai cu seamă în contextul ultimelor cercetări din domeniul psihotereapiei, care arată că cea mai potrivită metodă de tratament psihoterapeutic pentru un popor este aceea care are în vedere tradiţiile şi religia acestuia. În acest context, studiul publicat de Asociaţia Americană pentru Psihologie recomandă pentru popoarele aflate într-un spaţiu al Ortodoxiei, folosirea cu prioritate a psihoterapiei ortodoxe. Aceasta ar trebui să aibă, aşadar, cele mai bune rezultate pentru români[404]. De altfel, psihoterapia ortodoxă are câteva avantaje faţă de celelalte psihoterapii, după cum vom vedea în continuare. Avantajele sunt date de experienţa bimilenară în tratarea sufletului omenesc, dar şi de avantajul de neegalat pe care îl are de a beneficia de ajutorul lui Dumnezeu.

Spovedania rupe cercul vicios al vinei, depresiei şi deznădejdii în primul rând, una dintre cele mai mari

402 Patrick F. Fagan, op. cit.

403 Stack, S., Wasserman, L, & Kem, R. (2004). Adult Social Bonds and Use of Internet PomographySocial Science Quarterly), 85(1), 75-88, apud. Manning, op. cit.

404 P. Scott Richards and Allen E. Bergin, Handbook of Psychotherapy and Religious Diversity, American Psychological Association, Washington, DC, first Edit. 1995, fourth Edit. 2006

greutăţi pe care le întâmpină cel cufundat în mocirla pornografiei este starea de vinovăţie care-l deprimă, îi scade respectul de sine şi-l deznădăjduieşte. Sentimentul de vinovăţie, deşi nu este întotdeauna conştientizat cu luciditate, îl face pe dependent să piardă încrederea în sine şi-l convinge că nu mai există drum de întoarcere, că de acum trebuie să meargă înainte orice ar fi. Psihologii încearcă să-l elibereze pe pacient de acest sentiment de vinovăţie, să-i redea încrederea în sine şi curajul de a se lupta cu boala, însă tehnicile psihoterapeutice nu sunt atât de eficiente, în acest punct, psihoterapia ortodoxă dă rezultate extraordinare. Aceasta pentru că vina nu este numai produsul unui complex psihologic oarecare. Ea se raportează la ierarhia de valori a individului şi are în vedere relaţiile de dragoste şi prietenie, încredere reciprocă şi sinceritate, toate cu caracter ontologic. Omul religios resimte mult mai dureros această vină, însă, totodată, el are posibilitatea să se elibereze de ea prin iertarea lui Dumnezeu, într-adevăr, spovedania face mai mult decât o mulţime de tehnici psihoterapeutice. Căci, atâta timp cât păcatul este iertat, omul se eliberează de povara sa şi poate nădăjdui într-o schimbare. El ştie că nimeni şi nimic nu mai are voie să-l judece atâta timp cât, instanţa supremă, Bunul Dumnezeu, l-a iertat. De această iertare, de micşorare sentimentului de vină şi de restaurarea încrederii în sine are neapărată nevoie bolnavul pentru a începe lupta cu el însuşi în cadrul procesului de vindecare.

Credinţa puternică premiză şi garanţie a însănătoşirii

O altă problemă pe care o întâmpină cel care vrea să renunţe la pornografie o constituie emoţiile puternice – euforie, anxietate, repulsie şi frică – pe care i le-au imprimat în corpul amigdalian imaginile pornografice. Acestea oferă suportul stărilor obsesive. A le şterge complet e un lucru imposibil, însă ele pot fi estompate sub presiunea unor alte experienţe emoţionale la fel de puternice, dar care să aibă un caracter pozitiv. Unele ca

acestea sunt prilejuite de trăirile religioase. Cu cât credinţa e mai puternică, cu cât dragostea faţă de Dumnezeu şi faţă de cei din jur e mai profundă, cu atât e mai uşoară vindecarea prin experierea stărilor de har pe care le prilejuiesc slujbele Bisericii.

Războiul cu fantasmele erotice

Războiul cu fantasmele pornografice şi *păzirea minţii* ca metodă de igienă mentală sunt cunoscute din cele mai vechi timpuri în cadrul învăţăturii psihoterapeutice a Bisericii. Dar, în loc de a propune asocierea imaginilor pornografice care asaltează mintea cu oarece grozăvii, psihoterapia ortodoxă îndeamnă la reflexia pe marginea gândului la moarte. Conştiinţa că suntem muritori, iar pornografia nu face decât să ne ruineze trupul şi să ne apropie moartea este mai mult decât un păzitor al minţii, mai cu seamă atunci când omul realizează că practicile pornografice îi distrug sufletul şi-l conduc la osândă veşnică. De asemenea, în ascetica ortodoxă, paza minţii include apelarea la ajutorul lui Dumnezeu de câte ori se iveşte atacul fantasmelor pornografice care irump din zona subconştientului. Chemarea numelui Domnului („Doamne, Iisuse Hristoase, miluieşte-mă!”), s-a constatat în psihoterapia ortodoxă, are cea mai mare putere în păzirea minţii. Terapia trebuie să se desfăşoare însă sub supravegherea unui iscusit duhovnic care nu numai că poate ierta păcatul prin taina mărturisirii, dar poate şi călăuzi sau susţine îndeaproape bolnavul pe calea vindecării.

Pornografia are un potenţial extraordinar în a devia atenţia, energiile şi sensul omului în lume. Mişcarea pe care o impune este aceea de închidere patologică a individului în el însuşi, o înşurubare în propriul ego obsedat egoist de obţinerea plăcerii şi hăituit de suferinţa tot mai mare pe care o experimentează cu timpul. Prin aceasta, mesajul pornografic desocializează şi însingurează, încât vindecarea nu poate veni decât prin parcurgerea drumului invers de la eu către ceilalţi, adică

prin comunicare şi dăruire până la lepădare de sine şi jertfă. Cine cunoaşte dragostea creştină, cine suferă pentru ceilalţi şi este milostiv, mult mai greu va fi prins în capcanele pornografiei şi mult mai uşor se va vindeca.

După cum ciuma se răspândea cu rapiditate în marile cetăţi, unde canalizările se realizau la suprafaţă şi contaminau adesea apa potabilă, tot aşa pornografia se răspândeşte cu prioritate acolo unde oamenii sunt bombardaţi permanent cu mesajul erotic – reclame stradale, ziare, reviste, televizor – unde slăbeşte comunicarea interpersonală, creşte stresul, nemulţumirea, izolarea etc. Aşadar, consumul de pornografie este şi el un simptom al vieţii bolnave pe care o trăieşte omul modern.

Familiile care reuşesc să se elibereze de hipnoza televiziunii şi a internetului, de privarea senzorială presupusă de viaţa la bloc şi cultivă întâlnirile cu prietenii au mai multe şanse să nu fie afectaţi de invazia pornografiei ce marchează lumea în care am ajuns să trăim. Toate cercetările privind terapia dependenţei demonstrează, de altfel, că viaţa cât mai mult simplificată, asemănătoare celei trăite odinioară, ajută cel mai mult la eliberarea din robia dependenţei şi recuperarea de pe urma acesteia.

Acest capitol se adresează în special acelora care, dintr-un motiv sau altul au ajuns dependenţi de pornografie, dar trebuie înţeles faptul că materialul de faţă nu şi-a propus să epuizeze subiectul.

Dependenţa sexuală este una dintre cele mai grave boli cu care se confruntă omul contemporan. Afecţiunea aceasta, mai mult decât oricare alta, marchează omul atât la nivelul psihic neurologic cât şi la cel fiziologic, încât trebuie tratată cu toată atenţia înţelegând că aceasta ne pune în primejdie viaţa.

În mod evident însă, cel mai bine este să ne păzim cât putem mai mult ca să nu ne contaminăm cu acest virus, evitând astfel consecinţele dezastruoase ale consumului de pornografie. Dacă toţi am înţelege aceasta, lumea în care

trăim ar putea deveni cu mult mai bună.

Dragostea este cu totul altceva decât sexul

Tot omul are ascunse în adâncul sufletului său dorinţa de a iubi şi nevoia de a fi iubit. Numai dragostea ne poate face cu adevărat fericiţi. Dar dragostea e cu totul altceva decât sexul. Poţi iubi pe cineva până la a-ţi da viaţa pentru el, fără ca relaţia sexuală să intre în ecuaţia acestei iubiri. Dragostea faţă de părinţi sau faţă de copii, prietenia dusă până la jertfirea de sine, dragostea fidelă faţă de cineva care se află departe sunt doar câteva dintre multele fire ale iubirii care te pot lega de orice om din lumea aceasta. Tot aşa pot exista relaţii sexuale fără ca acestea să aibă nimic comun cu sentimentul de dragoste, ci dimpotrivă.

Relaţiile sexuale lipsite de dimensiunea afectivă nu au făcut fericit pe nimeni. În schimb, dragostea este cea mai importantă resursă de fericire din viaţa omului.

Luate separat, dragostea şi sexul au foarte puţine lucruri comune. Atât din punct de vederea neurologic şi hormonal, cât şi psihologic şi emoţional avem de-a face cu două realităţi complet diferite. Desigur, nu acelaşi lucru se poate spune atunci când vorbim despre dragostea dintre bărbat şi femeie în cadrul relaţiilor maritale, când aceasta se împlineşte şi prin unirea trupească a celor doi. Dar nici nu ştim dacă e corect să-i mai spunem acesteia „sex” în accepţiunea mediatică a termenului. Zicem aceasta fiindcă sexul definit mediatic sau consumerist îmbracă haina recreaţionalului, a euforicului sau a sportului de performanţă. Sexul liberalizat şi distrofic combinat cu perversiunea a ajuns să se mişte undeva în zona patologiei şi a horror-ului. Sexul acesta care este propus tinerilor ca antidepresiv sau drog extatic nu are absolut nimic comun cu dragostea, deşi se grefează iniţial pe dorinţa tânărului sau a omului de a iubi şi pe instinctul de a procrea.

Sexul liberal şi pervers funcţionează sută la sută ca un drog. Odată ce ai gustat, doreşti şi mai mult, şi mai mult, până când nu mai poţi trăi fără el, până când constaţi

că ţi-ai sărăcit capacitatea de a mai iubi, ţi-ai ruinat sănătatea biologică şi pe cea mentală. E o cale de pe care, odată pătruns, nu mai poţi ieşi fără traume profunde. Un joc cu propriii hormoni şi neurotransmiţători în care ne batem joc în primul rând de sistemul nervos, de întregul nostru trup şi psihic.

Excitaţia indusă de sexul decuplat de relaţia afectivă devine o stare de fapt a consumatorului de pornografie sau a dependentului de sex. Este o excitaţie fără finalitate, care, dublată de obsesia fantasmelor porno, răpeşte liniştea mentală şi sufletească, inducând irascibilitate şi anxietate, depresie, probleme de memorie şi de atenţie. Liniştea postorgasmică devine încet, încet, o fată morgana pe fondul unei tristeţi de fond care înnegurează viaţa individului.

La celălalt pol, se află tinerii care în miezul tainei vieţii conjugale se unesc trupeşte, după cum şi sufleteşte se iubesc şi se respectă ca persoane. Pentru aceştia, actul sexual nu este un divertisment şi nici nu se aşteaptă ca acesta să le aducă marea fericire. Nu în orgasm a stat vreodată în istorie rezolvarea problemelor umanităţii şi nici fericirea oamenilor, după cum se insinuează de la revoluţia sexuală a anilor ’70 până astăzi. Pur şi simplu, dragostea în sine, prezenţa celuilalt sau gândul la el e suficient pentru ca neuromecanismele stării de bine, a euforiei şi a bucuriei de a trăi să fie puse în mişcare. Acest lucru este demonstrat astăzi de neuropsihologia modernă. Numai faptul că oxitocina – hormonul ataşamentului, se eliberează în organism doar că te gândeşti la persoana iubită, spune extrem de mult privind sensul dragostei şi puterea ei. De bună seamă, taina minţii şi a sufletului uman este inepuizabilă, însă măcar la acest nivel, la care ştiinţa a reuşit să pătrundă, putem constata că binele şi liniştea, fericirea şi pacea sufletească nu se pot obţine altfel decât pe calea iubirii.

Din păcate, astăzi, sub domnia banului şi a consumismului, în epoca publicităţii, a mass-mediei şi a

tehnicilor de control al populaţiei, o înţelegere sănătoasă a tainei iubirii împlinite bunăoară în cadrul relaţiilor maritale este greu de dobândit. În acest context, este esenţial efortul fiecăruia dintre noi de a cunoaşte adevărul. Altfel ne vom mişca asemenea unor animale mânate de instincte sau a unor roboţi umani programaţi să funcţioneze după un soft străin de fiinţa umană care ne conduce la autodistrugere. Finalul este dezastruos. Cele câteva cazuri prezentate pe parcursul acestei cărţi sunt relevante. Pornografia conduce la distrugerea completă a individului şi la disoluţia civilizaţiei umane. Şi pentru că nu am ajuns încă până la punctul în care să ne forţeze cineva să mergem pe calea aceasta – deşi Huxley zice că acolo se va tinde –, să alegem cât mai putem dragostea, viaţa de familie şi credinţa în Dumnezeu, singurele prin care ne putem dobândi fericirea.

Bibliografie

„*A* Role For Prolactin în Breast Cancer şi Prolactin blocks oncogene associated with poor prognosis în breast cancer", în *Science Daily* din 4 feb. 2010, Thomas Jefferson University.

Agren, G. & Lundeberg, T. (2002). Social stress blocks energy conservation in rats exposed to an oxytocin-injected cage mate, *Neuroreport* 13 (II): 1415 – 9.

Allen, M.; D'Allessio, D. & Brezgel, K., „A metaanalysis summarizing the effects of pornography II Aggression after exposure", *Human Communication Research*, No. 22, 1995. Lamuth, N. şi Donnerstein, E., *Sex and violence a ripple efect*, Academic Press, San Diego, 1984.

Allen, M.; Emmers, T. M.; Gebhardt, L. & Giery, M., „Pornography and rape myth acceptance", *Journal of Communication*, No. 45, 1995. ak, A.

American Academy of Matrimonial Lawyers, *Making marriage last*, 2005, document disponibil la adresa http://www.aarul.org/Marriagelast/Marriage Main.htm, 3 iunie 2005.

Anna Rose; el. al., „Prelude to Passion: Limbic Activation by „Unseen" Drug and Sexual Cues", *PLOS ONE*, No. 3 (1), 2008.

Atwood Joan D., „Mommy's Little Angel, Daddy's Little Girl: Do You Know What Your Preleens Are Doing?", *The American Journal of Family Therapy* 34 (2006): 447 – 67.

Australian Institute of Health and Welfare Canberra, *Cervical screening în Australia*.

Bandini E., Severe depressive symptoms and cardiovascular risk în subjects with erectile dysfunction, *J Sex Med*. 2010 Oct; 7 (10): 3477 – 86.

Bär, Karl-Jürgen şi alţii, „Changes in the Efect of Spinal Prostaglandin E_2 during Inflammation: Prostaglandin E (EP1-EP4) Receptors în Spinal Nociceptive Processing of Imput from the Normal or Inflamed Knee Joint", *The Journal of Neuroscience*, No. 24 (3), 2004.

Barbara A. Steffens and Robyn L. Rennie, „The Traumatic Nature of Disclosure for Wives of Sexual Addicts", *Sexual Addiction & Compulsivity* 13 (2006): 247 – 67.

Battersby, S.; Sales, K.J.; Williams, A.R.; Anderson, R.A.; Gardner, S. şi Jabbour, H.N., „Seminal plasma and prostaglandin E_2 up-regulate fibroblast growth factor 2 expression in endometrial adenocarcinoma cells via E-series prostanoid-2 receptor-mediated transactivation of the epidermal growth factor receptor and extracellular signal-regulated kinase pathway S", *Human Reproduction*, No. 1, vol. 22, 2007.

BBC News. „Kids Top Searches Include Pom". 12 August 2009. Web. 3 Dec. 2009. <http://news. bbe.co. Uk/2/hi/technology/8197143. stm>.

Bergner, R.M., & Bridges, A.J. (2002). The Significance of heavy pornography involvement for romantic partners: Research and clinical implications. Journal of Sex & Marital Therapy, 28, 193 – 206.

Berthiller, J.; Vaccarella, S.; Winn, D.; Smith, E., „Sexual behaviours and the risk of head and neck cancers: a pooled analysis", International Head and Neck Cancer Epidemiology (INHANCE) consortium, *International Journal of Epidemiology*, 2009.

Billings LB, Oxytocin and addiction: a review, *Psychoneuroendocrinology* noiembrie 1998; 23 (8): 945 – 62.

Black, D., Dillon, D., & Carnes, S. (2003). Disclosure to children: Hearing the child's experience. *Sexual Addiction & Compulsivity*, 10, 67 – 78.

Boies, S.C., „University Students' Uses of and Reactions to Online Sexual Information and Entertainment".

Bonino, S.; Ciairano, S.; Rabaglietti, E. şi Cattelino, E., „Use of Pornography and Self-Reported Engagement în Sexual Violence Among Adolescents", *European Journal of Developmental Psychology*, No. 3, 2006.

Bourke, M. & Hernandez, A., „The Butner study redux: A report of the incidence of hands-on child victimization by child pornography offenders", *Journal of Family Violence*, No. 24, 2009.

Brian Dew, Michael Brubaker, and Danica Hays, „From the Altar to the Internet: Married Men and Their Online Sexual Behavior", *Sexual Addiction & Compulsivity* 13 (2006): 195 – 207.

Bridges Ana J., Raymond M. Bergner, and Matthew Hesson-Mcinnis, „Romantic Partners' Use of Pornography: Its Significance for Women", *Journal of Sex & Marital Therapy* 29, 2003.

Bridges J., Bergner, R.M., & Hesson-Mcinnis, M. (2003). Romantic partner's use of pornography: Its significance for women. Journal of Sex & Marital Therapy, 29, 1 – 14.

Bridges, A.J., Bergner, R.M., & Hesson-Mcinnis, M. (2003). Romantic partner's use of pornography: Its significance for women. Journal of Sex & Marital Therapy,

29, 1 – 14.

Brody S. RM Costa, Vaginal orgasm is associated with less use of immature psychological defense mechanisms, *Sex J Med*. mai 2008; 5 alineatul (5): 1167 – 76. Epub 2008 04 martie.

Brody Stuart şi Tillmann HC Krügerb The post-orgasmic prolactin increase following intercourse is greater than following masturbation and suggests greater satiety, *Biological Psychology*, Vol. 71, Issue 3, March 2006, p. 312 – 315.

Brody Stuart, Alexithymia Is Inversely Associated With Women's Frequency of Vaginal Intercourse, *Archives of Sexual Behavior*, Vol. 32, No. 1, February 2003, pp. 73 – 77 (C 2003).

Brody Stuart, Penile – vaginal intercourse is better: evidence trumps ideology, *Sexual and Relationship Therapy*, Vol. 21, No. 4, Nov. 2006.

Brody Stuart, Vaginal orgasm is associated with better psychological function, *Sexual and Relationship Therapy*, Volume 22, Issue 2 May 2007, p. 173 – 191.

Burgess, A., „The Effects of Pornography on Women and Children Including an Analysis of Sexual Homicide Crime Data". Testimony before the Subcommittee on Juvenile Justice, Committee on the Judiciary, U.S. Senate. Wash. D.C., 1984.

Burke, WJ. el. al., „Neurotoxicity of MAO Metabolites of Catecholamine Role în Neurodegenerative Diseases", *Original Research Article Neuro Toxicology*, No. 1 – 2, vol. 25, 2004.

Burke, W.J. el. al., „Aggregation of alpha-synuclein by DOPAL, the monoamine oxidase metabolite of dopamine *Acta Neuropathology*, No. 115 (2), februarie 2008.

Cal Tech, Parent that takes care of offspring tends to outlive the other parent, study shows, (1998) Retrieved November 4, 2004 from Cal Tech press release Web site.

Caltech Parent that takes care of offspring tends to outlive the other parent, study shows. (1998) Retrieved

November 4, 2004 from Cal Tech press release Web site

Camacho, A. şi Massieu, L., „Role of glutamate transporters in the clearance and release of glutamate during ischemia and its relation to neuronal death", Archives of Medical Research, No. 37 (1), 2006. PMID 16314180. Document accesat la data de 31 ianuarie 2007.

Cameron, Kenzie A. el. al., „Adolescents' Experience with Sex on the Web: Results from Online Focus Groups", *Journal of Adolescence*, No. 28, 2005.

Cantor, J., Mares, M.L. şi Hyde, J.S., „Autobiographical memories of exposure to sexual media content", *Media Psychology*, No. 5, 2003.

Carlsen, E.; Petersen, J.H.; Andersson, A.M.; Skakkebaek, N.E., „Effects of ejaculatory frequency and season on variations in semen quality", *Fertil Steril.*, No. 82 (2), august 2004.

Carnes, P. *Don't Call It Love*: *Recovery From Sexual Addictions*, New York: Bantam Books, 1991.

Carnes, P., *Contrary to love*: *Helping the sexual addict*, Minneapolis, MN: Complare, 1989.

Cassoni P, et al., Evidence of oxytocin/oxytocin receptor interplay in human prostate gland and carcinomas, *Int*] *Oncol*. 2004 et; 25 (4): 899 – 904.

Cassoni P. et al., Oxytocin and Oxytocin Receptors în Cancer Cells and Proliferation, *Journal of Neuroendocrinology*, Volume 16, Issue 4, pages 362 – 364, April 2004.

Childress, Anna Rose el. al., „Prelude to Passion: Limbic Activation by „Unseen" Drug and Sexual Cues", *PLOS ONE*, No. 3 (1), 2008.

Cline V.B., *Compulsive Sexual Behavior and Sex Addiction*: *Too much of a good thing*? National Coalition for the Protection of Children & Families, Cincinanţi, Ohio, SUA, 1999.

Cline, V.B., *Pornography's Effects on Adults and Children*, Morality in Media, New York, 2001.

Colin Hesse, Affection mediates the impact of

alexithymia on relationships, *Personality and Individual Differences*, Volume 50, Issue 4, April 2011, Pages 451 – 456.

Collins, Rebecca L. el. al., „Watching Sex on Television Predicts Adolescent Initiation of Sexual Behavior”, versiune electronică, *Pediatrics*, No. 114, 2004.

Contoreggi C., et al. (2003). Treatment-seeking impatient cocaine abusers show hypothalamic dysregulation of both basal prolactin and cortizol secretion, *Neuroendocrinologie* 78: 154 – 162.

Cooper AL, Eric Griffin-Shelley, David L. Delmonico, and Robin M. Mathy, „Online Sexual Problems: Assessment and Predictive Variables”, *Sexual Addiction & Compulsivity* 8 (2001).

Cooper, A., N. el. al”. „Sex on the Internet: Furthering Our Understanding of Men with Online Sexual Problems”, *Psychology of Addictive Behavior* 18 (2004): 223 – 30.

Corley M. Deborah and Jennifer Schneider, „Sex Addiction Disclosure to Children: The Parents' Perspective”, *Sexual Addiction & Compulsivity* 10 (2003): 291 – 324.

Corona G. et al. Psychobiological correlates of women's sexual interest as perceived by patients with erectile dysfunction, *J Sex Med*. 2010 Jun; 7 (6): 2174 – 83.

Corona, G. Autoeroticism, mental health, and organic disturbances în patients with erectile dysfunction, *J Sex Med.*, 2010 Jan; 7 (l Pt 1): 182 – 91.

Costa RM, S Brody, Women's relationship quality is associated with specifically penile-vaginal intercourse orgasm and frequency, *J Sex marital*, Nu. 2007 lul-Sep; 33 (4): 319 – 27.

Courtney E. Detillion, Social facilitation of wound healing, *Psychoneuroendocrinology* Volumul 29, Nr 8, septembrie 2004, Pagini 1004 – 1011; Gouin JP, Comportament marital, oxitocina, vasopresină, şi vindecarea rănilor, *Psychoneuroendocrinology*, august

2010; 35 (7) T082 – 90. Epub. 2010 februarie 09.

Cowan Gloria, Carole Lee, Daniella Levy, and Debra Snyder, „Dominance and Inequality in X-Rated Videocassettes”, *Psychology of Women Quarterly* 12 (1988): 299 – 311.

Cowan, Lee, Levy, and Snyder, „Dominance and Inequality in X-Rated Videocassettes”.

Cupole G., et al., Oxytocin improves „mind-reading” în humans, *Biol Psihiatrie*. 15 martie 2007; 61 (6): 731 – 3. Epub 2006 29 noiembrie.

Dagvadorj, A. el. al., „Autocrine prolactin promotes prostate cancer cell growth via Janus kinase-2-signal transducer and activator of transcripţion-5 a/b signaling pathway”, *Endocrinology*, No. 148 (7), iulie 2007., 5 aprilie 2007.

Daling, J., Weiss, N.; Histop, T.; Maden, C.; Coates, R.; Sherman, K.; Ashley, R.; Beagrie, M., „Sexual Practices, Sexually Transmitted Diseases and the Incidence of Anal Cancer”, *N. Engl. J. Med*, No. 317, 15 octombrie 1987.

Dailey, J.W. el. al., „Neurobehavioral mechanisms of impulsivity: Fronto-striatal sistems and functional neurochemistry”, *Pharmacology, Biochemistry and Behavior*, 2 nov. 2008. Daluga, Nicole, „A Content Analysis of Sexual Risk and Protective Behaviors and Messages în Sexually Explicit Web Pages Viewed by a National Probability Sample of U.S. Adolescents”, Atlanta, Georgia: Rollins School of Public Health of Emory University, 2002.

Daneback Kristian, Al Cooper, and Sven-Axel Mansson, „An Internet Study of Cybersex Participants, „, *Archives of Sexual Behavior* 34 (2005): 321 – 28.

Deborah E.S. Frable, Anne E Johnson, and Hildy Kellman, „Seeing Masculine Men, Sexy Women, and Gender Differences: Exposure to Pornography and Cognitive Constructions of Gender”, *Journal of Personality* 65 (1997): 311 – 355.

Dedmon, J. (Nov. 2002). Is the Internet bad for your marriage? Online affairs, pornographic sites playing

greater role în divorces. Press Release from The Dilenschneider Group, Inc.

Dennis, L. şi Dawson, D., „Metaanalysis of measures of sexual activity and prostate cancer”, *Epidemiology*, No. 13 (1), ianuarie 2002.es, R.

Dimitropoulou, P. el. al., „Sexual activity and prostate cancer risk în men diagnosed at a younger age”, *BJUI International*, 2008.

Doidge N., *The Brain that Changes Itself*: *Stories of Personal Triumph from the Frontiers of Brain Science* (New York: Viking, 2007.

Domínguez, Juan M.; Gil, Mario şi Hull, Elaine M., „Preoptic Glutamate Facilitates Male Sexual Behavior”, *The Journal of Neuroscience*, No. 26 (6), 8 februarie 2006.

Donald W. Black, Laura L.D. Kehrberg, Denise L. Flumerfelt, and Steven S. Schlosser, „Characteristics of 36 Subjects Reporting Compulsive Sexual Behavior”, *American Journal of Psychiatry* 154 (1997): 243 – 49 (247).

Doran K., „Industry Size, Measurements, and Social Costs”, în *Costurile sociale ale pornografiei*: *o culegere de lucrări* (Princeton, N.J.: Witherspoon Institute, 2010).

Doran K. şi J. Price, „Movies and Marriage: Do Some Films Harm Marital Happiness?”, studiu în desfăşurare, 2009.

Drake, R.E., „Potenţial health hazards of pornography consumption as viewed by psychiatric nurses”, *Archives of Psychiatric Nursing*, No. 8 (2), 1994; Zillman, D. & Bryant, J., „Pornography, sexual callousness, and the trivialization of rape”, *Journal of Communication*, No. 32 (4), 1982;

Eberhadrt M., A.M. Layden, *The Social Costs of Pornography A Statement of Findings*.

Evans, D.R., „Masturbatory Fantasy & Sexual Deviation”, *Behavioral Research & Therapy*, vol. 6, 1968; şi: Jackson, B.T., „A Case of Voyeurism Treated by Counter Conditioning.”, *Behavior Research & Therapy*, vol. 7, 1969.

Family Safe Media Statistics. Qtd. at *Alabama Policy Institute*. „Internet Pornography: Facts and Figures”. Web. 3 Dec. 2009. <http://www.Alabamapolicyinstitute.org/issues/gti/issue.php? issuelD = 3 11 & guide MainlD = 21>.

Feilitzen, C. Von şi Carisson, U., *Children in the New Media Landscape*: *Games*, *Pornography*, *Perceptions*, Goteburg: UNESCO/Nordicom, 2000.

Feldman R., variaţiile naturale în îngrijirea mamei şi a paternă sunt asociate cu modificări sistematice în oxitocina urma unui contact părinte-copil, *Psychoneuroendocrinology*, sept. 2010; 35 (8): 1133 – 41. Epub 2010 februarie 12.

Femăndez-Guasti, A.; Rodriquez-Manzo, G.; Scand, J., „Pharmacological and physiological aspects of sexual exhaustion in male rats”, *Psychology*, No. 44 (3), iulie 2003. Foster, R.S.; Mulcahy, J.J.; Callaghan, J.T.; Crabtree, R.; Brashear, D., „Role of serum prolactin determination in evaluation of impotent patient”, *Urology*, No. 36 (6), decembrie 1990.

Fincher, Jack, *The Brain*: *Mystery of Matter and Mind*, Torstar Books, New York, 1984.

Fiorino D.F., Dynamic Changes în Nucleus Accumbens Dopamine Efflux During the Coolidge Efect în Male Rats, Volume 17, Numărul 12, *Eliberarea din 15 iunie 1997* pp. 4849 – 4855.

Fisher, W.A.; Belfry, S. & Lashambe, D.R., „Sex, guys, and cyberspace: Effects of internet pornography and individual differences on men’s attitudes toward women”, *Journal of Psychological and Human Sexuality*, No. 11, 1999.

Flood, M., & Hamilton, C. (2003). Youth and pornography în Australia: Evidence on the extent of exposure and likely effects. The Australia Institute, Discussion Paper Nr 52.

Fraczek, Monik şi Kurpisz, Maciej, „Inflammatory mediators exert toxic effects of oxidative stress on human

spermatozoa”, *Journal of Andrology*, No. 2, vol. 28, martie/aprilie 2007.

Freeman-Longo, R.E., „Children, teens, and sex on the Internet”, *Sexual Addiction & Compulsivity*, No. 7, 2000.

Fröhlich P, C Meston, Sexual functioning and self-reported depressive symptoms among collège women, *J Res Sex*. nov. 2002; 39 (4): 321 – 5.

Fröhlich P, C Meston, Sexual functioning and self-reported depressive symptoms among collège women, *J Sex Res*. 2002 Nov; 39 (4): 321 – 5.

Gaines S. „Why Sex Still Leads the Net”, 28 Feb. 2002. *The Guardian*. <*Guardian.co.uk*>. Web. 4 Dec. 2009. <http://www.guardian.co.uk/technology/2002/feb/28/onlinesupplement. newmedia>.

Gina M.; DiClemente, Ralph J.; Harrington, Kathy; Davies, Suzy; Hook, Edward W. şi M. Kim Oh, „Exposure to X-rated Movies and Adolescents’ Sexual and Contraceptive-related Attitudes and Behaviors”, *Pediatrics*, No. 107, 2001.

Glasper, EI & Devries, AC 2005. structura socială influenţează efectele de locuinţe perechi pe vindecarea rănilor. *Brain Behavior şi Imunitate*, 19: 61 – 68.

Goldberg, A., *Monthly users report on adult sexually oriented sites for April 1998*, Washington, D.C.: Relevant Knowledge, 1998.

Goldmeier David, CASE REPORT: Postorgasm Illness Syndrome-A Spectrum of Illnesses, *The Journal of Sexual Medicine*, Volume 7, Issue 5, pages 1976 – 1981, May 2010.

Goleman, Daniel şi Davidson, Richard, *Consciousness*: *Brain*, *States of Awareness*, *and Mysticism*, New York, Harper and Row, 1979.

Goodenough, P., „Online Porn Driving Sexually Aggressive Children”, *CNSN – ews.com* din 26 noiembrie, 2003.

Gordon I., Oxytocin and cortizol în romantically

unattached young adults: associations with bonding and psychological distress. *Psihofiziologie* mai 2008; 45 alineatul (3): 349 – 52. Epub 2008 februarie 04.

Green, Keith şi Kim, Keun, „Interaction of adrenergic antagonists with prostaglandin E_2 and tetrahydrocannabinol in the eye”, *Ophthalmol. Vis. Sci. Engstrom and Dunham*, No. 22 (6).

Greenfield, Patricia M., „Inadvertent Exposure to Pornography on the Internet: Implications for Peer-to-Peer File Sharing Networks for Child Development and Families”, *Applied Developmental Psychology*, No. 25, 2004.

Griffiths, M., „Internet abuse in the workplace: Issues and concems for employers and employment counselors”, *Journal of Employment Counseling*, No. 40, 2003.

Haggstrom-Nordin, E.; Hanson, U. & Tyden, T., „Associations between pornography consumption and sexual practices among adolescents în Sweden”, *International Journal of STIL & AIDS*, No. 16 (2), 2005.

Hall, Nicholas R.; Luttge, William G. şi Berry, Richard B., „Intracerebral prostaglandin E_2: Effects upon sexual behavior, open field activity and body temperature în ovariectomized female rats”, *Prostaglandins*, No. 5, vol. 10, noiembrie 1975.

Hallfors See, Waller MW, Ford CA et al., Adolescent depression and suicide risk: association with sex and drug behaviors, *Am J Prev Med. 27*: 224 – 230.

Hartsoe, P; Mayer, A. şi Shortz, J., „Deviant Sexual Behavior în Children and Young Adolescents: Frequency and Patterns”, *Sexual Abuse*: *A Journal of Research and Treatment*, No. 10 (4), 1998.

Harvey, Philip W.; Everett, David J.; Springall, Christopher J., „Adverse effects of prolactin în rodents and humans: breast and prostate cancer”, *Journal of Psychopharmacology*, No. 24 (9), UK, septembrie 2010.

Heaton Jeremy. Prolactin: An integral player în hormonal politics, *Contemporan Urologie*, iunie 2003; 15:

17 – 25.

Heinrichs M., et al. Social support and oxytocin interact to suppress cortizol and subiective responses to psychosocial stress, *Biol Psihiatrie*. 15 decembrie 2003; 54 (12): 1389 – 98.

Henry J. Kaiser Family Foundation Report (2002), disponibil la adresa: http://www.kff.org/entmedia/loader. cfm7 urWcommonspot/security/getfile. din & PagelD = 14095, accesa în 19 octombrie 2009.

Henry J. Kaiser Family Foundation Report. (2002). Retrieved May 24, 2005.

Holstege G. et al., Brain Activation during Human Male Ejaculation, *Journal of Neuroscience*, 08 octombrie 2003, 23 (27): 9185 – 9193.

http://internet-filterreview. toptenreviews.com/internet-pornography-statistics.html http://investor. naştech.com/phoenix. zhtml? e = 83674 & p = irol-newsărt icle & ID = 714964 & highlight =

http://lin-institute.com/

http://www.drjudithreismari.com/archives/2010/08/ sodomydecision.html http://www.drlin.net/

http://www.medicalnewstoday.com/articles/ 48722.php http://www.popsci.com/scitech/article/2008 – 02/compassion-cure? page =

http://www.sailhome.org/Concems/Excitotoxins.html http://www.sexaddicthelp.com/Articles/index.htm http://www.womhealth.org.auzstudentfactsheets/cervicalca ncer.htm

Huang JY WJ, Yeh, SF Kan, et al. Effects of hyperprolactinemia on ţestosterone production in rat Leydig cells, *J Cell Biochem*. 2001; 80 (3): 313 – 320.

Huber D., Vasopressin and oxytocin excite distinct neuronal populations in the central amygdala, *Science*. 2005 Apr; 308 (5719): 245 – 8

Hull, Elaine M.; Domínguez, Juan M., „Getting his act together: Roles of glutamate, nitric oxide, and dopamine in the medial preoptic area", *Brain Research*, No. 1126,

2006.

Humphreys T.P. et al. Alexithymia and satisfaction in intimate relationships, *Personality and Individual Differences*, Volume 46, Issue 1, January 2009, Pages 43 – 47.

International Guidelines on Sexuality Education, UNESC0,2009.

Işeri S., et al. Oxitocina protejează împotriva daunelor induse de sepsis-multiple de organ: rolul de neutrofile, *J Res Surg*. 01 iunie 2005; 126 (1): 73 – 81.

Itzin (Ed.), *Pornography*: *Women*, *violence and civil liberties*. (-310). New York, NY: Oxford University Press.

J. V.P. & Guloien, T.H., „The effects of repeated exposure to sexually violent pornography, nonviolent dehumanizing pornography, and erotica", în Zillmann, D. & Bryan, J. *Pornography*: *Recent research*, *interpretations*, *and policy considerations*, Hillsdale, NJ: Erlbaum, 1989.

Jane D. şi Newcomer, S., „Television Viewing and Adolescents' Sexual Behavior", *journal of Homosexuality*, 1991, pp.21: 77 – 91;

Jenness, Valerie; McCleary, Richard şi Meeker, James W., „Crime-Related Secondary Effects of Sexually-Oriented Businesses Report to the County Attorney Palm Beach County, Florida" (Rezumat, 15 august 2007), disponibil la adresa: http://communitydefense.org/cdedocs/landuse/pdf/floridapalmbeach2007.pdf.

Jiang M., Xin J, Q Zou, JW Shen, A research on the relationship between ejaculation and serum ţestosterone level în men, J Univ Sci Zhejiang. 2003 Mar-aprilie; 4 (2): 236 – 40.

Jiang M., Periodic changes în serum ţestosterone levels after ejaculation in men, Sheng Li Xue Bao. 2002 Dec 25; 54 (6): 535 – 8.

Jiang, M.; Xin, J.; Zou, Q.; Shen, J.W., „A research on the relationship between ejaculation and serum ţestosterone level în men", *J. Zhejiang University of*

Science, No. 4 (2), martie/aprilie 2003.

Jiang, M.; Xin, J.; Zou, Q.; Shen, J.W., „A research on the relationship between ejaculation and serum ţestosterone level în men”,]. *Zhejiang University of Science*, No. 4 (2), martie/aprilie 2003, pp. 236 – 40.

Jill M. Cyranowski et al., Lifetime Depression History and Sexual Function in Women at Midlife, *Archives of Sexual Behavior*, Vol. 33, Nr 6, 539 – 548, DOI: 10.1023/B.

Johansson Thomas and Nils Hammaren, „Hegemonic Masculinity and Pornography: Young People’s Attitudes Toward and Relations to Pornography”, *The*] *cumal of Men’s Studies* 15 (2007): 57 – 70.

Johansson, Thomas şi Hammaren, Nils, „Hegemonic Masculinity and Pom: Young People’s Attitudes Toward and Relations to Pornography”, *The Journal of Men’s Studies*, No. 15, 2007.

Karen M., Effects of Partner Support on Resting Oxytocin, Cortizol, Norepinephrine, and Blood Pressure Before and After Warm Partner Contact, *Psychosomatic Medicine*, (2005) 67: 531 – 538

Kiecolt-Glaser J.K., et al., (2001), Marital Stress: Immunological, Endocrinological, and Health Conséquences, Retrieved November 4 2004, from Ohio State University Web site.

King, S., „The impact of compulsive sexual behaviors on clergy marriages: Perspectives and concems of the pastor’s wife”, *Sexual Addiction & Compulsivity*, No. 10, 2003; Leiblum, S. & Döring, N., „Internet sexuality: Known risks and fresh chances for women”, în Cooper, A., „Sexuality and the Internet: Surfing into the new millennium”, *Cyber Psychology & Behavior*, No. 1 (2), 1998.

Koloe, H., L.L.; Westfalle, T.C.; Anwarf, M.; Glicksteinf, S.B. şi Ruggierof, D.A., „Catecholamine monoamine oxidase a metabolite în adrenergic neurons is cytotoxic in vivo”, *Brain Research*, No. 1 – 2, vol. 891, 9 februarie 2001.

Kosfeld M. et al. 2005. Creşteri Oxytocin increases trust în humans, *Natur* 435: 673 – 676.

Kovacs GL, et al. (1998) Oxytocin and addiction: a review. Psychoneuroendocrinology 23: 945 – 962.

Kruger TH., et al. (2003). Specificity of the neuroendocrine response to orgasm during sexual arousal în men, *Bulletin et Mémoires de I Academie Royale de Médecine de Belgique* 157 (7 – 9): 383 – 90.

Langstrom, N. & Seto, M. (2006). „Exhibiţionistic and voyeuristic behavior in a Swedish national population survey", *Archives of Sexual Behavior*, 35, 427 – 435.

Langstrom, N. & Zucker, K... „Transvestic fetishism in the general population: Prevalence and correlates", *Journal of Sex and Marital Therapy*, 2005, 31, 87 – 95.

Lee P.R., et al., Social interaction deficits caused by chronic phencyclidine administration are reversed by oxytocin, *Neuropsychopharmacology*. 2005 Oct; 30 (10): 1883 – 94.

Legros Jean-Jacques, Oxytocin mediates the antidepressant effects of mating behavior în male mice, *Neuroscience Research*, Volume 68, Issue 2, October 2010, Pages 151 – 153. Uvnas-Moberg K, M Petersson, Oxytocin, a mediator of anti-stress, well-being, social interaction, growth and healing, *Psychosom* Z *Psychother Med*. 2005; 51 (1): 57 – 80.

Levin, D. şi Kilbourne, J., *Se sexy*. *Se soon*: *The New Sexualized Childhood and What Parents Can Do to Protect their Kids*, New York: Ballantine Books, 2008.

Longo, R. E.; Brown, S.M. & Price Orcutt, D., „Effects of Internet sexuality on children and adolescents", în A. Cooper (Ed.), *Sex and the Internet*: *A guidebook for clinicians*, New York: Brunner-Routledge, 2002.

Löwenstein, L.F., „Causes and associated features of divorce as seen by recent research", *Journal of Divorce & Remarriage*, No. 42 (3/4), 2005.

M. & Oros, C., „Sexual experiences survey: A research instrument investigating sexual aggression and

victimization”, *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, No. 50, 1982.

Macarthure, Heathe; Koloe, Lacy L.; Westfalle, Thomas C.; Anwarf, Muhammad; Glicksteinfg, Sara B. şi Ruggierof, David A., „Catecholamine monoamine oxidase a metabolite în adrenergic neurons is cytotoxic in vivo”, *Brain Research*, No. 1 – 2, vol. 891, 9 februarie 2001.

Malamuth, N. şi Donnerstein, E., *Sex and violence a ripple efect*, Academic Press, San Diego, 1984.

Manning Jill C, *Hearing on pornography's impact on marriage & the family*, Subcommittee on the constitution, civil rights and property rights Committee on judiciary United states senate, Submission for the Record: The Impact of Internet Pornography on Marriage and the Family: A Review of the Research, Washington, D.C., 2005.

Manning, J.C., *A qualitative study of the supports women* fiind *most beneficiat when dealing with a spouses sexually addictive or compulsive sexual behavior*, 2005, dizertaţie doctorală în curs de publicare.

Manning, Jill C. Hearing on pornography's impact on marriage & the family Subcommittee on the constitution, civil rights and property rights Committee on judiciary United states senate, Submission for the Record: The Impact of Internet Pornography on Marriage and the Family: A Review of the Research, Washington, D.C., 2005.

Marchitti, Satori A.; Deitrich, Richard A. şi Vasiliou, Vasilis, „Neurotoxicity and Metabolism of the Catecholamine-Derived 3, 4-Dihydroxyphenylacetaldehyde and 3, 4-Dihydroxyphenylglycolaldehyde: The Role of Aldehyde Dehydrogenase”, *Pharmacological Reviews*, No. 2, vol. 59, iunie2007.

Marquis, J.N., „Orgasmic Reconditioning: Changing Sexual Obiect Choice Through Controlling Masturbation Fantasies”, *J. Behav. Then & Ex Psychiat.*, vol. 1, 1970.

Marshall, W.L., „The use of sexually explicit stimuli by răpists, child molesters and non-offenders”, *Journal of Sex Research*, No. 25 (2), 1988.

Mary Anne Layden, Ph. D. (Center for Cognitive Therapy, Departament of Psychiatry, University of Pennsylvania), Testimony for U.S. Senate Committee on Commerce, Science and Transportation, November 18, 2004.

Mattammal, M.B.; Haring, J.H.; Chung, H.D.; Raghu, G.; Strong, R., „An endogenous dopaminergic neurotoxin: implication for Parkinson's disease", *Neurodegeneration*, No. 4 (3), septembrie 1995. eurotoxic catecholamine metabolite în nociceptors contributes to painful peripheral neuropathy", *European Journal of Neuroscience*, No. 6, vol. 28, sept. 2008.

Mattie Topuri, Individual differences în emoţional expressivity predict oxytocin responses to cortizol administration: Relevance to breast cancer? Biological Psychology, Volume 75, Issue 2, May 2007, Pages 119 – 123.

McGuire, R.J., et al., „Sexual Deviations as Conditioned Behavior: A Hypothesis", *Behavior Research Therapy*, vol. 2, 1965,.

Media Awareness. (2000). *Canada's children in a wired world: The parent's view*. A survey of Internet use în Canadian families, *Media Awareness*, 20 (2), 17 – 18. În S. Livingstone (2003), Children's use of the Internet: Reflections on the emerging research agenda. *New Media & Society*, 5 (2), 147 – 166.

Michele L.Y. and K.J. Mitchell, „Exposure to Internet Pornography among Children and Adolescents: A National Survey", *Cyber Psychology & Behavior* 8 (2005): 473 – 86 (479).

Mirchandani, D., „Reducing Internet abuse in the workplace", SAM *Advanced Management Journal*, No. 68 (1), 2003, 55.

Mitchell K.J., D. Finkelhor şi J. Wolak, „The Exposure of Youth to Unwanted Sexual Material on the Internet: A National Survey of Risk, Impact, and Prevention", *Youth & Society* 34, no. 3 (2003): 330 – 58; K.J. Mitchell, D.

Finkelhor şi J. Wolak, „Victimization of Youths on the Internet”, în *The Victimization of Children*: *Emerging Issues* (Binghamton, N.Y: Haworth Maltreatment & Trauma Press, 2003).

Mitchell, K.J., Finkelhor, D., & Wolak, J. (2003). The exposure of youth to unwanted sexual material on the Internet: A national survey of risk, impact, and prevention. Youth & Society, 34 (3), 330 – 358.

Mitchell, K.J., Finkelhor, D., & Wolak, J. (2003). Victimization of youths on the Internet. În J.L. Mullings, J.W. Marquart, & D.J. Hartley (Eds.), *The victimization of children*: *Emerging issues*. Binghamton, NY: Haworth Maltreatment & Trauma Press.

Monica Therese Whitty, „Pushing the Wrong Buttons: Men’s and Women’s Attitudes toward Online and Offline Infidelity”, *Cyber Psychology & Behavior* 6 (2003): 569 – 79.

Moore, M., „Rapelay Virtual Rape Game Banned By Amazon”, *The Telegraph* din 13 februarie, 2009, document disponibil la adresa: http://www.telegraph, co.uk/scienceand technology/technology/4611161/Rapelay-virtual-rapegame-banned-by-Amazon.html; Edlund, M., „MUSIC: Hip-Hop’s Crossover to the Adult Aisle”, *The New York Times* din 7 martie, 2004.

Morrison, T.G. el. al”. „Exposure to Sexually Explicit Material and Variations in Body Esteem, Genital Attitudes, and Sexual Esteem Among a Sample of Canadian Men”, The Journal of Men’s Studies, No. 14, 2006.

Mouras, H. S Stoleru, V. Moulier, *Activation of mirror neuron sistem by erotic video clips predicts degree of induced erection*: *an MRI study*, Neurolmage 42, nr. 3, 2008 – 1150.

MSNBC/Stanford/Duquesne Study, Washington Times, 1/26/2000.com Score Media Metrix National Council on Sexual Addiction Compulsivity, http://www.sash.net/

Müller, M.; Sales, Kurt J.; Katz, Arieh A. şi Jabbour,

Henry N., „Seminal Plasma Promotes the Expression of Tumorigenic and Angiogenic Genes în Cervical Adenocarcinoma Cells via the E-Series Prostanoid 4 Receptor”, *Endocrinology*, No. 7, Vol. 147.

„National Survey of American Attitudes on Substance Abuse IX: Teen Dating Practices and Sexual Activity”.

„New Evidence Of Prolactin’s Possible Role în Breast Cancer Un covered”, Thomas Jefferson University, 3 octombrie 2007. *Science-Daily*, University Of Pennsylvania Medical Center, 23 septembrie 1998.

Newsweek din 23 iulie 1990.amuth, Neil Dr. & Donnerstein, Edward Dr. (eds.), *Pornography and Sexual Aggression*. New York: Academic Press, 1984.

Nicholas Zill, „Quality of Parent-Child Relationship, Religious Attendance, and Family Structure”, *Mapping America* 48 (2009). See also Mapping America charts of U.S. patterns of viewing x-rated movies (Maps e 37 to 39) and adultery (Maps e 73 to 75).

Nielsen//NetRatings, April 2005. Retrieved directly from Nielsen// NetRatings May 25, 2005.

Norris Jeanette, „Social Influence Effects on Responses to Sexually Explicit Material Containing Violence”, *The Journal of Sex Research* 28 (1991): 67 – 76.

Nosko, Amanda; Wood, Eileen şi Desmarais, Serge, „Unsolicited Online Sexual Material: What Affects Our Attitudes and Likelihood to Search for More?”, *The Canadian Journal of Human Sexuality*, No. 16, 2007.

Olds, J., şi Milner, P. (1954), *Jumalul de Psihologie şi fiziologice comparative*, *4*7, 419 – 427.

Patrick F. Fagan, *The effects of pornography on individuals*, *marriage*, *family and community*, Family Research Council, Washington DC, 2001.

Paul, „From Pornography to Porno to Pom: How Pom Became the Norm”, în Social costs of Pornography: A Collection of Papers (Princeton, NJ.: Witherspoon Institute, 2010.

Pedersen CA, Boccia ML: Oxytocin maintains as well

as iniţiates female sexual behavior: effects of a highly selective oxytocin antagonist.

Peter D. el. al., „Cybersex: The Impact of a Contemporary Problem on the Practices of Marriage and Family Therapists”, *Journal of Marital and Family Therapy* 34 (2008): 469 – 80.

Peter J. şi M. Valkenburg, „Adolescents’ Exposure to a Sexualizând Media Environment and their Notions of Women as Sex Objects”, *Sex Roles* 56 (februarie 2007): 381 – 95.

Peter, J. şi Valkenburg, P.M., „Adolescents’ Exposure to Sexually Explicit Internet Material, Sexual Uncertainty, and Attitudes Toward Un committed Sexual Exploration: Is There a Link?”, 2008.

Polston E., and al. (2001). NMDA-mediated activation of the medial amygdala iniţiates a downstream neuroendocrine memory responsible for pseudopregnancy in the female rat. *Journal of Neuroscience* 21 (11): 4104 – 10.

Pottem, L.; el. al., „Sexual behaviour, STILS and risks for prostate cancer”, *Br. J. Cancer*, No. 82 (3), februarie 2000.

„Preserving the Presence of the Past”, *American Psychologist*, februarie 1983.

Putnam S., et al. Ţestosterone restoration of copulatory behavior correlates with medial preoptic dopamine release în castrated male rats, Horm compor. mai 2001; 39: 216 – 24.

Putnam S., et al. Ţestosterone restoration of copulatory behavior correlates with medial preoptic dopamine release în castrated male rats, Horm compor. mai 2001; 39: 216 – 24.

Rachman, S., „Experimentally Induced Sexual Fetishism”, *Psychological Record*, vol. 18, 1968.

Raymond M. Bergner and Ana J. Bridges, „The Significance of Heavy Pornography Involvement for Romantic Partners: Research and Clinical Implications”,

Journal of Sex & Marital Therapy 28 (2002): 193 – 206.

Rector, R, Johnson, K; Noyes, L. Sexually Active Teenagers Are More Likely to Be Depressed and to Attempt Suicide, *Heritage Foundation*, 2003.

Reisman, J.A., „The Psychopharmacology of Pictorial, Pornography Restructuring Brain", *Mind & Memory*, 2003.

Richard, G.T. „The Role of Sexual Addictions in the Sexual Exploitation of Patients by Male Psychiatrists", *Am Journal of Preventive Psychiatry & Neurology*, primăvara 1991.

Robinson D., Oxytocin mediates stress-induced analgesia în adult mice, *J Physiol*. 15 aprilie 2002; 540 (Pt 2): 593 – 606.

Rogala, C. şi Tyden, T, „Does Pornography Influence Young Women's Sexual Behavior?" *Women's Health Issues*, 13, No. 1, ianuarie 2003.

Rogala, C. şi Tyden, T, „Sexual Behavior Among Young Men în Sweden and the Impact of Pornography", *International Journal of STIL & AIDS* 15, No. 9, 2004.

Rubinstein, E., „Television & Behavior", *American Psychologist*, vol. 38, 1983; şi: Eron L., *American Psychologist Association Monitor*, No. 4, vol. 23, mai 1992.

Russell, Diana, *Rape & Marriage*, Beverly Hills, CA: Sage, 1982.

Sales, K.J. el. al., „Cyclooxygenase-2 Expression and Prostaglandin E_2 Synthesis Are Up-Regulated în Carcinomas of the Cervix: A Possible Autocrine/Paracrine Regulation of Neoplastic Cell Function via EP2/EP4 Receptors", *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, No. 5, vol. 86.

Sample, *The Guardian* (UK), „Sex Objects: Pictures Shift Men's View of Women", 16 februarie, 2009, disponibil la http://www.guardian.co.uk/science/2009/feb/16/sexobject-photograph.

„Sex and Aggression: Proving the Link", *Psychology Today*, noiembrie 1978". Rape Fantasies as a Function of

Exposure to Violent-Sexual Stimuli", *Archives of Sexual Behavior*, vol. 10, 1986. sell, D.E.H., *Dangerous relationships*: *Pornography*, *misogyny*, *and rape*, Thousand Oaks, CA: Sage Publications, 1998.

„Symposium on Media Violence and Pornography" Toronto, Canada: Media Action Group, 1984; şi:

Schneider Jennifer, *A Qualitative Study of Cybersex Participants: Gender Differences*, *Recovery Issues*, *and Implications for Therapists*, *Sexual Addiction & Compulsivity* 7 (2000).

Schneider, J. (2000). Effects of cybersex addiction on the family: Results of a survey. Sexual Addiction & Compulsivity, 7, 31 – 58.

Schneider, J.P., „Rebuilding the marriage during recovery from compulsive sexual behavior", *Family Relations*, No. 38, 1989.

Scott Aylwin, el. al., „Sexual Fantasies of Adolescent Male Sex Offenders în Residenţial Treatment: A Descriptive Study", *Archives of Sexual Behavior* 34 (2005): 231 – 39.

Scott Richards and Allen E. Bergin, *Handbook of Psychotherapy and Religious Diversity*, American Psychological Association, Washington, DC, first Edit. 1995, fourth Edit. 2006.

Sheilah Siegel, „Applying Social Comparison Theory to Women's Body Image and Self-esteem: The Effects of Pornography" (Doctoral dissertation, Pacific Graduate School of Psychology, Palo Alto, CA, 1997).

Siegel, S., *Applying social comparison theory to women's body image and self-esteem*: *The effects of pornography*: Dizertaţie susţinută la Universitatea Pacific, Palo Alto, CA.

Souza, G. el. al., „Case-Control Study of Human Papillomavirus and Oropharyngeal Cancer", *N. Engl. J. Med*, No. 356, 2007.

Springer, Sally şi Deutsch, Georg, *Left Brain*, *Right Brain*, W.H. Freeman, San Francisco, 1981.

Stack, Ira Wasserman, and Roger Kern, „Adult Social Bonds and Use of Internet Pornography”, *Social Science Quarterly* 85 (2004): 75 – 88.

Stanton Zak, PL, AA, Ahmadi, A. 2007. Oxytocin increases generosity în humans. *PLOS ONE 2* (11): 1128.

Struthers, W.M., *Wired for intimacy. How pornography hijacks the brain*, Inter Vârşity Press, 2009.

Study by Ynkelovich Partners Inc., Sept. 1999. Qtd. by *Proven Men Ministries, LTD.* <www.Proven Men.org>. Web. 4 Dec. 2009. <http://www.provenmen.org/framework/index.php? page = need>.

The Henry J. Kaiser Family Foundation Report, 2002.

The Pornography Industry Today”, *The World* & 1, Dec. 1992.

Testimony given to U.S. Attorney General’s Commission on Pornography, Houston, Texas, septembrie 1985.

„Teenagers’ Sexual Activity Is Tied to Drugs and Drink”, *New York Times*, 20 august, 2004, A14.

Timothy E. el. al., „Fraternity Membership, the Display of Degrading Sexual Images of Women, and Rape Myth Acceptance”, *Sex Roles* 53 (2005): 487 – 493 (490). Timothy E. Bleecker and Sarah K. Mumen, „Fraternity Membership, the Display of Degrading Sexual Images of Women, and Rape Myth Acceptance”, *Sex Roles* 53 (2005): 487 – 493.

Tops M., Anxiety, cortizol, and attachment predict plasma oxytocin, *Psychophysiology* 2007 May; 44 (3).

Travison, Thomas G.; Araujo, André B.; O’Donnell, Amy B.; Kupelian, Varant şi McKinlay, John B., „A Population-Level Decline în Serum Ţestosterone Levels în American Men”, *J. Clin. Endocrinol. Metab.*, No. 92, 2007. leman, D. şi Davidson, R. (eds.), *Consciousness: Brain, States of Awareness, and Mysticism*.

tră: //www.mappingamericaproject.org/publications

Tyden, T. & Rogala, C., „Sexual behavior among

young men în Sweden and the impact of pornography", *International Journal of STIL & AIDS*, No. 15 (9), 2004.

Uvnas-Moberg K, M Petersson, Oxytocin, a mediator of anti-stress, well-being, social interaction, growth and healing, *Psychosom Z Psychother Med*. 2005; 51 (1): 57 – 80.

Ven-hwei L. and R. Wei, „Exposure to Internet Pornography and Taiwanese Adolescents' Sexual Attitudes and Behavior", *Journal of Broadcasting & Electronic Media* 49 (2005): 221 – 37.

Von Feilitzen, C., & Carisson, U. (2000). *Children in the new media landscape*: *Games*, *pornography*, *perceptions*. Goteburg: UNESCO/Nordicom.

Waldherr M. şi I.D. Neumann, Centrally released oxytocin mediates mating-induced anxiolysis în male rats, *Porc Acad. Sci Natl SUA A*. 2007 octombrie 16; 104 (42): 16681 – 16684.

Ward L.M. şi K. Friedman, „Using TV as a Guide: Associations Between Television Viewing and Adolescents' Sexual Attitudes and Behavior", *Journal of Research on Adolescents* 16, no. 1 (March 2006): 133 – 56.

Ward L.M., „Does Television Exposure Affect Emerging Adults' Attitudes and Assumptions About Sexual Relationships? Correlational and Experimental confirmation", *Journal of Youth and Adolescence* 31, no. 1 (2002).

Wasserman, I. şi Kern, R., „Adult Social Bonds and Use of Internet Pornography", *Social Science Quarterly*, No. 85, 2004.

Weaver J.B., „The Effects of Pornography Addiction on Families and Communities" (Testimony presented before the Subcommittee on Science, Technology, and Space of the Senate Committee on Commerce, and Science, Washington, DC, Nov. 18, 2004).

Wendy M., M. Larry, *The Porn Trap The Essential Guide to Overcoming Problems Caused by Pornography*, HarperCollins e-books, 2008.

Wheeler, D.L., „The relationship between pornography usage and child molesting. Dissertation Abstracts International Section A”, *Humanities and Social Sciences*, Vol 57 (8-A), 1997.

Whitty, M.T. (2003). Pushing the wrong buttons: Men’s and women’s attitudes toward online and offline infidelity. Cyber Psychology & Behavior, 6 (6), 569 – 579.

Wieckowski, E., Hartsoe, P., Mayer, A. şi Shortz, J., „Deviant Sexual Behavior în Children and Young Adolescents: Frequency and Patterns”, *Sexual Abuse*: *A Journal of Research and Treatment* 10, No. 4, 1998.

Wigley, K. şi Clarke, B., *National Opinion Poll’s Kids.net (2000)*, disponibil la adresa: http://www.nop.co.uk, accesat în ianuarie 2003), în S. Livingstone, „Children’s Use of the Internet: Reflections on the Emerging Research Agenda”, *New Media & Society*, No. 5, 2003.

Wolak J., K.J. Mitchell, D. Finkelhor, „Online Victimization of Youth: Five Years Later”, 006: 7, 10, disponibil la http://www.unh.edu/ cerc/pdf/C V 138.pdf www.*unicef.org*/…/*Briefing KitFor Teachers – STIS.doc*

Ybarra, M.L. şi Mitchell, K.J., „Exposure to Internet Pornography among Children and Adolescents: A National Survey”, *Cyber Psychology & Behavior*, No. 8, 2005.

Yoder, Vincent Cyrus; Virden, Thomas B. III şi Amin, Kiran, „Internet pornography and Loneliness: An Association?”, *Sexual Addiction & Compulsivity*, No. 12, 2005. Acesta a fost un studiu cuprinzând 400 de utilizatori individuali de pornografie pe Internet.

Young L.J. and Z. Wang, The neurobiology of pair bonding, *Nat. Neurosci. 7* (2004), pp. 1048 – 1054. Full Text via Cross Ref I View Record în Scopus I Cited By în Scopus (228).

Zillman Dolf, Indiana University, Paper prepared for the Surgeon General’s Workshop on Pornography and Public Health, Arlington VA, 1986 http://profiles. nim. nih.gOv/NN/B/C/K/V/*J* nnbekv.pdf

Zillman, D. & Bryant, J., „Effects of massive exposure

to pornography", în Malamuth, N.M. & Donnerstein, E. (Eds.), *Pornography and Sexual Aggression*, 1984;

Zillman, D. & Bryant, J., „Effects of prolonged consumption of pornography on family values", *cumal of Family Issues*, No. 9 (4), decembrie 1988.

Zillman, D., „Influence of unrestrained access to erotica on adolescents and young adults dispositions toward sexuality", *Journal of Adolescent Health*, No. 27, 2000.

Zillmann D. and J. Bryant, „Pornography's Impact on Sexual Satisfaction", *Journal of Applied Social Psychology* 18 (1988): 438 – 53 (439 – 440), citând S.E. Gutierres, D.T. Kenrick, and L. Goldberg (1983, August), *Adverse efect of popular erotica on judgments of one's mate*, Paper presented at the annual meeting of the American Psychological Association, Anaheim, CA.

Zillmann, D. & Bryant, J., „Shifting preferences în pornography consumption", *Communication Research*, No. 13 (4), 1986.

Cuprins

Prefaţă...5

Introducere...15

Efectele pornografiei asupra vieţii de familie 23

Pornografia schimbă dragostea...23

Consumul de pornografie este similar înşelării soţului sau soţiei... 25

Expunerea prelungită la pornografie scade dorinţa de a mai avea copii... 29

Infidelitate crescută...30

Traumele suferite de copiii consumatorilor de pornografie... 32

Pornografia conduce la separaţie şi divorţ. 35

Dependenţa de pornografie – dependenţa de sex...37

1. Dependenţa...38

2. Escaladarea.41

3. Desensibilizarea.42

4. Trecerea la comportamentul sexual concret. 43

Efectele pornografiei asupra bărbaţilor, femeilor, copiilor şi adolescenţilor 47
Pornografia creează handicap sexual 47
Femeile sunt primele victime… 48
Pornografia conduce la degradarea femeilor 51
Copiii şi adolescenţii 55
Părinţii nu ştiu de implicarea copiilor lor în pornografie…55 Pornografia distruge lumea copilăriei. 56
Reacţii negative la adresa pornografiei 58
Până şi copiii pot deveni dependenţi de pornografie 60
Efectele pornografiei asupra comunităţilor de tineri 62
Copiii traumatizaţi de pornografie devin ei înşişi agresori. 65
Cum îşi racolează pornografia adepţii. 66
Cum modelează pornografia comportamentul sexual, precum şi viitorul conjugal şi familial al tinerilor… 70
Efectul asupra comportamentului sexual…71
Pornografia este adevărata educaţie sexuală pe care o face statul modern noii generaţii… 74
Cheltuieli prea mari şi datorii. 75
Siguranţa scăzută a locului de muncă… 76
Pornografia conduce la deviaţii sexuale, perversiuni şi delincvenţă 78
Condiţionarea pentru deviere… 79
Întipărirea în creier a imaginilor sexuale. 81
Calea spre a-ţi crea singur o maladie sau o deviaţie sexuală. 81
Consumatorii de pornografie nu mai pot iubi… 83
Devierile sexuale indică faptul că sunt comportamente dobândite… 85
Colonizarea gândirii şi imaginaţiei individului prin asocieri pornografice… 87
În percepţia consumatorilor de pornografie, femeia ajunge să fie privită ca un obiect sexual 89
Cercetările asupra pornografiei agresive (violenţa

porno) ... 91
Efectele „mitului violului” asupra consumatorilor de pornografie... 93
Pornografia face casă bună cu delincvenţă. 97
Pornografia constituie un atentat la adresa sănătăţii poporului român... 102
Bolile cu transmitere sexuală... 102
Boli organice, psihice şi neurologice 103
Cum ne afectează pornografia dezvoltarea şi funcţionarea creierului 108
Creierul reacţionează ca şi cum tu ai fi cel implicat în actul sexual... 109
Forţa hipnotică a imaginilor pornografice.111
Ce determină însă consumul de pornografie?... 114
Pornografia creează o dependenţă de ordin chimic.117
Efectele suprastimulării sexuale şi ale masturbării produse de pornografie. 121
Pornografia nu poate fi separată de masturbare. 124
Epuizarea sexuală şi dereglările axei hipotalamus – hipofiză – suprarenale – testicule/ovare. 125 Epuizarea sexuală distruge celula nervoasă... 127
Probleme de memorie, psihoză, depresie, şi scăderea imunităţii 131
Dereglări sexuale, impotenţă, cancer de sân şi cancer de prostată... 132
Caz tipic de exces de prolactină şi cortizol... 134
Inflamaţia articulaţiilor, febră şi mahmureală. 135
Masturbarea: un act sinucigaş!? 139
Drogul îşi cere drepturile. 141
Patologia sexului oral... 145
Pornografia, un alt mod de sterilizare a populaţiei 150
Pornografia – o altă metodă de spălare a creierului 154
Dependenţa.155
Pornografia amestecă plăcerea cu anxietatea. 157

Pornografia pune stăpânire pe raţiune.158
Mai întâi te atrage să participi empatic la batjocoră, viol şi tortură, pentru ca pe urmă să te împingă să pui totul în practică… 160
S-a transformat dintr-un om de treabă într-un violator în serie. 163
Pornografia îi transformă pe oamenii vârstnici în pedofili… 164 Pornografia l-a transformat într-un pedofil incestuos. 169 între instinctul de reproducere şi relaţia de dragoste. 170 Efectul de mahmureală… 173
Dopamina moderează dorinţa, determină excitarea şi contactul sexual…174
Prolactina moderează starea de saţietate sexuală. 179 Relaţia dintre dopamină şi prolactină. 180
Efectul Coolidge sau despre saturaţia sexuală în raport cu acelaşi partener 182
Oxitocina sau hormonul ataşamentului şi al dăruirii altruiste… 184
Pornografia şi sexul liberal, factori de depresie 193
Sexul oral, anal şi masturbarea: factori de boală organică şi tulburare mentală. 195
Masturbarea şi celelalte perversiuni generează depresie…198
Perversiunile şi debutul bolilor psihice…198
Terapia dependenţei de pornografie… 202
Factorii alimentari.203
Evitarea circumstanţelor favorizante consumului… 205 Lupta cu depresia 206
Exerciţiile fizice 210
Sprijinul familiei…211
Lupta cu fantasmele.212
Psihoterapia ortodoxă…213
Spovedania rupe cercul vicios al vinei, depresiei şi deznădejdii…214
Credinţa puternică, premiză şi garanţie a însănătoşirii.215 Războiul cu fantasmele erotice 215
Dragostea este cu totul altceva decât sexul 218

Bibliografie

221

237 Bonino, S.; Ciairano, S.; Rabaglietti, E. şi Cattelino, E., „Use of Pornography and Self-Reported Engagement în Sexual Violence Among Adolescents”, *European Journal of Developmental Psychology*, No. 3, 2006, pp. 265 – 88; Daluga, Nicole, „A Content Ana251 Dagvadorj, A.; Collins, S.; Jomain, J.B.; Abdulghani, J.; Karras, J.; Zeliweger, T; Li, H.; Nurmi, M.; Alanen, K.; Mirtti, T; Visakorpi, T; Bubendorf, L.; Goffin, V; Nevalainen, M.T; „Autocrine prolactin promotes prostate cancer cell growth via Janus kinase-2-signal transducer and activator of transcripţion-5 a/b signaling pathway, *Endocrinology*, No. 148 (7), iulie 2007, pp. 3089 – 101; Epub 5 aprilie 2007 şi Harvey, Philip

257 Sales, K. J.; Katz, A.A.; Davis, M.; Hinz, S.; Soeters, R.P.; Hofmeyr, M.D.; Miliar, R.P. şi Jabbour, H.N., „Cyclooxygenase-2 Expression and Prostaglandin E_2 Synthesis Are Up-Regulated în Carcinomas of the Cervix: A Possible Autocrine/Paracrine Regulation of Neoplastic Cell Function via EP2/EP4 Receptors”, *The Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism*, No. 5, vol. 86, pp. 2243 – 2249; şi Battersby, S.; Sales, K.J.; Williams, A.R.; Anderson, R.A.; Gardner, S. şi Jabbour, H.N., „Seminal plasma and prostaglandin E_2 up-regulate fibroblast growth factor 2 expression in endometrial adenocarcinoma cells via E-series prostanoid-2 receptor-mediated transactivation of the epidermal growth factor receptor and extracellular signal-regulated kinase pathway S”, *Human Reproduction*, No. 1, vol. 22, 2007, pp. 36 – 44; şi Müller, Melissa; Sales, Kurt decembrie 1990, pp. 499 – 501.

345 Faptul a fost demonstrat într-un experiment pe şoareci cărora li s-a cuplat un fir pe nervii asupra cărora acţiona dopamina pe care puteau printr-un curent să îi excite producându-şi astfel o cât mai mare plăcere-excitaţie. În acelaşi timp, şoarecii puteau apăsa pe o pedală astfel încât puteau să continue excitaţia sau să o

oprească.

400 „Ca o ironie, dr. Cames a constatat şi faptul că mulţi terapeuţi (psihologi, psihiatri şi asistenţi sociali) suferă de dependenţe sexuale şi comportamente sexuale *in407 Nicholas* Zill, „Quality of Parent-Child Relationship, Religious Attendance, and Family Structure”, *Mapping America* 48 (2009). See also Mapping America charts of U.S.